

ئىسلام

پەيامىكى پوخت سەبارەت بە ئاينى ئىسلام بەو
شېۋەيە لە قورئان وسونەتدا ھاتوۋە

كتىبىكى گرنگە پىناسەيەكى پوختى ئاينى ئىسلامى لەخۆ گرتوۋە
ۋروونكردەنەۋەى گرنگترىن بنچىنە ۋرېنمايى وجوانىيەكانى ئاينى ئىسلامى
تېدايە لە قورئان وسونەتدا، ۋئەم كتېبە بە زمانى جياۋازە بۆ مسولمانان
ۋبۆ نامسولمانانىش دەگونجىت؛ لە ھەموو كات وشوئىنېك سەرەراي
جياۋازى ھال ۋبارودۇخ.

(چاپىك كە ھەموو بەلگەكانى قورئان وسونەت لەخۆ دەگرتت)

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱- ئىسلام پەيامى خودايە بۆ ھەموو خەلکى، کۆتا پەيامى خودايە بۆ مروفايه تى ھەتا قىامەت بەرپا دەبیت:

ئىسلام پەيامى خودايە بۆ ھەموو خەلکى، خۆى گەورە دەفەرمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (سبأ: ۲۸)

واتە: {وئیمە تۆمان نەناردووہ بۆ ھەموو ئادەمى بە مژدەدەر وترسینەر نەبیت بەلام زۆربەى ئادەمى ھەق ناناسن ونازانن} (سبأ: ۲۸).

وخۆى گەورە دەفەرمویت:

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (الأعراف: ۱۵۸)

واتە: {بیان بلی: ئەى خەلکینە بەراستى من پیغەمبەرى خودام بۆ ئیوہ ھەمووتان (بۆ ھەموو خەلکى بە بى جیاوازی رەگەز ورەنگیان)} (الأعراف: ۱۵۸).

وخۆى گەورە دەفەرمویت:

﴿يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا

فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۷۰)

واتە: {ئەى خەلکینە بىگومان پیغەمبەر ھیناویەتى بۆتان راستى ورەوا لە لایەن پەرورەدگارتانەوہ کەواتە ئیوہش باوہر بہین چاکترە بۆتان وئە گەر باوہر نەھین ئەوا بىگومان ھەرچى لە ئاسمانەکان وزەویدا ھەيە موئکى خودايە وخودا ھەمیشە زانا ودانا و(کاردروستە)} (النساء: ۱۷۰).

ئىسلام پەيامى خودايە بۆ ھەتاهەتايە، وکۆتا پەيامى پەرورەدگارە، اللہ دەفەرمویت:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ

شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (الأحزاب: ۴۰)

واتە: {موحەممەد-صلی اللہ علیہ وسلم- باوکى ھىچ یەکیک لە پیاوہ کانتان نییە (نە زەید ونە ھىچ کەسیکى تر) بەلکو ئەو نیردراوى خودا وکۆتاهەمینی پیغەمبەرانە وخودا بەھەموو شتیک زانایە} (الأحزاب: ۴۰).

۲- ئىسلام ئاينىكى تايبەت نىيە بە رەگەزىك يان گەلىك بەلكو ئاينى خودايە بۆ ھەموو خەلىكى:

وئىسلام ئاينىكى تايبەت نىيە بە رەگەزىك يان گەلىك بەلكو ئاينى خودايە بۆ
ھەموو خەلىكى ويەكەم فەرمان كە لە قورئانى پىرۇزدا ھاتووە، خۆى گەورە
دەفەر مۆيت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة:

﴿٥﴾

واتە: {ئەى خەلىكىنە پەرورەدگارتان بپەرستن كە ئىوھو ئەوانەى پيش ئىوھشى
دروست كدووھ بەلكو بەو پەرستەنە خۆتان بپاريزن} [البقرة: ۲۱].

وخۆى گەورە دەفەر مۆيت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ
مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

رَقِيبًا﴾ [النساء: ۱]

واتە: {ئەى خەلىكىنە خۆتان بپاريزن لە (سزای) پەرورەدگارتان (لە خودا بترسن
وتەقوادار بن) ئەوھى كە دروستى كدوون لە يەك كەسەوھ (كە ئادەمە) وھەر لە
ئەویش ھاوسەرەكەى دروست كدووھ وبلأوى كدووھتەوھ لەو دووانە پياوانى زۆر
ھەرورەھا ئافرەتان وخۆتان بپاريزن لەو خۆايەى كە بەناوى ئەوھو داوا دەكەن لە
يەكتر وھ (خۆتان بپاريزن لە بچراندنى) خزمایەتى بەراستى خوا ھەميشە چاوديرە
بەسەرتانەوھ} [النساء: ۱].

لە ئين عومەرەوھ -رەزای خوايان لىبىت- كە پىغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ
وسلم- لە پۆزى فەتھ وپزگاردنى مەككە وتارى بۆ خەلىكى دا، وفەر مۆوى:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمُ غُبَيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاطَمَهَا بِآبَائِهَا فَالنَّاسُ رِجَالٌ:
بَرِّقِي كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيِّنٌ عَلَى اللَّهِ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ،
قَالَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَقَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ [الحجرات: ۱۳] » واته: «ئەى خەلكىنە خودا نەزانىنەكانى (نەفامىيەكانى) جاهىلىيەت وشانازى كردن بە باوباپىرانەووە لەسەر لاڤردن (بەهۆى مسوولمان بوونتانەووە)، خەلكى دوو چىن: چاكەكارىكى تەقوادار كە رۆزدارە لاى خواى گەورە، وتاوانكارىكى دۆراو كە يۆرۆزە لاى خواى گەورە، وخەلكى نەووەى ئادەمن وخواى گەورە ئادەمى لە خۆل دروستكرد، خواى گەورە دەفەرمووت: {ئەى خەلكىنە بۆگومان ئىمە دروستمان كردوون لە نۆر ومىيەك وكردومان بە چەند گەل وهۆزىكەووە تا يەكتى بناسن، بەراستى بەرۆزترىنتان لاى خودا ئەوكەسەبە كە زياتر لە خودا دەترسوت، بۆگومان خودا زانا وئاگادارە} [الحجرات: ۱۳] » [رواه الترمذى: ۳۲۷۰].

لە فەرمانەكانى قورئان وسونەتدا هىچ فەرمان وشەرىعەت وياسايەكى تايبەت ناىبىت كە تايبەت بۆت بە گەلىك يان هۆزىكى ديارىكراو بەهۆى ئەووەى لە رەگەزىك يان گەلىك يان هۆزىكى ديارىكراون.

۳- ئىسلام پەيامى خودايە كە تەواوکاری پەيامى پىغەمبەران و نىزدراوانى پيشووه -عليهم الصلاة والسلام- بۆ ئومه تە كانيان.

ئىسلام پەيامى خودايە كە تەواوکاری پەيامى پىغەمبەرانى پيشووه -عليهم الصلاة والسلام- بۆ ئومه تە كانيان، خواى گه و ره ده فەرموئەت:

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ أَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَءَاثَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ﴾ [النساء: ۱۳۳]

واتە: {بە پراستی ئىمه وە حيمان (سروشمان) بۆ ناردیت هەروە كە چۆن وە حيمان نارد بۆ نوح و بۆ پىغەمبەرەكانى پاش ئەو و وە حيمان نارد بۆ ئىبراهيم و ئىسماعيل و ئىسحاق و يەعقوب و نەو هەكانى يەعقوب و بۆ عيسا و ئەيوب و يونس و هارون و سولهيمان و زەبوريشمان بەخشى بە داود} [النساء: ۱۶۳].

ئەم ئاينه كە خودا وەكو وەحى (سروش) بۆ پىغەمبەر موخەمەد -صلى الله عليه وسلم- ناردووئەت؛ هەمان ئاينه كە خودا بۆ پىغەمبەرانى پيشوو ناردووئەت، و خودا وەسيەت و ئامۆزگارى كردوو بەوئەى كە دەستى پئو بەگرن و فەرمانەكانى جىبەجى بەكەن و خۆيان لە نەهى لىكراو هەكان بپاريزن، خواى گه و ره ده فەرموئەت:

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ [الشورى: ۱۳۰]

واتە: {ئەو ئاينهى بۆ داناون كە فەرمانى داو بە نوح و ئەو هەش نىگمان كردوو بۆ تۆ و ئەو هەش كە فەرمانمان داو بە ئىبراهيم و موسا و عيسا كە لەسەر ئەو ئاينه بن بە رىك و پراستى و جياوازى تيدا مەكەن زۆر قورس و گرانه بەلاى هاو بەشدانه رانهو ئەوئەى ئەوانى بۆ بانگ دەكەيت خودا هەركەسىكى بوئە هەنئەبژىرت بۆ (موسلمان بوون) لاى خۆى و رپنومونى و هيداىەتى هەركەسىك دەكات بۆ لاى خودا بگه رپتەو} [الشورى: ۱۳].

ئەم كىتبه كە خودا وەكو وەحى (سروش) بۆ پىغەمبەر موخەمەد -صلى الله عليه وسلم- ناردى؛ بە پراستدانه رى كىتبهكانى خودايە لە پيشوودا وەكو تەورات و ئىنجىل پيش ئەوئەى دەستكارى بكرپن و بگۆردرپن، خواى گه و ره ده فەرموئەت:

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ

بَصِيرٌ﴾ [فاطر: ٣١]

واته: {وئەوێ له قورئاندا نیگمان کردووێ بۆ تۆ هەر ئێوێ راسته و به‌راستدانه‌ری
کتیبه‌کانی پێش خۆیه‌تی بێگومان خودا به‌بهنده‌کانی ئاگادار و بینایه‌} [فاطر: ٣١].

۴- پیغمبران -علیهم السلام- یه ک ثاینیان ههیه، بهلام شهریهته کانیان جیاوازه.

پیغمبران -علیهم السلام- یه ک ثاینیان ههیه بهلام شهریهته کانیان جیاوازه، خوی گه وره دهفه رموتیت:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحِشَ مِثْلِهِمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ [المائدة: ٤٨]

واته: {وئهم قورئانه مان ناردە خواریوه بو تو به ههق وراستی وکتیبه کانی پیش خوی به راست ده زانی وپشتیوانیان لیده کات (پیش دهست تیخستن وگورینیان له لایه ن جوله که وگوره کانه وه) وچاودیاریانه که واته حوکم وبریاری بده له ناو نامه داره کاندای به وهی خودا ناردوویه تیه خواریوه، وشوین ههوا وئاره زووی ئه وان مه که وه لانه دهیت لهو حوکم و بریاره ههق وراسته ی که بو ت هاتوو داما ن ناوه بو هه ر ئوممه تیک له ئیوه شهریه ته وریگه یه کی روون وئه گهر خودا بیویستایه ئیوه ی ئه کرد به یه ک ئوممه ت وکومه ل به لام (نه یکردوون) بو ئه وه ی تاقیتان بکاته وه لهو شهریه ته ویاسایانه ی که یی به خشیوون که واته پیشبرکی بکه ن بو ئه و شتانه ی که چاکن گه رانه وه تان هه ر بو لای خودایه به گشتی ئه مجا هه والتان پیده دا سه باره ت به وه ی که له ژیا نی دونیادا تیدا جیاواز وناکوک بوون} [المائدة: ٤٨].

وپیغمبر -صلی الله علیه وسلم- دهفه رموتیت: «أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَّتِ أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ» واته: «من نزیکترین که سم له عیسی کوری مه ریه م له نیوان هه موو مروقه کاندای له دنیا و دواړوژدا، وپیغمبران برای یه ک باوکن (یه ک عه قیده ویروباوه ریان هه یه) به لام دایکی جیاوازیان هه یه (شهریه ته کانیان جیاوازه) و له گه ل ئه مه یشدا هه موویان هه مان ثاینیان هه یه» [رواه البخاري: ٣٤٤٣].

۵- ئایى ئىسلام بانگەشە دەكات ھەروەكو بانگەشەى پىغەمبەرانى پېشوو: نوح وئىبراھىم وموسا وسولەيمان وداود وعيسا -عليهم السلام- بە ئيمان وباوەرھىتان بەوھى كە پەرورەدگار (الله) يە وئەو زاتە خوئقینەرە -الخالق- ە وپۆزیدەرەو -الرزاق- ە وژيان دەبەخشیت -المحي- ە وزیندووھەكان دەمرینیت -الممیت- ە وھەموو شتیک موئكى ئەو -مالك الملك- وھەموو کاروبارى بوونەوهرەكان ئەو بەرپۆھى دەبات وئەو زاتە مەزنە زۆر بەسۆزە -بەرەئفەتە:الرؤف- ە ومیهرەبانە -الرحيم- ە.

ئایى ئىسلام بانگەشە دەكات ھەروەكو بانگەشەى پىغەمبەرانى پېشوو: نوح وئىبراھىم وموسا وسولەيمان وداود وعيسا -عليهم السلام- بە ئيمان وباوەرھىتان بەوھى كە پەرورەدگار (الله) يە وئەو زاتە خوئقینەرە -الخالق- ە وپۆزیدەرەو -الرزاق- ە وژيان دەبەخشیت -المحي- ە وزیندووھەكان دەمرینیت -الممیت- ە وھەموو شتیک موئكى ئەو -مالك الملك- وھەموو کاروبارى بوونەوهرەكان ئەو بەرپۆھى دەبات وئەو زاتە مەزنە بەرەئفەتە -الرؤف- ە ومیهرەبانە -الرحيم- ە، خوای گەورە دەفەرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ﴾ [فاطر: ٣٢]

واتە: ئەئەى خەلکینە یادى بکەنەوھە لە فەزلى خودا بە سەرتانەوھە ئایا بێجگە لە خودا دروستکارێكى -خوئقینەرێكى- تر ھەبە كە پۆزیتان بدات لە ئاسمان وزەویدا ھىچ بەرستراوێكى راست وھەق نییە بێجگە لە خودا دەى چۆن وا پوو وەرەدەگیرن (لەبەك خودا پەرستى) [فاطر: ٣].

وخوای گەورە دەفەرمویت:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ [يونس: ٣١]

واتە: {بێ: ئایا كى رزق وپۆزیتان دەدات لە ئاسمان (بە باران) ولە زەویەوھە (بە پووھەك) یان كى خاوەنى (دروستكەرى) گۆی وچاوانە وكى زیندوو لە مردوو

دهردههینیت و مردوو له زیندوو دهردههینیت ههروهه کێ کاره کان هه لده سورینیت بیگومان یه کسه ده لێن خودا که واته پێیان بلی: دهی بۆ خۆتان ناپارێزن (له سزای خودا: ۴۱) [یونس: ۳۱].

وخوای گه وره دهفه رمویت:

﴿أَمَّنْ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ قُلْ هَٰئِذَا بَرَأْنَاهُمْ إِنَّ كُنْثَمَ صٰدِقِيْنَ﴾ [النمل: ۶۱]

واته: {ئایا زاتیک که له سه ره تاوه بوونه وهر به دیده هینیت پاشان (دوای مردنی) جارێکی تر دروستی ده کاته وه وزاتیک که له ئاسمان وه وهیه وه رزق و پوزیتان ده دات ئایا هیچ په رستراوێکی تر هه یه له گه ل خودا (نه خیر نییه) (ئهی پێغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم-) بلی به نگه تان بهین ئه گه ر ئیوه راست ده که ن} [النمل: ۶۴].

وهه موو پێغه مبه ران - علیهم السلام - نێردراون بۆ بانگه وازی کردن بۆ په رستنی خودا به ته نها به بێ بریار دانی هیچ شه ریک وه او به شیک له په رستنیدا، خوای گه وره دهفه رمویت:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ [النحل: ۶۳]

واته: {سویند به خودا له نا وه موو گه ل و ئومه ته یکه دا پێغه مبه رێکمان نار دووه (که) فه رمان ده که ن به خه لکی) به وه ی ته نها خودا به رستن و دوو ریکه ونه وه له (په رستنی) هه ره په رستراوێکی تر ئینجا خودا هه ندیکی له و (ئومه تانه) رێنمو نی کرد وهه ندیکیشیان (له به ر خراپیان) گو مرایی یه خه ی گرتن ده ی به زه ویدا بگه رێن و ته ماشا بکه ن سه ره نجامی بی با وه ران چۆن بوو} [النحل: ۳۶].

وخوای گه وره دهفه رمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيْهِ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: ۱۰۷]

واته: {وئیمه نه‌مان ناردووِه پِیش تَوِ هیج پِیغه‌مبه‌ریک مه‌گه‌ر وه‌حیمان (نیگمان) بَوِ ناردووِه (به‌وه‌ی که) بَیگومان جگه‌ له من هیج په‌رستراوِیکی هه‌ق وِراست نییه که‌واته‌ ته‌ن‌ها من بپه‌رستن} [الأنبیاء: ۲۵].

خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به‌ نوح -علیه السلام- له‌ قورئانی پی‌رۆزدا ده‌فه‌رموئیت: که‌ نوح -علیه السلام- فه‌رموو‌یه‌تی:

{يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ} [الأعراف: ۵۸]

واته: {ئه‌ی گه‌له‌که‌م ته‌ن‌ها خودا بپه‌رستن ئیوه‌ هیج په‌رستراوِیکتان نییه‌ جگه‌ له‌ خودا؛ به‌راستی من ده‌ترسم (دوو‌چاری) ئیوه‌ بی‌ت سزای رۆژیکی گه‌وره‌ (که‌ رۆژی دواییه‌)} [الأعراف: ۵۹].

وخوای گه‌وره سه‌باره‌ت به‌ ئیبراهیم -علیه السلام- له‌ قورئانی پی‌رۆزدا ده‌فه‌رموئیت:

{وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ} [العنکبوت: ۲۷]

واته: {و(ئه‌ی پِیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- باسی ئیبراهیم بکه‌) کاتیک به‌ گه‌له‌که‌ی ووت خودا بپه‌رستن ولی بترسن ئه‌وه‌ چاک‌تره‌ بَوِ ئیوه‌ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ بزانی} [العنکبوت: ۱۶].

وخوای گه‌وره سه‌باره‌ت به‌ سالح -علیه السلام- له‌ قورئانی پی‌رۆزدا ده‌فه‌رموئیت:

{وَالِإِنِّي نَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَافَةٌ اللَّهُ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} [الأعراف: ۷۲]

واته: {وه‌ بَوِ گه‌لی سه‌مودیش سالحی برایانمان نارد فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خودا به‌ته‌ن‌ها بپه‌رستن جگه‌ له‌ ئه‌و هیج په‌رستراوِیکی ترتان نییه‌ بَیگومان موعجیزه‌یه‌کی ر‌وونتان له‌ په‌روه‌ردگار تانه‌وه‌ بَوِ هاتوو‌ه‌ ئه‌مه‌ وشت‌ری خودایه‌ (وه‌کو رِیزلینانیک بَوِ ئه‌م

وشره ئەم ناوهی پندراوه -ناقة الله- که موعجیزهیه که بۆ ئیوه جالی بگه پین با بخوات وبله وه پیت له زهوی خوادا وئازاری مه ده ن ودهستی بۆ مه به ن به خراپه (ئه گهر وابکه ن) تووشی سزایه کی سهخت و به ئازار ده بن{[الأعراف: ۷۳]}.

وخوای گه وه ره سه بارهت به شوعه یب -علیه السلام- له قورئانی پیروزدا ده فهرمویت:

﴿وَالِی مَدَیْنِ أَخَاهُمْ شُعَیْبًا قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَکُمْ مِّنْ إِلَهِ غَیْرُهُ قَدْ جَاءَتْکُمْ بَیِّنَةٌ مِّنْ رَبِّکُمْ فَآوُوا أَلْکَیْلَ وَالْمِیْزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْیَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِی الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِکُمْ خَیْرٌ لَّکُمْ إِن کُنْتُمْ مُؤْمِنِینَ﴾{[الأعراف: ۸۵]}

واته: {وه بۆ گه لی مه دیه نیش شووعه یی برایانمان نارد فهرمووی: ئه ی گه له که مه به ته نه ها خودا به رستن ه یج به رستراویکتان نییه بیجگه له ئه و؛ بیگومان له لایه ن به روه ردگار تانه وه به لگه وموعجیزه یه کی روون وئاشکراتان بۆ هاتوو که واته له پیوانه وکیشانه تان دا ریک وراست بن وله شتومه کی خه لکی که م مه که نه وه (به دزی) وله زه ویدا خراپه کاری مه نینه وه (مه که ن) له پاش چاکردنی ئه وه ی باسکرا چاکتره بۆتان ئه گهر ئیوه ئیماندارن{[الأعراف: ۸۵]}.

ویه که مجار که خودا قسه ی له گه ل موسا کرد -علیه السلام-، خودا -سبحانه وتعالی- پی فهرموو:

﴿وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحِی ﴿۱۳﴾ إِنِّی أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِی وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِکْرِی﴾{طه: ۱۳-۱۴}

واته: {من تۆم هه لێژاردوو (بۆ پیغه مبه رایه تی) که واته گوئ بگره بۆ ئه وه ی نیگ بۆت ده کریت (وه حیه ی بۆت ده نێدریّت) (۱۳) به راستی هه ر من خوام ه یج به رستراویکی هه ق وراست نییه جگه له من که واته من به رسته به چاکی نوێژ نه جامبه بۆ ئه وه ی یادی من بکه یته وه (۱۴)}{طه: ۱۳-۱۴}.

وخوای گه‌وره سه‌بارهت به موسا -علیه السلام- له قورئانی پیروژدا ده‌فهرمویت:

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ [غافر: ۷۶]

﴿۷۷﴾

واته: {وموسا -علیه السلام- ووتی: به‌راستی من په‌نا ده‌گرم به په‌روه‌ردگاری خوم و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ش له‌هه‌موو خو‌به‌زلزانی‌ک که باوه‌ری به‌رؤزی لی‌رسینه‌وه‌نیه} [غافر: ۲۷].

خوای گه‌وره سه‌بارهت به مه‌سیح (عیسا) -علیه السلام- له قورئانی پیروژدا ده‌فهرمویت: که عیسا -علیه السلام- فه‌رموویه‌تی:

﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ [آل عمران: ۵۱]

واته: {به‌راستی خوا په‌روه‌ردگاری من و ئیوه‌یه ده‌ی بی‌هرستن ئه‌مه‌یه ریگی راست} [آل عمران: ۵۱].

وه‌روه‌ها خودا سه‌بارهت به مه‌سیح (عیسا) -علیه السلام- له قورئانی پیروژدا ده‌فهرمویت:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي لَكُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [المائدة: ۷۲]

واته: {سویند بیت بی باوه‌ریوون ئه‌وانه‌ی که ووتیان بی‌گومان خوا مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌مه له‌کاتی‌کدا مه‌سیح (کاتی‌ک په‌وانه‌کرا) ووتی: ئه‌ی به‌نو ئیسرائیل ته‌ن‌ها خوا به‌هرستن که په‌روه‌ردگاری من و ئیوه‌شه به‌راستی هه‌رکه‌سی‌ک هاو‌به‌ش بو خودا دابنیت ئه‌وه بی‌گومان خودا به‌هه‌شتی لی حه‌رام کردووه، وجی‌گا وشوینی ئاگر ده‌بی‌ت وه بو ئه‌و سته‌مکارانه هیچ یارمه‌تیده‌ری‌ک نییه} [المائدة: ۷۲].

ته‌نانه‌ت له‌ته‌ورات و ئینجیلی‌شدا دوو پات‌کردنه‌وه هاتووه له‌سه‌ر په‌رستنی خودا به‌ته‌ن‌ها و به‌بی‌بریاردانی هیچ شه‌ری‌ک و هاو‌به‌شی‌ک له‌په‌رستنی‌دا، له‌(سی‌فری دووهم) دا هاتووه که موسا -علیه السلام- ده‌فهرمویت: (اسمع یا اسرائیل الرب الهنا

رب واحد) واته: (گوئیگرن ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل، -الله- خودا په‌روه‌ردگارمانه، یه‌ک په‌روه‌ردگار هه‌یه).

دوو پاتکردنه‌وه هاتوو له‌سه‌ر ته‌وحید -یه‌ک خودا په‌رستی- له (ئینجیلی مرقس) دا، که مه‌سیح (عیسا) -علیه السلام- ده‌فه‌رموئیت: (إِنْ أُولَ الْوَصَايَا هِيَ: اسمع يا إسرائيل الرَّبُّ إِلَهُنا رب واحد) واته: (یه‌که‌م وه‌سیه‌ت -ئامۆزگاری- بریتیه له: گوئیگرن ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل، -الله- خودا په‌روه‌ردگارمانه، یه‌ک په‌روه‌ردگار -خودا- هه‌یه).

وخوای گه‌وره ئه‌وه‌ی پروونکردوو ته‌وه که هه‌موو پێغه‌مبه‌ران نێردراون بۆ جیبه‌جیکردنی ئه‌م ئه‌رکه مه‌زنه که بریتیه له بانگه‌وازی کردن بۆ ته‌وحید (یه‌ک خودا په‌رستی)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ [النحل: ٦٣]

واته: {سوئید به خودا له ناو هه‌موو گهل وئوممه‌تیکدا پێغه‌مبه‌ریکمان ناردوو (که فه‌رمان ده‌که‌ن به‌خه‌لکی) به‌وه‌ی ته‌نها خودا به‌رستن و دوورکه‌ونه‌وه له (په‌رستی) هه‌ر په‌رستراویکی تر، بۆیه خودا هه‌ندیکی له‌و (ئوممه‌تانه) رێنموونی کرد (هیدایه‌تی دان) وه‌ه‌ندیکیشیان (له‌به‌ر خراپیان) گو‌م‌را‌یی یه‌خه‌ی گرتن} [النحل: ٣٦].

وه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنثَوِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّن عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [الأحقاف: ١٧]

واته: {بلی: پێم بلێن ئه‌و شتانه‌ی ئێوه ده‌یان په‌رستن جگه له خودا پێشانم بده‌ن له زه‌ویدا چیان دروست کردوو یان له (دروست کردنی) ئاسمانه‌کاندا به‌شداریان کردوو، ده‌ی په‌راویکم بۆ به‌یئن له پێش ئه‌م (قورئانه هاتبێت) یان زانیاریه‌ک که له

پیشووان به جی مابیت ئه گهر ئیوه راستگۆن]{الأحقاف: ٤}.

شیخ سه عدی - په حمه قی خوی لیبیت - ده لیت: (خوی گه وره ده زانیت که مشتومری موشریکه کان سه بارهت به شیرک بریاردانیان هیچ به لگه یه کی له سه ر نییه، به لکو ته نها پشت ده به ستن به گومانی درۆ ورا وبۆچوون وئەقل وتیگه یشتی پوچه ل، وئەوهی که نیشانه ی پوچه لی ئهم به لگانه یه ئه گهر سه یری حال وزانستیان بکه یت و سه یری حالی ئه وانه بکه یت که ته مه نیان به سه ربرد له په رستی - مه به ست په رستی ئه و په رستراوانه یه جگه له خوی گه وره - ئایا هیچ سوودیکی پینگه یاندن له دونیا و قیامه تدا؟] [تیسیر الکریم المنان: ٧٧٩].

٦- خودا -سبحانه وتعالی- خولقینه ره -الخالق-ه، وتهنها نهو زاته مهزنه شایه نی په رسته به بی بریاردانی هیچ شهریک وهاوبه شیک له په رستنیدا.

خودا -سبحانه وتعالی- خولقینه ره -الخالق-ه، وتهنها نهو زاته مهزنه شایه نی په رسته به بی بریاردانی هیچ شهریک وهاوبه شیک له په رستنیدا، خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الْعَمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾﴾ [البقرة: ٣١-٣٢]

واته: ئەهی خه لکینه په روه دگارتان به رستن که ئیوه وهوانه ی پیش ئیوه شی
دروست کردوه به لکو بهو په رسته خوتان بپارین (٢١) نهو (خودایه ی) که زهوی
بو راخستون وئاسمانی بو کردون به کوشک (ئاسمانی بو گیراون به گومه زی)
وئای (بارانی) له ئاسمانه وه هیناوه ته خواره وه نه مجا ده ری هیناوه بهو ئاوه هه موو
جو ره میوه و به رو بو میک بو رۆزی ئیوه که واته هاوتا وشهریک بو خودا پهیدا
مه کن، له کاتیکدا ئیوه خوتان ده زانن (بی هاوتایه -بی شهریکه-) (٢٢) [البقرة: ٢١-٢٢].

نهو زاته ی که ئیمه ی خولقاندوه ونه وه کانی پیش ئیمه شی خولقاندوه، وزهوی
وه کو راخه ر بۆمان داخستوه که به سه ریدا ریکه ی، وله ئاسمانه وه ئا وبارانی
بۆمان دابه زاندوه بو نه وه ی به روو بو می جو راو جو ر وه کو رزق وپوزیه ک بو ئیمه
ده رپچیت؛ ته نها نهو زاته مه زنه شایسته ی په رسته -سبحانه وتعالی-، خوی گه وره
ده فهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٣﴾﴾ [فاطر: ٣٣]

واته: ئەهی خه لکینه بیرکهنه وه له فه زلی خودا به سه رتانه وه ئایا بیجگه له خودا
دروستکارنکی -خولقینه رنکی- تر هه یه که رۆزیتان بدات له ئاسمان وزه ویدا هیچ

په رستراوینکی راست وهه ق نییه بیجگه له خودا دهی چۆن وا پروو وهرده گیرن (له یه ک خودا په رستی){[فاطر: ۳]}.

ئهو زاتهی که خولقینهر و دروستکاره و رزق و رۆزی ددهات تهنها ئهو شایستهی په رستنه، خوای گه وره دهفه رمویت:

﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۳۲﴾﴾ [الأنعام:

﴿۳۲﴾

واته: {ههر ئهو خودایهیه که په روه ردگاری ئیویه هیچ په رستراوینکی راست وهه ق نییه جگه له ئهو زاته که دروستکهری هه موو شتیکه که واته تهنها ئهو به رستن وئهو خودایه توانا ودهسه لاتی به سهر هه موو شتیک ههیه وپاریزهری هه موو شتیکه} [الأنعام: ۱۰۲].

هه موو ئه وانهی ده په رسترتن جگه له خوای گه وره شایستهی په رستن نین، چونکه خاوهنی تهنها هیندهی گهر دیله یه کیش نین ودهسه لاتیان نییه به سهریدا نه له ئاسمانه کان ونه له زهویدا، وله هیچ شتیک شهریک وهاوبه شی خودا نین وپارمه تی وپشتیوانی خودا نین چونکه خودا پتویستی به هیچ یه کیک له بوونه وهره کان نییه، ئیتر چۆن داوا وپارانه وه له یه کیک تر ده کهن جگه له خودا یان چۆن بانگه شهی ئه وه ده کهن که خودا هاوبه ش و شهریک ههیه، خوای گه وره دهفه رمویت:

﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴿۳۳﴾﴾ [سبأ: ۳۳]

واته: {بلای هاوار بکهن له وانهی که بیجگه له خودا به په رستراوتان ده زانین هیندهی ههره وردیله یه کیان به دهست نییه نه له ئاسمانه کان ونه له زهویدا وه ئهو په رستراوانه هاوبه شی (خودا) نه بوون نه له دروستکردنی ئاسمانه کان ونه له دروستکردنی زهویدا و هیچ یه که له وان یارمه تیده ری خودا نه بوون} [سبأ: ۲۲].

وخودا -سبحانه وتعالى- ئەو زاتەيە كە بوونە وەرە کانی دروستکردوو لە نه‌بوونە و
 و بوونی ئەم بوونە وەرە بە لگەن لە سەر بوونی خودا و پەرە وەر دگاریتی و (ئولوھییەتی)
 خودا، خۆی گەورە دەفەر مۆیت:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ
 لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِافَ السَّبْعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْتِافَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ۝ وَلَهُ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ
 وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الروم: ٢٠-٣٩]

واتە: {ئەو نیشانە کانی ئەو (خودایە) کە ئیوی لە خاکی دروستکردوو لە پاش
 (ماوەیەکی) کتوێر ئیو ئادەمین و بۆ بوونە ئەو بە سەر زەویدا (٢٠) و لە ئایەت
 و نیشانە کانی ئەو (نیشانە کانی خوا) کە بۆی دروست کردوو لە (پەرگەزی) خۆتان
 هاوسەرانیکی بۆ ئەوێ ئارام بگرن لە لایندا و خۆشەویستی و بەزەبی خستۆتە
 نیاوتان بە پاستی لەوەدا بە لگە و نیشانە ی زۆر هەیە بۆ کە سانیکی کە بێردە کە ئەو
 (٢١) و لە نیشانە کانی (دەسەلاتی) ئەو دروستکردنی ئاسمانە کان و زەوی و جیاوازی
 زمان و پەرگەز و پەنگتانە بە پاستی لەوەدا (ئەوێ باسکرا) بە لگە ی زۆر هەیە بۆ زانایان
 (٢٢) و لە ئایەت و نیشانە کانی ئەو (ئایەتە کانی خودا)، خەوتتان بە شەو و پوژدا
 و هەڵداتان (لە پوژدا) بۆ سوود وەرگرتن لە فەزل و بەخششی (پوژی) خوا بە پاستی
 لەوەدا بە لگە و نیشانە ی زۆر هەیە بۆ کۆمەڵیک بێستن (٢٣) لە نیشانە کانی (خوایە)
 کە هەورە بروسکەتان نیشان دەدات بۆ ترسان و ئومێد بوون (ترسان لە هەورە

بروسکه و ئومید بوون به باران بارین) له ئاسمانهوه باران دهبارینیت که زهوی دواى مردنی بههوى ئهه بارانهوه دهبوژنیتهوه بهراستی لهوهدا (که باسکرا) چهند بهلگه و نیشانه ههیه بۆ ئهوانه ی ژیریان بهکاردههینن (٢٤) وله نیشانهکانی ئهوه که ئاسمان وزهوی به فهرمانی ئهه وهستاون پاشان کاتیک (له پوژی دوایدا) له زهویهوه بانگنان دهکهن یه کسه ر ئیوه (له گوژه کانتان) دینه دهروهه (٢٥) ئهوهی له ئاسمانهکان و زهویدایه تهنها موکى خوایه هه موویان هه ر بۆ ئهه (خوایه) گهردن که چن (ملکه چن) (٢٦) ئهه (خوا) زاتیکه به دیهیتانی دهستپیکردوه له پاشان (دوا مردنی بوونهوه ر) دووباره دروستی دهکاتهوه ئهه (دروستکردنهوهی دووهه) لای خوا ئاسان تره... (٢٧){[الروم: ٢٠ - ٢٧]}.

ونه مرود ئینکاری دهکرد له هه بوونی خودا، بهلام ئیبراهیم -علیه السلام- وهلامی دایهوه؛ ههروهکو خوی گهوره سهبارت بهه باسهی ئیبراهیم -علیه السلام- له قورئانی پیرۆزدا دهفرمویت:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة: ٢٥٨)

واته: {ئایا ئاوریک نادهبتهوه بهلای ئهه (نه مرووده) ی که دهمه قانی کرد له گهل ئیبراهیم پیغه مبهردا (علیه السلام) دهرحق به پهروهردگاری له بهر ئهوهی خوا پادشایی دابویه کاتی که ئیبراهیم (له وهلامی نه مرود دا) ووتی: پهروهردگاری من ئهه زاتهیه ژیان ئه داو ژیان دهستیخی و (دهمرینیت) (نه مرود) ووتی: منیش ژیان ئه دهم وه ژیان دهستیتم ودهشمریتم (دوو زیندانی کراوی هینا یه کیکیانی ئازاد کردو ئهوی دیکه یانی کوشت) ئیبراهیم ووتی: بیگومان خوا خوړ له پوژه لاتهوه هه لدههینیت (ئه گهر ده توانیت) تو له پوژئاواوه هه لیپینه ئینجا دهم کوت بوو ئهه بیباوه ر (نه مروود) وخوا ریتمونی گهلی سته مکاران ناکات}{[البقرة: ٢٥٨]}.

ههروهها ئیبراهیم -علیه السلام- بهلگه ی ئهوهی هینایهوه له سه رقهومه که ی که خودا ئهوی هیدایهت داوه وخوړاکی پیبه خشیوو و تینوویهتی له سه ر لادهبات

وئەگەر نەخۆش بکەوئیت شیفای دەدات وئەو زاتە ئەو دەمرئیت و دیسانەو
زیندووی دەکاتەو؛ هەرورە کو خوای گەرە سەبارەت بەم بەلگە هینانەو
ئیراهیم -علیه السلام- لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرموئیت: کە ئیراهیم -علیه السلام-
فەرموویەتی:

﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٨﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
يَشْفِينِ ﴿٧٩﴾ وَالَّذِي يُبَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨٠﴾ [الشعراء: ٧٨-٨٠]

واتە: {ئەو منی دروستکردوو هەر ئه‌ویش رێنموونیم دەکات (٧٨) و هەر
ئەو زاتە خۆراک و ئاو پێدەبەخشیت (٧٩) و زاتیکە کە من دەمرئیت و پاشان
زیندووم دەکاتەو (٨٠)} [الشعراء: ٧٨-٨١].

و خوای گەرە سەبارەت بە گفتوگۆی موسا -علیه السلام- لە گەل فیرەون لە
قورئانی پیرۆزدا دەفەرموئیت: کە موسا -علیه السلام- بەلگە هینایەو لەسەر
فیرەون:

﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ [طه: ٥٠]

واتە: {موسا} فەرمووی: پەرورەدگاری ئیمە ئەو زاتە کە هەموو شتێکی
بەشیوەیەکی رێکوپێک و جوان دروستکردوو پاشان رێنمونیشتی کردوو (بۆ کاری
خۆی) [طه: ٥٠].

و خوای گەرە هەموو ئەو شتانە لە ئاسمانەکان و زەویدان بۆ مەرۆف فەراهمی کردوو
و دەرووبیشتی مەرۆف هەمووی نیعمەتی خوای گەرە؛ ئەمانە هەمووی بۆ ئەوەیە مەرۆف
خودای لە بیر بێت و بپەرستێت و کوفر و بیباوەر نەبێت، خوای گەرە دەفەرموئیت:

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ
ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجْدِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
مُّنِيرٍ﴾ [لقمان: ٢٥]

واتە: {ئایا نەتانیدیوە کە بەراستی خودا ئەوەی لە ئاسمانەکان و لە زەویدان بۆ ئێوەی
فەراهم کردوو و نیعمەتەکانی رشتوو بە سەرتاندا چ دیار و ئاشکرا و چ پەنھان

ونادياره هه نديك له ئاده مي گفتوگو ودهمه قالي ده كه ن له باره ي خوداوه به ي هيج زانياريه ك يان رينمونيه ك يان كيتيكي پوون وئاشكرا} [لقمان: ۲۰].

ههروه كو چۆن خواي گه وره هه موو شتيكي فه راهه م كردووو بۆ ئاده ميزاد له ئاسمانه كان وزه ويدا؛ به هه مان شيوه بيستن و بينين و دل و ويركردنه وه و تيگه يشتي پي به خشيوووه بۆ ئه وه ي ئه و زانسته فير ببيت كه سوودي پنده گه يه نييت وله به روه ردگاري نزكي ده كاته وه، خواي گه وره ده فهرموييت:

﴿وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [النحل: ۷۸]

واته: {خودا ئيه وي له سكي دا يكتان ده ره ي ناوه كه هيچتان نه ده زاني و خودا گوي و چاو و دلي پيدان بۆ ئه وه ي سوپاسي بكه ن} [النحل: ۷۸].

خواي گه وره -سبحانه و تعالى- هه موو ئه م بوونه وه رانه و مروفيشي دروست كردوووه و هه موو ئه و ئه ندام و توانا پيويستانه ي يي به خشيوووه بۆ به رستي خودا، و نيشته جيبيوون له سه ر زه وي وئاوه دانكردنه وه ي، و هه روه ها هه موو ئه وانه ي له ئاسمانه كان وزه ويدا يه بۆ مروف فه راهه مي كردوووه.

وخواي گه وره ئه م بوونه وه ره مه زانانه ي دروست كردوووه كه به لگه ن له سه ر به روه ردگاري تي خودا، و هه روه ها به لگه ن بۆ ئه وه ي كه ته نها خودا شا يسته ي به رسته به هه ق، و هه موو به رسته راويكي تر جگه له خواي گه وره پوچه ل وناهه قه به رستي، خواي گه وره -سبحانه و تعالى- ده فهرموييت:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَبِّحُوا لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ [يونس: ۳۱]

واته: {بلي: ئايا كي رزق و رزيتان ده دات له ئاسمان (به باران) وله زه ويه وه (به روه و هك) يان كي خاوه ني (دروستكاري) گوي و چاوانه وكي زيندوو له مردوو ده رده هي نييت و مردوو له زيندوو ده رده هي نييت هه روه ها كي كاره كان هه لده سو رتي نييت بيگومان يه كه سه ر ده ئين خودا كه واته پيدان بلي: ده ي بۆ خوتان نا پاريزن (له سزاي خودا)} [يونس: ۳۱].

وخوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- ده‌فهرمویت:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

أَتُنْتَوِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّن عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [الأحقاف: ٤]

واته: {بلی: یم بلین ئەو شتانه‌ی ئیوه ده‌یانپه‌رستن جگه له خودا پیشانم بدهن له زه‌ویدا چییان دروست کردووہ یان له (دروست کردنی) ئاسمانه‌کاندا به‌شداریان کردووہ، ده‌ی په‌راویکم بو به‌یین له پیش ئەم (قورئانه هاتبیت) یان زانیاریه‌ک که له پیشووان به‌جی مابیت ئە‌گه‌ر ئیوه راستگوون} [الأحقاف: ٤].

وخوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ فِي أَرْبَعِ رَواسٍ أُن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَغْتٌ فِيهَا

مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ [البقره: ٢٩]

فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ [البقره: ٢٩-٣٠]

واته: {(خوا) ئاسمانه‌کانی دروستکردووہ به‌بی هیچ کۆله‌که وئه‌ستوونیک که ئیوه ببیین و له زه‌ویدا چه‌ندان شاخی له‌نگه‌ر داکوتای داناوہ بو ئەوه‌ی نه‌تانله‌رزینیت و نه‌جوئیت له ژیرتاندا له هه‌موو جوړه زینده‌وه‌ریکی تیدا بلاوکردۆته‌وه وله ئاسمانه‌وه بارانمان باراندووہ به‌هوی ئەو (بارانه‌وه) له زه‌ویدا هه‌موو جوړه رووه‌کیکی به‌که‌ئک و جوانمان پرواندووہ (١٠) ئەمه‌ی (باسکرا) دروستکراوی خوایه ده‌ی نیشانم بدهن ئەو (بت و په‌رستراوانه‌ی جگه له خودا چییان دروستکردووہ به‌ئکو سته‌مکاران له گومراپی یه‌کی ئاشکرا دان (١١)) [البقره: ١٠-١١].

وخوای گه‌وره -سبحانه و تعالی- ده‌فهرمویت:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ [البقره: ٣٠]

يُوقِنُونَ﴾ [البقره: ٣٠-٣١]

واته: {ئایا ئەوان (بی خولقینه‌ریک) له خوینانه‌وه دروست بوون یان خوین خولقینه‌ری خوینان؟ (٣٥) ئە‌ی ئایا ئەوان ئاسمانه‌کان وزه‌ویان دروست کردووہ

(نەخیر وانیە) بە ئکو دُنیا نین وگومانیان هەیه (٣٦) ئە ی ئایا گەنجینه کانی پەرورەردگاری
تو لای ئەوانە؟ یان ئایا هەر ئەوان دەسەلاتدار و زالن؟ (٣٧){[الطور: ٣٥-٣٧]}.

شیخ سەعدی - پەحمەتی خوای لیبیت - دەلیت: (ئەم بە لگە هینانە وەیه لە سەریان
هیچ بژاردەیه کیان بو جینا هینلیت جگە لە ملکه چ بوون بو هەق یان ئەوەتا دەبی
لابدەن لەوەی که داواکراوە لە لایەن ئەقل و ئاینەو) [تفسیر ابن سعدي: ٨١٦].

۷- الله خولقینه‌ری هه‌موو شتی‌که که له گه‌ردوون و ئاسمانه‌کاندا هه‌یه له‌و شتانه‌ی ده‌یان‌بینین وله‌و شتانه‌ش که نایان بینین، هه‌موو شتی‌ک جگه‌ له (الله) دروست‌کراوه و مه‌خلوقه، و خوای گه‌وره ئاسمانه‌کان وزه‌وی له شه‌ش رۆژدا دروست‌کرد.

(الله) خولقینه‌ری هه‌موو شتی‌که که له گه‌ردوون و ئاسمانه‌کاندا هه‌یه له‌و شتانه‌ی ده‌یان‌بینین وله‌و شتانه‌ش که نایان بینین، هه‌موو شتی‌ک جگه‌ له (الله) دروست‌کراوه و مه‌خلوقه، و خوای گه‌وره ئاسمانه‌کان وزه‌وی له شه‌ش رۆژدا دروست‌کرد، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ [الرعد: ١٦]

واته: (بلی: کێ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه بلی خوا ئینجا بلی ده‌ی ئیوه بی‌جگه‌ له ئه‌و (خوای گه‌وره) پشتیوانانیکتان هه‌ل‌بژاردوه (بۆ خۆتان) که خاوه‌نی هیچ سوود و زیانی‌ک نین بۆ خۆشیان بلی ئایا کو‌یر و چا و ساغ یه‌کسانن؟ یان ئایا تاریکیه‌کان و پرووناکی وه‌ک یه‌ک وان؟ نه‌خ‌یر ئه‌وانه‌ چهند هاوبه‌شیکیان بۆ خوا داناوه؟ (گوایه) وه‌ک دروست‌کراوانی خوا یان دروست‌کردی‌ت؟ ئه‌وسا دروست‌کراوه‌کیان لێ شیواوه!! بلی خوا دروست‌که‌ری هه‌موو شتی‌که و هه‌ر ئه‌ویشه تاک و ته‌نها و زاله به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا! [الرعد: ١٦].

و خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ٨]

واته: {خودا شتی وا دروست ده‌کات که (ئێستا) ئیوه نایزانن!} [النحل: ٨].

خوای گه‌وره ئاسمانه‌کان وزه‌وی له شه‌ش رۆژدا دروست‌کردوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحديد: ٤]

واته: { (خوا) نه وزاته‌یه که ئاسمانه‌کان وزه‌وی دروست کردووه له شه‌ش رۆژدا پاشان به‌رزبویه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رش (باوه‌رمان پێیه‌تی به‌و شیوه‌ی شیاوی خوا بێت، وه‌ چونیه‌تیه‌که‌ی نازانین، ته‌نها خوا خۆی ده‌زانیت) ده‌زانیت چی ده‌چێته‌ ناوی زه‌وی و‌چی لی دێته‌ ده‌ره‌وه‌ و‌چی له‌ ئاسمانه‌وه‌ دێته‌ خوار و‌چی بۆ سه‌رده‌که‌وێت و‌ له‌ هه‌ر کوی بن خوا له‌گه‌لتانه‌ (به‌ زانیاری و‌ ئاگاداری) و‌ خوا بینایه‌ به‌هه‌ر کرده‌ویه‌ک که ده‌یکه‌ن} [الحديد: ٤].

و‌خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ [ق: ٣٨]

واته: {سو‌یند به‌ خوا بێ‌گومان دروستمان کردووه‌ ئاسمانه‌کان وزه‌وی و‌ هه‌رچی له‌ نیوانیاندایه‌، له‌ شه‌ش رۆژدا و‌ هه‌یچ ماندوو بوونی‌کمان تووش نه‌بوو} [ق: ٣٨].

۸- خودا -سبحانه وتعالی- هیچ شهریک وهاوبه شیکی نییه نه له مولکیدا، نه له خولقاندندا، ونه له بهرپوه بردندا، ونه له په رستندا.

وخودا -سبحانه وتعالی- هیچ شهریک وهاوبه شیکی نییه نه له مولکیدا، نه له خولقاندندا، ونه له بهرپوه بردندا، ونه له په رستندا، خوی گه وره ده فرموت:

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ} ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَكْثَرَهُ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ {الأحقاف: ٤١}

واته: {بلی: پیم بلین نه و شتانه ی ئیوه ده یان په رستن جگه له خودا پیشانم بدن له زه ویدا چیان دروست کردووه یان له (دروست کردنی) ئاسمانه کاند به شداریان کردووه، دهی په راو یتکم بۆ بهینن له پیش نه م (قورئانه هاتیت) یان زانیاریه که له پیشووان به جی مایت نه گهر ئیوه راستگون} {الأحقاف: ٤١}.

شیخ سه عدی -په حمه تی خوی لیبت- ده لیت: {قُلْ} واته: بلی به نه وانه ی هاوبه شیان بۆ خوا داناوه به په رستن بته کان له کاتیکدا نه سوودیان هیه و نه زیان و نه مردن و نه ژیان، و نه زیندوو کردنه وه؛ هیچ له مانه به دهستی نه وان نییه، پوونی بکه ره وه بۆیان دهسته وسانی په رستراوه کانیا که بڼگومان نه وانه شایسته ی هیچ جوړیک له به ندایه تیکردن نین:- {أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ} واته: {پیم نیشان بدن له زه ویدا چیان دروست کردووه یان له دروست کردنی ئاسمانه کاند به شداریان کردووه}، ئایا هیچ شتیکیان له ناو ئاسمانه کان و زه ویدا دروست کردووه؟ ئایا کتیه کانیا دروست کردووه؟ ئایا ده ریایان به ریخته ووه؟ ئایا ئاژه له کانیا بلاوه پیکردووه؟ ئایا دارودره خته کانیا سه وز کردووه؟ ئایا یارمه تی ده ریکیان هیه له دروست کردن شت له وانه؟ نه خیر هیچ شتیک له مانه یان نه کردووه به دانپیدانانی خو یان، نه مه بیجگه له باسکردنی دانپیدانانی نه وانی تر، و نه مه به لگه یه کی نه قلی یه کلاکه ره ویه له سه ر نه وه ی بڼگومان به ندایه تی کردن بۆ جگه له خودا شتیک پووجه.

پاشان باسی نه بوونی به لگه ی ده قی -نه قلی- کردووه و فرموویه تی: {ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا} واته: {دهی په راو یتکم بۆ بهینن له پیش نه م قورئانه هاتیت}، کتیبیک

بانگه شه بکات بۆ هاوبه شدانان، {أَوْ أَتَارَةً مِّنْ عِلْمٍ} واته: {یان زانیارییه ک به جیمابیت له پیغه مبه رانه وه فه رمان به وه بکات}.

بیگومان ئه وه ی زانراوه ئه وان دهسته وسانن که له یه کێک له پیغه مبه رانه وه به لگه یه ک بهین له سه ر هاوبه شدانانیان، به لکو دنیاییین هه موو پیغه مبه ران بانگه شه یان کردوو بۆ لای یه ک خوا په رستی و ڕیگرییان کردوو له هاوبه شدانان، ئه مه ش مه زنه ترین میراته له وانه وه به جیمابیت له زانست وزانیاری. [تفسیر ابن سعدي: ۷۷۹].

هه موو شتیک مۆلکی (الله) یه -سبحانه وتعالی-، ئه و زاته -مالک الملک- ه وهیچ هاوبه ش وشه ریکیک نییه له مۆلک وخواه نداریتیدا، خۆای گه وره ده فه رمویت:

{قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُدْلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} [آل عمران: ۶۳]

واته: {بلی ئه ی خۆدای خاوه ن ده سه لات؛ ده سه لات ده ده ییت به هه رکه سیکی که به ته ویت وده سه لات ده سینیه وه له هه رکه سیکی که به ته ویت و به ڕیزی ده که ییت ئه وه ی به ته ویت و به ڕیزی ده که ییت ئه و که سه ی به ته ویت ته نها به ده ستی تۆیه هه موو چاکه یه ک به راستی تۆ به سه ر هه موو شتیکدا به تواناییت} [آل عمران: ۲۶].

وخوا ی گه وره ئه وه روونده کاته وه که هه موو مۆلک وده سه لاتیک ته نها بۆ ئه و زاته مه زنه یه له ڕۆژی قیامه تدا، هه روه کو -سبحانه وتعالی- ده فه رمویت:

{يَوْمَ هُمْ بَرْزَوْنٌ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ} [غافر: ۱۷]

[۶۳]

واته: {ڕۆژێک که هه موو (له گۆره کانیا ن دینه ده ره وه) ئاشکرا ده بن ه یچ شتیکیان له خۆدا په نه ان نابیت (خوا ده فه رموویت) ئه مڕۆ پادشایه تی وده سه لات بۆ کێیه (وه لام نادریته وه)، (خۆی وه لام ده داته وه و ده فه رموویت): هه ر بۆ خۆای تا ک وته نه یه یه که به سه ر هه موو شتیکدا زاله} [غافر: ۱۶].

وخوا -سبحانه وتعالی- ه یچ شه ریک وهاوبه شیکی نییه نه له مۆلکید، نه له خۆلقاندندا، ونه له به ڕیوه بردندا، ونه له په رستندا، خۆای گه وره ده فه رمویت:

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مِّنَ الدُّنْيَا وَكَثِيرٌ كَذِبٌ﴾ [الإسراء: ٣٥]

واته: }و بلی هه موو سوپاس و ستایش هه ر بۆ خواجه زاتیک که هیچ منالیک بۆ خوی بریار نه داوه و هیچ هاو به شیک نه بووه له مولک و پادشایه تیدا هیچ دوست و یارمه تیده ریک نه بووه له بهر بۆ دهسه لاتی (که واته) خوا زۆر به گه وره دابن { [الإسراء: ١١١].
وخوای گه وره دهفه رمویت:

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ٢٥]

واته: }ئه و زاته ی که دهسه لاتی به سه ر ئاسمانه کان وزه ویدا هه یه وهه موو مولکی ئه ون وهیچ مندالی بۆ خوی بریار نه داوه و کهس شه ریک و هاو به شی نییه له فه رمان په وایی و حوکم و مولکدا وهه موو شتیکی دروست کردوو و ئه ندازه ی بۆ دیاری کردوو (به چاک له هه موو پوو به که وه) { [الفرقان: ٢].

خوای گه وره پادشا (المالک) ه وهه موو شتیکی مولکی ئه وه - سبجانه و تعالی - و ئه و خو لقی نه ره (الخالق) ه، وهه موو شتیکی جگه له زاتی مه زنی خوی بوونه وه ره و خو لقی نه راه، و هه ر خوی کاروباری بوونه وه ره کان به رپوه ده بات و بۆیه ئه و زاته ی که ئه م وه سف و مولک و دهسه لاته ی بیت ته نها ئه و شایه نی په رسته نه، و په رسته نی شتیکی یان یه کینکی تر له گه ل ئه و زاته یان په رسته نی شتیکی یان یه کینکی تر جگه له ئه و زاته؛ نیشانه ی لاوازی ئه قله و هه روه ها شیرک و هاو به شدانه بۆ خودا که ئه میش هوکاری خراپوونی ده ره نجامی بوونه وه ره له دنیا وئاخیره تدا، خوای گه وره دهفه رمویت:

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

[البقرة: ١٣٥]

واته: } (جووله که و گوره کان) به (موسلمانه کان) ووتیان: بین به جووله که یان به گور بۆ ئه وه ی بینه سه ر ریگی راست بلی: به لکو په رپه وپی ئاینی پاکي ئیبراهیم ده که یان که له هاو بهش بریار ده ران (موشریکان) نه بووه { [البقرة: ١٣٥].

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ [النساء: ۱۲۵]

واته: {ثاىا كى ثايىنى چاكر و جوانتره (وكى ديندارتره) له كه‌سيك كه رووى خوى يه‌كلا كرد بيته‌وه بو خوا له ههمان كاتدا ئه‌و كه‌سه چاكه‌كار بيت و شوئى ثايى ئيبراهيم كه‌وتبيت به‌راستى و پاكي (كه به ويستى خوى له به‌تالى وگومراي لاي داوه بو لاي راستى) و خوا ئيبراهيمى هه‌ل‌ب‌ئارد به دوست و خوشه‌ويستى خوى} [النساء: ۱۲۵].

وخواى گه‌وره -سبحانه و تعالى- ئه‌وهى روونكردووه‌ته‌وه كه هه‌ركه‌سيك شوئى ثاينيك بكه‌ويت جگه له ثايى ئيبراهيمى خه‌ليل -عليه السلام-؛ ئه‌وا ئه‌و كه‌سه خوى گيل ونه‌فامكردووه و دو‌پ‌راوه، خواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي

الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [البقرة: ۱۳۰]

واته: {كى روو وه‌رده‌گيريت له ثايىنى ئيبراهيم -عليه السلام-؟ مه‌گه‌ر كه‌سيك كه خوى گيل ونه‌فام كرد بيت؟ سوئند بيت بيگومان ئيبراهيممان هه‌ل‌ب‌ئارد له دونيادا ويىگومان ئه‌و له‌روژى دواييدا له چاكه‌كارانه} [البقرة: ۱۳۰].

۹- (الله) -سبحانه وتعالى- کهسی لى نهبووه وله کهس نهبووه، به لکو له سهره تاوه ههر بوونی هه بووه، وهیچ شتیکی هاوشیوهی ئه و زاته مه زنه نییه.

و (الله) -سبحانه وتعالى- کهسی لى نهبووه وله کهس نهبووه، به لکو له سهره تاوه ههر بوونی هه بووه، وهیچ شتیکی هاوشیوهی ئه و زاته مه زنه نییه، الله ده فهرمویت:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱-۴]

واته: {بلى: ههر ئه و (الله) یه -خودایه- تاکه وى هاوتایه (۱) ئه و خودایه ی بى نیاز وجبى نیاز و ئومیدی -باوه دارانه- (۲) کهسی لى نهبووه وله کهس نهبووه (۳) وهه رگیز هیچ کهس هاوشیوه و هاوتای ئه و نییه (۴)} [الإخلاص: ۱-۴].
وخوای گه وره ده فهرمویت:

﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ [مریم:

۱۵]

واته: {په روهردگارى ئاسمانه کان وزه وى وهه رچى له نىوانیاندايه که واته بیپه رسته وزور خوگر به له په رستنیدا ئایا گومانته هه یه له وهى که سیک هاوتا وهاونای ئه و بیت!} [مریم: ۶۵].

وخوای گه وره -سبحانه وتعالى- ده فهرمویت:

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۷]

واته: {(خودا) به دیهینه رى ئاسمانه کان و زه ویه، بوى به دیهینان هاوسه ران له خودى خوتان هه روه ها له ئاژه لیشدا جووتى (دروستکردوو) له جووت بووندا ژماره تان زور ده کات هیچ شتیکی وه کو خودا نییه (نه له زات ونه له سیفات ونه له کرداریدا) و ئه و زاته بیسه ر وینایه} [الشورى: ۱۱].

۱۰- خوای گه‌وره تی‌که‌لی هیچ شتیک نابیت و به‌رجه‌سته نابیت له هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کانیدا، به‌لکو زاتیکی مه‌زن و پیرۆزه له سه‌ره‌وه‌ی بوونه‌وه‌ره‌کانه له سه‌ره‌وه‌ی عهرشی مه‌زن.

خوای گه‌وره تی‌که‌لی هیچ شتیک نابیت و به‌رجه‌سته نابیت له هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کانیدا، به‌لکو زاتیکی مه‌زن و پیرۆزه له سه‌ره‌وه‌ی بوونه‌وه‌ره‌کانه له سه‌ره‌وه‌ی عهرشی مه‌زن، چونکه ئەو خودایه‌ وجگه له ئەو هه‌مووی دروستکراون، وجگه له ئەو زاته هه‌موو شتیک ئە‌گه‌ری له ناوچوون و نه‌مانی هه‌یه، وهه‌موو شتیک مو‌لکی خودایه‌ بۆیه تی‌که‌ل و به‌رجه‌سته نابیت له هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کان و دروستکراوه‌کانیدا، وهه‌روه‌ها هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ره‌کان و دروستکراوه‌کان به‌رجه‌سته و تی‌که‌لی زاتی مه‌زن ئەو نابن، و خودا -سبحانه و تعالی- له هه‌موو شتیک و که‌سێک گه‌وره‌تر و مه‌زن‌تره، خوای گه‌وره ئینکاری کردووه له‌سه‌ر ئەوانه‌ی که بانگه‌شه‌ی ئەوه ده‌که‌ن که خودا تی‌که‌ل و به‌رجه‌سته بووه له لاشه‌ی مه‌سیح (عیسا) -علیه السلام-، که ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [المائدة: ١٧]

واته: {سو‌ئند به‌خوا به‌راستی بێ باوه‌ربوون ئەوانه‌ی که‌وو‌تیان به‌راستی خوا هه‌ر مه‌سیحی (عیسی) کوری مه‌ریه‌مه (ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) بلی ئەوه‌ی ده‌توانیت بێ هیچ شتیک بگ‌ریت له خوا ئە‌گه‌ر بیه‌و‌یت مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌م له‌ناو ببات هه‌روه‌ها دایکی و هه‌رچی که‌س‌یش له‌زه‌ویدا هه‌یه وهه‌ر بۆ خوا به‌ داوایه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و مو‌لکی ئەون و هه‌رچی وا له‌ نێوانیاندا دروست ئە‌کاو دایه‌هه‌ینیت هه‌رچی بیه‌و‌یت وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌توانایه‌} [المائدة: ١٧].

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويټ:

﴿وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَجِهَةُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾
وَقَالُوْا اَتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ لّٰهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ لّٰهُ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَّا يُقُوْلُ لّٰهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾﴾ [البقرة: ١١٥-١١٧]

واټه: {روژمه‌لات و روژتاوا هر بؤ خوايه كه‌واټه رووبكه‌نه هه‌رلايه ك (له نوټژ كړندا به فهرمانى خدا) ئه‌وه پووگه‌يه و پووتان له خدا كړدوو ه بېگومان خوا (به‌زه‌بى و ميه‌ره‌بانى) فراوانه و زانايه (١١٥) گاوړ و جووله‌كه و بت په‌رسته‌كان) وتيان: خوا مندالى بؤ خوۍ داناو هئو (خوا) پاك و به‌دووړه له‌وه؛ به‌لكو هه‌رچى هه‌يه له ئاسمانه‌كان و زه‌ويدا مولكى ئه‌وه هه‌موو فهرمانبه‌ردار وملكه‌چى ئه‌ون (١١٦) (خوا) به‌ديه‌ينه‌رى ئاسمانه‌كان و زه‌ويه وكتيک كه ويستى شتيك بكات هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ى پې ده‌ويټ كه يځى بليټ: ببه، ئيتر ده‌بيټ (١١٧){[البقرة: ١١٥-١١٧]}.

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويټ:

﴿وَقَالُوا اَتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِذَا ﴿٨٩﴾ تَكَاذُبْتُمْ اَنْ تَقْضٰرْنَ مِنْهُ وَتَنْشُقُوْا
الْاَرْضَ وَتَخْرِجُ الْجِبَالَ هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾
اِنْ كُلُّ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّا عٰتٰى الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ اُخْصٰهُمُ وَعَدَّهُمُ
عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ عٰتٰىهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾﴾ [مريم: ٨٨-٩٥]

واټه: {گاوړ و جووله‌كه‌كان) ده‌يانووت خوا مندالى بؤخوۍ داناو ه (٨٨) سوټند به خوا به‌پراستى شتيكى زوړ نابه‌جى و سه‌ير ده‌لټن (٨٩) نزيكه ئاسمانه‌كان له‌ت له‌ت و پاره پاره بېن له‌به‌ر ئه‌و (قسه‌يه) و (نزيكه) زه‌ويش شق به‌ريټ و بقليشى و (نزيكه) چيكان به يه‌كجار بروخين (٩٠) له‌به‌رئه‌وه‌ى (بېباوه‌پان) منډال ده‌ده‌نه پال خواى ميه‌ره‌بان (٩١) بؤ خواى ميه‌ره‌بان شياو نيبه كه مندالى هه‌بيټ (٩٢) هه‌موو ئه‌وانه‌ى له ئاسمانه‌كان و زه‌ويدان به به‌نده‌يى ديټه لاي خواى ميه‌ره‌بان (هېچ كه‌سيك له‌وانه نيبه به‌نده‌ى خواى ميه‌ره‌بان نه‌بيټ) (٩٣) سوټند به خوا به‌پراستى

هه موویانی سه ر ژمیری کردوو به ژماردن (۹۴) هه ره موویان به تاک و ته نها دینه وه
 بو لای (خوا) له رۆژی قیامه تدا (۹۵) {مریم: ۸۸-۹۵}.

وه ره وه ها خوی گه وه ده فهرمویت:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵]

واته: {الله ئه و خودایه که هیچ په رستراویک هه ق وراست نییه که شایسته ی
 په رستن بیت جگه له ئه و، هه میسه زیندوو و ته دبیرکار وراگری (بوونه وه ره کانه)، و
 وه نه وز نایگریت و ناخه ویت، هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه مو لکی ئه وه، کێ هه یه
 له و رۆژدها بتوانیت تکا وشه فاعهت له لای ئه و بکات مه گهر به ریگاپیدان ویزی ئه و
 زاته مه زنه نه بیت، ئاگداره به ئه وه ی له پشیه وه ی (ئاده می) یه و (ئه وه ی له دنیا له
 به رده ستیاندا یه) و ئه وه ی له پاشه وه یه تی (له رۆژی دوا ی بۆیان ئاماده کراوه)، و که س
 ئاگی نییه له هیچ شتیک له زانین و زانیاری ئه و (خودا) یه مه گهر به وه ی که خوی
 بیه ویت (بیه خشت پنیان)، کورسیه که ی * خودا هه موو ئاسمانه کان و زه و ی
 گرتۆته وه، و پارێزگاری کردنی ئاسمانه کان و زه و ی بو خودا ئاسانه و (گران نییه) و هه ر ئه و
 بلنده پله و پایه ی مه زن و گه وه یه {البقرة: ۲۵۵}، * (کورسی: دروستکراویکی مه زنی
 خودایه و عهرش له کورسی گه وه رته، و کورسی ئه و شوینه یه خودا پییه کانی - له سه ری
 یان له نیوی داده نیت-).

ئه گهر ئه مه مه زنی و پله و پایه ی خودا بیت و ئه و شتانه ی که دروستی کردوو
 هینه مه زن بن، ئایا چون تیکه لی هیچ یه کیک له شته کان یان بوونه وه ره کان
 ده بیت؟ یان چون ده یانکات به مندالی خوی؟ یان چون که سی تر له گه ل زاتی مه زنی
 خۆیدا ده کات به خودا و په رستراو؟

۱۱- (الله) -سبحانه وتعالی- به ره‌ئفه‌ته ومیهره‌بانه به‌رامبه‌ر به‌بنده‌کانی بۆیه پیغه‌مبه‌رانی ناردوووه وکتیبه ئاسمانیه‌کانی دابه‌زاندوووه.

(الله) -سبحانه وتعالی- به ره‌ئفه‌ته ومیهره‌بانه به‌رامبه‌ر به‌بنده‌کانی بۆیه پیغه‌مبه‌رانی ناردوووه وکتیبه ئاسمانیه‌کانی دابه‌زاندوووه؛ بۆ ئه‌وه‌ی له تاریکایی کوفر وشیرک وتاوانه‌وه ده‌ریان به‌ئینیت به‌ره‌و نور ورۆشنایی وه‌یدایه‌ت وپه‌رستی خودا به‌ بێ هیچ شه‌ریک وهاوبه‌ش بریاردانیک، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [الحديد: ٥]

واته: {خوای ئه‌و زاته‌یه ده‌نییژیت بۆ به‌نده‌ی خۆی (که پیغه‌مبه‌ره -صلی الله علیه وسلم-) به‌لگه وئایه‌تانیکي روون وئاشکرا تا له‌تاریکستانی (گومرایی وپیباوه‌ری) ده‌رتان به‌ئینیت بۆ ناو روونایی (ئیمان وئیسلام) و به‌راستی خوا به‌رامبه‌ر ئیوه به‌سۆز ومیهره‌بان} [الحديد: ٩].

وخوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الأنبياء: ٣١]

واته: {وتۆمان ته‌نها بۆ ئه‌وه ناردوووه که په‌حمه‌ت بیت بۆ جیهانیان} [الأنبياء: ١٠٧].

وخودا فه‌رمان به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات که به به‌نده‌کانی بلّیت: ئه‌و زاته لیخۆشبووه -الغفور-ه ومیهره‌بانه -الرحیم-ه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [الحجر: ٩٥]

واته: {هه‌واڵ بده به به‌نده‌کانم که به‌راستی هه‌ر من لیبوره‌ده ومیهره‌بانم} [الحجر: ٩٩].

وله ره‌ئفه‌ت ومیهره‌بانی خودا به‌رامبه‌ر به به‌نده‌کانی ئه‌وه‌یه که ناخۆشی وزیانان له‌سه‌ر لاده‌بات وخیر وباران داده‌به‌زینیت بۆ سه‌ر به‌نده‌کانی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾

يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٣٧﴾ [يونس: ١٣٧]

واته: {وئەگەر خوا بە تۆ بگەیهنێت زیانیکی هیچ لادەریکی نییه بۆ ئەو (زیانە) بێجگە لە خوا و ئەگەر خێر و خوشیەکی بویت بۆت ئەوا هیچ رێگریکەرێکی نییه بۆ چاکەیی خوا بە هەرمەندی دەکات ئەو کەسەیی خۆی بیهوێت لە بەندەکانی و هەر ئەو لیبۆردە و بە بەزەییە} [يونس: ١٠٧].

۱۲- خودا (الله) پهروه دگارنکی میهره بانه (الرحیم)ه، وتهنها زاتی مه زنی خوئی لپرسینه وه له بنده کان ده کات له رۆژی قیامه تدا کاتیک زیندووین ده کاته وه له گوره کانیا، بویه هر که سیک پاداشت دهریته وه به پی کرده وه که ی خیر یان شهر بیت، نه وه ی ئیماندار بیت وکرده وه ی چاک نه جامبدات نه وای نیعمه ت وئاسووده یی به رده وای بۆ ههیه، وئه وه ی کافر ویباوهر بیت وکرده وه ی خراب نه جامبدات نه وای سزایه کی مه زنی بۆ ههیه له قیامه تدا.

خودا (الله) پهروه دگارنکی میهره بانه (الرحیم)ه، وتهنها زاتی مه زنی خوئی لپرسینه وه له بنده کان ده کات له رۆژی قیامه تدا کاتیک زیندووین ده کاته وه له گوره کانیا، بویه هر که سیک پاداشت دهریته وه به پی کرده وه که ی خیر یان شهر بیت، نه وه ی ئیماندار بیت وکرده وه ی چاک نه جامبدات نه وای نیعمه ت وئاسووده یی به رده وای بۆ ههیه، وئه وه ی کافر ویباوهر بیت وکرده وه ی خراب نه جامبدات نه وای سزایه کی مه زنی بۆ ههیه له قیامه تدا، نه وه ی دادپه روه ی و دانای و په حمه تی خوا ی ته وای ده سه لمینیت بۆ بوونه وه ره کان نه وه یه نه م ژیا نه ی دروست کردوه بۆ نه وه ی شوئی کرده وه کردن بیت و شوینکی تریش بۆ پاداشتی چاکه و لپرسینه وه وسرا داناوه؛ بۆ نه وه ی چاکه کار پاداشتی چاکه ی وهریگریته وه، وستهمکار وده ستریزکار سزای سته م وده ستریزیه که ی وهریگریته؛ چونکه په نگه هه ندیک که س زیندوو بوونه وه به دوور بزانی، بویه خوی گه وه به لگه ی زوری باسکردوه سه باره ت به وه ی زیندوو بوونه وه له پاش مردن راستی وهه قیقه ته وهیچ گومانیک تیدا نییه، خوی گه وه ده فه رمویت:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي

أَحْيَاهَا لَمُخِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فصلت: ۳۹]

واته: {له نیشانه کانی (ده سه لات) خوا یه که زه ی ده بینیت وشک و ماته که چی کاتیک بارانمان باراند به سه ریدا (به رواندی ږووه ک) ده که ویته جو له وده بووژیتته وه (به رز ده بیتته وه) بیگومان نه وه ی (زه ی وشک) ده بووژیتته وه زیندوو که ره وه ی مردوو ه کانیشه به راستی نه و (خوا) به سه ر هه موو شتیکدا به توانایه} [فصلت: ۳۹].
وخوا ی گه وه ده فه رمویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ

مِنْ عِلْقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يَمُوتُ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأُتْبِتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَهِيَجُ ﴿٥﴾ [الحج: ٥]

واته: {ئهی خه لکینه نه گهر ئیوه له گوماندان دهر باره ی زیندوو بوونه وه نه وسه (بزانن) به پراستی ئیوه نه وسه مان دروستکردوو له خاک (خوځ) پاشان (نه وه کان) له دلپه ناوېک -نوتفه یه ک- (دروست ده بن) دواتر (ده بیته) پارچه خوینیکې مه یو دوا ی نه وه (ده بیته) پارچه گوشتیک شکل و شیوه کیشر او و شکل و شیوه نه کیشر او بو نه وه ی روونی بکه ی نه وه بو نه وه وه له منالندان د هیلی نه وه (رایده گرین) نه وه (کوړپه له یه ی) بمانه ویت (له بار نه چیت) تا کاتیکې دیاریکراو پاشان (له سکی دایکتان) دهرتان ده هینین به ساوایی پاشان گه وړه ده بن هه تا ده گه نه ته وای هیژ و توانانا نه وه (له م ته مه نه دا) هه ندیکتان دهرنیریت وه هه ندیکتان ده گه یه نرینه نه وه پهری پیری، پ سوودترینی ته مه ن بو نه وه ی نه زانیت و له ییری نه مینیت هه رچی که ده یزانی وه زهوی ده بیی (له زستاندا) خاموشه ووشک و پ گیایه جا کاتیک بارانمان به سه ردا باراند زهوی (پوه کی لې ده رویت و) ده جو لیت زهوی هه ل ده دات (به رز ده بیت) و (زهوی) دهر وئی له هه موو جوړه (گیا و گولیکې) جوان{[الحج: ٥]}.

خوای گه وړه له م ئایه ته دا سی به لگه ی نه قلې باسکردوو که به لگن له سه ر دووباره زیندوو بوونه وه ی بوونه وه ره کان له روژی قیامه تدا، نه وانیش بریتین له:

۱- خوای گه وړه مروځي له خوځ و خاک دروستکردوو، وکاتیک مروځ دهریت وده بیت به خوځ نه و خودایه ی که سه رها له خوځ دروستی کرد؛ تواناداره له و خوځه ی که تپیدا لاشه ی مروځ رزیووه ونه ماوه دووباره دروست وزیندوی بکاته وه.

۲- نه و زاته ی که مروځي له دلپه ناوېکه وه (مه نیه که وه) دروستکردوو؛ تواناداره سه باره ت به وه ی که مروځ دروست وزیندوو بکاته وه له پاش مردنی.

۳- نه و زاته ی که زهوی زیندوو ده کاته وه له پاش باران، تواناداره له سه ر نه وه ی که بوونه وه ره کان زیندوو بکاته وه له پاش مردنیا، ولهم ئایه ته دا به لگه یه کی مه زن هه یه

له سهر ئي عجاز ومه زنى قورئانى پيروز هم ئايه ته - كه زوريش دريژ نيه- سئ به لگه ي
ئوقلي سه زجر اكي شيان تيدايه سه باره ت به مه سه له يه كي زور مه زن.

وخواي گه وره ده فهرمونټ:

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا

كُنَّا فَعَلِينَ ﴿١٠٤﴾ [الأنبياء: ١٠٤]

واٽه: {{بيھڻه وه بيريان}} ٽھو رڙھي ڪھ ٿا سمانه کان دھ پڇينھ وه وهڪ پڇانھ وه (لولڪردني) توماري ڪٽيب وپھرتو ڪيڪ وهڪ يھ ڪھ مجار چوڻ دروستمان ڪرد (بھ پروت وقووتي)، پاش مردنيس ٽھو (دروستڪردنه) دووبارھ دھ ڪھينھ وه ٽھو بھ ٿين ڪھ (جيٻھ جي ڪردني) لھسھر ٿيمھ يھ بيگومان ٿيمھ (ٽھو بھ ٿينھ بھ ديدھ ھڻين}} {الأنبياء: ١٠٤}.

وخواي گه وره ده فهرمونټ:

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعِى الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي

وَاتَّخَذَ اللَّهُ أَزْوَاجًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ذَكَرَ ﴿٧٨﴾ ۚ وَلَهُ يَكُونُ الْحُكْمُ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعْ أَهْلَ الْبَيْتِ يُحْدِثْ لَهُمْ كَلِمَةً ۖ وَلَهُ يُجْعَلُ الْوَقْتُ ۚ إِنَّ رَبَّهُ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ [يس: ٧٨-٧٩]

واته: {وہ نمونہ مان بُو دینیتہ وہ و بہ دیہینانی خوی له بیر چووتہ وہ (ئہ و بیباوہرہ) ده لیت کی ئیسکہ کان زیندو دہ کاتہ وہ له کاتیکدا کہ رزیون (٧٨) بلٰی ئہ و زاتہ زیندوویان دہ کاتہ وہ کہ له یہ کہ مجارہ وہ بہ دیہیناون وئہ و بہ ہموو دروستکراوئک زانا و ئاگادارہ (٧٩){[بس: ٧٨-٧٩].}

وخواي گه وره ده فهرموټ:

﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ خُلُقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ﴿٧٨﴾ وَأَغَطَّسَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٧٩﴾ وَالْأَرْضَ

بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٢٣﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٢٤﴾ وَالْجِبَالُ أَوَّسَهَا ﴿٢٥﴾ [النازعات: ﴿٢٦﴾-﴿٢٧﴾]

واته: {ثابا دروستکردنی ئیوه گرانتیره یان ئاسمان ؟ وه دروستیشی کرد (٢٧) وئاسمانی له بان سه‌رتان وه کو ببنایه که به‌رز کردوو و رنک خستوو (٢٨) وشه‌وه‌که‌ی تاریک کرد (به

تاریکی دایپۆشی) و رۆژه‌که‌ی پووناک کرده‌وه (٢٩) له پاشان زه‌وی پاخست (٣٠) ئاو
وله‌وه‌رگای لی ده‌رهینا (٣١) و شاخه‌کانی پته‌و دامه‌زراند (٣٢) [النازعات: ٢٧-٣٢].

خوای گه‌وره پوونی کردووه‌ته‌وه که دروستکردنی مروّفه‌کان گرانتر نییه له دروستکردنی
ئاسمانه‌کان وزه‌وی وئه‌وه‌ی تییاندایه، ئه‌و زاته‌ی که ئاسمانه‌کان وزه‌وی دروستکردووه به
دنیاییه‌وه توانا وده‌سه‌لاتی هه‌یه له‌وه‌ی که مروّف جاریکی تر دروست بکاته‌وه.

۱۳- خدا (الله) -سبحانه و تعالی- ئاده می دروستکرد له خوځ (قور: گل) ونه وه کانی له پاش خوځ زور دهن، بویه هه موو خه لکی بنچینه یان وه کو یه که، وهیچ ره گه زیک فه زلی به سهر ره گه زیکی تره وه نییه وهیچ گه لیک فه زلی به سهر گه لیک تره وه نییه؛ مه گهر به یی پله ی ئیمان وته قواداری وله خدا ترسی نه بیټ.

خودا (الله) -سبحانه و تعالی- ئاده می دروستکرد له خوځ (قور: گل) ونه وه کانی له پاش خوځ زور دهن، بویه هه موو خه لکی بنچینه یان وه کو یه که، وهیچ ره گه زیک فه زلی به سهر ره گه زیکی تره وه نییه وهیچ گه لیک فه زلی به سهر گه لیک تره وه نییه؛ مه گهر به یی پله ی ئیمان وته قواداری وله خدا ترسی نه بیټ، خوی گه وره ده فه رمو یت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَنَسَبًا لَّيَعْلَمَ الْإِنسَانُ أَكْرَمَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْنَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [الحجرات: ١٥]

واته: {ته ی خه لکینه بیگومان ئیمه دروستمان کردوون له نیر ومییه ک وکردومان به چهند گهل وهوزیکه وه تا یه کتری بناسن، به راستی به پیزترینتان لای خدا ته وه که سه یه که زیاتر له خدا ده ترسیت، بیگومان خودا زانا وئاگداره} [الحجرات: ۱۳].
خوی گه وره ده فه رمو یت:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [فاطر:

١٧]

واته: {خوا (باوکی) ئیوه ی له خاک دروستکردوه له پاشان (نه وه کانی دروستکرد) له دلویه ئاویک (نوتفه یه ک) ئینجا (خوا) کردوونی به چهند جووت (نیر و می) وهیچ میینه یه ک (ئافره تیک) دوو گیان نابیت وسکه که ی دانانیت (منالی نابیت) مه گهر به ئاگاداری خوا نه بیټ وهیچ ته مه ن درپژ کراوینک ته مه نی درپژ نا کریت وله ته مه نی که م نا کریت مه گهر له کتیبیکدا (له لوح المحفوظ) دا نوسراوه به راستی ته م کاره بو خوا ئاسانه} [فاطر: ۱۱].

وخوای گه وره دهفه رموئیت:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَكَوْنُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ [غافر: ۷۷]

واته: {ئهو خوايه که ئیوهی له خاک دروستکردوو له پاشان له دَلْوِيك ئاو پاشان له پارچه خوئنيك له پاشان به مندالی (ساواپی) ده تانه ئینیتته دهر (له سکی دايك) له پاشان تا ده گه نه تینی هیژ ولایتان له پاشان تا پیر دهن وهه نديكتان پيش پیریوون دهر تیندرین هه تا ده گه نه ئهو کاته ی که بۆتان دیاریکراوه وبۆ ئه وهی بیربکه نه وه} [غافر: ۷۷].

وخوای گه وره ئه وه پرونده کاته وه که مه سیحی (عیسای) - علیه السلام - به فره مانیکی گه ردوونی دروست وخه لقی کرد هه روه کو چۆن ئاده می له خۆل دروستکرد به فره مانیکی گه ردوونی، خوای گه وره دهفه رموئیت:

﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [آل عمران: ۵۹]

[۵۹]

واته: {به پاستی وئینه ی (دروست بوونی) عیسا لای خوا وه ک وئینه ی ئاده م وایه که دروستی کرد له گل له پاشان پیی ووت ببه، ئه ویش بوو (به مروؤف)} [آل عمران: ۵۹].

وپیشت له برگی ژماره (۲) باسکرا که پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - پروونی کرده وه که خه لکی وه کو یه کن وهیچ که سیک فه زلی به سه ر که سیکی تره وه نییه مه گه ر به پیی پله ی ته قواداری وئیمان وله خودا ترسانه وه نه بیئت.

۱۴- هه‌موو مندائیک له‌سه‌ر فیت‌ره‌ت له‌دایک ده‌بیت.

هه‌موو مندائیک له‌سه‌ر فیت‌ره‌ت * له‌دایک ده‌بیت، * (فیت‌ره‌ت: ئه‌و سروشته‌یه که خ‌وای گه‌وره مرو‌فی له‌سه‌ر دروست‌کردووه، بریتیه له‌شته قب‌ول‌کراوه‌کان وپاکه‌کان لای مرو‌ف له‌وکاته‌وه‌ی له‌دایک ده‌بیت، له‌گرن‌گترینیان: باوه‌پ‌ی‌وون به‌وه‌ی که یه‌ک په‌روه‌رد‌گار هه‌یه ئه‌ویش (الله) یه -سبحانه و‌تعالی- و‌ته‌نها ئه‌و شایسته‌ی په‌رسته‌نه)، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الروم: ۳۰]

واته: {که‌واته‌ پ‌ووی خ‌وت پ‌یک بکه‌ره ئاینی ئیسلام و‌پاک و‌راست ب‌و خ‌وا (شو‌ین ئاینی) یه‌ک‌خوا‌په‌رستی بکه‌وه، ئه‌و ئاینه‌ی که خ‌وای گه‌وره (له‌سه‌ره‌تاوه) فیت‌ره‌تی پاک‌ی مرو‌فی له‌سه‌ر دروست‌کردووه ئاین و‌دروست‌کراوه‌کانی خ‌وا به‌هیچ جو‌رنیک گو‌رانی ب‌و نییه ئه‌و (ئاینه‌ی باس‌کرا) هه‌ر ئه‌وه ئاینی پ‌یک و‌راسته به‌لام زو‌ریه‌ی ئاده‌می نازانن} [الروم: ۳۰].

و‌حه‌نیفیه‌ت * ئاینی ئی‌براهیمی خه‌لیل بو‌وه -علیه‌السلام-، * (حه‌نیفیه‌ت: واتا په‌رستی خودا (الله) به‌ته‌نها به‌د‌لس‌وزیه‌وه به‌ب‌ی‌ بریار‌دانی هیچ شه‌ریک و‌ها‌وبه‌ش‌یک، و‌خ‌و دو‌ور‌کردنه‌وه و‌به‌ری‌ئ‌بو‌ون و‌بی‌با‌وه‌ر بو‌ون: به‌په‌رستی بته‌کان و‌به‌په‌رستی په‌رستراوه‌ناهه‌قه‌کانی تر له‌گه‌ل خ‌وای گه‌وره‌دا)، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [النحل: ۱۲۳]

واته: {پاشان نیگامان ب‌و‌کردیت (و‌حه‌یمان ب‌و‌ناردیت) که په‌یره‌وی ئاینی ئی‌براهیم بکه‌چونکه پاک و‌راست بو‌و به‌هیچ جو‌رنیک له‌ها‌وبه‌شدانه‌ران (موشریکان) نه‌بو‌و} [النحل: ۱۲۳].

و‌پ‌ن‌غه‌مبه‌ری خودا -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ كَمَا نُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِبَهِيمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ» واته: «هه‌موو مندائیک له‌سه‌ر فیت‌ره‌ت له‌دایک ده‌بیت، باوک و‌دایکی ده‌پکه‌ن به‌جوله‌که یان نه‌س‌رانی یان مه‌جوسی، هه‌روه‌کو چ‌ون ئاز‌ه‌ل‌یک ب‌ی‌چ‌وو‌یه‌کی

دهبیت که سه لامه ته ئایا هیچ که موکورتیه کی هیهه». پاشان ئه بو هورهیره -رهزای خوای لیبیت- دهلّیت: ئه م ئایه بخوینده وه ئه گهر ویستتان:

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ الْإِنْسَانَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الروم: ٣٠]

واته: {که واته رووی خوٚت رێک بکه ره ئایینی ئیسلام و پاک و راست بو خوا (شوین ئایینی) یه کخوابه رستی بکه وه، ئه و ئاینه ی که خوای گه وه ره (له سه ره تا وه) فیه ره تی پاکێ مروٚفی له سه ره دروست کردو وه ئاین و دروست کرا وه کانی خوا به هیچ جوړیک گوٚرانی بو نییه ئه و (ئاینه ی باسکرا) هه ره ئه وه ئایینی رێک و راسته به لام زوٚربه ی ئاده می نازانن} [الروم: ٣٠].

[صحيح البخاري: ٤٧٧٥].

وپیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فه رموٚیت: «أَلَا إِنَّ رَبِّي أَمَرَنِي أَنْ أَعْلَمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا كُلُّ مَالٍ نَحَلْتُهُ عَبْدًا حَلَالًا وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلَّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَحَرَمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَلْتُ لَهُمْ وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا» واته: «په ره و ردگارم فه رمانی پیکرم ئه وه تان فیه بکه م که نایزان، وله و شتانه ی که له ئه مروٚ فیه ری کردم: هه ره سامانی که به بهنده که مم به خشیوو به بوٚ حه لاله، من بهنده کانم له سه ره فیه ره ت دروست کردو وه (له سه ره ته نها یه ک خوا په رستن دروست کردو وه)، وشه یتانه کان بوٚیان هاتن له ئاینه که یان دووریان خستنه وه، وئه و شتانه ی له سه ریان حه رامکرد که من بوٚیانم حه لاله کردبوو، وه رمانی پێیان کرد که هاوبه ش وشه ریک بوٚ من بریار بده ن له کاتی که دا من هیچ به لگه یه که م سه باره تی دانه به زاندو وه (سه باره ت به م هاوبه ش بریار دانه دانه به زاندو وه)» [رواه مسلم: ٢٨٦٥].

۱۵- هیچ مروفیک به گوناھباری وتاوانباری له دایک نابیت ونابیته میراتگری تاوان وگوناھی هیچ مروفیکی تر ناکهویته ئەستوی ئەو (ئەگەر خۆی ھۆکار نەبوو بیت بۆ ئەوەی ئەو کەسە ئەو تاوانە ئەنجامدات):

هیچ مروفیک به گوناھباری وتاوانباری له دایک نابیت ونابیته میراتگری تاوان وگوناھی هیچ مروفیکی تر ناکهویته ئەستوی ئەو (ئەگەر خۆی ھۆکار نەبوو بیت بۆ ئەوەی ئەو کەسە ئەو تاوانە ئەنجامدات)، وخوای گەورە باسی ئەوەمان بۆ دەکات کاتیک ئادەم -علیه السلام- وهاوسەرە کە لە دارە کەیان خوارد و سەرپیچی فەرمانی خودایان کرد؛ له پاشاندا تەوبەیان کرد وداوای لیخۆشبوونیان له خوای گەورە کرد، بۆیە خوای گەورە ئیلاھامی وتی هەندیک وشەى جوانی پیتی بەخشین، بۆیە ئەوانیش ووتیان وخوای گەورە تەوبە کەى لیان قبۆلکرد، خوای گەورە دەفەرمویت:

﴿وَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ ۝۳۵﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ اِلٰى حِيْنٍ ۝۳۶ فَتَلَقٰى ۤاٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝۳۷ قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا فَاِمَّا يٰۤاٰدَمُ فَاصْبِرْ لِمٰى هَدٰى فَمَنْ تَبِعَ هٰدٰى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۳۸﴾ [البقرة: ۳۵-۳۸]

واته: {وه ووتمان: ئەى ئادەم خۆت و هاوسەرە کەت نیشته جى بن لەم بەهەشتەدا وه له هەموو خواردەمەنیه کى تیر بخۆن له هەر شوێنیک کە حەز دەکەن وه نزیکى ئەم درەختە مەکەون تا له ستهمکاران نەژمێردرێن -تا نەبنه ستهمکار- (۳۵) ئەمجا شەیتان هەلیخە لە تاندن له بەهەشتدا ولهو خۆشگوزەرانیهی کە تێیدا بوون دەریپەراندن و ووتمان: (بە ئادەم و حەوا وشەیتان) بچنە خوارەوه (بۆ سەر زەوى) هەندیکتان دەبن بە دوژمنی هەندیکى تر تان و بۆتان هەیه جیگیرى لە سەر زەوى و چیژ له ئارەزووه کانی (دوניה) وەرگیرن هەتا ماوهیه ک (۳۶) ئەمجا ئادەم چەند ووتەیه کى (پارانهوهی) له پەرورەدگارییهوه وەرگرت (ئەویش) لى گیرا کرد بە راستی هەر ئەو تەوبە گیراکارى میهرهbane (۳۷) ووتمان: هەموو بچنە خوارەوه له بەهەشت

ئەمجا ئەگەر لە منەوھ پېنمونیە کتان بۆ ھات ئەو کەسەى دواى پېنموونى من
بکەوئیت نە ترسیان لەسەرە و نە خەم دەخۆن (۳۸){[البقرة: ۳۵-۳۸]}.

وکاتیک ئادەم -علیه السلام- تەوبەى کرد ئەو چیتەر گوناھە کەى لەسەر ناژمێردرئیت، ولە
پاشاندا ئەوھەکانى ئادەم نابن بە میراتگری ئەو گوناھە لە کاتیکدا ئەو گوناھە بەھۆى تەوبەوھ
خودا لێى خوێش بوو، وبنچینە ئەوھە کە مەرووف تاوانى کەسێکى تر لە ئەستۆ ناگرئیت (ئەگەر
ئەو ھۆکار نەبوو بئیت بۆ ئەوھى کەسێکى تر تاوانیکى دیاریکراو ئەنجامبدات)، خواى گەورە
دەفەر مەوئیت:

﴿قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ أَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ
وَاِزْرَهُ وَزِرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ [الأنعام:

[۷۱۵]

واتە: {(ئەھى پێغەمبەر ﷺ) بلى: ئایا بئجگە لە خوا پەرستراوێکى تر بۆ خۆم ھەلبژێرم
لە کاتیکدا ئەو پەرورەدگارى ھەموو شتیکەو ھەرکەسێک ھەر تاوانە و خراپە و گوناھێک
بکات تەنھا لەسەر خۆیەتى و ھېچ کەسێکى گوناھکار گوناھى کەسێکى تر ھەلناگرئیت
پاشان گەرانەوھەتان ھەر بۆ لای پەرورەدگارتانە ئەمجا ھەواتان پێدەدا بەوھى کە ئێوھ
تئیدا جیاواز بوون}{[الأنعام: ۱۶۴]}.

وخواى گەورە دەفەر مەوئیت:

﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ [الإسراء: ۱۵]

واتە: {ھەرکەس پێنموونى و ھیدایەتى وەرگرتبئیت ئەو بێگومان پێنموونى و ھیدایەتە کەى
(سوود و قازانجە کەى) ھەر بۆ خۆى دەبئیت و ھەرکەسێش گومرا بووبئیت ئەو بێگومان
(زیان و سزا کەى) ھەر بۆ خۆى دەبئیت و ھېچ کەسێکى گوناھکار گوناھى ھېچ کەسێکى تر
ھەلناگرئیت ئێمە ھەرگیز سزای (بەندەکان) نادەین ھەتا پێغەمبەر نەنێرین
(بۆیان){[الإسراء: ۱۵]}.

وخوای گه‌وره ده‌فهرموت:

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِيلَةٍ لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ [فاطر: ۷۸]

واته: {هیچ گونا‌هبارتک گونا‌هی که‌سینکی تر هه‌لنا‌گرتیت وئه‌گه‌ر بار‌گرانی (گونا‌هبارتک) بانگی که‌سینکی تر بکات بۆ هه‌ل‌گرتنی (باره‌گونا‌هه‌که‌ی) هیچ له‌و (باره‌گونا‌هه) هه‌ل‌نا‌گرتیت هه‌رچه‌نده (داوا لیکراوه‌که) خزمیشی بپیت به‌پاستی تۆ ته‌نها ئه‌وانه‌ بیدار ده‌که‌یته‌وه‌که به‌ په‌نهانی له‌په‌روه‌رد‌گاریان ده‌ترسن ونوێژه‌کانیان به‌ پینکی جیبه‌جی ده‌که‌ن و هه‌رکه‌سینک خۆی پاک رابکرتیت (له‌ تاوان) ئه‌وا به‌پاستی (سوودی) خۆ پاک را‌گرتنه‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆیه‌تی وگه‌رانه‌وه‌ش ته‌نها بۆ لای خودایه‌{فاطر: ۱۸}.

۱۶- مه‌به‌ست وئامانج له‌ دروستکردنی خه‌لکی: بۆ په‌رستنی خودایه‌ به‌ ته‌نها به‌ بی‌ بریاردانی هیچ شه‌ریک وهاوبه‌شیک له‌ په‌رستنیدا:

مه‌به‌ست وئامانج له‌ دروستکردنی بوونه‌وه‌ره‌کان بریتیه‌ له‌: په‌رستنی خودا-الله- به‌ ته‌نها وبه‌ بی‌ بریاردانی هیچ شه‌ریک وهاوبه‌شیک له‌ په‌رستنیدا، خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فهرموت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۱]

واته: {ومن جنۆکه وئاده‌میزادم ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ دروست کردووه‌ که به‌ندایه‌تی من بکه‌ن -من بپه‌رستن-} [الذاریات: ۵۶].

۱۷- ئاينى ئىسلام رېزى له مروّف گرتووه (به پياوان وئافره تانه وه)، وهه موو مافىكى به مروّف داوه وكردوويه تى به بهرپرسيار له سهر بزارده كاني وكرده وه كاني وهه ئسوكه وته كاني وليپرسينه وه، وبه پرسياريه تى خستووه ته ئه ستو سه باره ت به ههركرده وه كه كه زيان له خوٰى يان به خه لكى بگه يه نيّت.

ئاينى ئىسلام رېزى له مروّف گرتووه -پياو يان ئافره ت بيّت-، خواى گه وره مروّفى دروست وخه لق كردووه بو ئه وهى ببّيّت به جيّنشين له سهر زه ويدا، خواى گه وره ده فهرمويت:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةًۙ﴾ [البقرة: ۳۰]

واته: {بيريان بيّنهره وه} كاتيك كه پهروه دگارى تو به فريشته كاني ووت: به راستى من جيّنشينيك دروست ده كه م له سهر زه وى} [البقرة: ۳۰].
ئهم ريزلنيانه هه موو نه وهى ئاده ميك -هه موو مروّفيك- ده گرّيته وه، خواى گه وره ده فهرمويت:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِى الْوَبْرِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ

عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًاۙ﴾ [الإسراء: ۷۰]

واته: {سوئيد به خوا بيگومان ريزمان له نه وهى ئاده م گرت وله ووشكاني وله دهريدا هه لمان گرتن (به سوارى وبو سه فهر كردن) وروژى پاك وخاوينمان پيداوون وهه لمان داوون به سهر زورّيك له وانهى كه دروستمان كردوون به فه زليكي گه وره} [الإسراء: ۷۰].

وخواى گه وره ده فهرمويت:

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِىْ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍۙ﴾ [التين: ۴]

واته: {سوئيد به خدا به راستى مروّفمان له جوانترين شيوه دا دروست كرد} [التين: ۴].

وخوای گه‌وره نه‌هی له مرۆف کردوو‌ه که خو‌ی بکات به شو‌ینکه‌وتوو‌یه کی زه‌لیل و سه‌رشۆر بۆ په‌رستراو‌یک، یان شو‌ینی که‌سینک بکه‌و‌یت و گو‌ی‌رایه‌لی بکات جگه‌ له خو‌ای گه‌وره، خو‌ای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ [١٦٦] إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا رَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ [البقرة: ١٦٦-١٦٧]

واته: {وکه‌سانی وا‌هه‌یه له‌خه‌ل‌کی که‌هاوبه‌شی زۆر بۆ‌خودا په‌یدا ده‌که‌ن خو‌شیا‌ن ده‌و‌ین وه‌ک خو‌شه‌ویستی ئی‌مانداران بۆ‌خودا، به‌لام‌ئه‌وانه‌ی برو‌یا‌ن ه‌یناوه‌ زۆر زیاتر خو‌یا‌ن خو‌ش ده‌و‌یت ئه‌گه‌ر ببینن ئه‌وانه‌ی سته‌میا‌ن کردوه‌ (به‌هاوبه‌ش په‌یدا کردن بۆ‌خودا) کات‌یک که‌چاویان ده‌که‌و‌یت به‌سزای خودا ده‌زانن که‌هه‌ر‌چی ده‌سه‌لات هه‌یه‌هه‌مو‌وی بۆ‌خودایه‌وبی‌گومان سزای خودا زۆر سه‌خته‌} [البقرة: ١٦٦ ١٦٥].

شو‌ینکه‌وتوو‌ان و ئه‌وانه‌ی خه‌ل‌کی شو‌ینیا‌ن ده‌که‌ن (که‌له‌سه‌ر شتی پو‌چ و به‌تا‌لن)؛ خو‌ای گه‌وره‌حالیان به‌به‌تا‌ل و بو‌چه‌ل و دو‌پ‌راو‌ا با‌سده‌کات له‌پ‌و‌ژی قیا‌مه‌تا، و ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْتَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِبَلٍّ كُنْتُمْ فُجُورِينَ﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [سبا: ٣٧-٣٨]

واته: {خۆبه‌گه‌وره‌زانه‌کان ده‌ل‌ین به‌ئه‌وانه‌ی ژێرده‌سته‌ولاوا‌ز کرابوون ئایا ئی‌مه‌رێگریمان کردن له‌پ‌نیمو‌نی دو‌ای ئه‌وه‌ی بو‌تان هات (نه‌خ‌یر وایه‌) به‌ل‌کو‌خو‌تان تاوانبار بوون (٣٢) ژێر ده‌سته‌و‌چه‌وساوه‌کان ده‌ل‌ین به‌وانه‌ی خۆبه‌گه‌وره‌زان بوون (نه‌خ‌یر وایه‌) به‌ل‌کو‌پیلانی (ئێوه‌) به‌شه‌و‌به‌پ‌و‌ژ (چه‌واشه‌ی کردین) کات‌یک فه‌رمانتان پ‌ی‌ده‌کردین بۆ‌ئه‌وه‌ی پ‌ی‌باوه‌ر‌بین به‌خودا وهاوبه‌ش وشه‌ریکی بۆ‌داب‌نین هه‌مو‌ویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه‌کات‌یک که‌سزای دۆزه‌خ ده‌بینن و زنجیر و ته‌وق‌مان

کرده گهردنی بیباوه‌پان ئایا توئه‌یان لی ده‌سیندریت جگه له سزای ئه‌وه‌ی ده‌یانکرد
(۳۳){[سبأ: ۳۲ - ۳۳].

وله نیشانه‌کانی دادپه‌روه‌ری خودا -سبحانه و تعالی- ئه‌وه‌یه که بانگخواز و پێشه‌وا
گومراکه‌ره‌کان تاوانی خۆیان هه‌نده‌گرن و تاوانی ئه‌وانه‌ش هه‌نده‌گرن که گومرایان
کردوون به نه‌زانینه‌وه له پوژی قیامه‌تدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا
يَزُرُّونَ﴾ [النحل: ۲۵]

واته: {بۆ ئه‌وه‌ی باری گوناخی خۆیان به ته‌واوی هه‌لبگرن له پوژی دوایدا له‌گه‌ڵ
هه‌ندیک له باری گوناخی ئه‌وانه‌ی که ئه‌مان گومرایان ده‌کردن به‌بێ زانیاری بێداری
زۆر به‌ده ئه‌وه‌ی که هه‌نده‌گرن (وله ئه‌ستۆی ده‌گرن)} [النحل: ۲۵].

ئاینی ئیسلام هه‌موو مافیکی به‌خشیوووه به مروّفه‌کان و بۆیانی زامن کردوووه له دونیا
و قیامه‌تدا، وله مه‌زنترین مافه‌کان که ئاینی ئیسلام به‌خشیووویه‌تی و زامنی کردوووه بریتیه
له: مافی خودا له سه‌ر به‌نده‌کان، و مافی به‌نده‌کان له سه‌ر خودا.

«فَعَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا رَدِيفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ
قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ ثُمَّ قَالَ: مِثْلُهُ ثَلَاثًا: «هَلْ تَذَرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ» قُلْتُ: لَا
قَالَ: «حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا» ثُمَّ سَارَ سَاعَةً فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ
قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ قَالَ: "هَلْ تَذَرِي مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ: أَنْ لَا
يُعَدِّبَهُمْ» واته: «له موعازه‌وه -په‌زای خوای لیبیت- ده‌لێت: له پشی پێغه‌مبه‌ره‌وه بووم
-صلی الله علیه وسلم- له سه‌ر پشی ئاژه‌لێک بوون، پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-
فه‌رمووی: «ئه‌ی موعاز»، ئه‌ویش ووتی: «من لێره‌م له خزمه‌تدام ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری
خودا»، سی‌جار هه‌ردوو لا ئه‌م قسانه‌یان دووباره‌ کرده‌وه و پاشان پێغه‌مبه‌ر -صلی الله
علیه وسلم- فه‌رمووی: «ئایا ده‌زانی مافی خودا له سه‌ر به‌نده‌کان چییه؟»، ئه‌ویش
(موعاز) ووتی: «نه‌خێر»، -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: «مافی خودا له سه‌ر
به‌نده‌کان ئه‌وه‌یه که بی‌په‌رستن و هیچ هاوه‌ڵ و شه‌ریکیکی بۆ بریار نه‌ده‌ن له په‌رستنی‌دا»،
پاش ماوه‌یه‌ک فه‌رمووی: «ئه‌ی موعاز»، ووتم: «من لێره‌م له خزمه‌تدام ئه‌ی

پیغمبره‌ری خودا»، فه‌رمووی: «ئایا ده‌زانی مافی به‌نده‌کان له‌سه‌ر خودا ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر
ئه‌وه‌یان ئه‌نجامدا (ئه‌گه‌ر خودا بپه‌رستن به‌ ئی

بریاردانی هیچ شه‌ریک وهاوبه‌شیک): سزایان نه‌دات» [صحیح البخاری: ۶۸۴۰].

ئاینی ئیسلام پاراستنی ئاینی هه‌ق و نه‌وه و سامان و نه‌فس و ناوبانگی (شه‌ره‌فی) مرو‌فی
زامن کردووه -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: «قَائِلًا لِلَّهِ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ دِمَاءَكُمْ
وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا» واته: «خودا
خوێتتان و مالتان (سامانتان) و ناوبانگتان (شه‌ره‌ف و نامووستانی) له‌سه‌ر یه‌کتر
هه‌رامکردووه و هه‌کو هه‌رامی ئه‌م رۆژه و ئه‌م مانگه و ئه‌م شه‌ره‌تان» [صحیح البخاری:
۶۵۰۱].

وپیغمبره‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌م په‌یمان هه‌زنه‌ی ئاشکرا کرد له‌ هه‌جی
مالتاوایدا که زیاتر له‌ سه‌د هه‌زار له‌ هاوه‌لان ئاماده‌ی بوون، و ئه‌م واتایانه‌ی دووباره
کرده‌وه و دووباتی له‌سه‌ر کرده‌وه له‌ رۆژی قوربانیدا له‌ هه‌جی مالتاواپی.

ئاینی ئیسلام مرو‌فی کردووه به‌ به‌رپرسیار به‌رامبه‌ر هه‌موو هه‌نێژارده‌کانی
و کرده‌وه‌کانی و هه‌نێسوکه‌وته‌کانی، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ

مَنْشُورًا﴾ [الإسراء: ۳۳]

واته: {وهه‌موو مرو‌فیک (له‌ رۆژی دوایدا) کرده‌وه‌ی خویمان کردووه‌ته
گه‌ردنیه‌وه (چاکه‌ یان خراپه‌ بێت) و له‌ رۆژی دوایدا بۆی ده‌رده‌هێنن نامه‌یه‌ک که
به‌ کراوه‌پی (وهه‌موو کرده‌وه‌کانی تیدا نووسراوه) و ده‌یه‌یینیت} [الإسراء: ۱۳].

هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک خێر یان شه‌ر بێت خوای گه‌وره‌ وایلنده‌کات به‌ گه‌ردنی خودی
که‌سه‌ که‌وه‌ بێت، بۆیه‌ هیچ که‌سێک لێپرسینه‌وه‌ی لیناکرێت سه‌باره‌ت به‌ کرده‌وه‌ی
یه‌ کێکی تر، ویه‌ کێکی تر لێپرسینه‌وه‌ی لیناکرێت سه‌باره‌ت به‌ کرده‌وه‌ی که‌سی یه‌ که‌م،
خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ [الانشقاق: ۵۱]

واته: {ئەى ئىنسان تۆ بېگومان تىكۆشەرىت بەرەو پەرەردگارت بە تىكۆشان (بە ئەنجامدانى چاكە و خراپە) ! ئەوسا يى دەگەيت} [الانشقاق: ٦].

وھەرەھا خۆى گەورە دەفەرەمۆيت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ [فصلت: ٤٦]

[٤٦]

واته: {ھەر كەسك كارى چاكە بكات (قازانجەكەى) بۆ خۆيەتى ھەر كەسش خراپە بكات (زىانەكەى) بۆ خۆيەتى و پەرەردگارت ستەم لە بەندەكانى ناكات} [فصلت: ٤٦].

وئاينى ئىسلام بەرپرسيارىبەتى دەخاتە ئەستۆى مەرۆف ئەگەر ھەر كەردەوھەك ئەنجامبات كە بېتتە ھۆى زيانگەياندىن بە نەفسى خۆى يان زيانگەياندىن بە خەلكانى تر، خۆى گەورە دەفەرەمۆيت:

﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ [النساء: ٣٣]

واته: {وھەر كەسك گوناھىكى (گەورە) بكات بېگومان (زىانى) ئەو گوناھە ھەر بۆ خۆيەتى و خودا ھەمىشە زانای كاردروستە} [النساء: ١١١].

و خۆى گەورە دەفەرەمۆيت:

﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَكُسْرُفُونَ﴾ [المائدة: ٣٣]

واته: {ھەر لەبەر ئەوھى (كە لەو داستانەدا باسكرا) پێویستمان كرد لەسەر ئەوھى ئیسرائیل كە بېگومان بپار ئەمەھە ئەوھى تەنھا كەسك بكوژیت (بە مەرچىك لە تۆلەى كەسكى كوژراودا نەبیت يان تۆلەى خراپە كارى و ئاژاوە نانەو نەبیت لەسەر زەویدا) ئەو ھەك ئەو ھەموو ھەموو خەلكى كوشتبیت ئەوھىش بى تاوانىك پرگەر كات لەكوژران ئەو ھەك ئەو ھەموو ھەموو ئادەمى پرگەر كەردبیت و زىندووى

کردبڻه وه سوئند به خوا بڻگومان، پڻغه مبه ره کانمان هاتن بۆلایان به به لڳه
پوونه کانه وه که چی له پاش ئه وه زۆر نیک له وانه زیاده ره ویان کرد له زه ویدا {
[المائدة: ۳۲]}.

و پڻغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ
عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ» واته: «هه ره نه فسیک به
سته ملیکراوی کوژرا بیټ؛ ئه وا به شیک له خوئنه که ی له سه ره یه که م کوری ئاده مه،
چونکه ئه وه یه که م که س بوو که تاوانی کوشتنی هینایه ئاراوه» [صحیح مسلم: ۵۱۵۰].

۱۸- له ٿاينى ئىسلامدا ئافرهت وپياو يه كسانن له روانگه‌ى كرده‌وه نه‌نجامدان
وبه‌رپرسياريه‌تى وپاداشت وسزادان.

له ٿاينى ئىسلامدا ئافرهت وپياو يه كسانن له روانگه‌ى كرده‌وه نه‌نجامدان
وبه‌رپرسياريه‌تى وپاداشت وسزادان، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت:

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ [النساء: ١٢٤]

واته: {كه‌سټيكش كرده‌وه چاكه‌كان جي‌به‌جئ ده‌كات له نير يان له مئ له هه‌مان
كاتدا نه‌وه كه‌سه بروادار بي‌ت نه‌وه نه‌وانه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه و بچووك‌ترين سته‌ميان
ليناكرئيت (نه‌گه‌ر هي‌نده‌ى تويكلى ناوكه خورمايه كيش بي‌ت)} [النساء: ١٢٤].
وخواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: ٩٧]

واته: {هه‌ركه‌سټيك له نير يان له مئ كرده‌وه‌ى چاكى كرد بي‌ت و بيكات و بروادار ياش
بوو بي‌ت نه‌وه سوئند به‌خودا به‌ژيانئيكى خوشيان پي‌ده‌به‌خشين و سوئند بي‌ت
پاداشتيان بده‌ينه‌وه به‌چاكتر له‌وه‌ى كه‌نه‌وان نه‌نجاميانده‌دا} [النحل: ٩٧].
وخواى گه‌وره ده‌فه‌رموئيت:

﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ [غافر: ٤٠]

واته: {هه‌ركه‌سټيك كارى خراپه‌ى كرد بي‌ت هه‌ر به‌ئه‌ندازه‌ى خراپه‌كه‌ى سزا ده‌درئيت
هه‌ر كه‌سئيش چاكه‌ى كرد بي‌ت ئافرهت بي‌ت يان پياو (به‌وه‌رجه‌ى) باوه‌ردار بي‌ت ئا نه‌وانه
ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه له‌وي‌دا به‌بئ ژماره وحيساب رزق و رۆزيان پئ ده‌درئيت} [غافر: ٤٠].

وخوای گه وره ده فهرمویت:

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِينَ وَالصَّامِيَّاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمُ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: ٣٥]

واته: {به راستی پیاوه موسلماننه کان وئافرهته موسلماننه کان وپیاوه باوه پداره کان وئافرهته باوه پداره کان وپیاوانی هه میشه گوپرایه ل وئافرهتانی هه میشه گوپرایه ل وپیاوه راستگوکان وئافرهته راستگوکان و پیاوان وئافرهتانی خوگر و به ئارام وپیاوانی له خودا ترس وژنانی له خودا ترس و پیاوان وئافرهتانی به خشنده و پیاوان وئافرهتانی پوژووگر، پیاوان وئافرهتانی داوین پاک، وپیاوانیک که زور یادی خوا ده کهن وئافرهتانی که زور یادی خوا ده کهن خودا ئاماده ی کردوو ه بۆ هه موویان لیخو شبوون وپاداشتی گه وره} [الأحزاب: ٣٥].

۱۹- ثابتي ئىسلام پىزى له ئافرهت گرتووه وئافرهتاني به هاوتاي پياوان داناوه (مه گهر له هه نديك حوكمي شهريعت وئو شتانه نه بئيت كه په يوه ندي به سروشتي پياو وئافرهته وه هه يه)؛ واجبي كردووه له سهر پياو كه خه رجي بكات ته گهر له توانايدا هه بوو، بويه باوك واجبه خه رجي بكات له سهر كچه كاني، وكوره كان له سهر دايك وخوشكيان ته گهر بانغ بوون وتوانايان هه بوو، وئافرهت له سهر ميړده كه ي.

ثابتي ئىسلام ئافرهتاني به هاوتاي پياوان داناوه (مه گهر له هه نديك حوكمي شهريعت وئو شتانه نه بئيت كه په يوه ندي به سروشتي پياو وئافرهته وه هه يه)، پيغه مبهري - صلى الله عليه وسلم- دهفه رمويټ: «إِنَّ النِّسَاءَ شَقَائِقُ الرِّجَالِ» واته: «ئافرهتان هاوتاي پياوان (مه گهر له هه نديك حوكمي شهريعت وئو شتانه نه بئيت كه په يوه ندي به سروشتي پياو وئافرهته وه هه يه)» [رواه الترمذي: ۱۱۳].

وله ريزليناني ثابتي ئىسلام بو ئافرهت ته وه يه كه واجبه له سهر كور پيداويستيه كاني دايك دابين بكات وبوي جيبه جي بكات ته گهر له توانايدا هه بوو.

پيغه مبهري - صلى الله عليه وسلم- دهفه رمويټ: «يَدُ الْمُعْطِي الْعُلْيَا - وَابْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ: - أُمُّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتُكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ» واته: «ئو دهسته ي ده به خشيت به زرتره - سهرتا به خشه به ئه وانه ي كه خه رجان له سهرت واجبه - دايك و باوكت وخوشكت وبرات وپاشان كه سه كاني تريت به يتي نزيكيان» [رواه: أحمد و النسائي]. باسي پله وپايه ي دايك و باوك ده كريت به ئيزني خودا له برگه ي ژماره (۲۹).

ههروه ها له ريزليناني ثابتي ئىسلام بو ئافرهت ته وه يه كه واجبه له سهر ميړده كه ي پيداويستيه كاني بو جيبه جي بكات وخه رجي له سهر بكات ته گهر له توانايدا هه بوو، خواي گه وره دهفه رمويټ:

﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يُكْفِ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ [الطلاق: ۷]

واته: {با ده وئله مند به يتي ده وئله مندي خه رجي بكات وهه ر كه سيك كه م ده ست وهه ژار بوو با به يتي ته وه ي كه خوا يتي به خشيووه خه رجي بكات، خوا داوا له كه س

ناکات مه گهر به پیتی نه وه نه بیت که پیتی به خیشووه (له توانا) بیگومان خوا دوی ته نگانه ئاسانی ده هینیت]{[الطلاق: ۷]}.

پیاوئیک پرسپاری له پیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - کرد: ئایا مافی خیزانی یه کتیک له سهه میژده که ی چیه؟ نه ویش - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «نُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمَتْ وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ وَلَا تَضْرِبِ الْوَجْهَ وَلَا تُقَبِّحْ» واته: «خوړاکي پیببه خشیت نه گهر خوټ خوړاکت خوارد، وجلی پیببه خشیت نه گهر خوټ جلت له بهرکرد، وبه لیدان له ده موچاوی نه دهیت، وجوینی پینه دهیت» [رواه أحمد].

وپیغه مبهه - صلی الله علیه وسلم - هه ندیک له مافه کانی ئافره تانی له سهه میژده کانیان روونکرده وه: «وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ» واته: «ئه رکي نه وان له سهه ئیوه نه وه یه که رزق (خوړاک) وجلیان پیببه خشن به پیتی پیویست وداده روه ری» [صحیح مسلم]. و - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِمَامًا أَنْ يَصْبِيحَ مَنْ يَثْقُوتُ» واته: «نه وه نده تاوانبار بیت به سهه بۆ که سیک که خوټی بگریته وه له خه رجکردن وبه خشین به نه وانیه که واجبه له سهه ری خوړاک وپیداویستیان بۆ دابین بکات» [رواه: أحمد و النسائي].

وخه تابي - په حمه تی خوا ی لیبت - ده لیت: (کاتیک ده فهرمویت: - من یقوت: واته: نه وانیه واجبه له سهه ری خوړاک وپیداویستیان بۆ دابین بکات -، وبه شیوه یه کی تر مانای نه وه یه به و که سه ی خیر ده کات ده فهرمویت: خیزیک مه که که هیچ فهزل وپاداشتیکی تیدا نه بیت چونکه نابه خشیت به خیزانه که ت؛ له وه یه به م خیزکردنه گونا بهار ببیت، چونکه تو هیچ شتیک نابه خشیت به خیزانه که ت به لام خیز ده کهیت!).

له پزلیتانی ئایی ئیسلام بۆ ئافرهت نه وه یه که خه رجی ودابینکردنی پیداویستیه کانی ئافرهت له سهه باوکیه تی (پیش نه وه ی هاسه رگیری بکات)، واتا نه گهر ئافره ته که سهه ره رشتیاری (وه لی نه مری) هه بیت واجبه له سهه پیداویستی وخه رجیه کانی نه وه ئافره ته دابین بکات جا چ برای یان باوکی یان میژدی بیت، واجب نییه له سهه ئافره ته که که خوټی هه ولبدات بۆ دابینکردنی بژووی وپیداویستیه کانی ژیا نی که نه میش زور سوودی تری هه یه بۆ کومه لگا، خوا ی گه وه ده فهرمویت:

﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ

لَهُ رِضْعُهُنَّ وَكُسُوتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾ [البقرة: ٢٣٣]

واته: {دایکان شیر بدهن به منداله کانیان دوو سالی ته‌واو (ئه‌مه) بۆ که‌سیکه که بیه‌وێت شیرێ ته‌واو بدات له‌سه‌ر باوکه‌که‌یه به باشی رۆزی وکالا وپیداویستی دایکه‌کان دابین بکات} [البقرة: ٢٣٣].

خوای گه‌وره ئه‌وه‌ی روونکردووه‌ته‌وه که له‌سه‌ر باوک واجب وئه‌رکه کاتیکی مندالی ده‌بێت پێویسته خۆراک وچلی بۆ دابین بکات به پێی پێویست و دادپه‌روه‌ری، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ﴾ [الطلاق: ٦]

واته: {ئه‌گه‌ر ئه‌و ژنه ته‌لاق‌دراوانه شیریان به منداله‌کانتان داو گۆشیا‌نکردن، ئه‌وا هه‌ق و ماف وکریی خۆیانیا‌ن پێ‌بدن، واته: ئه‌گه‌ر ژنه ته‌لاق دراوه‌که داوای کریی کرد، ده‌بێت پیاوه‌که کریی شیرپێدانه‌که‌ی پێ‌بدات} [الطلاق: ٦].

بۆیه خوای گه‌وره واجبی کردووه که باوک کریی شیرپێدانی مندال بدات، وئه‌میش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که خه‌رجی وپیداویسته‌یه‌کانی مندال له‌سه‌ر دایک و باوک واجبه، وئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که خه‌رجی و دابینکردنی پێداویسته‌یه‌کانی دایک و منداله‌کانیا‌ن واجبه له‌سه‌ر باوک: له‌ عائیشه‌وه - په‌زای خوای لی‌بی‌ت- ده‌لێت: هند به پێغه‌مبه‌ری ووت - صلی الله علیه وسلم-: ئه‌بو سوفیا‌ن پیاوێکی په‌زلیه پێویسته له‌ پاره و سامانه‌که‌ی ده‌ریکه‌م، پێغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم- پێی فه‌رموو: «حُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدُكَ بِالْمَعْرُوفِ» واته: «ئه‌وه‌نده ده‌ره‌یه‌نه که خۆت و منداله‌که‌ت پێویسته‌تانه به دادپه‌روه‌ریه‌وه» [رواه البخاري].

و پێغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم- فه‌زل و پاداشتی خه‌رجی و دابینکردنی پێداویسته‌یه‌کانی کچ و خوشک و خێزانی روونکردووته‌وه، که ده‌فه‌رموێت: «مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ حَتَّى يَبْنَ أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ. وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى» واته: «هه‌رکه‌سیک (دوو کچ یا‌ن سیا‌ن، دوو خوشک یا‌ن سیا‌ن) به‌خێو بکات (په‌روه‌رده‌یا‌ن بکات و پێداویسته‌کانیا‌ن دابین

بکات)؛ ههتا ئهوان لێ جیا دهبنهوه (به هاوسه‌رگیری کردنیان یان مردنیان) یان
خۆی بمریت، ئه‌وا من وئه‌و کهسه (به‌خێوکاره) وه‌کو ئه‌م دووانه ده‌بین (له
به‌هه‌شتدا). وئاماژه‌ی بۆ په‌نجه‌ی شایه‌تمان و په‌نجه‌ی ناوه‌راست کرد» [السلسلة
الصحيحة: ٢٩٦].

۲۰- مردن نه مان وتياچوون نيبه بۆ هه تاهه تايه، به لكو ده رچوونه له شويني كرده وه نه نجامدان بۆ شويني پاداشت وه رگرتن به چاكه و خراپه، و مردن لاشه و رۆح ده گرتيه وه، و مردن رۆح نه و كاته به كه له لاشه جيا ده بيهته وه و پاشان بۆ ده گه رپته وه له پاش زيندوو بوونه وه له رۆژي قيامه تدا، وله پاش مردن رۆح ناچيت بۆ نيو لاشه به كه تر و دووباره ژياني نوئ نازيت له نيو لاشه ي مروفيكي تر دا.

مردن نه مان وتياچوون نيبه بۆ هه تاهه تايه، خواي گه وه ده فه رمويت:

﴿قُلْ يَتَوَفَّنَا مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ [السجدة: ۱۱]

[۱۱]

واته: {بلى فريشته ي گيان كيشان كه گيان كيشاني ئيوه ي پيسپر دراوه ده تان مري نيت له پاشان بۆ لاي پهروه ر دگارتان ده گه رپندرينه وه} [السجدة: ۱۱].

مردن؛ لاشه و رۆح ده گرتيه وه، و لاشه ده مريت كاتيك رۆح لبي جيا ده بيهته وه، و پاشان بۆ ناو لاشه كه ده گه رپته وه كاتيك خواي گه وه مردووه كان زيندوو ده كاته وه له رۆژي قيامه تدا، ههروه كو خواي گه وه ده فه رمويت:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [الزمر: ۴۲]

واته: {خودا گيانه كان ده كيشيت له كاتي مردنياندا وئوه ي نه مرد بيت له كاتي خه وتيندا، نه مجا نه و (گيانانه) راده گريت برياري مردن داوه وئوه ي تر رانا گريت (چونكه ده بي زيندوو بن) تا ماوه به كي دياريكراو، به راستي له مه دا چهند به لگه هه به بۆ نه و كه سانه ي بيرده كه نه وه} [الزمر: ۴۲].

ويغه مبهري خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فه رمويت: «إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ» واته: «رۆح كاتيك ده كيشريت (له لاشه ده رده چيت)، چاو سهيري ده كات (كاتيك به ره و ئاسمان ده چيت)» [رواه مسلم: ۹۲۰]. و پاش مردن مروف له ژياني كرده وه كردن ده چيت به ره و ژياني پاداشدانه وه (به چاكه و خراپه)، ههروه كو خواي گه وه ده فه رمويت:

﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ [يونس: ٤]

واته: {گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بۆ لای ئه‌وه به‌ئێنی خوا هه‌ق و‌رسته بێگومان خوا له‌سه‌ره‌تاوه دروستکراوان دووباره دروست ده‌کاته‌وه دوای (مردنیان) بۆ ئه‌وه‌ی پاداشتی ئه‌وانه بداته‌وه که بر‌وایان هه‌یناوه و‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه به‌ دادگه‌رانه و‌ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هه‌یناوه بۆیان هه‌یه خواردنه‌وه‌ی کۆلا و‌کوڵی زۆر گه‌رم و‌سزای سه‌ختی ئازاردەر له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ دنیا دا کافر و‌بی‌باوه‌ر بوون} [یونس: ٤].

رۆح له‌ پاش مردن ناچیت بۆ نێو لاشه‌یه‌کی تر، و‌بانگه‌شه‌ی لاشه‌گۆرکێی رۆحه‌کان (استنساخ الأرواح) هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نه‌هاتووه له‌ لایه‌ن پێغه‌مبه‌رانه‌وه -علیهم السلام- وه‌هروه‌ها هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی ئه‌قڵی وه‌هسته‌پێکراو ئاماژه بۆ ئه‌م بیروباوه‌ره‌ پوچه‌له‌ ناکات.

۲۱- ئاينى ئىسلام بانگەشە دەكات بۇ باوەرهينان به بنچينه مهزنه كانى ئيمان كه برىتیه له: باوەرهينان به خودا وفریشته كان وكتیبه ئاسمانیه كان وه كو تهورات وئینجیل وزه‌بوور -پیش دهستکاری کردنیان وگۆرینیان- وبه قورئان، وباوەرهينان به هه‌موو پیغه‌مبه‌ران وباوەرهينان بۆ کۆتا پیغه‌مبه‌ر كه موحه‌مه‌ده -صلی الله علیه وسلم-، وباوەرهينان رۆژی دوايی -قیامه‌ت-، وده‌بیّت بزانیان كه ئە‌گەر ژیاينی دنیا کۆتایي بووايه وپرايه‌ته‌وه وژیانیکی تر نه‌بووايه ئە‌وا بوونمان ته‌نها بۆ گالته وگه‌پ وئی هۆ بوو، وباوەرهينان به قه‌زا وقه‌ده‌ر.

ئاينى ئىسلام بانگەشە دەكات به ئيمان وباوەرهينان به بنچينه مهزنه كانى ئيمان؛ ئە‌وانه‌ی كه هه‌موو پیغه‌مبه‌ران بانگەشه‌يان بۆ کردوون -عليهم السلام-، ئە‌م بنچینه‌نه‌ش بریتين له:

یه‌که‌م: باوەرهينان به‌وه‌ی كه ته‌نها خودا په‌روه‌ردگار و خولقينه‌ره ورۆزیده وئهو گه‌ردوونه ئە‌و به‌رپوه‌ی ده‌بات وته‌نها ئە‌و شایه‌نی په‌رسته‌نه، وپه‌رسته‌نی جگه له (الله) پوچه‌ل وبه‌تاله؛ بۆیه ته‌نها ئە‌و زاته مه‌زنه شایسته‌ی په‌رسته‌نه به ئی بریاردانى هه‌یج شه‌ریک وهاوبه‌شیک له په‌رستنیدا، په‌رستن دروست نییه به دوو مه‌رج نه‌بیّت: ده‌بیّت به دلسۆزیه‌وه ته‌نها بۆ ئە‌و زاته مه‌زنه ئە‌نجام‌بدريّت وبه گوێره‌ی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بیّت، وپیشتر به‌لگه‌كانى ئە‌م بابه‌ته‌ه روونکراوه‌ته‌وه له بره‌گه‌ی ژماره (۸)دا.

وخوای گه‌وره -سبحانه وتعالی- ئە‌م بنچينه مه‌زنانه‌ی له زۆر ئایه‌تی قورئانی پیرۆزدا باسکردووه، له‌وانه كه ده‌فه‌رمويّت:

﴿أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: ۲۵۵]

واته: {{پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-} بروای هه‌ینا به‌و په‌يامه‌ی كه بۆی نێردراوه له په‌روه‌ردگاریه‌وه له‌گه‌ل برواداران هه‌موو بروایان هه‌یناوه به خودا وبه فریشته‌كانى وبه په‌يامه‌كانى وبه پیغه‌مبه‌رانی جیاوازی ناکه‌ین له نیوان هه‌یج یه‌کیک له په‌يامبه‌ران

(برواداران) ووتیان: (پیغمبر ثانی خودای پې گه یاندين) ئیمه ش بیستمان
فرمانبرداریمان کرد داوای لیخو شېوونت لیده کهین نهی په روهردگارمان وهه ربو
لای تویه گه رانه وهمان} [البقرة: ۲۸۵].

وخوای گه وره ده فهرموت:

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ
السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۷]

واته: {چا که نه وه نییه که پرو بکه نه به ره وړوژ هلات و پوژناوا به لکو چا که نه وه یه
که مروژ بروای به خوا و به پوژ دواي و به فریشته کان و به کتبه کان و به
پیغمبران بیت وسامانی خو ی به خشیت له گه ل نه وه ی که - سامانه که یشی -
خو ش دهویت به خزمان و به هه تیوان و به بینه وایان (هه ژاران) و به ریوارانی که م
دهست و به سوال که ران و له ری ژازاد کردنی کو یله کاند و نوژی به چا کی
نه جامد ابیت و زه کاتی د ابیت و له په یمان به جی گه یه نه ران بیت کاتیک که په یمانان
د ابیت و خوراگران له کاتی ته نگدهستی و نه خو شی و له کاتی جه نگدا نا نه وانه که
راستیان کرد و هه نه وانه پاریزکاران (ته قواداران)} [البقرة: ۱۷۷].

وخوای گه وره بانگه وازی ده کات بو باوه پهنان به ئه م بنچینانه و نه وه ی کوفر ویناوه ر
بیت پیان نه و گومرا بووه گومرا بوونکی دوور و بیسنور، خوای گه وره ده فهرموت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالَّذِي أُنْزِلَ مِنْ
قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ۳۱]

﴿۳۱﴾

واته: {نه ی که سانیک که باوه پتان هیناوه به رده وام بن له سه ر باوه ر به خوا و
پیغمبره که ی و به و قورئانه ی نار دوویه تیه خواره وه بو پیغمبره که ی و به و

کتابخانه‌ش که پیشتر ناردوویه‌تیه خواره‌وه، و هەر که‌سیک بَ باوهر بیت به خوا و به فریشته‌کانی و به کتیبه‌کانی و به پیغه‌مبه‌ره‌کانی و به رۆژی دوابی ئەوا به‌راستی گومرا بووه به گومراییه کی دوور و بیسنوور{[النساء: ۱۳۶]}.

وله فەرمووده‌یه ک که عومهری کوری خه‌تاب -ره‌زای خوی لیبیت- ده‌یگێرتیه‌وه، ده‌لێت: «بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ». واته: «کاتیك دانیشتبووین لای پیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- پیاویک ده‌رکه‌وت وهاته لامان، جله‌که‌ی زۆر سپی و قژی زۆر ره‌ش بوو و به‌وه ناکات که‌سیکی موسافیر بیت و که‌سیش له ئیمه‌ نایناسیت هات دانیش له به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- و ده‌سته‌کانی له سه‌ر قاچه‌کانی خوی دانا، و ووتی: ئە‌ی موحه‌مه‌د ئیسلام چیه؟ پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: ئە‌وه‌یه که‌ شاهیدی بده‌یت به (لا إله إلا الله و محمداً رسول الله)، و نوێژ ئە‌نجام بده‌یت وزه‌کات بده‌یت و رۆژووی ره‌مه‌زان بگریت وحه‌ج بکه‌یت بۆ مالی خودا ئە‌گه‌ر توانیت، ووتی: راست ده‌که‌یت، پێشه‌وا عومه‌ر ده‌لێت: (سه‌یر بوو به‌ لامانه‌وه، پرسیری لیده‌کرد و ده‌یووت راست ده‌که‌یت). پاشان پیاوه‌که‌ ووتی: هه‌والم پێده‌ سه‌باره‌ت به‌ ئیمان؟ -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: ئیمان ئە‌وه‌یه باوهر به‌یئیت به‌ خودا و فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و رۆژی دوابی، و باوهرت هه‌بیت به‌ قه‌در به‌ خێر و شه‌ری، ووتی: راست ده‌که‌یت، هه‌والم پێده‌ سه‌باره‌ت به‌ ئیحسان (پله‌ی چاکه‌کاری له‌ په‌رستندا)؟ -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: خودا به‌رستیت و هه‌کو ئە‌وه‌ بیت که‌ بیینیت خو ئە‌گه‌ر تۆ ئە‌و نه‌بینیت ئە‌وا ئە‌و تۆ ده‌بینیت، ووتی:

هه وائم پيڊه سه بارهت به کاتي پرووداني قيامهت (الساعة)؟ -صلى الله عليه وسلم-
 فهرمووى: ئه وهى پرسيارى ليکراوه زانتر نيه لهو کهسهى پرسيار دهکات، ووتى:
 هه وائم پيڊه سه بارهت به نيشانه کاني (نيشانه کاني پرووداني قيامهت)؟ -صلى الله
 عليه وسلم- فهرمووى: (أَنْ تِلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا) واته: مندا له کان ببن گه وره وسهردار به
 سهر به خيواکه کانيانه وه -دايک وباوکيانه وه- (يان به واتاي ئه وه ديته که
 که نيزه که کان ئه و مندا لهى که ده يانبنيته ده بن به پادشا)، وبينيته که که ساني پي
 په تي وپروتي هه ژار که شوانيتي ده که ن بيناي به رز دروست بکه ن، پاشان پياوه که
 چوو، وعومه ر ده ليت: بُو ماوه يه ک ماینه وه پاشان پيغه مبه ر
 -صلى الله عليه وسلم- فهرمووى: ئه ی عومه ر ده زانیت ئه وه کي بوو پرسيارى
 ده کرد؟ ووتم: خودا وپیغه مبه ره که ی ده زانن، -صلى الله عليه وسلم- فهرمووى:
 ئه وه جبريل بوو هات بُو ئه وه ی ثانيه که تان فير بکات» [صحيح مسلم: ۸].

دووم: باوه پھٽيان به فریشته کان که ٺهوان جیہانئیکي نہ بیٺارون -غیبین- وخوای گہورہ لہسہر شیوہیہ کی دیاریکراو دروستیانی کردووہ وٺہرکی مہزنی پٽسپاردوون، ولہ مہزترین ٺہو ٺہرکانہش گہ یاندنی بہ یامہ کانی خودایہ بؤ پیغہمبہران -علیہم السلام- وبہرئیزترینی فریشته کان جبریلہ -علیہ السلام-، وبہ لگہی زور ھہیہ لہسہر دابہ زینی جبریل -علیہ السلام- بؤ ھټیانی وھ ی بؤ پیغہمبہر -صلی اللہ علیہ وسلم- لہ قورٺان وسونہتدا، ولہ وانہش خوای گہورہ دہفہرموت:

[النحل: ٢]

واټه: {فريشته ده نړۍ ته خواره وه به وه چې به فەرمانی خوۍ بو هر که سيک له بنده کانی که خوۍ بيه ویت به وهی که خه لکی بترسینن که به راستی بیجگه له من هيچ په رستراوځي هه قی تر نښه که واته هه ر له من بترسن} [النحل: ۲].

وخوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٧٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٤﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٦﴾﴾ [الشعراء: ۷۲-۷۶]

واټه: {و به راستی ئه م (قورئانه) دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیانه (۱۹۲) جوهره یلی ئه مین هیڼایه خواره وه (۱۹۳) بو سهر دلی تو بو ئه وهی له ترسینه ران بیت (۱۹۴) به زمانیکې عه ربې روون و پارو (۱۹۵) و به راستی (باسی قورئان) له کتیبې پیغه مبه ره کانی پیښوودا هیه (۱۹۶)} [الشعراء: ۱۹۲-۱۹۶].

سښم: باوه ره ښان به و کتیبانه ی که له لایه ن خوداوه دابه زیووه وه کو ته ورات وئینجیل وزه بور - پېش ئه وهی ده ستکاری بکړین وبگوړدرین- وقورئان، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْأَخِيرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٧٦﴾﴾ [النساء:

﴿٧٦﴾]

واټه: {ئهی که سانیک که باوه رتان هیڼاوه به رده وام بن له سهر باوه ر به خوا و پیغه مبه ره که ی و به و قورئانه ی ناردوویه تیه خواره وه بو پیغه مبه ره که ی و به و کتیبانه ش که پیښتر ناردوویه تیه خواره وه و هر که سيک بی باوه ر بیت به خوا و به فريشته کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبه ره کانی و به روژی دواي ئه واه به راستی گومړا بووه به گومړاییه کی زور دوور (له راستی)} [النساء: ۱۳۶].

وخوای گه وره ده فهرمویت:

﴿نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٥﴾ مِنْ قَبْلُ

هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

ذُرُ اَنْتِقَامٍ ﴿٤١﴾ [آل عمران: ٣-٤]

وااته: {ناردوویه تیه خواره وه بۆت قورئان به راستی و دروستی به راست دانه ری هه موو ئه و (کتیبه یه) له پیشیدا بوون و ته ورات و ئینجیلی نارد ه خواره وه (٣) له پیش قورئاندا به رینمونی بۆ خه لکی ناردیه خواره وه و فورقانی دابه زاند (واته: جیا که ره وه ی راست و ناراست؛ مه به ست پیی قورئانه) بیگومان ئه وانه ی که بیباوه ر بوون به ئایه ت و به لگه کانی خودا سزای سه ختیان بۆ هه یه له قیامه تدا، و خودا شکوداره و به توانایه و خاوه نی تۆله و سزایه (٤) [آل عمران: ٣-٤].

وخوا ی گه وه ده فه رمو یت:

﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ؕ اَوَلَمْؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِكَتِهِ ؕ وَرُسُلِهِ ؕ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ؕ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؕ غُفْرٰنَكَ رَبَّنَا ؕ وَالْاِيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٤١﴾﴾ [البقرة: ٢٨٥]

واته: {پێغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم- بروای هینا به و په یامه ی که بۆی نێردرا وه له پهروه دگاریه وه له گه ل برواداراندا هه موو پروایان هینا وه به خوا و به فریشته کانی و به کتیبه کانی (په یامه کانی) و به پێغه مبه رانی جیاوازی ناکه ین له نیوان هه یج یه کیک له په یامبه ران (برواداران) ووتیان: (پێغه مبه ر ئاینی خوا ی پێگه یان دین ئیمه ش) بیستمان فه رمان به رداریمان کرد داوا ی لیخو شبوونت لیده که ین ئه ی پهروه دگاران و هه ر بۆ لای تۆیه گه رانه وه مان} [البقرة: ٢٨٥].

وهه روه ها خوا ی گه وه ده فه رمو یت:

﴿قُلْ ءَاٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا ؕ وَمَا اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ وَالْاَسْبَاطِ ؕ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى ؕ وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُد

مُسْلِمُوْنَ ﴿٤٢﴾﴾ [آل عمران: ٨٥]

واته: {بێ: ئیمه برومان هینا وه به خوا ی گه وه و به وه ی نێردرا وه ته خواره وه بۆمان و به وه ی که نێردرا وه ته خواره وه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق یه عقوب و کورانی یه عقوب و به وه ی که درا وه به موسا و عیسا وه پێغه مبه ره کانی تر له پهروه دگاریانه وه

جیاوازی ناکهین له نیوان هیچ کامیک لهم پیغه مبه رانه وئیمه بۆ خوی گه وره
ملکه چین (گه ردن که چین - گوپرایه لاین و مسو لمانین-) [آل عمران: ۸۴].

چواره م: واجبیتی ئیمان و باوه رهتینان به هه موو پیغه مبه رانی خودا - علیهم الصلاة
والسلام، و ده بیت مسو لمان باوه ری و ابیت که هه موویان نێردراو و په یامبه رن له
لایه ن خودا وه که په یام وئاین و شه ریه تی خودا ده گه یه نن به ئومه ته کان، خوی
گه وره ده فه رمو یت:

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ [البقرة: ۱۳۶]

واته: {ئهی موسلمانان} بلین: بروامان هینا به خوا و به ئهو قورئانه ی که بۆ
خۆمان نێردراوه ته خواره وه، و به و نامه یه ی که نێردراوه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل
و ئیسحاق و یه عقوق و کوره کانی یه عقوق و به وه ی که دراوه به موسا و عیسا و به وه ی
که دراوه به هه موو پیغه مبه ران له لایه ن پهروه دگاریانه وه جیاوازی ناکهین له نیوان
هیچ کامیکاندا وئیمه فه رمان به ردار و گوپرایه لی خوداین [البقرة: ۱۳۶].
و خوی گه وره ده فه رمو یت:

﴿أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَايْكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: ۲۸۵]

واته: {پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - بروای هینا به و په یامه ی که بۆ نێردراوه
له پهروه دگاریه وه له گه ل برواداراندا هه موو بروایان هینا وه به خوا و به فریشته کانی
و به کتیبه کانی (په یامه کانی) و به پیغه مبه رانی جیاوازی ناکهین له نیوان هیچ یه کیك
له په یامبه ران (برواداران) و وتیان: (پیغه مبه ر ئاینی خوی پیگه یان دین ئیمه ش)
بیستمان فه رمان به رداریمان کرد داوی لیخو شبوونت لیده کهین ئهی پهروه دگارمان
وهه ر بۆ لای تۆیه گه رانه وه مان [البقرة: ۲۸۵].

وخوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۸۴]

واته: {بئی: ئیمه بروامان هیناوه به خوای گه‌وره و به‌وهی نیردراوته خواره‌وه بۆمان وه به‌وهی که نیردراوته خواره‌وه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق یه‌عقوب و کورانی یه‌عقوب و به‌وهی که دراوه به موساو عیسا و پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر له په‌روه‌دگارینه‌وه جیاوازی ناکه‌ین له نیوان هیچ کامیک له‌م پیغه‌مبه‌رانه و ئیمه بۆ خوای گه‌وره ملکه‌چین (گه‌ردن که‌چین و گوێرایه‌ئین -مسولمانین-) [آل عمران: ۸۴].

وباوه‌په‌ینان به کۆتا پیغه‌مبه‌ر که موحه‌مه‌ده -صلی الله علیه وسلم- و دواین په‌یامبه‌ر و نیردراوی خودایه -علیهم الصلاة والسلام-، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ، وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضُكُمْ وَأَخَذْتُكُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا

أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: ۸۱]

واته: {کاتیک که خودا په‌یمانی وهرگرت له پیغه‌مبه‌ران که هه‌رچیم پیدان له نامه و حیکمه‌ت و شه‌ریعه‌ت له پاشان پیغه‌مبه‌ریکتان بۆ هات که برهاهینه‌ره به‌و په‌یامه‌ی که له لاتانه ده‌بی‌ت بر‌وای پی به‌ینن و یارمه‌تی بده‌ن، خودا فه‌رمووی: ئایا دانتان نا به‌م په‌یمان‌ده‌ا؟ و له‌سه‌ر ئه‌وه په‌یمانی منتان وهرگرت پیغه‌مبه‌ران ووتیان: به‌ئێ دانمان پیدانا و په‌یمانمان به‌ست، خودا فه‌رمووی: که‌واته ئیوه به‌ شاهید بن و منیش له‌گه‌ل ئیوه یه‌کنیم له‌ شاهیدان} [آل عمران: ۸۱].

ثاينی ئيسلام باوه‌رهينان به هه‌موو پيغه‌مبه‌ران واجب ده‌کات به شيوه‌يه‌کي گشتي، وهه‌روه‌ها باوه‌رهينان به کو‌تا پيغه‌مبه‌ر که موحه‌مه‌ده -صلي الله عليه وسلم- واجب ده‌کات، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

﴿[المائدة: ٦٨]

واته: {ئهي پيغه‌مبه‌ر -صلي الله عليه وسلم-} بلي ئهي خاوه‌ن کتيبه‌کان -مه‌به‌ست گاور و جووه‌کانه- ئيوه له‌سه‌ر هيچ شتيک نين هه‌تا به ريک وراستي په‌په‌روي ته‌ورات وئينجیل نه‌که‌ن هه‌روه‌ها ئهو قورئانه‌ي که هي‌زاوه‌ته خواره‌وه بو‌تان له لايه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه {المائدة: ٦٨}.

وخواي گه‌وره ده‌فه‌رمويت:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ

بَعْضُنا بَعْضًا أَرْبابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ٦٤]

واته: {پينان بلي: ئهي خاوه‌ن په‌يامه‌کان وه‌رن بو لاي وته‌يه‌کي راست و (په‌کسان) له نيوان ئيمه وئيوه‌دا که جگه له خوا هيچ نه‌په‌رستين وهيچ شتيک نه‌که‌ين به هاوېه‌شي (له په‌رستندا) وهه‌نديکمان هه‌نديکمان به په‌روه‌ردگار دانه‌نئين ئه‌مجا ئه‌گه‌ر پشتيان هه‌لکرد ئيوه‌ش بلي: ئيوه شاهيد بن که ئيمه فه‌رمانبه‌ردار وگو‌تپايله‌ل ومله‌که‌چي خوداين {آل عمران: ٦٤}.

ئوه‌وي کافر وي‌پاوهر بيت به يه‌ک پيغه‌مبه‌ر وه‌کو ئه‌وه وايه بي‌پاوهر بووي‌ت به هه‌موو پيغه‌مبه‌ران -عليهم السلام-؛ بويه خواي گه‌وره سه‌باره‌ت به حيکه‌مت ودانا ييه‌کاني له‌سه‌ر قه‌ومي نوح ده‌فه‌رمويت:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ [الشعراء: ١٠٥]

واته: {گه‌لي نوح پيغه‌مبه‌ران يان به دروژن دانا (بروايان پينه‌کردن)} [الشعراء: ١٠٥].

وئاشکرايه که له پيش نوح هيچ په‌يامبه‌ريک -نيردراويک: رسول- نه‌ها‌تووه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌يشدا کاتيک که قه‌ومه‌که‌ي به درويان خسته‌وه ئه‌م به درو‌خسته‌وه‌يه

وه‌کو به‌درودانان و بیباوه‌ر بوون به‌ه‌موو پیغهمبه‌ران داده‌نریت، چونکه بانگه‌واز و ئامانجی ه‌موو پیغهمبه‌ران ه‌مان مه‌به‌سته (یه‌ک مه‌به‌سته).

پینجه‌م: باوه‌ره‌یتان به‌رۆژی دواپی و اتا قیامه‌ت، وله‌کۆتایی ئه‌م ژیانه‌دا خودا فه‌رمان ده‌کات به‌فریشته‌یه‌ک به‌ناوی ئیسرافیل -علیه‌السلام- بۆیه‌فوو ده‌کات به‌نیو که‌ره‌نادا (-صور- دا) بۆیه‌ه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان زه‌ویدا ده‌مرن به‌پیستی خودا، خ‌وای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ [الزمر: ٦٨]

واته: {کاتی‌ک فوو‌کرا به‌که‌ره‌نادا (به‌شه‌پیوردا) ده‌کریت یه‌کسه‌ر ه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان وزه‌ویدان ده‌مرن مه‌گه‌ر که‌سانیک خودا بیه‌و‌یت (نه‌مرن) پاشان جاریکی تر فوو‌ده‌کریت به‌که‌ره‌نادا جا له‌پر ه‌موو‌راست ده‌بنه‌وه‌چاوه‌روان ده‌که‌ن} [الزمر: ٦٨]. کاتی‌ک ه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان وزه‌ویدان تیا ده‌چن و ده‌مرن جگه‌له‌ئه‌وانه‌ی که‌خودا بیه‌و‌یت (که‌نه‌مرن)؛ ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ئاسمانه‌کان وزه‌وی ده‌بی‌چیت‌ه‌وه، خ‌وای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ [الأنبياء: ١٠٤]

واته: {(به‌یه‌نه‌وه‌بیریان) ئه‌و‌رۆژه‌ی که‌ئاسمانه‌کان ده‌بی‌چینه‌وه‌وه‌ک پی‌چانه‌وه‌(لول‌کردنی) تۆماری کتیب و په‌رتو‌کی‌ک وه‌ک یه‌که‌مجار چۆن دروستمان کرد (به‌رووت و قووتی)، پاش مردنیش ئه‌و‌(دروست‌کردنه‌) دووباره‌ده‌که‌ینه‌وه‌ئه‌وه‌به‌لێنیکه‌(جی‌به‌جی‌کردنی) له‌سه‌ر ئی‌مه‌یه‌بی‌گومان ئی‌مه‌(ئه‌و‌به‌لێنه‌) به‌دی ده‌هینین} [الأنبياء: ١٠٤].

و‌خ‌وای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [الزمر: ٦٧]

واته: {کافران} خویان نه ناسیوو (به گه وره یان نه زانی) بهو جوړه شی او په تی له روژی دوا پیدا هه موو زهوی له چنگی نه ودایه (به ده ست خواجه) وئاسمانه کانیش به دهستی راستی نهو پیچراونه ته وه (له م نایه ته دا جیگیر کردن سیفه تی دهستی راست بو خودا هاتووو ئیمه باوه رمان پیه تی، بهی هیچ لیچواندن ولیکدانه وهیه که وشپوه که ی نازانین، ته نها خودا دهیزانیت) خودا پاک وبلندتره لهو شهریک وهاوبه شانیه که نه وان بو خودا بریاری دهدهن: {الزمر: ۶۷}.

وپیغه مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - دهفه رمویت: «يُظَوِّي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُھُنَّ بِیَدِھِ الْیُمْنٰی ثُمَّ یَقُولُ: اَنَا الْمَلِکُ اَیْنَ الْجَبَّارُونَ؟ اَیْنَ الْمُتَّکَبِّرُونَ؟ ثُمَّ یُظَوِّي الْأَرْضِیْنَ بِشَمَالِھِ ثُمَّ یَقُولُ: اَنَا الْمَلِکُ اَیْنَ الْجَبَّارُونَ؟ اَیْنَ الْمُتَّکَبِّرُونَ؟» واته: «خوای گه وره له روژی قیامه تدا ئاسمانه کان به دهستی راستی ده پیچیتته وه ودهفه رمویت: «من پادشام له کوین سهرکو تکه ره کان - سته مکهره کان -؟ له کوین خو به گه وره زانه کان؟ پاشان زهویه کان به دهستی چه پی ده پیچیتته وه ودهفه رمویت: من پادشام له کوین سهرکو تکه ره کان؟ له کوین خو به گه وره زانه کان؟» [رواه مسلم].

پاشان خوای گه وره فهرمانده کات به فریشته که بو یه جاریکی تر فوو ده کات به که ره ناکه دا وخه لکی هه مووی زیندوو دهنه وه، خوای گه وره دهفه رمویت:

﴿ثُمَّ نُفِخْ فِیْهِ أُخْرٰی فَاِذَا هُمْ قِیَآمٌ یَنْظُرُونَ﴾ {الزمر: ۶۸}

واته: {پاشان جاریکی تر فوو ده کریت به که ره نادا جا له پر هه موو راست دهنه وه وچاوه روان ده که ن: {الزمر: ۶۸}.

نه گهر خوای گه وره خه لکی زیندوو بکاته وه؛ کو یان ده کاته وه (حه شریان ده کات) به ره و لپرسینه وه، خوای گه وره دهفه رمویت:

﴿یَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَآعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَیْنَا یَسِیر﴾ {ق: ۴۴}

واته: {روژیک دیت زهوی له ئاست نه وانه ی (مردوون) قلیش ده بات به په له (دینه دهره وه) نهو کو کردنه وه به لای ئیمه وه ئاسانه: {ق: ۴۴}.

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [غافر: ١٦]

[١٦]

واته: {رَوِّثِيكَ كه هه‌موو (له گۆره‌كانيان دينه ده‌ره‌وه) ئاشكرا ده‌بن هيچ شتيكيان له خودا په‌نهان نابيت (خوا ده‌فهرمويت) ئه‌مړو پادشايه‌تى وده‌سه‌لات بو كييه (وه‌لام نادرته‌وه)، (خوى وه‌لام ده‌داته‌وه و ده‌فهرمويت): هه‌ر بو خواى تاك وته‌نهيابه كه به سه‌ر هه‌موو شتيكدا زانه} [غافر: ١٦].

له‌م روژه‌دا خواى گه‌وره لپرسينه‌وه له هه‌موو خه‌لكى ده‌كات، وmaf بو سته‌ملي‌كراوان ده‌گه‌رپنډرته‌وه له‌و كه‌سه‌ى كه سته‌مى لي‌كردوون، وپاداشتى هه‌موو مروفيك ده‌داته‌وه به ئه‌ندازه‌ى كرده‌وه‌كانى، خواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ [غافر: ١٧]

واته: {ئهمړو هه‌موو كه‌س پاداشت يان سزا ده‌درته‌وه به گوريه‌ى ئه‌وه‌ى ئه‌نجاميداوه ئه‌مړو سته‌م كردن نيبه له كه‌س، به‌راستى لپرسينه‌وه‌ى خودا به‌په‌له وخيزايه} [غافر: ١٧].

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ٤٠]

واته: {به راستى خودا به ئه‌ندازه‌ى گه‌رديله‌يه‌ك سته‌م ناكات وئه‌گه‌ر چاكه‌يه‌ك هه‌بيت (خودا) پاداشته‌كه‌ى چه‌ندجاره ده‌كاته‌وه وده‌يبه‌خشيت له لايه‌ن خو‌يه‌وه پاداشتيكى گه‌وره} [النساء: ٤٠].

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ [الزلزلة: ٧-٨]

واته: {ئهمجا هه‌ركه‌سيك به ئه‌ندازه‌ى هه‌ره وورديله‌يه‌ك چاكه‌ى كردبيت ده‌يبينيته‌وه (٧) و هه‌ركه‌سيك به ئه‌ندازه‌ى هه‌ره وورديله‌يه‌ك خراپه‌ى كردبيت ده‌يبينيته‌وه (٨)} [الزلزلة: ٧-٨].

وخوای گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ [الأنبياء: ٤٧]

واته: {وئیمه داده‌نین ته‌رازووه‌کانی دادپه‌روه‌ری (که کرده‌وی پې ده‌کیشریّت) له رۆژی قیامه‌تدا ئەمجا هیچ کەس کەمترین سته‌می لێناکریّت با قورسی (کرده‌وه‌که‌ی) هینده‌ی تووی خه‌رتە‌له‌یه‌کیش بیت ئیمه ده‌یه‌تین و به‌سه که ئیمه ژمیریاری (کرده‌وی به‌نده‌کان) بین} [الأنبياء: ٤٧].

پاش زیندوو بوونه‌وه و لێپرسینه‌وه پاداشت هه‌یه بۆیه ئەوه‌ی ئیمانی هینابیت و خێر و کرده‌وی چاکه‌ی ئەنجامدابیت؛ ئەوا نیعمه‌ت و خێری به‌رده‌وامی بۆ هه‌یه که هه‌رگیز لێی دانابریّت بۆ هه‌تاهه‌تایه له به‌هه‌شتدا، و ئەوه‌ی کوفر و بیباوه‌ر بیت و شه‌ر و خراپه‌ی کردبیت ئەوا سزای هه‌تاهه‌تایی بۆ هه‌یه له دۆزه‌خدا، خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ [الحج: ٥٦-٥٧]

واته: {ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی له‌و رۆژهدا ته‌نها بۆ خودایه له نیوانیاندا دادوه‌ری ده‌کات ئەمجا ئەو که‌سانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان ئەنجامداوه له به‌هه‌شتانی پې له ناز و نیعمه‌تدان (٥٦) و ئەو که‌سانه‌ی بیباوه‌ر بوون و ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌ درۆ ده‌زانی بۆ ئەوانه سزای ریسواکه‌ر و سه‌رشۆرکه‌ر هه‌یه (٥٧)} [الحج: ٥٦-٥٧].

وده‌بیت بزانی ئەگه‌ر ئەم ژیانه‌ کۆتایی بوایه، ئەوا ئەم ژیان و بوونه ته‌نها بۆ گالته و گه‌پ و بێ هوو، خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ [المؤمنون: ١١٥]

واته: {ثایا ئیوه گومانتان وا بووه که بیگومان ئیوه مان به بی هوی (بو یاری وگالته وگهپ) دروستکردوو، و (وا گومانتان دهبرد) بیگومان ئیوه ناگه ریته وه بۆلای ئیمه؟} [المؤمنون: ۱۱۵].

شهش: باوه رهتینان به قهزا وقه دهر که ئه میش ئه وهیه واجبه مروّف باوه پری وابیت که خودا هه موو شتیک که روویداوه ورووده دات له داهاتوودا له م گهردوونه دا پئی ده زانیت وزانستی سه باره تی ههیه، وخوای گه وره هه موو ئه م رووداوانه ی نووسیوو ه پئیش دروستکردنی ئاسمانه کان وزهوی، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْفِطُ مِنْ رَحْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ [الأنعام: ۵۹]

واته: {وکللی هه موو نهینیه کان هه ر لای خودایه که س نایانزانیت جگه له (خودا) و(خودا) ده زانیت چی له وشکانی وده ریادا ههیه وهه رگه لایه ک بکه ویتته خواره وه خودا پئی ده زانیت وهه ردانه ویلّیه ک له تاریکیه کانی زه ویدا بیت وهه رته رو وشکیک هه بیت هه ر هه موویان له کتییی ئاشکران له (لوح المحفوظ) دان} [الأنعام: ۵۹].

وزانستی خودا ده وری هه موو شتیک داوه وزانستی به هه موو شتیک ههیه، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ۶]

واته: {خودا زاتیکه که ههوت ئاسمانی دروستکردوو به وینه ی ئه وان زه ویشی دروستکردوو، فهرمانی خودا له ئیوانیاندا داده به زیت تا چاک بزنان که خودا به سه ر هه موو شتیکدا به ده سه لات وبه توانایه وبیگومان خودا (به زانست وزانیری) ده وری هه موو شتیک داوه (واته: ئاگاداری هه موو بوونه وهه ره کانه)} [الطلاق: ۱۲].

هه رشتیک یان رووداوێک روویدات له م گهردوونه دا؛ ئه وا له پاش ویست وتوانا و(ئیرادهت) وده سه لاتی خودا بووه، هه روه ها له پاش دروستکردن وبه دهیتینان وئاسان کردنی هوکاره کان بووه له لایه ن خوای گه وره وه، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ

كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرُهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ٥]

واته: {ثو زاتهی که دهسه لاتی به سهر ئاسمانه کان وزه ویدا ههیه وهه موو مولکی نهون وهیچ مندالی بۆ خوی بپیار نه داوه وکس شه ریک وهاوبه شی نییه له فه رمانه وایی وحوکم ومولکدا وهه موو شتیکی دروستکردوو وهه ندازه ی بۆ دیاری کردوو (به چاک له هه موو پوو به که وه)} [الفرقان: ٢].

وله وه شدا ئه وه پیری حیکمه تی ئه و زاته مه زنه ی تیدایه که خه لکی هه رگیز ناتوان درکی پێبکه ن ولی تیبگه ن، خوای گه وه ده فه رمویتی:

﴿حِكْمُهُ بِالْعَقَّةِ فَمَا تُغْنِ الثُّدُرُ﴾ [القمر: ٥]

واته: {(قورئان) هه مووی حیکمه تیکی ته واوه به لام ترساندنی ترسینه ران (بۆ قه ومیکی بپاوه) سوودی نییه} [القمر: ٥].

وخوای گه وه ده فه رمویتی:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الروم: ٢٧]

واته: {ثو (خودا) زاتیکه به دیه یانی ده ستپکردوو له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ئه م (دروست کردنه وه ی دووه م) له لای خودا ئاسانتره وهه ر ته نها بۆ ئه وه (هه موو) سیفه تیکی به رز وبلند له ئاسمانه کان وزه ویدا وهه ر ئه و شکودار ودانایه} [الروم: ٢٧].

وخوای گه وه خوی به دانا وبه حیکمه ت وه سفکردوو، وناوی (الحکیم) واتا - دانا- ی له خوی ناوه، خوای گه وه ده فه رمویتی:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَابِئًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ﴾ [آل عمران: ١٨]

واته: {خودا شاهیدی دهدات (واته رایده گه یه نیت وبه به لگه دهیچه سپینیت) به راستی هیچ په رستراوینکی به ههق وراست نییه که شایه نی په رستن بیت جگه له ئه و زاته مه زنه نه بیت و فریشته کانیش شاهیدی دهدن (واته: دانپیدا دهنن) وخواهن زانسته کان (زانایان) یش شاهیدی دهدن (واته: باوه ری چه سپاویان هه یه)، خودا هه میشه دادپهروه ری راگرتووه، هیچ په رستراوینکی ههق وراست نییه که شایسته ی په رستن بیت جگه له ئه و وخودا شکودار ودانایه} [آل عمران: ۱۸].

خوای گه وره له قورئانی پیرۆزدا سه بارهت به گفتوگوی عیسا - علیه السلام- له گه له خوای گه وره له رۆزی قیامه تدا ده فره مویت: که عیسا - علیه السلام- ده فره مویت:

﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [المائدة: ۷۸]

واته: {ئه گه ر سزایان بدهیت، ئه وه بیگومان به نده ی خۆتن وئه گه ر لیشیان خوش بیت ئه وه بیگومان ته نها خۆت شکودار ودانایت} [المائدة: ۱۱۸].

کاتیک موسا - علیه السلام- له شوینیکی ته نیشتی کیور (تور - الطور-) بوو؛ خوای گه وره - سبحانه و تعالی - بانگی کرد و فره مووی:

﴿يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [النمل: ۱۶]

واته: {ئه ی موسا به راستی ئه وه ی (بانگی کردی) منم خودای شکودار ودانا} [النمل: ۹].
وخوای گه وره قورئانی پیرۆزی به حیکمهت - دانایی - وه سفکردوووه، ههروه کو - سبحانه و تعالی - ده فره مویت:

﴿الرَّ كِتَابُ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ [هود: ۱۰]

واته: {به (ئه لیف، لام، را) ده خویندرتته وه خودا زانتره به ماناکه ی، ئه مه کتیبیکه پته و دارپژراوه ئایه ته کانی پاشان روون کراونه ته وه له لایهن (خودای) دانا و زاناوه} [هود: ۱].
وخوای گه وره ده فره مویت:

﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ

مَلُومًا مَذْخُورًا﴾ [الإسراء: ۳۵]

واته: {ئەوێ (کە باسکرا) هەندیکە لەو دانایی و حیکمەتە ی کە پەروەردگارت
نیگای کردوووە بۆت و هیچ پەرستراویکی تر لە گەڵ خوادا مەپەرستە ئەگینا فری
دەدرییتە نیو دۆزەخەو بە لۆمە کراوی و دوورخراوەی لە بەزەیی و پەحمەتی
خودا} [الإسراء: ۳۹].

۲۲- پیغمبران -علیهم السلام- پاریزراون (مه‌عسومن) له‌و په‌یامانه‌ی که ده‌یگه‌یه‌نن له لایه‌ن خوداوه، وه‌روه‌ها پاریزراون له توشبوون به هه‌رشتیک که پیچه‌وانه‌ی ئه‌قلی ته‌ندروس‌ت وره‌وش‌تی جوان بی‌ت، وپیغمبران گه‌یاندنی په‌یامه‌کانی خودایان پی‌سپ‌ردراوه بو به‌نده‌کانی، وهیچ تایبه‌تمه‌ندییه‌کی په‌روه‌ر‌د‌گاری‌تی یان خودایه‌تی (ئولو‌هی‌ه‌ت: به‌ر‌س‌تن) یان نییه، به‌ل‌کو ئه‌وان مرو‌ف‌یکن وه‌کو هه‌موو مرو‌فه‌کان به‌لام جیاوازیان له‌وه‌دایه که خودا وه‌حییان (سروشیان) بو ده‌نی‌ر‌یت که په‌یامه‌کانی خودای تیدا‌یه.

پیغمبران -علیهم السلام- پاریزراون (مه‌عسومن) له‌و په‌یامانه‌ی که ده‌یگه‌یه‌نن له لایه‌ن خوداوه، چونکه خ‌وای گه‌وره باشت‌رین وچاک‌ترین ئاده‌میزاده‌کان هه‌ل‌ده‌ب‌ژی‌ر‌یت بو ئه‌وه‌ی په‌یامه‌کانی خودا بگه‌یه‌نن، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [الحج: ۷۵]

واته: {خودا له فریشته‌کاندا ن‌یر‌د‌راو هه‌ل‌ده‌ب‌ژی‌ر‌یت هه‌روه‌ها له خه‌ل‌ک‌یش‌دا به‌راستی خودا بی‌سه‌ر و‌بینایه} [الحج: ۷۵].

وه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ [آل عمران: ۳۳]

واته: {بی‌گومان خودا هه‌ل‌ب‌ژ‌ارد‌وه ئاده‌م و‌نوح و‌خانه‌واده‌ی ئ‌یر‌اهیم و‌خانه‌واده‌ی ع‌یم‌ران به‌سه‌ر هه‌موو جیهانیاندا} [آل عمران: ۳۳].

وه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أُصْطَفِيكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَ لَمِ فُخْذُ مَا آتَيْنَاكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾ [الأعراف: ۱۴۴]

واته: {(په‌روه‌ر‌د‌گار) فه‌رمو‌وی: ئه‌ی موسا بی‌گومان من تو‌م هه‌ل‌ب‌ژ‌ارد‌وه به‌سه‌ر هه‌موو خه‌ل‌ک‌یدا به په‌یامه‌کانم و‌سه‌کرد‌نم (له‌گه‌ل‌ت راسته‌وخ‌و) که‌واته ئه‌وه‌ی پی‌م به‌خشی‌وو‌یت توند ده‌ستی پی‌وه ب‌گره‌وله سو‌پاس‌گوزاران به} [الأعراف: ۱۴۴].

پنځه مېهران -عليهم السلام- د هزارن که نه وهی بویان داده به زیت و ه حیه له لایه ن
خوداوه، و نه و فریشتانه ده بینن که وهی ده هینن، خوی گه وره ده فره مویت:

﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ إِلَّا مَنْ أَرَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٨﴾﴾ [الجن: ٦٦-٦٨]

واته: {هر خدا زانایه به نه نیه کان و که س ناگدار ناکات به سهر نه پنی خویدا (٢٦)
مه گهر بؤ پنځه مېرنیک که خوۍ پازی بیت، جا بنگومان خودا له پښه وه وېشته وه
پاسه وان (له فریشته) ده نیریت (٢٧) تا بزانتیت که په یامی خودای خوۍان گه یاندوه و خودا
ناگداره به وهی که لایانه وه موو شتیکی (له سهریان) ژماردوه به هه ژماردن (٢٨)}
[الجن: ٢٦-٢٨].

و خوی گه وره فره مانې پېانکرد به وهی که په یامه کانی خودا بگه یه نن و بانگه وازی
بؤ بکه ن، خوی گه وره ده فره مویت:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ رَوَاهُ
يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ [المائدة: ٦٧]

واته: {هۍ (پنځه مېهر -صلی الله علیه وسلم-) رایبگه یه نه (به خه لک) نه وهی
هی تراوته خواره وه بؤت له لایه ن په روه ردگارته وه، و نه گهر وانه که یت نه و
په یامه که ی خودات رانه گه یاندوه و به جیت نه هیناوه، و خودا تۆ ده پاریزیت له
خه لکی (که بتکورن) بنگومان خودا رینمونی بیباوه ران ناکات (هیدایه تیان نادات)}
[المائدة: ٦٧].

هه روه ها خوی گه وره ده فره مویت:

﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ [النساء: ٦٤]

واته: {پیغمبرانمان ناردووہ بۆ ئه وهی که موژدهدر وترسینه ر بن بۆ ئه وهی بۆ خه لکی نه بیّت به لگه به سهر خوداو بهینن دوای (ناردنی) پیغمبران وخودا هه میسه شکۆدار ودانایه} [النساء: ۱۶۵].

پیغمبران -علیهم الصلاة والسلام- ته قوادرتین وله خودا ترستین مروّف بوون بۆیه هیچ شتیک بۆ سهر په یامه کهی خودا له لایه ن خۆیا نه وه زیاد ناکه ن وهیچی شی لێ که م ناکه نه وه، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَارِبِ ﴿٤٦﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٩﴾﴾ [الحاقة: ۴۶-۴۹]

واته: {ئه گهر (پیغمبر -صلی الله علیه وسلم-) به ناوی ئیمه وه هه ندیک (وتهی) هه ئبه ستایه (۴۴) له پاشان ره گی دلیمان ده بری (۴۶) وهیچ که سیك له ئیوه نهیده توانی به رگری لیبتک (۴۷)} [الحاقة: ۴۴-۴۷].

ئیین کثیر -ره حمه تی خوای لیبت- ده لیت: کاتیک خوای گه وره ده فهرمویت: {وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا} واته: {خو ئه گهر پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- هه ندیک قسه و گوفتاری به ناوی ئیمه وه هه ئبه ستایه؛ واتا: ئه گهر به و شیوه به بوایه که موشریک ویبوا ره کان بانگه شه ده که ن به شیوه که که شتیک زیاد بکردایه بۆ په یامه کهی خودا یان لێی که م بکردایه ته وه له لایه ن خودی خۆیه وه، و بانگه شه ی ئه وهی بکردایه که خودا ئه مه ی فهرمووه -له کاتیکیشدا ئه وه راست نه بیّت- ئه وا به په له سزیمان ددها، بۆیه خوای گه وره فهرمووی: {لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ} واته: {ئه وا به دهستی راست ده بیه ی نه وه (تۆله ی لیده سی نین و سزای ده ده ی ن)}، ووتراوه: مه به ست له باسکردنی دهستی راست ئه وه یه چونکه به هیزتره له کاتی تۆله سه ندنه ودها، ووتراوه: ئیمه تۆله له ئه وه ده سی نین سه ره تا به لای راستی (لا شه ی) ده ست پیده که ی ن. و خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِيَأْنَأَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَتَعَلَّمُ مَا

فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٣٦﴾ مَا قُلْنَا لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ
 أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ
 الْقَرِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ [المائدة: ٣٦-٣٧]

واته: {خودا (له پوژی قیامه‌دا) ده‌فهرموویت: ئه‌ی عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌م ئایا تو
 ووتووته به خه‌لکی که من ودایکم به دوو په‌رستراو دابنن (وبمانپه‌رستن) له جیاتی
 خودا؟ (عیسا) ووتی پاک وپیگه‌ردی بو تو ئه‌ی خودایه نابیت وناگونجیت بو من
 شتیک بلیم که به هیچ شیوه‌یه‌ک مافی من نییه ئه‌گه‌ر من ئه‌و قسه‌یه‌م کردییت
 ئه‌وه به‌پاستی تو ئاگات لییه چونکه تو ئه‌وه‌ی له نه‌فسم دایه ده‌یزانی به‌لام من نازانم
 و بی ئاگام له‌وه‌ی که له نه‌فسی تو دایه به‌پاستی ته‌نھا تو زانای ته‌واوی به‌هه‌موو
 نه‌پنیه‌ک (١١٦) هیچم پی نه‌وتوون بیجگه له‌وه نه‌بیت که تو فه‌رمانت پیکردووم
 که ته‌نھا خودا به‌رستن که په‌روه‌ردگاری من وئیوه‌یشه ومن شایه‌ت وچاودی‌ر بووم
 به سه‌ریانه‌وه تا له ناویاندا بووم ئه‌مجا کاتیک تو منت برده‌وه (و به‌رزت کردمه‌وه
 بو ئاسمان) هه‌ر خۆت چاودی‌ر بووی به‌سه‌ریانه‌وه، وخۆت ئاگادار وشاهییدی به‌سه‌ر
 هه‌موو شتیکه‌وه (١١٧)} [المائدة: ١١٦-١١٧].

له فه‌زلی خودا به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانه‌وه -عليهم الصلاة والسلام- ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره
 جیگه‌ریان ده‌کات له‌سه‌ر ریبازی پاست وگه‌یاندن پهیامی هه‌ق، خوای گه‌وره ده‌فهرموویت:

﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْرَضْنَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّهِ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
 تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
 مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ نَاصِيَتَهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾﴾ [هود: ٥٤-٥٦]

واته: {ئیمه ته‌نھا (ئه‌وه به تو) ده‌لێن هه‌ندی‌ک له په‌رستراوه‌کانمان تووشیان
 کردووی به شیتی (پیغه‌مبه‌ر هود -عليه السلام-) ووتی: به‌پاستی من خودا ده‌که‌م
 به شاهید وئیوه‌ش شاهید بن که به‌پاستی من به‌ریئم و دوورم له‌وه‌ی که ئیوه
 ده‌یکه‌نه هاوبه‌ش وشه‌ریک بو خودا (٥٤) جگه له خودا جا هه‌مووتان پیلانم
 لیبگه‌رن له پاشان مۆله‌تیشم مه‌ده‌ن (ولیم مه‌وه‌ستن) (٥٥) به‌پاستی من پشتم به

خودا به ستووه که په روه ردگاری من و په روه ردگاری ئیو یشه گیانه به ریک نییه له ژیر
 ړکینی خوی گه ورده نه بیت (بگری پیښه سهریه تی) به راستی په روه ردگرم له سهر
 ړنگه یه کی راسته (۵۶){[هود ۵۴-۵۶]}.

و خوی گه وره ده فهرموت:

﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيتَ إِلَيْكَ لَيَفْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا
 ۷۳﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْنًا قَلِيلًا ﴿۷۴﴾ إِذَا لَأَذُقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ
 وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿۷۵﴾ [الإسراء: ۷۳-۷۵]

واټه: {وبه راستی نړیک بوو نه وانه لاتدهن و وهرتگړن له نه وهی که نیگمان کرد
 بوټ بوټ نه وهی جگه له قورئان شتیک به ناوی ئیمه وه هه لبه ستیت (نه گهر
 گوړپایه لیان بووینایه) نه وه له و کاته دا دهیان کردیت به دوست وخوښه ویستی
 خوین و (گومرایان ده کردیت) (۷۳) خوټه گهر ئیمه تومان دامه زراو نه کردایه
 به راستی نړیک بوو له وهی که مټیک به لایاندا بجیت (۷۴) جا بیگومان نه و کاته پیمان
 ده چه شتی دوو به رامبر (سزای) ژبان دوو به رامبر (سزای) مردن پاشان ده ست
 نه ده که وت یارمه تیده ریک به رامبر به ئیمه (که به رگری نه و سزایه تی بکات)
 (۷۵){[الإسراء: ۷۳-۷۵]}.

نهم نایه تانه و نه وانه ی پېشووتر به لگه وشاهیدن له سهر نه وهی که قورئان له
 لایه ن خوی گه وره دابه زیووه؛ چونکه نه گهر له لایه ن پیغمبر موحه مه ده وه -
 صلی الله علیه وسلم- بووایه نه ووا هاوشیوهی نهم قسانه ی تیدا نه ده بوو که
 ناراسته ی نه و کراوه.

خوی گه وره -سبحانه و تعالی- پیغمبرانی ده پارزیت له خه لکی، خوی گه وره
 ده فهرموت:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ
 يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ [المائدة: ۷۵]

واته: {ئەى (پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم-) رايىگەيەنە (بە خەلک) ئەوھى
 ھىنراوھتە خواروھ بۆت لە لايەن پەرورەدگار تەوھ وئەگەر وانەكەيت ئەوا
 پەيامەكەى خودات رانەگەياندووھ وبە جيت نەھيناوھ، و خودا تۆ دەپارتيت لە
 خەلکى (كە بتكوژن) بىگومان خودا ريتىمونى بىباوھران ناکات (ھىدايەتيان
 نادات)} [المائدة: ٦٧].

وخواى گەورە دەفەر مۆيت:

﴿وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي
 بِيَاثِدِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
 ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ﴾ [يونس: ٧١]

واته: {دەنگوباس وھەوالى نوح -عليه السلام- يان بۆ بخوینەرەوھ کاتیک بە
 گەلەكەى ووت: ئەى گەلەكەم ئەگەر بە لاتانەوھ قورس وگرانە مانەوھم لەناوتاندا
 وئامۆژگارى کردنم بۆتان بە ئايەتەکانى خودا ئەوا من پشتم بە خودا بەستووھ ئیوھش
 کار وپيارى خوۆتان کوۆ بکەنەوھ لەگەل ھاوبەشەکانتاندا ئەمجا با کار وپيارەکانتان
 شاراوھ نەبیت بە لاتانەوھ (بەلکو با ئاشکرا بیت) پاشان پەلامارم بەدن وماوھم
 مەدەن} [يونس: ٧١].

خواى گەورە سەبارەت بە وئەى موسا وھارون -عليهما السلام- لە قورئانى پیرۆزدا
 دەفەر مۆيت: کە موسا وھارون -عليهما السلام- فەرموويانە، پاشان خودا وھلاميان
 دەداتەوھ:

﴿قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى﴾ [طه: ٤٥-٤٦] وَأَرَأَيْتَ

واته: {ھەردووکیان ووتیان ئەى پەرورەدگارمان بەپراستى ئیمە دەترسین دەستدریژی بکاتە
 سەرمان پێش ئەوھى ئیمە ھىچ بلێن يان زیاتر ياخی وسەرکەش ببیت (٤٥) (خودا)
 فەرمووی: مەترسن بەپراستى من لەگەلئانم دەبیستم و دەبینم (٤٦)} [طه: ٤٥-٤٦].

خوای گه وره ئه وهی روونکردوو هته وه که پښغه مبه رانی ده پارتیزیت -علیهم السلام- له دوژمنان بویه ناتوان زیانان پیښه یه نن، و خوای گه وره باسی ئه وهی کردوو هته که کوټا وه چی (قورئان وسونه ت) ده پارتیزیت بویه که س ناتوانیت بویان زیاد بکات یان لپیان که م بکاته وه یان ده ستکاریان بکات و بیانگوریت، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ٩]

واته: {بیگومان ههر ئیمه قورئانمان ناردو ته خواره وه و به راستی ههر ئیمه ش ده پارتیزین} [الحجر: ٩].

پښغه مبه ران -علیهم السلام- پارتیزاون (مه عسومن) له توو شبوون به ههر شتی که پښغه وانه ی ئه قلی ته ندروست وره وشتی جوان بیت؛ خوای گه وره وه سف وستایشی پښغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده کات و ده فهرمویت:

﴿وَلَا تَكْ لَعَلَّی خُلِّی عَظِیْمٍ﴾ [القلم: ٤]

واته: {و به راستی تو له سه ره وشت و ئاکار و خوویه کی ئیجگار به رز و گه وره ی} [القلم: ٤]. و هه روه ها سه باره تی ده فهرمویت:

﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ [التکویر: ٣٣]

واته: {وه اوری که تان (که موحه ممه ده -صلی الله علیه وسلم-) شیت نییه (وه کو ئه وهی ئیوه ده یلین)} [التکویر: ٣٣];

و ئه مپش بو ئه وهی په یامه که ی خدا به جواترین شیوه بگه یه ن و پښغه مبه ران -علیهم السلام- سپردراون به گه یاندنی فهرمانه کانی خدا بو بنده کان، و هیچ تایبه تمه ندیه کی په روه ردگار یت یان خودایه تیان نییه به لکو ئه وان مروفن وه کو هه موو مروقه کانی تر، و نه نها جیاوازیان له وه دایه که خدا به یامیان بو ده یتیرت له ریگه ی وه چی، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَکِنَّ اللَّهَ یَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا

كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِیَکُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلِیَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [ابراهیم: ٣٥]

واته: {پښغه مبه ره کانیا ن پپیان و وتن ئیمه ههر مروفن وه کو ئیوه به لام خدا منه ت ده نیت به سه ر هه رکه سی که له بنده کانیدا که بیه ویت (ده یکاته پښغه مبه ر) و ئیمه

هه‌رگیز ناتوانین موعجیزه و به‌لگه‌یه کتان بۆ بهینین مه‌گه‌ر پاش ئیزن ومۆله‌تی خودا نه‌بیت وبا پرواداران پشت هه‌ر به خودا به‌ستن{[إبراهيم: ۱۱]}.

وخوای گه‌وره فه‌رمانی کردوو به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- که به ئومه‌ته‌که‌ی بفه‌رموویت:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ۱۱۰]

واته: {بلی: من ته‌نها مروفتیکم وه‌کو ئیوه به‌لام من وه‌حیم (سروشم) بۆ دیت سه‌باره‌ت به ئه‌وه‌ی به‌راستی په‌روه‌ردگاری ئیوه په‌روه‌ردگاریکی تاک وته‌نهایه‌جا هه‌رکه‌سیک به‌ته‌مایه‌ بگه‌ریته‌وه‌ بۆلای په‌روه‌ردگاری (له‌ قیامه‌تدا) ئه‌وا با کرده‌وه‌ی چاک بکات وکه‌س نه‌کاته هاوبه‌ش وشه‌ریکی په‌روه‌ردگار له‌ په‌رستنیدا{ [الكهف: ۱۱۰]}.

۲۳- ٲاينى ئىسلام بانگه‌وازي ده‌كات بۆ ته‌نها په‌رستنى خودا ئه‌ويش به‌ بنچينه‌ى په‌رستنه مه‌زنه‌كان كه‌ برىتين له؛ ۱/ نوٲٲز كردن: كه‌ پٲكهاتوو له وه‌ستان -قيام- وركوع بردن وسوجد ه‌ بردن ويادى خودا وستايشكردنى و نزاكردن، كه‌ مسوئلمان له رۆژيكد ده‌بٲٲ پٲنچ جار نوٲٲز بكات، وه‌موو جياوازيه‌كان نامٲنٲٲ له نوٲٲزدا كاتيك هه‌ ژار وده‌وله‌مه‌ند وسه‌رۆك وخه‌لكى هه‌مووى پٲكه‌وه له يه‌ك ريزدا راده‌وه‌ستن بۆ ئه‌نجامدانى نوٲٲز. ۲/ زه‌كاتدان: ئه‌ميش رٲٲزه‌يه‌كى كه‌مه له سامان -به‌ يٲٲ چه‌ند مه‌رج ورٲٲزه‌يه‌ك كه‌ خواى گه‌وره بريارى له‌سه‌ر داوه‌- كه‌ واجبه له سامانداره‌كان ده‌ربه‌يٲندريٲ و بدرٲٲ به‌ هه‌ژاره‌كان وئهو چينانه‌ى كه‌ دياريكراوه له شه‌ريعه‌تدا له ساليٲكد يه‌ك جار. ۳/ رۆژووگرتن: برىتٲه له خوگرتنه‌وه له ئه‌و شتانه‌ى رۆژوو ده‌شكٲن به‌ درٲٲاٲى رۆژه‌كانى مانگى ره‌مه‌زان، كه‌ مروف خوى په‌روه‌رده ده‌كات له‌سه‌ر ئيرادته و توانا وئارامگرتن. ۴/حه‌ج كردن: ئه‌ميش برىتٲه له مه‌به‌ستى سه‌ردانىكردنى مالى خواى گه‌وره بۆ جٲبه‌جٲكردنى هه‌ندٲك دروشم وپه‌رستنى دياريكراو له شارى مه‌ككه‌ى پٲرۆز له‌سه‌ر ئه‌و كه‌سانه واجبه كه‌ له تواناياندا هه‌يه (توانايى داراٲى وجه‌سته‌يى)، يه‌كيك له جوانٲيه‌كانى حه‌جكردن ئه‌وه‌يه كه‌ هه‌مووى به‌ يه‌ك ئاراسته داوا له خودا ده‌كه‌ن وه‌يچ جياوازيه‌ك نامٲنٲٲ له نٲوان مروفه‌كاندا چونكه‌ هه‌موويان هه‌مان جليان له‌به‌ردايه وبه‌ يه‌ك شٲوه په‌رستنه‌كان ئه‌نجامده‌دن. ٲاينى ئىسلام بانگى مروف ده‌كات بۆ په‌رستنى خودا به‌ ئه‌نجامدانى په‌رستنه مه‌زنه‌كان وجگه له‌م په‌رستنه‌، وئهم په‌رستنه مه‌زنانه خواى گه‌وره واجبى كردبوو له‌سه‌ر هه‌موو پٲغه‌مبه‌ران -عليه‌م الصلاة والسلام- وئومه‌ته‌كانيان، ومه‌نزترين په‌رستنه‌كان برىتين له:

يه‌كه‌م: نوٲٲزكردن، خواى گه‌وره له‌سه‌ر مسوئلمانان فه‌رزى كردوو هه‌روه‌كو چۆن له‌سه‌ر پٲغه‌مبه‌ران -عليه‌م السلام- وئومه‌ته‌كانى پٲشوو فه‌رزى كرد، وفه‌رمانى به‌ پٲغه‌مبه‌ر ئٲيراهيمى خه‌ليل كرد -عليه‌ السلام- كه‌ ماله‌كه‌ى (مسجد الحرام) پاك بكاته‌وه بۆ ته‌وافكاران ونوٲٲزخوٲٲان ئه‌وانه‌ى له ركوع وسوجد ه‌دان، خواى گه‌وره ده‌فه‌رموٲٲ:

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ [البقرة: ١٢٥]

واته: {کاتیک که که عبه مان گیرا به په ناگهی خه لکی وجی ئارامی وئاسایش (پیمان ووتن) شوینی ئه و بهردهی ئیبراهیم -علیه سلام- له سه ری راده وه ستا -له کاتی دروست کردنی که عبه- بکه نه جیگی نوێژ و سپاردمان به ئیبراهیم و ئیسماعیل که ماله که م پاک بکه نه وه بۆ ئه وانهی که به دهوری که عبه دا ده سورینه وه، و بۆ ئه وانهی که تیدا ده مینه وه، ههروه ها بۆ رکوع به ران و سوجه به ران} [البقرة: ١٢٥].

خوای گه وه له سه ر موسا -علیه السلام- واجبی کرد هه ر له و کاته ی یه که مجار بانگی موسای کرد، خوای گه وه ده فه رمویت:

﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا

يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ﴿١٤﴾ [طه: ١٣-١٤]

واته: {به راستی من پهروه ردگاری تۆم دهی پیلاره کانت دابکه نه (له بهر ریژی شوینه که) چونکه بیگومان تۆ له شیوی پیروزی (تووا - طووا) دایت (١٢) من تۆم هه لێژاردوو (بۆ پیغه مبه رایه تی) که واته گوێ بگره بۆ ئه وهی نیگا ده کریت (بۆت) (١٣) به راستی هه ر من خوام هیچ په رستراوێکی هه ق وراست نییه جگه له من که واته من به رسته به چاکي نوێژ ئه نجامیده بۆ ئه وهی یادی من بکه یته وه (١٤)} [طه: ١٢-١٤].

خوای گه وه سه باره ت به وته کانی عیسا -علیه السلام- سه باره ت به وهی که خودا فه رمانی پیکردوو به ئه نجامدانی نوێژ وه کات له قورئانی پیروژدا ده فه رمویت: که عیسا -علیه السلام- فه رموویه تی:

﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ [مریم: ٣١]

واته: {وپروژ وه پهرداری کردووم له هه رجیگایه کدا بم وه فه رمانی پیداویم به نوێژ کردن وبه زه کتدان هه تا له ژياندام وزیندووم} [مریم: ٣١].

ونویژکردن له ئاینی ئیسلامدا بریتیه له وهستان -قیام- وړکوع بردن وسوخته بردن ویاډی خوی گه وړه وستایشکردنی ونزا وپارانه وه، مسولمان له رۆژتیکدا ده بێت پینج جار نوښته نجامبدات، خوی گه وړه ده فهرمویت:

﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ [البقرة: ٢٣٨]

واته: {ئاگاداری نوښته کانتان بن و بینا پارتین و (به تاییه تی) نوښتی ناوه راست (که نوښتی عه سه ره) وله نوښته بوهستن بو خودا به ته و په یری ملکه چیه وه (به بې قسه کردن)} [البقرة: ٢٣٨].

وخوی گه وړه ده فهرمویت:

﴿اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ

مَشْهُودًا﴾ [الإسراء: ٧٨]

واته: {نوښته نجامبده له کاتی لادانی خور (له ناوه راستی ئاسمان) هه تا (هاتی) تاریکی شه و هه ووه ها نوښتی به یانی (ته نجامبده) به راستی قورئان خویندنی نوښتی به یانی هه میشه ده بینریت -ئاماده ی دهن و شاهیدی له سه ره ده دریت- (له لایه ن فریشته کانی شه و و روزه وه)} [الإسراء: ٧٨].

و -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعُظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاَجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِمْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ» واته: «له رکوع بردندا خودا به مه زن و شکو دار دابنن*، وله سوخته بردندا** هه ول و کوششی زور بدن بو نزا کردن چونکه پیده چیت زیاتر وه لامتان بدرتیه وه». * (مه زندانان؛ واتا بلین: زیکی به مه زندانانی خودا بخوینن: "سبحان ربی العظیم" وله گه ل ته م زیکه ده کریت زیکی تریش بخویندریت به لام خویندنی ته م زیکه واجبه)، ** (سوخته بردندا: ده بیت له سوخته بردنیشدا زیکی به بلند و مه زندانان بخویندریت ته ویش ووتی: "سبحان ربی الأعلى" یه وله گه ل ته م زیکه ده کریت زیکی تریش بخویندریت به لام خویندنی ته م زیکه واجبه، و هه ووه ها سونه تیشه نزی زور بکریت له سوخته بردندا) [صحیح مسلم].

دووه م: وزه کاتدان خودا فه رزی کردووه له سه ره مسولمانان هه ووه کو چو ن فه رزی کردووه له سه ره پیغه مبه رانی پیشوو -علیهم السلام- وئومه ته کانیان، ته می ش

رېڙه يه کي که مه له سامان - به پي چنه د مهرج ورېڙه يه ک که خوي گه وره برپاري له سهر داوه - که واجبه له سامانه کان دهر به پندريت و بدرت به هه ژاره کان وئو چينانه ي که ديار يکراوه له شه ريعه تدا له ساليکدا يه ک جار، خوي گه وره ده فهر مويت:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [التوبة: ١٠٣]

واته: {وهر بگره له مال و دارايان (زه کات و خير کردن - سه ده قه-) تا به هويوه پاکيان بکه يته وه (له گونا ه و تاوان) و (دليان) پوخت و خاوين ده که يت به و مال به خشينه دودعا و نزي خيريان بؤ بکه به راستي دوعاي تو ناراي و دلخوشي به بؤ ئه وان و خودا بيسهر وزانايه} [التوبة: ١٠٣].

وکاتيک پيغه مبه ر - صلى الله عليه وسلم - مو عازي بؤ يه مهن نارد - په زاي خوي ليبيت - پي فهر موو: «إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حِجَابٌ» واته: «تو ده چيت بؤ لاي که سانیک له نه هلي کتيب (جوله که ونه سړانيه کان) با يه که م شت که بانگه وازي بؤ ده که يت بريتي بيت له شاهيدي دان به (لا اله الا الله)* و شاهيدي دان به وه ي من پيغه مبه ري خودام، نه گهر له وه دا گوپړايه ل بوون پنيان رابگه يه نه که خودا پنيج فهرزي له سهر يان داناوه له هه موو رؤژ وشه ويکدا، نه گهر له وه دا گوپړايه ل بوون پنيان رابگه يه نه که خوي گه وره خير کردن (زه کات) ي له سهر يان فهرز کردووه له ده وله مهنده کانيان وهر ده گيريت وده دريت به هه ژاره کان، نه گهر له وه دا گوپړايه ل بوون ناگدار به له با شترين وچاک تريي پاره و مال ه کانيان نه به يت، و ناگداري نزي سته مليکراو به چونکه له نيوان نه و خوا دا هيچ په رده يه ک نيه». * (واته: هيچ په رستراويک هه ق وراست نيه که شايسته ي په رستن بيت جگه له الله) [رواه الترمذي: ٦٢٥].

سینیه: خوی گه وره پۆژووگرتی فەر زکړدوو له سهر مسولمانان ههروه کو چۆن
 فهرزی کردبوو له سهر پیغه مبه ران و نیردراونی پيشوو -عليهم الصلاة والسلام-
 وئومه ته کانیان، خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۳]

واته: {ئهی ئهوانهی که پرواتان هیناوه پۆژووتان له سهر نووسراوه وفهر زکراوه
 ههروه کو چۆن له سهر ئومه ته کانی پيش ئیوه فهرز کرابوو؛ بۆ ئهوهی خۆتان بپاریزن
 وله خودا بترسن} [البقرة: ۱۸۳].

پۆژووگرتن بریتیه له: خۆگرتنه وه لهو شتانهی که دهبنه هو ی پۆژوو شکاندن له
 ماوهی رۆژه کانی مانگی رهمه زان، و پۆژووگرتن نهفس ودهروونی مروف پهره وده
 دهکات له سهر توانا و بههیزی وئارامگرتن. -صلى الله عليه وسلم-
 ده فهرمویت: «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأُكْلَهُ وَشَرِبَهُ
 مِنْ أَجْلِي وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ»
 واته: «خوی گه وره ده فهرمویت: «پۆژووگرتن به دئنیاییه وه بۆ منه ومن پاداشتی
 له سهر ده دهمه وه؛ له بهر من واز له شه هوه ته که ی (ئاره زووه که ی) و خواردن
 و خواردنه وه که ی دههینیت، و پۆژووگرتن قه لغانه (پاریزه ره)، پۆژووگر دوو خووشی
 بۆ ههیه که پنیان دلخووش وئاسووده ده بیت: ئه گهر پۆژوو بشکینیت (ئهوا دلخووش
 ده بیت به پۆژوو شکاندنی)، وئه گهر بگاته لای پهروه دگاری (ئهوا دلخووشه به
 پاداشتی پۆژووگرتنی)» [صحيح البخاري: ۷۴۹۲].

چواره م: حه ج کردن، خوی گه وره فهرزی کردوو له سهر مسولمانان ههروه کو
 فهرز کردنی له سهر پیغه مبه رانی پيشوو -عليهم السلام- وئومه ته کانیان، و خوی
 گه وره فهرمانی به پیغه مبه ر ئیراهیمی خه لیل کردوو -عليه السلام- که خه لکی بانگ
 بکات بۆ ئه نجامدانی حه ج، خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ [الحج:

۱۲۵]

واته: {وچار بده به ناو خه لکیدا بۆ چه ج کردن دین بۆ لات (بۆ چه ج) به پیاده وبه سواری هه موو و شترینکی لاواز (له بهر ئه وهی) که له هه موو پنگایه کی دووره وه دین} [الحج: ۲۷].

وخوای گه وره فه رمانی به پیغه مبه ر ئیبراهیم کردوه - علیه السلام- که ماله پارێزراو وبه نرخه که ی (مسجد الحرام) پاک بکاته وه، خوای گه وره ده فه رموئیت:

﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ [الحج: ۲۵]

واته: { (بیریان بخه ره وه) کاتیک دیاریمان کرد بۆ ئیبراهیم (علیه السلام) جیگی که عبه (پیمانوت) هیچ شتیک مه که ره هاوبه شم، و ماله که م (مرگه وتی چه رام) پاک بکه ره وه بۆ ته و افکاران وبۆ نوێژخوێنان (به پێوه) و رکوع به ران و سوجه به ران} [الحج: ۲۶].

چه ج کردن بریتیه له: مه به ست له سه ردانی کردنی مالی خودا (مسجد الحرام) له شاری مه ککه بۆ ئه نجامدانی هه ندیک کرده وه دروشم و په رستی دیاریکراو له و شاره پیرۆزه دا یه کجار له ته مه ندا؛ ئه مێش له سه ر که سیکی فه رزه که توانای دارایی و ته ندروستی هه بیته، خوای گه وره ده فه رموئیت:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ [آل عمران: ۹۷]

واته: {خوای گه وره ش بپاریداوه له سه ر خه لکی چه ج و سه ردانی (بیت الحرام) بکه ن ته نها له سه ر ئه وانه فه رزه که توانای (دارایی و ته ندروستیان) هه یه، جا ئه وه ی که باوه ری نه هیناوه، ئه وه با بزانیته به راستی خودا بۆ نیازه له هه موو خه لکی (پێویستی به چاکه و په رستی که س نییه)} [آل عمران: ۹۷].

له چه جدا هه موو حاجیه مسوولمانه کان کۆ ده بنه وه له یه ک شوێندا به دئسۆزیه وه په رستن بۆ پهروه رداگر - سبحانه و تعالی - ئه نجامده دن، و هه موو حاجیه کان دروشمه کانی چه ج جیبه جی ده که ن به هه مان شێوه ویه ک چۆنیه تی؛ بۆیه له م شوێنه پیرۆزه دا هیچ جیاوازییه کی ژینگه یی و ره چه له کی وروشنییری و ئاستی بژێوی ژیا ن نامێنیت.

۲۴- مه‌زنت‌ترین تایبه‌تمه‌ندی په‌رسته‌نه‌کان له‌ ئیسلامدا‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ چۆنیه‌تی وکاتی
 نه‌نجامدان و مه‌رجه‌کانیان خوای گه‌وره‌ له‌ شه‌ریعه‌تدا‌ فه‌رمانی پیکردووه‌ و پېغه‌مبه‌ریش
 -صلی الله‌ علیه‌ وسلم- گه‌یاندوویه‌تی، و مروّف به‌ هیچ
 شیوه‌یه‌ک ده‌ستکاری و گۆرانکاری تیدا‌ نه‌کردووه‌ نه‌ به‌ زیاد کردن ونه‌ به‌
 که‌مکردن، وه‌ه‌موو نه‌م په‌رسته‌نه‌ مه‌زنانه‌ هه‌موو پېغه‌مبه‌ران -علیهم السلام-
 بانگه‌وازیان بو‌ کردووه‌.

مه‌زنت‌ترین تایبه‌تمه‌ندی په‌رسته‌نه‌کان له‌ ئیسلامدا‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ چۆنیه‌تی وکاتی نه‌نجامدان
 و مه‌رجه‌کانیان خوای گه‌وره‌ له‌ شه‌ریعه‌تدا‌ فه‌رمانی پیکردووه‌ و پېغه‌مبه‌ریش -صلی الله‌
 علیه‌ وسلم- گه‌یاندوویه‌تی، و مروّف به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ده‌ستکاری و گۆرانکاری تیدا‌
 نه‌کردووه‌ نه‌ به‌ زیاد کردن ونه‌ به‌ که‌مکردن هه‌تاوه‌کو نه‌مرویش، خوای گه‌وره‌
 ده‌فه‌رمویت:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

[المائدة: ٣]

واته: {ئه‌مرو ئاینه‌که‌تانم بو‌ ته‌واو (کامل) کردووه‌ وچاکه‌ ونیعمه‌تی خوّم به‌
 ته‌واوی پشته‌وه‌ به‌سه‌رتاندا‌ ورازی بووم که‌ ئیسلام ئاین‌تان بێت} [المائدة: ۳].

وخوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [الزخرف: ٢٣]

واته: {که‌واته‌ ده‌ست بگره‌ به‌و قورئانه‌وه‌ی بوّت نێردراوه‌ به‌راستی تو له‌سه‌ر
 رێبازیکی راستیت} [الزخرف: ۴۳].

وخوای گه‌وره‌ سه‌باره‌ت به‌ نوێژکردن ده‌فه‌رمویت:

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا

الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ [النساء: ۱۰۳]

واته: {ئینجا کاتیک نوڙه کانتان نه جامدا یادی خوا بکهن به وهستانه وه و به دانیشتنه وه و له سهر ته نیشنتان (به پالکته وتنه وه) جا ههر کاتیک دل نارام بوون (و ترستان نه ما) نهو کاته نوڙه کانتان به رڼک و پڼکی بکهن به راستی نوڙه هه میشه له سهر باوه پداران فهرز کراوڼکی کات بو دیاریکراوه} [النساء: ۱۰۳].

وسه بارهت به نهو چینه نهی که زه کاتیان پیده دریت، خوی گه وه ده فهرمویت:

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَقَةُ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَيْنِ السَّبِيلِ قَرِصَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [التوبة: ۵]

واته: {به راستی زه کاتدان ته نها (بوئهم کومه لانه یه که خوی گه وه باسی کردوون) نه وانیش بو بی نه وایان - نه وانه ی هیچ شتیکیان ده ستناکه ویت- و بو هه ژاران - نه وانه ی هه یانه به لام به پی پتویستی نییه- و بو کریکارنیک که زه کات کو ده که نه وه و نه وانه ی دلیان داده یتریت (بو خوشویستی ئیسلام) و بو نازاد کردنی بهنده و کوپله کان و بو قهرزاران و بو موجهیدان و تیکو شه ران له پیناوی خودا و بو ریوارانی په ککه وته نه مه پتویست کراوه و فهرزکراوه له لایه ن خواوه، و خوا زانا و کاردروسته} [التوبة: ۶۰].

و خوی گه وه سه بارهت به رږو و وگرتن ده فهرمویت:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن
شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ
بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۵]

واته: {مانگی په مه زان مانگی که قورنایی تیدا نیردراوه ته خواره وه به رڼما بوخه لکی و به لکه گه لڼکی رږوش بو پڼموونی و جیا کردنه وه ی (دروست و نادرست) ئینجا ههر که سیک له ئیوه مانگی په مه زانی بیی (بالغ بوو و ته ندروستی باش بوو و موسافیر نه بوو) با به رږوو بیت و ههر که سیک نه خوش بوو یان له سه فهدا بوو با به نه ندازه ی نهو رږوانه قه زای بکاته وه له چهند رږوڼکی تر دا خوا ئاسانی بو ئیوه ده ویت، و گرانی

ناوِیت بوْتان (قهزای رهمه زانتان له سهر دانرا) تا مانگه که (بگرن) به ته واوی و به گه وره ناوی خوا بهرن له سهر ئه و رینمونییه که کردوونی و تا سوپاسی (خوا) بکهن [البقرة: ۱۸۵].

وخوای گه وره سه بارهت به چه ج دهفه رمویت:

﴿الْحُجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحُجَّ فَلَا رَفْعَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحُجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ [البقرة: ۱۹۷]

واته: {(کاتی) چه ج له چهند مانگیکی دیاری کراودایه ئه مجا هه رکه سیک له م مانگانه دا چه جی له سهر خووی پیویست کرد با ئیتر نه چیتته لای خیزانی و به دکاری نه کات و دهمه قاتی نه کات له چه جدا و هه رچی بکهن له چاکه خوا یی ده زانییت وتویشووی (پاریزکاری) وله خواترسان هه ئبگرن که باشتین تویشوو له خوا ترسانه وله من بترسن ئه ی هوشمه ندان} [البقرة: ۱۹۷]

وهه موو ئه م په رسته مه زانانه سه رجه م پیغه مبه ران بانگه شه یان بو ئه نه جامدانیان کردوو هه -عليهم الصلاة والسلام-.

۲۵- پیغمبره‌ری ئیسلام ناوی موحه‌مه‌دی کورپی عبداللهیه له نه‌وه‌ی ئیسماعیل کورپی ئیبراھیمه -علیهم السلام- له شاری مه‌ککه له سالی ۵۷۱هـ له دایکبووه، وله مه‌ککه وه‌چی بۆ نێردرا و بوو به پیغه‌مبه‌ر، وله پاشان کوچی کرد بۆ مه‌دینه وبه هه‌یج شیویه‌یک له شیوه‌کان به‌شداری قه‌ومه‌که‌ی نه‌بوو له بت په‌رسی وکاره‌کانی سه‌رده‌می جاهیلیه‌ت، ته‌نها له کرده‌وه باشه‌کان به‌شداریان بوو، وه‌هر له‌سه‌ر ره‌وشتی مه‌زن بوو پێش ئەوه‌ی ببیت به پیغه‌مبه‌ر، وقه‌ومه‌که‌ی به (صادق‌الأمین) واته (راستگۆی ده‌ستیپاک) ناویان ده‌برد، وخوای گه‌وره له ته‌مه‌نی چل ساڵیدا وه‌چی بۆی نارد و بوو به پیغه‌مبه‌ر و پشتیوانی لێی کرد و یارمه‌تی دا ئەویش به به‌خشیانی چه‌نده‌ها ئایه‌ت و نیشانه وموعجیزه وله مه‌زترینیان قورئانی پیرۆزه که مه‌زترین ئایه‌ت وموعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌رانه وموعجیزه‌یه‌که که هه‌تاوه‌کو ئەمرۆ ماوه‌ته‌وه، وکتایک خوای گه‌وره ئاینه‌که‌ی بۆ کامڵ کرد و پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئاینه‌که‌ی وه‌کو خۆی به کاملی وجوانی گه‌یاند له ته‌مه‌نی شه‌ست و سی ساڵیدا کوچی دوایی کرد وله شاری مه‌دینه له گۆڕ دانرا، و پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- کو‌تا پیغه‌مبه‌ره که خوای گه‌وره ناردی به هیدایه‌ت و روشنایی و ئایینی هه‌ق بۆ ئەوه‌ی خه‌لکی ده‌ربه‌یئیت له تاریکایی کوفر و بت په‌رسی ونه‌زانین بۆ روشنایی و نورێ ته‌وحید (یه‌خواپه‌رسی) و ئیمان، وخوای گه‌وره شاهیدی بۆ داوه که نارده‌وبه‌تی بۆ بانگه‌وازی کردن بۆ لای خوای گه‌وره به ئێزنی ئەوازاته مه‌زنه.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ [القلم: ٤]

واته: {و به راستی تو له سهر ره‌وشت وخویه کی ئیجگار به‌رز وگه‌وره‌یت} [القلم: ٤].

وکاتیک گه‌یشت به ته‌مه‌نی چل سالی خوی گه‌وره پشتیوانی کرد و سه‌ری خست نه‌میش به پینه‌خشینی ثایه‌ت و به‌لگه و نیشانه و موعجیزه مه‌زنه‌کان، و مه‌زنترین موعجیزه قورئانی پی‌روژه، پینغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم - ده‌فه‌رمویت: «مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ» واته: «هه‌موو پینغه‌مبه‌ریک موعجیزه‌ی پی به‌خشاوه بو‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی باوه‌ری پی به‌ینیت، به‌لام‌ئه‌وه‌ی به‌من به‌خشاوه* وه‌حیه له لایه‌ن خوداوه بو‌یه هیوام‌ئه‌وه‌یه که زو‌رت‌رین شو‌نیکه‌وتووم هه‌بیت له روژی قیامه‌تدا» * (مه‌به‌ست قورئانی پی‌روژه که گه‌وره‌ترین موعجیزه‌یه) [صحيح البخاري]. و قورئانی پی‌روژ بریتیه له وه‌حی (سروشی) خودا بو پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی - صلی الله علیه وسلم -، خوی گه‌وره سه‌باره‌ت به قورئانی پی‌روژ ده‌فه‌رمویت:

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ [البقرة: ٢]

واته: {ئه‌م قورئانه هیچ گومانیکي تیدا نییه (که له لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه نیردراوه) رینیشاندهری پارێزکار و له خوا ترسانه (پارێزکاران وله خوا ترسان به زانست وزانیاری به‌سوود و کار و کرده‌وه‌ی چاکه پیده‌که‌ن و سوودی لیوه‌رده‌گرن، چونکه ئه‌وانن له په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن وشوین فه‌رمان ورینمایه‌کانی ده‌که‌ون)} [البقرة: ٢].

وهه‌روه‌ها خوی گه‌وره سه‌باره‌ت به قورئانی پی‌روژ له ئایه‌تیکي تردا ده‌فه‌رمویت:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ٨٢]

واته: {ئه‌وه بو‌ بیر ناکه‌نه‌وه له قورئان؟ خو‌ ئه‌گه‌ر له لایه‌ن که‌سیکی تره‌وه بو‌وايه جگه له خوا بی‌گومان ده‌یانبینی تیایدا جیاوازی زو‌ر} [النساء: ٨٢].

خوای گه‌وره به‌ره‌نگاری مرؤف و جنۆکه بوووه به‌وهی که نه‌گهر ده‌توانن با کتیبیک
وه‌کو قورئانی پیروژ بهین، خوای گه‌وره ده‌فهرموت:

﴿قُلْ لِّیْنَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْحِیُّ عَلٰی اَنْ یَّأْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَّلَوْ کَانَ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ [الإسراء: ۸۸]

واته: { بلای سویند به‌خوا نه‌گهر ئاده‌می و جنۆکه هه‌موو کوبینه‌وه بوئه‌وهی وینه‌ی
ئهم قورئانه بهین ناتوان وینه‌ی بهین هه‌رچه‌نده پشتیوانی یه‌کتریش
بن} [الإسراء: ۸۸].

و‌خوای گه‌وره به‌ره‌نگاریان بوو به‌وهی که نه‌گهر ده‌توانن با ده‌سورته وه‌کو
سورته‌کانی قورئانی پیروژ بهین، خوای گه‌وره ده‌فهرموت:

﴿اَمْ یَقُوْلُوْنَ افْتَرٰهُ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرٰیاتٍ وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ [هود: ۱۳]

واته: { یان ئه‌وانه ده‌لین پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌و (قورئانه‌ی
هه‌لبه‌ستوو به‌لای ده‌ی ئیوه‌ش ده‌سورته‌ی وه‌کو ئه‌و (قورئانه) بهین هه‌لبه‌ستراو بن
وبانگ بکه‌ن (له‌ پشتیوانیتان) هه‌رکه‌س ده‌توانن بیجگه‌ له‌ خوا نه‌گهر ئیوه‌ راست
ده‌که‌ن} [هود: ۱۳].

به‌لکو خوای گه‌وره به‌ره‌نگاریان بوووه به‌وهی که نه‌گهر ده‌توانن با ته‌نانه‌ت یه‌ک
سورته‌تیش بیت وه‌کو سورته‌کانی قورئانی پیروژ بهین، خوای گه‌وره ده‌فهرموت:

﴿وَإِنْ کُنْتُمْ فِی رَیْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا فَأْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَّادْعُوْا شُهَدَآءَکُمْ مِّنْ
دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ [البقرة: ۲۳]

واته: { وئه‌گهر ئیوه‌ له‌گومان دان له‌م (قورئانه‌ی) که ناردومانه‌ته خواره‌وه بو
به‌نده‌ی خو‌مان (موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-) ده‌ی سورته‌تیک بهین به
وتیه‌ی ئه‌و وبانگی هاوکاره‌کانتان بکه‌ن (له‌ په‌وانییزان وشاعیران) بیجگه‌ له‌ خوا نه‌گهر
راست ده‌که‌ن (وبه‌ فهرموده‌ی خوای نازانن)} [البقرة: ۲۳].

قورئانی پیرۆز تاکه ئایهت و نیشانه و موعجزهیه که ماوه تهوه له موعجزه و ئایه ته کانی پێغه مبه ران هه تاوه کو ئه مرۆ، و کاتیک خوای گه وره ئه م ئاینه ی کامل کرد بو پێغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم- و به ئه وه پهری جوانی و کاملی ئاینه که ی گه یاند؛ پێغه مبه ر- صلی الله علیه وسلم- له ته مه نی شه ست و سێ سالی دا کوچی دوا یی کرد و له شاری مه دینه له گۆر دانرا.

و پێغه مبه ر موحه مه د- صلی الله علیه وسلم- کو تا پێغه مبه ر -نبی- و کو تا نێرد را وه -رسول-ه، خوای گه وره ده فه رمو یت:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ [الأحزاب: ٥٦]

واته: {موحه مه د- صلی الله علیه وسلم- باوکی ه یچ یه ک له پیا و انتان نییه (نه زه یدی کو ری حاری ته و نه ه یچ که سیکی تر) به لکو ئه و نێرد راوی خوا و کو تا هه مینی پێغه مبه رانه و خوا به هه موو شتیک زانایه} [الأحزاب: ٤٠].

له ئه بی هوره یره وه -ره زای خوای لیبیت- که پێغه مبه ری خودا- صلی الله علیه وسلم- ده فه رمو یت: «إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ رَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبَنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبَنَةُ وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ» واته: «نمونه ی من و پێغه مبه رانی پێش من وه کو نمونه ی پیاو ێکه خانوویه کی به جوانی دروست کرد بێت ته نها شو ینی خشت ێکی ما بێت له گۆشه یه کدا، و خه لکی به ده و رو پش تی خانو وه که دا بسور ێنه وه و به لایانه وه جوان بێت و ده لێن: خو رگایه ئه و خشته دا بز یت؟ -صلی الله علیه وسلم- فه رمو ی: «من ئه و خشته م و من کو تا پێغه مبه رم» [صحيح البخاري].

وله ئینجی لدا مه سیح (عیسا) -علیه السلام- موژ ده ی دا وه به هاتی پێغه مبه ر موحه مه د- صلی الله علیه وسلم-: (ئایا هه رگیز نه تا ن خو یتند و وه ته وه له په ره تۆمار کرا وه کاندا -کتیبه کانی پێشو ودا- : ئه و به ر ده ی که هه موو بنیا ته که ره کان په تیان کر ده وه؛ ئیستا بو وه به به ر دی سه ره کی له گۆشه که دا، ئه مه کر ده وه ی په ره ر دگا ره و سه یره له چاوی ئی مه وه -به لای ئی مه وه-). له و ته و را ته ی که له ئه مرۆ دا هه یه و ته یه کی تیدا یه که خودا به موسا -علیه السلام- ده فه رمو یت: (پێغه مبه ر ێک به ر ز ده که مه وه له

نیو براکانیان، وهکو تۆیه و وتهی خۆم دهکهمه نیو دهمی، بۆیه ههموو شتیکی دهگهیهنیت که من بۆی دهنێرم -به وهجی-).

پێغه‌مبەر موحه‌مد -صلی الله علیه وسلم- خوای گه‌وره ناردی به هیدایه‌ت و ئایینی هه‌ق و شاهیدی بۆی داوه که له‌سه‌ر هه‌قه و به ئیزنی خودا وه‌کو پێغه‌مبەر و بانگخواز نێردراوه بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی بانگ بکات بۆ لای خوای گه‌وره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿كُنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ [النساء: ۳۳]

[۳۳]

واته: {به‌لام خوا شاهیدی ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و قورئانه‌ی ناردوویه‌تیه خواره‌وه بۆت به زانیی خۆی ناردوویه‌تیه خواره‌وه و فریشته‌کانیش شاهیدی ده‌ده‌ن خوا به‌سه که شاهید بێت} [النساء: ۱۶۶].

وخوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ [الفتح: ۲۸]

واته: {خوا ئه‌و زاته‌یه که پێغه‌مبهری خۆی ناردووه به رێنموونی و ئایینی راست و دروسته‌وه، هه‌تا به‌سه‌ر ههموو ئایینێکدا سه‌ری بخت هه‌رچه‌نده هاوبه‌ش په‌یداکه‌رانیش (موشریکانیش) پێیان ناخۆش بێت} [الفتح: ۲۸].

خوای گه‌وره به هیدایه‌ت ناردی بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی ده‌ربه‌ی‌نیت له تاریکایی بت په‌رستی و کوفر و نه‌زانین و جه‌هاله‌ت و خورافیات بۆ نور و روشنایی ته‌وحید و ئیمان (باوهر)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ

وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [المائدة: ۳۵]

واته: {خوا رێنمونی که‌سێکی پێده‌کات شوێن ره‌زاهه‌ندی ئه‌و بکه‌وێت بۆ رێگه‌کانی ئارامی و ئاشتی و ده‌ریان ده‌هێنیت له‌تاریکیه‌کانی (کوفر و یی‌باوه‌ریه‌وه) بۆ ناو رووناکی

(ئيمان و ئىسلام) به فەرمانى خۆى ورئىمونيان دەكات بۆ رڭى پاست {
[المائدة: ۱۶].

وخواى گه وره ده فەر مويت:

﴿الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿۱﴾﴾ [ابراهيم: ۱]

واته: {به (ئەلىف لام را) دەخوئىرئىته وه خوا زانتره به مانا كهى، ئەمه كئىبكه
ناردومانته خواره وه بۆ تۆ بۆئته وهى خەلكى رزگار بكهيت له تارىكيه كانه وه بۆ رووناكى
(له تارىكى بىبا وه رپه وه بۆ رووناكى باوهر وئيمان) به ئىزنى پهروه ردگاريان (رئىمونيان
بكهيت) بۆ رڭى (خواى) به ده سه لات وشكو دار و سوپاس كراو} [ابراهيم: ۱].

۲۶- شه‌ریعه‌تی ئیسلام که موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- یتّی هاتووّه کوّتا په‌یام وشه‌ریعه‌تی خودایه، وشه‌ریعه‌تیکه له ئه‌وپه‌ری کاملیدایه له هه‌موو روانگه‌یه‌که‌وه، وهۆکاری چاکبوونی دینداری ودونیای خه‌ئکيه، وبه‌پله‌ی یه‌که‌م پارێزگاری ده‌کات له: ئاینی خه‌ئکی، وخوینیان (نه‌فسیان)، وسامانیان، وئه‌قلیان ونه‌وه‌کانیان، وئاین وشه‌ریعه‌تی ئیسلام هه‌ئوه‌شینه‌ره‌وه‌ی هه‌موو ئاین وشه‌ریعه‌ته‌کانی پێشووه (واته: نابیت جیتر شه‌ریعت وئاینه‌کانی پێشووتر په‌یره‌و وکرده‌وه‌یان پێبکریّت)؛ هه‌روه‌کو چۆن شه‌ریعت وئاینه‌کانی پێشووتر یه‌کتریان هه‌ئوه‌شانده‌وه له روانگه‌ی په‌یره‌و کردن وکرده‌وه پێکردن.

شه‌ریعه‌تی ئیسلام که پێغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم- یتّی هاتووّه؛ دواین په‌یام وشه‌ریعه‌تی خودایه، وخوای گه‌وره به‌م په‌یامه ئاینی کامل کرد ونیعمه‌تی خو‌ی پ‌ژاند به‌سه‌ر خه‌ئکیدا ئه‌میش به‌ناردنی پێغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د -صلی الله علیه وسلم-، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ [المائدة: ٣]

واته: {ئهم‌رو ئایینه‌که‌تانم ته‌واو (کامل) کردووّه بۆتان و چاکه‌ وبه‌هره‌ ونیعمه‌تی خو‌م به‌ ته‌واوی رشتووّه به‌سه‌رتاندا و رازی بووم که ئیسلام ئاین‌تان بیت} [المائدة: ٣].

وشه‌ریعه‌تی ئیسلام له ئه‌وپه‌ری کاملیدایه وهۆکاری چاکبوونی دینداری خه‌ئکی ودونیایانه، چونکه هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تێدایه که له شه‌ریعه‌ته‌کانی پێشوو‌دا هه‌بوو وته‌واو وکاملی کردن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ [الإسراء: ١]

واته: {به‌راستی ئه‌م قورئانه پێنمو‌نی ده‌کات بۆ رێباز و به‌رنامه‌یه‌ک که راستینه‌ و

موژدهش ددهات بهو باوه‌دارانه‌ی که کرده‌وه چاکه‌کان ده‌که‌ن که به‌راستی پاداشتی گه‌وره‌یان بۆ هه‌یه‌{[الإسراء: ۹]}.

وشه‌ریعه‌تی ئیسلام هات به لابرده‌ن وهه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌و قورسی وناپه‌ه‌تیانه‌ی که له‌سه‌ر ئومه‌تانی پێشوو هه‌بوو، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الأعراف: ۱۷۷]

واته: {ئهم په‌حمه‌ته‌ی په‌روه‌ردگار} بۆ ئه‌وانه‌یه‌ که شو‌ین (په‌یغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم-) ده‌که‌ون که په‌یغه‌مبه‌ریکی نه‌خو‌ینده‌واره و (له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاروه‌هاتوو) ئه‌و که‌سه (په‌یغه‌مبه‌ریکه‌ ئه‌ه‌لی کتیب سیفه‌ته‌کانی ده‌زان و ده‌یناسن) چونکه به‌نووسراوی لایانه له‌ته‌ورات و ئینجیلدا که فه‌رمانیان پێ ده‌کات به‌چاکه‌و ریگریان لێ ده‌کات له‌خراپه‌ وشته‌پاکه‌کانیان بۆ چه‌لآل ده‌کات وشته‌په‌سه‌کانیان لێ چه‌رام (قه‌ده‌غه‌) ده‌کات و باره‌قورس و گرانه‌کان و ئه‌و کو‌ت و زنجیرانه‌ش که به‌سه‌ریانه‌وه‌ بوون له‌سه‌ریان لای ده‌بات ئه‌مجا ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌ریان به‌و (په‌یغه‌مبه‌ره‌) هه‌ینابیت و ری‌زو قه‌دریان بۆ دانا‌بیت یارمه‌تیا‌ن دا‌بیت و په‌شتیوانیا‌ن لێ کرد‌بیت و په‌یره‌وی ئه‌و نووره‌یان کرد‌بیت (که‌ قورئانه‌) که له‌گه‌ئیدا نی‌ردراوه‌ته‌خواره‌وه‌ ئه‌وان هه‌موو (که‌ باسکران) له‌رێگار بو‌وان{[الأعراف: ۱۵۷]}.

شه‌ریعه‌تی ئیسلام هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌ی شه‌ریعه‌ته‌کانی پێشوو‌ی ئایینی په‌یغه‌مبه‌رانی پێشوو (واتا: نابیت چیت‌ر کرده‌وه‌یان پێبک‌ریت)، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ [المائدة: ٤٨]

واته: {وئهم قورئانه مان ناردە خواریوه بۆ تۆ به ههق وراستی وکتیبه کانی پێش خوێ به راست دهزانیت وپشتیوانیان لیده کات (پێش دهست تیخستن وگۆڕینیان له لایه ن جوله که وگاوه کانه وه) وچاودێریانە که واته حوکم وبریاری بده له ناو نامه داره کاندای به وهی خودا ناردوویه تیه خواریوه، وشوێن ههوا وئاره زووی ئهوان مه که وه لانه دهیت لهو حوکم و بریاره ههق وراستهی که بۆت هاتووه دامان ناوه بۆ ههر ئوممه تیک له ئیوه شه ریه ت وریگه یه کی روون وئه گهر خودا بیویستایه ئیوه ی ئه کرد به یه ک ئوممه ت وکۆمه ل به لام (نه یکردوون) بۆ ئه وه ی تاقیتان بکاته وه لهو شه ریه ت ویاسایانه ی که یی به خشیوون که واته پێشبرکی بکه ن بۆ ئه و شتانه ی که چاکن گه رانه وه تان ههر بۆ لای خودایه به گشتی ئه مجا هه والتان پیده دا سه باره ت به وه ی که له ژیا نی دونه یادا تیدا جیاواز وناکوک بوون} [المائدة: ٤٨].

قورئانی پیرۆز که شه ریه ته تیشی له خوگرتووه وه کو به راستداناننیک بۆ کتێبه کانی خودا هاتووه له پێشوو دا، وفه رمانه یوایه به سه ریا نه وه، وهه لوه شینه ره وه یانه وه (واته نابیت چیت حوکم به و په یامانه ی پێشو و بکری ت وه کو: ته ورات وئینجیل وجگه له ئه مانه).

۲۷- خوای گه وره -سبحانه وتعالی- هیچ ئاینیکی قبول ناکات له رۆژی قیامه تدا جگه له ئاینی ئیسلام، ئه و ئیسلامه ی که موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- پێی هاتوو، وهه رکه سیکی شوینی ئاین و به رنامه یه کی تر بکه ویت جگه له ئیسلام ئه وای لێ قبول ناکریت وله دۆراوه کان ده بێت له رۆژی قیامه تدا.

خوای گه وره -سبحانه وتعالی- پاش ئه وه ی موحه مه دی نارد وه کو پێغه مبه رێک -صلی الله علیه وسلم-؛ هیچ ئاینیکی تر قبول ناکات له رۆژی قیامه تدا جگه له ئاینی ئیسلام، ئه و ئیسلامه ی که موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- پێی هاتوو، وهه رکه سیکی شوینی ئاین و به رنامه یه کی تر بکه ویت جگه له ئیسلام ئه وای لێ قبول ناکریت وله دۆراوه کان ده بێت له رۆژی قیامه تدا. خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ [العمران: ۸۵]
 واته: {هه رکه سیکی جگه ئاینی پیرۆزی ئیسلام هه ر ئاینیکی تر هه لێژێریت ئه وای گه وره لێ وه رنا گریت} [آل عمران: ۸۵].

وخوای گه وره ده فه رمویت:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ [آل عمران: ۸۶]
 واته: {به راستی دینی په سه ندکرا و لای خوا (هه ر) ئیسلامه دوو به ره کی نه که وته نیوان ئه وانه ی که په یامیان بۆ هاتبوو مه گه ر دوا ی ئه وه نه بێت که زانستی راست وته وایان بۆ هات (ئهم لادانه شیان) له روانگه ی سته م و سه سوو دیه وه بوو له نیو خوێندا جا هه ر که سیکی بیا وه ر بێت به ئایه ته کانی خوا (که قورئانه) ئه و به راستی خودا لێ پرسینه وه وحسبی خیرایه} [آل عمران: ۱۹].

وئاینی ئیسلام ئاینی پێغه مبه ر ئیبراهیمی خه لیلی خودا بووه -علیه السلام-، خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفِهَةِ نَفْسِهِ وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي

الْآخِرَةَ لِمَنِ الصَّلَاحِينَ ﴿١٣٠﴾ [البقرة: ١٣٠]

واته: {کي ږوو وهرده گيريت له ثانيي ئيبراهيم -عليه السلام-؟ مه گهر که سيک که خوی گیل ونه فام کړدبیت؟ سویتد بیت بیگومان ئیبراهیممان هه لېژارد له دونیادا و بیگومان نهو له ږوژی دوایدا له چاکه کارانه} [البقرة: ١٣٠].

وخوای گه وره دهفه رمویت:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ

اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٣٥﴾ [النساء: ١٣٥]

واته: {ثایا کي ثایینی چاکتر و جوانتره (وکي دیندارتره) له که سیک که ږووی خوی یه کلا کړدبیته وه بو خوا له هه مان کاتدا نهو که سه چاکه کار بیت و شوی ثایینی ئیبراهیم که وتبیت به راستی و پاکي (که به ویستی خوی له به تالی وگومپای لای داوه بو لای راستي) و خوا ئیبراهیمی هه لېژارد به دوست و خوشه ویستی خوی} [النساء: ١٣٥].

وخوای گه وره فهرمانی کړدوو به پیغمبر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- که بفه رمویت:

﴿قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ [الأنعام: ١٦١]

واته: {{تهی موحه مه د -صلی الله علیه وسلم-} بلې بیگومان من په روه ردگارم رینمونی کړدووم بو ریگی راست ثاینیکی زور راست و پاک (که هیچ لاریه کی تیا نییه) ثایینی نهو ئیبراهیمه یه که له هه موو ثایینه ناراسته کان لایداوه بو په رستی خوا به تنه نا وبه هیچ جوړیک له هاوبه ش په یدا که ران (موشریکان) نه بووه} [الأنعام: ١٦١].

۲۸- قورئانی پیرۆز کتیبی خودایه که به وهی ناردی بۆ پیغه مبه ر موحه مه د - صلی الله علیه وسلم- و وتهی خودای پهروه ردگاری هه موو بوونه وه ره کانه، و خودا رکا به رایه تی مروؤف و جنۆکه کانی کرد که کتیبیک هاوشیوهی قورئان یان سوره تیک هاوشیوهی سوره ته کانی بهینن و رکا به رایه تیه که به رده وامه هه تاوه کو ئه مروؤ، و قورئانی پیرۆز وهلامی زۆر پرساری گرنگ ده داته وه که جیگی سهرگه ردانی و سهر سورمانیه له لای ملیونه ها مروؤف، و قورئانی پیرۆز پاریزراوه هه تاوه کو ئه مروؤ به و زمانه ی که یی دابه زیووه ئه ویش زمانی عه ره بیه وته نانه ت پیتیکیشی لی که م نه بووه ته وه و چاپکراوه و بلاو کراوه ته وه، و کتیبیک مه زنه و پره له مو عجزه و ده بیت مروؤف بیخوینیته وه یان واتا وهرگیراوه کانی بخوینیته وه، و ههروه ها سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- و فهرمووده کانی و فیرکردنه کانی و سیره تی پاریزراوه و گیردراونه ته وه بۆمان به یی زنجیره یه ک له گیره وهی متمانه ییکراو وله چهنده ها کتیبدا چاپکراون به زمانی عه ره بی ئه و زمانه ی که پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- قسه ی یی کردووه و وهرگیردراون بۆ سهر چهنده ها زمان له جیهاندا، و قورئانی پیرۆز و سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- تاکه سهرچاوه ن بۆ ئه حکام و یاسا کانی ئاین و شه ریه ته تی ئیسلام، و نابیت کرده وهی ئه و تاکانه ی که خو یان ده دهنه پال ئیسلام وه کو سهرچاوه دابنرین؛ به نکو تاکه سهرچاوه که ده بیته لییه وه فیری ئه حکامه کانی ئاینی ئیسلام بین بریتیه له وهی خودا: قورئانی پیرۆز و سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-.

قورئانی پیرۆز ئه و کتیبیه که خودا به وهی (سروش) ناردی بۆ پیغه مبه ریک که له گه لی عه ره به ئه ویش موحه مه ده -صلی الله علیه وسلم- و به زمانی عه ره بی، و ئه م کتیبه وته ی پهروه ردگاری هه موو بوونه وه ره کانه -سبحانه و تعالی-، خوا ی گه و ره ده فهرمویت:

﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٠﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٣١﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٣٢﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٣٣﴾﴾ [الشعراء: ١٣٠-١٣٣]

واته: {و به‌راستی ئەم (قورئانه) دابه‌زینراوی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه (۱۹۲) جوهره‌یلی ئەمین هینایه‌ خواره‌وه (۱۹۳) بۆ سه‌ردلی تۆ بۆ ئەوه‌ی له‌ ترسینه‌ران بیت (۱۹۴) به‌زمانیکی عه‌ره‌بی پاراو و‌روون (۱۹۵)} [الشعراء: ۱۹۲-۱۹۵].

وخوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَإِنَّكَ لَشَقِيُّ الْقُرْآنِ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ [النمل: ۶]

واته: {به‌راستی تۆ قورئانت پیده‌دری (فی‌ده‌کرئیت) له‌لایه‌ن خوای کاردروست و زاناوه‌} [النمل: ۶].

وئهم قورئانه له‌ لایه‌ن خوداوه‌ نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ و به‌راستدانانی کتێبه‌ ئاسمانیه‌کانی پیشووه‌ که‌ خودا ناردووێتی، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ

الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [يونس: ۳۷]

واته: {هه‌وا نییه‌ و ناگونجیت که‌ ئەم قورئانه‌ هه‌له‌به‌سترا بیت و قسه‌ی جگه‌ له‌ خودا نییه‌ (چونکه‌ که‌س ناتوانیت قسه‌ی وا بکات جگه‌ له‌ خودا) به‌ئکو به‌راست دانهری ئەو (کتێبه‌نه‌ی) پێش خۆیه‌تی (پیش ده‌ستکاری کردنیان) و‌ پروونه‌ره‌وه‌ی کتێبه‌ ئاسمانیه‌کانه‌ (ئەم قورئانه‌) هه‌یج گومانی تێدا نییه‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه‌ هاتوو‌ه‌} [يونس: ۳۷].

قورئانی پیروژ زۆربه‌ی ئەو مه‌سه‌لانه‌ روونده‌کاته‌وه‌ که‌ جوله‌که‌ و‌گاوپه‌کان سه‌باره‌تی نا‌کۆک بوون له‌ ئاینه‌که‌یانه‌دا، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصِّلُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ [النمل: ۷۶]

واته: {به‌راستی ئەم قورئانه‌ ده‌یگێڕێته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیل زۆربه‌ی ئەو مه‌سه‌لانه‌ی که‌ ئەوان تێیدا جیاوازن} [النمل: ۷۶].

وقورئانی پیروژ ئەوه‌نده‌ به‌لگه‌ و‌نیشانه‌ی ئاشکرا و‌روونی تێدایه‌ که‌ بێته‌ به‌لگه‌ به‌سه‌ر خه‌لکیه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی ئەو‌راستی وه‌ه‌قیقه‌تانه‌ بناسن که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ خوای

گه‌وره‌وه -سبحانه و تعالی- وئاینه‌که‌ی وپاداشت و سزادانی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ [الزمر: ٣٥]

واته: {سویتد به خودا به‌پاستی له‌م قورئانه‌دا هیناومانه‌ته‌وه بۆ خه‌لکی هه‌موو جوړه نموونه‌یه‌ک تا په‌ند وئاموژگاری لێوه‌ریگرن} [الزمر: ٢٧].

وهه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ [النحل: ٨٨]

واته: {ئیمه قورئانمان ناردووته خواره‌وه بۆت که روونکه‌ره‌وه‌یه بۆ هه‌موو شتیکی وریتمونی و میهره‌بانی و موژده‌یه بۆ موسلمانان} [النحل: ٨٩].

وقورئانی پیروژ وه‌لامی هه‌ندیکی له‌و پرسیارانه ده‌داته‌وه که هوی سه‌رگه‌ردان بوونی ملیونه‌ها مروفتن، قورئانی پیروژ روونی ده‌کاته‌وه که چۆن خوای گه‌وره ئاسمانه‌کان وزه‌وی دروستکردوو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ [الأنبياء: ٣٥]

واته: {ئایا نه‌یان بینی (نه‌یانزانیوه) ئه‌وانه‌ی بیباوه‌پن که ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ردووکیان پیکه‌وه لکابوون (ویه‌ک پارچه‌ بوون) ئه‌مجا له‌ یه‌کترمان جیاکردنه‌وه و فه‌راهه‌ممان هینا له‌ئاو و دروستمان کردوو هه‌موو شتیکی زیندوو ده‌ی ئایا ئه‌وانه هه‌ر باوه‌پ نه‌یین؟} [الأنبياء: ٣٠].

وقورئانی پیروژ روونی ده‌کاته‌وه که چۆن خوای گه‌وره مروفی دروستکرد، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لَّئُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَنُقِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ۖ وَمِنْكُم مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُم مَّن يُرَدُّ

إِلَى أَرْضِ الْعُمَرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾ [الحج: ٥]

واته: {ئەى خەلکینه ئەگەر ئیوه له گوماندان دەربارەى زیندوووبونەوه ئەوسا (بزانن) بەپاستى ئیمە ئیوهمان دروستکردوو له خاک (خۆل) پاشان (نەوهکان) له دلۆپە ئاوێک -نوتفەیهک- (دروست دەبن) دواتر (دەبیته) پارچه خۆتینکی مهیو دواى ئەوه (دەبیته) پارچه گوشتیک شەل و شیوه کیشراو و شەل و شیوه نەکیشراو بۆ ئەوهى روونی بکەینهوه بۆ ئیوه و له منالانداندا دەیهێلینهوه (رایدەگرین) ئەو (بێچووهى) بمانهویت (لهبار نەچیت) تا کاتێکی دیاریکراو پاشان (لهسکی دایکتان) دەرتان دەهینن به ساواپی پاشان گهوره دەبن ههتا دهگهته تهواوی هیز وتواناتان و (لهم تهمه نه دا) ههندیکتان دهمریندریت و ههندیکتان دهگهیه نرینه ئەو پەری پیری، بۆ سوودتری نی تهمه ن بۆ ئەوهى نه زانیت و لهبیری نه مینیت هه رچی که دهیزانی و زهوی دهیبی (لهزستاندا) خامۆشه و وشک و بۆ گیایه جا کاتیک بارانمان به سهردا باراند زهوی (پرووه کی لى دهرویت) و دهجوئیت زهوی هه ندهدات (به رز دهبیته وه) و (زهوی) دهروئى له هه موو جوړه (گیا و گوئیکی) جوان] [الحج: ٥].

وقورئان روونی دهکاته وه که چاره نووسی مرؤف به رهو کوئیه وپاداشتی چاکه کار وسزای خرابه کار چیه له پاش ئەم ژيانه، وله پيشتردا باسی به لگه کان کرا سه بارهت بهم بابته له برگه ی ژماره (٢٠)، وئایا ئەم بوونه به ریکه وته یان به دیه ی تراوه بۆ مه به ستینکی پیروژ؟ خواى گهوره دهفه رمویت:

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ [الأعراف: ١٨٥]

واته: {ئایا ئەوانه ناروان؟ لهو موڵکه گهوره و فراوانه ی له ئاسمانه کان و زهویدا ههیه ولهو شتانه ی خواى گهوره دروستی کردوون ولهوانه یه نزیک بوو بیته وه کو تایی (ژیان) یان ئینجا به چی قسه یه ک له پاش قورئان برۆا دهینن} [الأعراف: ١٨٥].

ههروهه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ [المؤمنون: ١١٥]

واته: {ئایا ئیوه گومانتان وا بووه که بیگومان ئیوه‌مان به بی هو (بو یاری وگالته وگه‌پ) دروستکردوو، و (وا گومانتان ده‌برد) بیگومان ئیوه ناگه‌رینه‌وه بو لای ئیمه؟} [المؤمنون: ١١٥].

وقورئانی پیروژ پاریزراوه هه‌تا ئه‌مرۆ به‌و زمانه‌ی که دابه‌زیندراوه، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ٩]

واته: ﴿بیگومان هه‌ر ئیمه قورئانمان ناردوته خواره‌وه و به‌راستی هه‌ر ئیمه‌ش ده‌پاریزین﴾ [الحجر: ٩].

ته‌نانه‌ت یه‌ک پیتیشی لی که نه‌کراوه و بوی زیاد نه‌کراوه، ومه‌حاله‌ که دژیه‌کی تیدا بیت یان شتیکی لی کهم بکریته‌وه یان شتیکی بو زیاد بکریت یان بگو‌پردریت، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ٨٢]

﴿٨٢﴾

واته: {ئه‌وه بو بیر ناکه‌نه‌وه له‌ قورئان؟ خو ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سیکی تره‌وه بووایه جگه‌ له‌ خوا بیگومان ده‌یانینی تیایدا جیاوازی زۆر} [النساء: ٨٢].

وقورئانی پیروژ چاپکراوه و بلا‌وکراوه‌ته‌وه، وکتبیکی مه‌زنه وپه‌ له‌ موعجیزه وده‌بیت مرو‌ف بیخوینیته‌وه و گو‌ی لی‌بگریت یان واتا وه‌رگی‌راوه‌کانی بخوینیته‌وه، وه‌هروه‌ها سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- وفه‌رمووده‌کانی وفیرکردنه‌کانی و سیره‌تی پاریزراوه وگی‌ردراوه‌ته‌وه بو‌مان؛ به‌ پتی زنجیره‌یه‌ک له‌ گی‌ره‌وه‌ی متمانه‌پیکراو وله‌ چه‌نده‌ها کتیبدا چاپکراو به‌ زمانی عه‌ره‌بی ئه‌و زمانه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- قسه‌ی پتی کردوو و وه‌رگی‌ردراو بو سهر چه‌نده‌ها زمان له‌ جیهاندا، وقورئانی پیروژ وسونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- تاکه سهرچاوه‌ن بو

نه حکام و یاساکانی ثاین وشه ریعته تی ئیسلام، ونابیت کرده وهی نه و تاکانه ی که خو یان دده نه پال ئیسلام وه کو سه رچاوه دابنرین؛ به لکو تاکه سه رچاوه که ده بیته لیه وه فیری نه حکامه کانی ثاینی ئیسلام بین بریتیه له وه حی خودا: قورئانی پیروز و سونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-، خوای گه و ره سه باره ت به قورئانی پیروز ده فیه رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾﴾ [فصلت: ٤١-٤٢]

واته: {به راستی نه وانه ی که قورئانیان بو هات و باوه ریان پینه هیتا (سزایان دده نه ی) که به راستی کتیبکی زور به رز و جیکه ی ریزه (٤١) به تال و ناراستی رووی تیناکات نه له ئیستا ونه له داهاتوودا (گورانکاری به سه ریدا روونادات: نه به لی که مکردن ونه به زیادکردن) چونکه نیردراوه ته خواره وه له لایه ن (خودای) کاردروست و ستایشکراوه وه (٤٢)} [فصلت: ٤١-٤٢].

وسونه تی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- وه حیه (سروشه) له لایه ن خودا وه، خوای گه و ره سه باره ت به سونه ت ده فیه رمویت:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

الْعِقَابِ ﴿٧﴾﴾ [الحشر: ٧]

واته: {وئه وهی پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- پیی دان (فه رمانی پیکردن) وه ریبگر (جیبه جینی بکه ن) وئه وهی لیتانی قه دهغه کرد وازی لی بهین (ئه نجامی مه ده ن) وله خودا بترسن بنگومان خوای گه و ره سزای سه خته } [الحشر: ٧].

۲۹- ٲائینی ئیسلام فه‌رمان ده‌کات به‌ چاکه‌کار بوون به‌رامبه‌ر دایک و‌باوک،
 نه‌گه‌رچیش مسوئلمان نه‌بن، وئاموژگاری کردووه به‌ په‌روه‌ده‌ کردن
 وئاموژگاریکردنی مندالان.

ٲائینی ئیسلام فه‌رمانده‌کات به‌ چاکه‌کاری به‌رامبه‌ر دایک و‌باوک، خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَنْبَغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
 كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أٰفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝﴾[الإسراء: ٢٣]

واته: {وپه‌روه‌ردگارت برپاریداوه که هیچ که‌س وشتیک نه‌په‌رستن جگه‌ له‌ نه‌و و له‌گه‌ل
 دایک و‌باوکتان چاکه‌کار بکه‌ن نه‌گه‌ر په‌کیکیان (باوک یان دایک) یان هه‌ردووکیان لای
 تو‌پیریوون قسه‌ی ناخو‌شیاں پێ مه‌لێن ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ئوفیش بێت و‌تییان مه‌خوره‌ و
 پێیاندا هه‌لمه‌شاخی (به‌لکو) و‌ته‌ی نه‌رم و شیرینیان (له‌گه‌لدا) به‌کارینه‌{[الإسراء: ٢٣]}.

وخوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِيَ عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي
 وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ ۝﴾[لقمان: ١٤]

واته: {وفه‌رمانمان داوه به‌ ئاده‌می (به‌ چاک‌ی هه‌ئسوکه‌وت کردن له‌گه‌ل) دایک و‌باوکیدا
 دایکی هه‌لی ده‌گری به‌ دووگیانی (پێی لاواز ده‌پێ) لاوازی له‌ دوای لاوازی و‌ برینه‌وه‌ی له‌
 شیر له‌ (دوا ته‌مه‌نی) دوو سالیه‌وه‌ (و فه‌رمانمان به‌ئاده‌می دا) که سوپاسگوزاری من (خوا)
 و‌باوک و‌دایکت به‌ ته‌نها بۆ لای منه‌ گه‌رانه‌وه‌تان{[لقمان: ١٤]}.

وخوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمَلُهُ وَفَصَّالَهُ
 ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنِ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
 أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّي ۖتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِلَىٰ

مَنْ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ [الأحقاف: ١٥]

واته: {وَيْمَهُ تَامُوزْكَارِي تَادِهِمِيْمَان كَرْد بَه چَاكِه كَرْدَن لَه گَهْل دَايَك وِباوَكِيْدَا، دَايَكِي بَه نَارَه حَه قِي وَتَاَزَارَه وَه لِي گَرْتَوَه وَ بَه تَاَزَار وَنَارَه حَه تِيْش بُووِيَه قِي، مَآوَه ي دُووَكِيَان بُوون (ي دَايَك) پِيْيه وَه هَتَا شِيْر بَرِيْنَه وَه ي سِي مَانَكِه تَا دَه گَاتِه تَافِي لَآوِي (پِيْگِه يَشْتَوِي لَاشَه يِي وَ ثِيْرِي) وَ دَه گَاتِه چَل سَآئِي، دَه لِي ئَه ي پَه رَوَه رَدْكَار ئِيْلَهَامَم پِيْيبَه خَشَه تَا سُوپَاسْكَوَزَار وَشَوَكَرَانَه بَرْثِيْرِي ئَه وَ بَه رَه وَنِيْعَمَه تَانَه ت بَكَم كِه رِشْتَوَه بَه سَهْر مَن وَ دَايَك وَبَاوَكَمْدَا وَ (ئِيْلَهَامَم پِيْيبَه خَشَه) بُو ئَه وَه ي كَرْدَه وَه ي چَاكِه ئَه نَجَام بَدَه م كِه تُو پِيْي رَآزِي بِيْت، نَه وَه كَانِيْشَم چَاك وَ سَآلَح بَكِه، بِيْگُوْمَان بُوْلَآي تُو گَه رَاوَمَه تَه وَه وَ بَه رَآسْتِي مَن لَه مُوسُوْلْمَانِي گَه رَدَن كِه چَم (مَلِكِه چَم){ [الأحقاف: ١٥].

واته: «لَه ئَه بِي هَوَرَه يره وه -ره زَاي خَوَاي لِيْبِيْت- دَه لِيْت: پِيَاوِيْك هَات بُو لَآي پِيْغَه مَبَهْرِي خُودَا -صَلِي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-، وَ وُوتِي: ئَه ي پِيْغَه مَبَهْرِي خُودَا، ئَايَا كِي شَايِسْتَه ترَه بُو ئَه وَه ي كِه هَاوَه لِي چَاك بَم بَه رَامَبَهْرِي؟ فَهْرَمُووِي: «دَايَكْت»، وَوَتِي: پَاش ئَه وَه ي كِي؟ فَهْرَمُووِي: «دَايَكْت»، وَوَتِي: پَاش ئَه وَه ي كِي؟ فَهْرَمُووِي: «بَاوَكْت» [صَحِيْح مُسْلِم].

وَئَه م تَامُوزْكَارِي كَرْدَنَه بَه چَاكِه كَارِي بَه رَامَبَهْر دَايَك وَبَاوَك دَه بِيْت جِيْبَه جِيْ بَكْرِيْت ئَه گَهْر مُسُوْلْمَان بَن يَان مُسُوْلْمَانِيْش نَه بَن، لَه ئَه سَمَائِي كُچِي ئَه بُوْبَه كَرَه وَه دَه لِيْت: «دَايَكْم كِه مُوشْرِيَك بُوو، لَه گَهْل كُورَه كَه ي هَات بُو ئَه وَه ي سَهْرْدَانِيْم بَكَات لَه مَآوَه ي پَه يْمَانِي لَه نِيْوَان قُورَه يَش وَپِيْغَه مَبَهْر -صَلِي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-، بُوْيه پَرَسِيَارَم لَه پِيْغَه مَبَهْر -صَلِي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- كَرْد، وَوَتَم: دَايَكْم بَه وَيَسْتِي خُوْ ي هَاتَوَه، ئَايَا بَه چَاكِي مَامَه لَه ي لَه گَه لَدَا بَكَم؟ ئَه وَيِش -صَلِي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فَهْرَمُووِي: «بَه لِي، بَه چَاكِي مَامَه لَه ي لَه گَه لَدَا بَكِه» [صَحِيْح الْبَخَارِي]، بَه لَكُو ئَه گَهْر دَايَك وَبَاوَك هَه وَئِيْآنَدَا كِه مَنْدَالَه كِه يَان لَه پَاش مُسُوْلْمَان بُوون هَه لَكِه رِيْتَه وَه وَكَافِر بِيْت؛ ئَه وَآ لِيْرَه دَا ئِيْسَلَام فَهْرْمَانِي پِنْدَه كَات كِه نَابِيْت گُوْتِرَايَه لِي دَايَك وَبَاوَكِي بَكَات لَه مَه دَا وَلَه هَهْر تَاوَانِيْكِي تَرِيْشْدَا، بَه لَكُو دَه بِيْت لَه سَهْر ئِيْمَان وَدِيْنْدَارِيَه كَه ي بَهْرَدَه وَآم بِيْت؛ لَه گَهْل ئَه مَه شْدَا دَه بِيْت بَه رَامَبَهْر دَايَك وَبَاوَكِي بَاش بِيْت وَبَه چَاكِه مَامَه لَه يَان لَه گَه لَدَا بَكَات، خَوَاي گَه وَرَه دَه فَهْرَمُوِيْت:

﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِـِىَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ

سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾﴾ [لقمان: ١٥]

واته: {وئەگەر (باوک و دایکت) ئەو پەری هەولیاندا لەگەڵت بۆ ئەوێ شتێک بکەیت بە هاوبەش من کە هیچ زانیارییەکت پێی نییە ئەوا گوێرایەلییان مە کە بەلام لە دنیادا زۆر بە چاکێ هاوڕێیەتی و هەلسوکهوتیان لەگەڵدا بکە و شوێن رێبازی کەسێک بکەو کە بە دلسۆزی گەراوەتەو بە بۆ لای من (لە دواڕۆژدا) گەرانەو هەتان تەنها بۆ لای منە ئینجا هەوالتان پێدەدەم سەبارەت بەو کردەوانەى کە دەتانکرد} [لقمان: ١٥].

ئایى ئیسلام پێگەری ناکات لە چاکە کاری بەرامبەر کەسى موشرێک ئەگەر خەزەم بێت یان خەزەم نەبێت؛ بەلام بە مەرجێک دژی مسوڵمانان و ئاینە کە یان نەبێتەو، خەوای گەورە دەفەر مۆیت:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ

وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾﴾ [الممتحنة: ٨]

واته: {خودا نەهیتان لێناکات لەگەڵ ئەوانەى کە جەنگیان لەگەڵ نەکردوون لەسەر ئەم دینە و دەریان نەکردوون لە جیگا و شوێن و خاک و ولاتی خۆتان کە چاکەیان لەگەڵ بکەن و دادگەربن لەگەڵیاندا بەراستی خودا ئەوانەى خۆش دەوێت کە دادگەرن} [الممتحنة: ٨].

ئایى ئیسلام فەرماندە کات بە ئامۆزگاری کردن و فێرکردنی منداڵەکان، و مەزنترین ئامۆزگاری کە پێویستە دایک و باوک فێری منداڵەکانیان بکەن بڕیتیه فێرکردنیا سەبارەت بە مافەکانی پەرورەدگاریان لەسەریان، هەروەکو پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- فێری کورێ مامی کرد (عبداللہی کورێ عەباس) -پەزای خەوایان لێبێت-: «يَا غُلَامُ أَوْ يَا غُلَيْمُ أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ؟ فَقُلْتُ: بَلَى. فَقَالَ: "احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ أَمَامَكَ تَعْرِفْ إِلَيْهِ فِي الرَّحَاءِ يَعْرِفْكَ فِي الشَّدَةِ وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ» واته: «ئەى کور (ئەى غولام)، ئایا هەندێک وشەت فێر بکەم کە بەهۆیانەو خودا سوودت پێبگەیهنیت؟» و وتم: بەلێ (فێرم

بکه‌م)، فهرمووی: «سنوره‌کانی شهریه‌تی خودا بپاریزه؛ ئەوا خودا دتپاریزیت، سنوره‌کانی شهریه‌تی خودا بپاریزه؛ ئەوا دهبینیت خودا له پێشه‌وه له گەڵ تۆدا دهبیت، خودا بناسه (له خودا بترسه) له کاتی خووشی وئاساییدا؛ له کاتی ناخووشی تهنگنه‌دا وه‌لامت ده‌داته‌وه، ئە‌گەر داوات کرد؛ ئە‌وا تهنه‌داوا له خودا بکه، وئ‌ه‌گەر داوای یارمه‌تی وپشتیوانیت کرد؛ ئە‌وا تهنه‌داوای یارمه‌تی وپشتیوانی له خودا بکه» [رواه أحمد ۲۸۷/۴].

خوای گه‌وره‌هه‌رمانی به‌ دایک و‌باوک کردووه‌ که‌ منداڵه‌کانیان فێر بکه‌ن سه‌باره‌ت به‌ ئە‌و شتانه‌ی که‌ سوودیان پێده‌گه‌یه‌نیت له‌ ئاینه‌که‌یان وله‌ دونیایان، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ [التحریم: ۱]

واته: {ئە‌ی ئە‌وانه‌ی که‌ باوه‌رتان هه‌تاوه‌ خو‌تان و‌که‌ سوکارتان بپارێزن له‌ ئاگرێک که‌ سووته‌مه‌نیه‌که‌ی ئاده‌می و‌به‌رده‌، سه‌ره‌پرشتی ئە‌و (ئاگری دۆزه‌خه‌) چه‌ند فريشته‌یه‌کی زير و‌تون‌دوتیژی وان که‌ نافه‌رمانی خودا ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌ فه‌رمانیان پێده‌دات و‌چ فه‌رمانیکیان پێد‌ریت ئە‌نجامی ده‌ده‌ن} [سورة‌ التحريم: ۶].

وسه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا} واته: {ئە‌ی ئە‌وانه‌ی که‌ باوه‌رتان هه‌تاوه‌ خو‌تان و‌که‌ سوکارتان بپارێزن له‌ ئاگری دۆزه‌خیک}؛ عه‌لی -په‌زای خوای لیب‌یت- له‌ ته‌فسیری ئە‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا ده‌ل‌یت: (په‌روه‌رده‌یان بکه‌ن و‌فێریان بکه‌ن). و‌په‌غه‌مبه‌ر- صلی الله علیه وسلم- فه‌رمانیکردووه‌ به‌ باوکان که‌ رۆڵه‌کانیان فێری نوێژکردن بکه‌ن بۆ ئە‌وه‌ی له‌سه‌ر ئە‌نجامدانی نوێژکردن په‌روه‌رده‌ بن، په‌غه‌مبه‌ر- صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: {مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ} واته: (فه‌رمانی نوێژکردن به‌ منداڵه‌کانتان بکه‌ن؛ له‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالیاندا) [رواه أبو داود].

و- صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: «كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْءُ رَاعِيَّتُهُ فِي بَيْتِ رَوْحِهَا وَمَسْئُولُهُ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ» واته: «هه‌مووتان شوان، وهه‌ریه‌کیکتان به‌رپر‌سیاره‌ به‌رامبه‌ر

ژێردەستە کە ی: دەسە لاتدار (ئەمیر) شوانە و بەرپر سيارە بەرامبەر ژێردەستە کە ی، پیاو شوانە و بەرپر سيارە بەرامبەر خێزانە کە ی، و ئا فرە ت شوانە و بەرپر سيارە بەرامبەر مالی مێردە کە ی و مندالە کانی، خزمە تکار شوانە و بەرپر سيارە بەرامبەر مال و سامانی گە وەرە کە ی، و هە مووتان شوان و بەرپر سيار ن بەرامبەر ژێردەستە کانتان». [صحيح بن حبان: ٤٤٩٠].

و ثانی نیکوکاران و پارسایان به باور کرد و ده به خیرگی کردن و دینکردنی پیدا و یستیه کانی
دایک و منداله کان و بیشتر همه با سکر او له برگه‌ی ژماره (۱۸) و پیغهمبر -صلی الله علیه
وسلم- فه زلی خهرجی له سهر منداله کانی روونکرد و هته وه که ده فره مویت: «أَفْضَلُ دِينَارٍ
يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ: دِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى عِيَالِهِ وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ عَلَى ذَاتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَ دِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: «وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ ثُمَّ قَالَ أَبُو
قِلَابَةَ: وَأَيُّ رَجُلٍ أَعْظَمَ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صَغَارٍ يُعِفُّهُمْ أَوْ يَنْفَعُهُمُ اللَّهُ
بِهِ وَيُعْنِيهِمْ» واته: «باشترین دینار (پاره) که که سیکن خهرجی بکات پارویه که که له سهر
منداله کانی خهرجی بکات، و پارویه که له سهر نازده که کی خهرجی بکات له پیناو خوا ی
گهوره (له جیهاددا)، و بارویه که خهرجی بکات له سهر هاوونکانی له پیناو خوا ی گهوره».

ئەبو قىلابە دەلەيت: (وسەرەتا بە مندالەكان دەستى پىكىرد، وكى لەو پياوھ گەورەترە كە خەرجى دەكات لەسەر مندالەكانى بۆ ئەوھى بيانپارێزىت لە ھەژارى وسووديان بىگەبەئىت و دەوڵەمەند بن) [صحیح مسلم: ۹۹۴].

۳۰- ثابتي ئيسلام فەرمانده كات به دادپەروەر بوون له وته وكرده وهدا ته نانهت ئه گهر به رامبەر دوژمنانيش بێت.

خوای گه‌وره -سبحانه و تعالى- وه‌سف ده‌كریت به ئه‌وه‌په‌ری دادپه‌روه‌ری له كرده‌وه‌كانی و به‌په‌رینه‌دینی له نیوان به‌نده‌كان و ئه‌وه‌ زاته پیره‌زه له‌سه‌ر رێگی راسته له‌و شتانه‌ی فەرمانی پێده‌كات و نه‌هی لێده‌كات وله دروست‌كردن (خوێن‌اندن) وله قه‌ده‌ر و قه‌زا و بیه‌ریاره‌كانیدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾﴾ [آل عمران: ١٨]

واته: {خودا شاهیدی ده‌دات (واته رایده‌گه‌یه‌نیت و به‌لگه ده‌یچه‌سپینیت) كه به‌راستی هیچ په‌رستراویکی به هه‌ق و راست نییه كه شایه‌نی په‌رستن بێت جگه له ئه‌و زاته مه‌زنه نه‌بێت و فیه‌شته‌كانیش شاهیدی ده‌ده‌ن (واته: دانیه‌یدا ده‌نێن) و خاوه‌ن زانسته‌كان (زانایان) یش شاهیدی ده‌ده‌ن (واته: باوه‌ری چه‌سپاویان هه‌یه)، خودا هه‌میشه دادپه‌روه‌ری راگرتووه؛ هیچ په‌رستراویکی هه‌ق و راست نییه كه شایه‌نی په‌رستن بێت جگه له ئه‌و و خودا شكۆدار و دانایه‌} [آل عمران: ١٨].

و خودا فرمان به دادپه‌روه‌ری ده‌كات، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۚ﴾ [الأعراف: ٥٩]

واته: {بێی په‌روه‌ردگارم فەرمانی به دادپه‌روه‌ری داوه‌} [الأعراف: ٢٩].

وهه‌موو پێغه‌مبه‌رانی خودا دادپه‌روه‌ریان هه‌تاوه و به‌رپایان كردووه -عليهم الصلاة والسلام-، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ [الحديد: ٢٥]

واته: {سوێند به‌خوا به‌راستی ئێمه پێغه‌مبه‌رانی خوێمانمان ناردووه به‌لگه و مو‌ع‌ج‌یزه‌ی پ‌و‌ونه‌وه و كتیبه‌ی (ئاسمانی) و ته‌رازوی دادمان له‌گه‌ندا ناردن بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لكی به‌ دادگه‌ری په‌فتار بکه‌ن (له‌ناو خوێندا)} [الحديد: ٢٥].

وته‌رازوو بریتیه له دادپه‌روه‌ری له وته‌كان و كرده‌وه‌كاندا.

و ثانی نیسلا م فه رمانده کات به داد په روه ر بوون له قسه کان و کرده وه کاند ا ته نانه ت
 نه گهر به را مبه ر دو ژمن انیش بیت، خوای گه وره ده فه رمو یت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ
 وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلُوتُوا
 أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ [النساء: ١٣٥]

وا ته: {ئ ه ی که سانیک که باوه پتان ه یناوه به رده وام زو ر داد گهر بن له بهر خوا شاهیدی
 بدهن با شاهیدی که دژ به ئیو ه ش بیت یان دژی باوک و دایک و دژی خزمه نزیکه کانتان
 (بیت) نه گهر (شاهیدی له سه ر دراوه که) ده و له مه ند بیت یان ه ه ژار (شاهیدی که هه ر
 بدهن) چونکه خوا به رژه وه ندی و سوودی نه وان با شتر ده زانیت که واته شو ین ثاره زوو
 مه که ون بو نه وه ی له هه ق لانه دهن و نه گهر (شاهیدی که) پیچه وانه بدهن یان نه یده ن
 و گو ین پی نه دهن نه واه به راستی خوا هه می شه به کاره کانتان نا گداره } [النساء: ١٣٥].
 و خوای گه وره ده فه رمو یت:

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ
 وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِلْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [المائدة: ٩٢]

وا ته: {با خه شم و قینتان له کو مه ئیک و اتان لینه کات به هو ی نه وه ی کاتی خو ی
 نه یان ه یش ت ه و اف به ده وری که عبه بکه ن؛ ده ست در یژی بکه ن و کو مه کی یه کتری
 بکه ن له سه ر چاکه و پار یز گاری و له خوا تر سان و کو مه کی یه کتر مه که ن له سه ر
 تاوان و ده ست در یژی و له خوا بتر سن بیگو مان تو له و سزای خوا به تینه } [المائدة: ٩٢].
 و خوای گه وره ده فه رمو یت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ
 أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ [المائدة: ٩٨]

وا ته: {ئ ه ی نه وانه ی باوه پتان ه یناوه زو ر به ری کو پیک ی هه ستن به نه نجام دانی
 فه رمانه کانی خوا شاهیدی دهر بن به داد و راستی با رق و کینه تان له ده سته و

کۆمەئیک هانتان نه دات له سه ره ئه وهی راست نه پۆن و دادگهر نه بن دادگهر بن ئه وه
نزیكتره له پاریزکاری (تهقواداری) [المائدة: ۸]

ئایا له یاسای گه له کان یان ئاینی خه لکی له ئه مپۆدا شتی وه کو ئه مه ده بینین که بریتیه له
شاهیدی دان به هه ق و ووتنی راستی هه تا؛ ته نانه ت ئه گهر له سه ره نه فسی خۆت و دایک
و باوک و که سه نزیکه کانیش بێت، و فه رمانکردن به دادپه ره ره بوون به رامبه ره دوژمن
و دۆست.

پێغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- فه رمانی کردووه به دادپه ره ره بوون له نێوان
منداله کاند، عامر ده ئیت: گویم له نوعمانی کوری به شیر بوو -په زای خوی لیبیت- که
له سه ره مینه ره ده یووت: (باوکم دیاریه کی پیدام)، به لام عه مره تی کچی په واحة -دایکی
نوعمان- ووتی: (من رازی نیم له سه ره ئه م دیاری به خشین هه تا وه کو پێغه مبه ره -صلی
الله علیه وسلم- شاهیدی له سه ره ده دات)، باوکم -به شیر- چوو بۆ لای پێغه مبه ره
خودا -صلی الله علیه وسلم- و ووتی: (من دیاریه کم به خشی به کوره که م -نوعمان- که
دایکی -عه مره تی کچی په واحة- پێی به خشی، و داوای له من کرد که تۆ بکه م به شاهید
له سه ره ئه مه)، ئه ویش -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی: «ئایا هه مان شتت به خشی
به هه موو منداله کانت؟»، ئه ویش (به شیر) ووتی: نه خێر، پێغه مبه ره -صلی الله علیه
وسلم- فه رمووی: «ته قوای خوا بکه ن -له خوا بترسن-، و دادپه ره ره بن له نێوان
منداله کانتان»، گێره ره وهی فه رمووده که ده ئیت: و پاشان (به شیر) گه راپه وه
و دیاریه که ی وه رگرت ه وه. [صحیح البخاری: ۲۵۸۷].

دادپه ره ره تاکه هۆکاره بۆ پاراستنی سه قامگیری خه لک و ولاتان، به پێ
دادپه ره ره خه لک هه ست به سه لامه تی نا کات له سه ره دین و ژیان و مندال و
شه ره ف و مال و ولاتیان. هه ره له به ره ئه م هۆیه پێغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم-
فه رمانی به موسلمانان کرد که کۆچ بکه ن بۆ حه به شه، پاش ئه وهی له سه ره ده ستی
کافره کانی مه ککه ده چه وسیندرانه وه. هۆکاری هه لپژاردنی حه به شه ئه وه بوو که
پاشاکه ی دادپه ره ره بوو و هیچ که س له ژێر ده سه لاتی ئه ودا سه ته می لی نه کرابوو.

۳۱- ثانی نیسلام فہرماندہ کات بہ چاکہ کار بوون بہرامبہر بہ ہہموو
بوونہوہرہ کان، وبانگہشہ دہ کات بۆرہوشت وکردهوہ جوانہ کان.

ثانی نیسلام فہرماندہ کات بہ چاکہ کاری بہرامبہر ہہموو خہ لکی، خوی گہورہ دہفہرموئیت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ [النحل: ۹۰]

واتہ: {بہ راستی خوا فہرمان دہدات بہ دادگہری وبہ چاکہ وبہ بہخشین بہ خزم
وکہ سوکار} [النحل: ۹۰].

وخوی گہورہ دہفہرموئیت:

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ﴾ [آل عمران: ۷۵]

واتہ: {ئہوانہی مال دہبہخشن (لہ پیناوی خوادا) لہ کاتی خوئی (دہولہمہندی)
وناخوشیدا ورقی بہتینی خوین دہخونہوہ و دہبوورن لہ خہ لکی وخوداش چاکہ کارانی
خوشدہوئیت} [آل عمران: ۱۳۴].

ویغہمبہر موحمہد -صلی اللہ علیہ وسلم- دہفہرموئیت: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِئِذَا أَحَدُكُمْ
شَفَرْتُهُ، فَلْيُرْجْ ذَبِيحَتُهُ» واتہ: «خوی گہورہ چاکہ کاری لہ سہر ہہموو شتیکی
نووسیوہ، ئہگہر کوشتاریہ کتان کرد؛ ئہوا بہ چاکی ئہنجامی بدن، وئہگہر
سہربرینیکتان کرد؛ ئہوا بہ چاکی ئہنجامی بدن، وبا یہ کیکی لہ ئیوہ چہقوکی تیژ
بکات بۆئہوہی نارہحتی لہ سہر سہربراوہ کہ لابدات» [صحیح مسلم: ۱۹۵۵].

ثانی نیسلام بانگہشہ دہ کات بۆرہوشتہ جوانہ کان وکردهوہ چاکہ کان، خوی گہورہ
سہبارت بہ سیفہتی پیغہمبہر موحمہد -صلی اللہ علیہ وسلم- لہ کتیبہ کانی پیشووتردا
دہفہرموئیت:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ

وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ [الأعراف: ١٥٧]

واته: {ثُمَّ رَحِمَهُ تَهَى پەروەردگار} بۆ ئەوانە یە کە شوئین (پێغەمبەر -صلی اللہ
علیہ وسلم-) دەکەون کە پێغەمبەریکی نەخوێندەوارە و (لەلایەن پەروەردگارەوە
هاتوو) ئەو کەسە (پێغەمبەریکە ئەهلی کتیب سیفەتەکانی دەزانن و دەنیاسن)
چونکە بە نووسراوی لایانە لە تەورات و ئینجیلدا کە فەرمانیان پێ دەکات بە چاکە
و ڕێگریان لێ دەکات لە خراپە و شتە پاکەکانیان بۆ حەلال دەکات و شتە پیسەکانیان
لێ حەرام (قەدەغە) دەکات و بارە قورس و گرانی کان و ئەو کۆت و زنجیرانەش کە
بەسەریانەووە بوون لەسەریان لای دەبات ئەمجا ئەو کەسانە ی کە باوەریان بەو
(پێغەمبەر) هێنابێت و ڕێزو قەدریان بۆ دانابێت یارمەتیان دا بێت و پشتیان لێ
کرد بێت و پەڕەوی ئەو نوورەیان کرد بێت (کە قورئانە) کە لەگەڵیدا نێردراوەتە
خوارووە ئەوان (کە باسکران) لە ڕێگار بووانن [الأعراف: ١٥٧].

و پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرموێت: «يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ
يُحِبُّ الرَّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ»
واته: «ئە ی عائیشە، خودا میهرەبانە، و بە بەزەیی و نەرم و نیاں بوونی -میهرەبانی-
خۆش دەهویت؛ و ئەو ی لەسەر میهرەبانی و نەرم و نیاں بوون دەبیەخشیت؛ ئەو ئەندە
بەهوی توند بوون و هەرشتیکی ترەو نەبەخشیت» [صحیح مسلم: ٢٥٩٣].

و پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرموێت: «إِنَّ اللَّهَ حَرَمٌ عَلَيْكُمْ:
عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ وَوَادَ الْبَنَاتِ وَمَنْعَ هَوَاتٍ وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ
الْمَالِ» واته: «خوای گەورە حەرامی کردوووە لەسەر تان: خراپە کاری بەرامبەر دایکان،
وزیندە بە چالکردنی کچان، (وجیبە جێ نەکردنی ئەرک و مافێک لەسەری بێت
وداواکردنی مافێک کە هی خۆی نەبێت -یان ووتراوە: [ومنع وهات] و اتا/ نەبەخشین
وجیبە جێ نەکردنی ئەو شتانە ی خودا فەزری کردوووە ببەخشیت، داواکردنی ئەو
شتانە ی کە خودا حەرامی کردوووە-). و خودا حەز ناکات لە: قسە هێنان و بردن -قسە
زۆر کردن-، و زۆر پرسیار کردن، و بە فێرۆدانی سامان» [صحیح البخاری: ٢٤٠٨].

وپیځه مبهري خودا -صلى الله عليه وسلم- ده فهرمويت: «لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ» واته: «سوښد به نه وزاته ي که نه فسي مني به دهسته، ناچنه به هه شته وه هه تا ئيمان نه هين، وئيمان (باوهړ) ناهين هه تا يه کترتان خوښ نه ویت، ئايا شتيکتان پي بلیم که به هوپه وه يه کتریان خوښ ده ویت؟ سه لام کردن بلاو بکه نه وه له نيوانتاند» [صحيح مسلم: ۵۴].

۳۲- ثابتي ئيسلام فەرمان به رەوشتە جوانەکان دەکات وه کو راستگويي وپاراستني سپارده (ئەمانەت) وداوین پاکی وشەرم کردن وئازايەتی وبەخشندەبی وبەخشين وريژليتان ويارمەتيدانی خاوەن پيويستيه کان ويارمەتيدانی کەسانی ليقه و ماو و تيرکردنی برسياه کان وچاکبوون بەرامبەر دراوسي وگەياندن پەيوەندى خزمایەتی ونەرم ونيانی بەرامبەر ئازەلەکان.

ئابتي ئيسلام فەرمان دەکات به رەوشتە جوان وچاکەکان، پيغەمبەری خودا- صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرمويت: «إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ» واتە: «نيردراوم بو ئەوہی رەوشتە جوانەکان تەواو وکامل بکەم» [صحيح الأدب المفرد ۲۰۷]،

وپيغەمبەری خودا- صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرمويت: «إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ، وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ، وَالْمُتَشَدِّقُونَ، وَالْمُتَفِيهِقُونَ، قَالُوا: قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَ الْمُتَشَدِّقُونَ، فَمَا الْمُتَفِيهِقُونَ؟ قَالَ: الْمُتَكَبِّرُونَ» واتە: «ئەو کەسەى لە لای من خۆشەويستەرە ولە دانیشتی من نزیکترە لە رۆژی قیامەتدا ئەو کەسە تانە کە جوانترین رەوشتی هەيە، وئەوہی زیاتر رقم لێيەتی ولە دانیشتی من دوورتر دەيیت لە رۆژی قیامەتدا- لە بەهەشتدا- (ئەم جۆرە کەسانەن): [سەر سارەکان] ئەوانەى زۆر قسە دەکەن- بە بێ سوود-، و [موتەشەدەقەکان] ئەوانەى قسە فراوان و قوول دەکەن بە ناھەق (بوگالته کردن بە خەلکی)، و [موتەفەیقیھەکان] ووتیان: ئەى پيغەمبەری خودا [سەر سارەکان] و [موتەشەدەقەکانمان] زانی، ئەى [موتەفەیقیھەکان] کيێ؟- صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: «ئەوانەى خۆبەگەرەزانن». [السلسلة الصحيحة: ۷۹۱].

لە عبداللہی کوری عەمرو- رەزای خوايان لیبیت- دەئیت: پيغەمبەر- صلی اللہ علیہ وسلم- کەسيکی جوتیندەر و جوتین فروش نەبوو، و دەیفەرموو: «إِنْ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا» واتە: «باشترین و خیرترینان ئەوانەن کە جوانترین رەوشتيان هەيە». [صحيح البخاري: ۳۵۵۹]، وئایەت وفەرموودەى تریش زۆرن کە بەلگەن لەسەر ئەوہی کە ئابتي ئيسلام ئامۆزگاری دەکات به رەوشتە جوانەکان وکرده وه چاکەکان به شيوہیە کى گشتی.

وله و ناکره بهر زانه‌ی که ثانی نیسلام فره‌مانی پیده‌کات بریتیه له: راستگوئی، پیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فرمویت: «عَلَيْكُمْ بِالصَّدَقِ فَإِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصَّدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا» واته: «ده‌ستبگرن به راستگوئی‌یه‌وه، چونکه راستگوئی رینیشاندهره به‌رهو چاکه‌کاری، وچاکه‌کاری رینیشاندهره به‌رهو به‌هه‌شت، وکه‌سیک راستگوئی به‌رده‌وام به دوا‌ی راستگوئی‌دا ده‌گه‌ریت؛ هه‌تا لای خوا‌ی گه‌وره به راستگو‌ له قه‌له‌م ده‌دریت» [صحیح مسلم: ۲۶۰۷].

له و ره‌وشته جوانانه‌ی که نیسلام فره‌مانی پیکردوو به‌ریتیه له پاراستنی سپارده (ئه‌مانه‌ت)، خوا‌ی گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ [النساء: ۵۸]

واته: {به‌پاستی خوا فره‌مانتان بی ده‌کات به‌دانه‌وه‌ی گشت سپارده‌کان بو خاوه‌نه‌کانیان} [النساء: ۵۸].

له و ره‌وشته جوانانه‌ی که نیسلام فره‌مانی پیکردوو به‌ریتیه له داوین پاک‌ی وپاکیزه‌یی وخو دوورگرتن له پیس وبوگه‌نی تاوانه‌کان، پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فرمویت: «ثلاثة حق على الله عونهم: وذكر منهم: والناكح الذي يريد العفاف» واته: «سی کو‌مه‌ل مافه له‌سه‌ر خوا‌ی گه‌وره که یارمه‌تیا‌ن بدات: ویه‌کیک له‌وانه‌ی که باسیکرد: ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وئیت هاوسه‌رگیری بکات بو ئه‌وه‌ی داوینی خو‌ی پاک رابگریت» [سنن الترمذی: ۱۶۵۵].

وله نزا‌کانی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌وه بوو که ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى» واته: «خودایه، من داوا‌ی هیدایه‌ت، وته‌قواداری، وداوین پاک‌ی، وده‌وله‌مه‌ندیت لیده‌که‌م» [صحیح مسلم: ۲۷۲۱].

له و ره‌وشته جوانانه‌ی که نیسلام فره‌مانی پیکردوو به‌ریتیه له شهرم کردن (الحیاء)، پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فرمویت: «الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ» واته: «شهرم کردن هیچ شتیک ناهینیت جگه له خیر» [صحیح البخاری: ۶۱۱۷]، وپیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فرمویت: «لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ» واته: «هه‌موو ئه‌هلی -شوئیکه‌وتوو‌انی- ئاینیک ره‌وشتیکیان

(ره‌وشتیکی تایبه‌تیاں) هه‌یه، وره‌وشتی (تایبه‌تی) ئه‌هلی ئیسلام -مسوڵمانان- بریتیه له شه‌رم کردن» [شعب‌الإیمان/ البیهقی: ۶/۲۶۱۹].

وله‌و ئاکاره جوانانه‌ی ئاینی ئیسلام فه‌رمانی پیده‌کات؛ بریتیه له ئازایه‌تی، له ئه‌نه‌سه‌وه -ره‌زای خوای لیبیت- ده‌لێت: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَلَقَدْ فَزَعَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَقَهُمْ عَلَى فَرَسٍ» واته: «پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- باشت‌ترین و ئازات‌ترین و به‌خشنده‌ترین مروّف بوو له نێو خه‌لکیدا، و جارێکیان خه‌لکی مه‌دینه تووشتی ترس بوون به‌لام پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- پێشیان که‌وت به‌ سواری ئه‌سپیکه‌وه (بۆ ئه‌وه‌ی دُنیا‌یان بکاته‌وه و نه‌ترسن)» [صحیح البخاری: ۲۸۲۰].

پیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- په‌نای به‌ خودا ده‌گرت له ترسنوکی، بۆیه ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَبَنِ» واته: «خودایه، من په‌نات پیده‌گرم له ترسنوکی» [صحیح البخاری: ۶۳۷۴].

له‌و ره‌وشته جوانانه‌ی که ئیسلام فه‌رمانی پێک‌دوووه بریتیه له به‌خشین و سه‌خواه‌ت و ڕێزلێنان (خزمه‌ت‌کردن)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۶۱]

واته: {وێنه‌ی (خیری) ئه‌وانه‌ی که مالی خویان ده‌به‌خشن له ڕبّی خودا وه‌ک ده‌نکه (تۆوێک) وایه (ڕوا‌بێت) وحه‌وت گوێ گرت‌بێت له‌هه‌ر گوێیکدا سه‌د دانه‌ی تیدا بێت وخوا له‌مه‌ش زیاتری ده‌کات بۆ هه‌رکه‌سیک که خۆی بیه‌وێت وه‌ خوا خاوه‌ن به‌هره‌ی فراوانی زانایه (ئاگاداره‌)} [البقرة: ۲۶۱].

و به‌خشنده‌ی ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بوو، له ئین عه‌باسه‌وه -ره‌زای خوایان لیبیت- ده‌لێت: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ وَكَانَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسَلِخَ يَغْرُضَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فَإِذَا لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ» واته: «پیغه‌مبه‌ری خودا

-صلی الله علیه وسلم- به خشنده ترین و سه خیرترین که س بوو له نیو خه لکیدا، وله مانگی رهمه زانیشدا به خشنده تر بوو زیاتر له هه موو کاته کانی تر، کاتیکی جبریل -علیه السلام- ده هات بۆ لای، جبریل هه موو شه وئیکی مانگی رهمه زان فیژی قورئانی پیروزی ده کرد و پیداجوونه وهی بۆ ده کرد، بۆیه پیغه مبهری خودایش -صلی الله علیه وسلم- سه خیر بوو له خیرکردندا زیاتر له خیرایی شنه بای نیردراو» [صحیح البخاری: ۱۹۰۲].

له و کرده وه چاکانهی که ئایینی ئیسلام فه رمانی پنده کات: یارمه تیدانی خاوه ن پیو بیستیه کان و یارمه تیدانی کهسانی لئقه و ماو و تیرکردنی برسیه کان و چاکبوون به رامبه ر دراوسی و گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی و نه رم و نیانی به رامبه ر ئازه له کان. له عبدالله ی کوری عه مرو -ره زای خوایان لیبت- ده لیت: پیاوئیک پرسیری له پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- کرد: چی کرده وه یه ک له ئیسلامدا باشتین و چاکترینه؟ -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی: «خواردن ببه خشیت و سه لام بکه یت له هه رمسو ئمانئیک بیناسیت یان نه یناسیت». [صحیح البخاری: ۱۲].

و پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فه رموئیت: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ بِي فَنَزَلَ الْبِئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِن لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: «نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتٍ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ» واته: «پیاوئیک به رینگیه کدا ده رۆیشت وزۆر تینووی بوو، ویریکی دۆزیه وه و دابه زی وئاوی لی خوارده وه و پاشان ده رچوو و (بینی) سه گئیک زمانی ده ره ئیناوه له تینوئیتیدا له خوئی خاکه که ده خوات، پیاوه که ووتی: ئەم سه گه تینوویه تی وه کو چۆن من تینووم بوو، بۆیه دابه زی بۆ نیو بیره که وخوفه که ی (پیلاره که ی) پر کرد (له ئاو) و به ده می گرتی (هه تا هاته سه ره وه)، و دای به سه گه که، و بۆیه خوای گه وه سوپاسی پیاوه که ی کرد به هۆی ئەم کرده وه یه وله تاوانه کانی خوش بوو»، ووتیان: ئەی پیغه مبه ری خودا ئایان پاداشتمان بۆ ده نووسریت به هۆی چاکه کردن به رامبه ر ئازه له کان؟ ئەویش -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی: «به لی، چاکه کردن) به رامبه ر هه موو بوونه وهرئیک پاداشتی له سه ره» [صحیح بن حبان: ۵۴۴].

﴿النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾﴾ [الأحزاب: ٦]

ثانی ٹیسلام ہرہشہ وٹاگداری داوہ سہبارت بہ پچراندنی پھیونندی خزمایہ تی ولہ گھل خرابہ کاری نانہوہ لہسہر زھویدا باسی کردوہ، خوی گہورہ دہفرمویٹ:

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ ﴿٢٢﴾ [محمد: ٢٢-٢٣]

128

وپیغهمبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَجِمَ»
 واته: «ئەو کەسە ی پە یو هندی خزمایه‌تی بپچرینیت ناچیتته بهه‌شته‌وه» [صحیح مسلم:
 ۲۵۵۶].

وئەو خزمانه‌ی که واجبه پە یو هندی هه‌بیت له‌گه‌لیان و سه‌ردانیان بکریت: دایک
 و باوک، برا، خوشک، داپیره، باپیره، مام، خال، پور (میمک).

ئایی ئیسلام گرکی ده‌دات به‌ مافی دراوسی ئە‌گه‌رچیش کافر بیت، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ [النساء: ۳۶]

واته: {به‌س خوا به‌رستن، و هه‌چ شتیک مه‌که‌ن به‌ هاو به‌شی هه‌روه‌ها له‌گه‌ل
 دایک و باوکتاندا چاک بن و له‌گه‌ل خزم و نزیکان و هه‌تیوان و هه‌ژاران و هاوسی
 خزم و هاوسی بیگانه یا دوور و هاویری هه‌میشه‌ی یا هاویری سه‌فه‌ر و ری‌پوار و
 ئە‌وانه‌ی بوون به‌ موکتان (چاک بن له‌گه‌لیاندا) به‌راستی خوا خو‌شی ناو‌یت ئە‌و
 که‌سه‌ی که‌ خو به‌زلزان و شانازی‌کار بیت} [النساء: ۳۶].

وپیغهمبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: «مَا رَأَىٰ جَبْرِيلُ يُوصِيَنِي
 بِالْجَارِ حَتَّىٰ ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَّثُهُ» واته: «جبریل به‌رده‌وام و هه‌سیه‌ت و ئاموژگاری
 ده‌کردم سه‌باره‌ت دراوسی هه‌تا گومانم وابوو که‌ ده‌بیتته میراتگریش» [صحیح أبي
 داود: ۵۱۵۲].

۳۳- ثابینی ئىسلام شتە پاكەكانى حەلّال كىردووە لە خواردن و خواردنەوهكان وفهرمانى كىردووە بە پاكرگىردنەوهى دَل و لاشە و مال، و هاوسەرگىرى حەلّال كىردووە، و بەهەمان شىوە فهرمانى بە پىغەمبەران كىردووە -عليهم السلام-، بۆيە ئەوان تەنھا فهرمانى شتى پاك بە خەلكى دەكەن.

ثابینی ئىسلام خواردن و خواردنەوه پاكەكانى حەلّال كىردووە، پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم- دەفەر مویت:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا الطَّيِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ قَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} وَقَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ} الْآيَةَ قَالَ: ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَغَدْيٌ بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟!» واتە: «ئەى خەلكىنە، خەى گەورە پاك و پەرۆز (دووورە لە كەموكورتى) و هەىچ شتىك قەول ناكات مەگەر پاك نەبەت، وفهرمانى كىردووە بە ئىمانداران هەروەكو چۆن فهرمانى كىردووە بە پىغەمبەرانىش، بۆيە خەى گەورە فەرمووێت:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ {المؤمنون: ٥١}

واتە: {ئەى نێردراوانى خودا لە خەركى پاك و (حەلّال) بخۆن و كىردەوهى چاك بكەن، چونكە بەپاستى من بەوهى ئىوە دەيكەن زانام (ئاگادارم)} {المؤمنون: ٥١}.

وفەرمووێت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ {البقرة: ١٦٧}

واتە: {ئەى ئەو كەسانەى كە برواتان هەناوە بخۆن لەو خواردنەمەنىە پاكانەى كىردوومانە بە پۆزىتان و سوپاسى خودا بكەن ئەگەر ئىوە هەر ئەو دەپەرستن} {البقرة: ١٧٢}.

پاشان پىغەمبەر ﷺ باسى پىاوێكى كىرد كە قىزى گىف و تىكچوو بە سەرى كدا و جلەكەى خۆل و تۆزاو، و دەستى بەرز دەكاتەوه بەرەو ئاسمان، (ودەلێت: ئەى

په‌روه‌ردگار (یا رب)، ئه‌ی په‌روه‌ردگار (یا رب)، و‌خواردنه‌که‌ی حه‌رامه، و‌خواردنه‌وه‌که‌ی حه‌رامه، و‌ج‌له‌که‌ی به‌ پاره‌ حه‌رام ک‌ریو‌یه‌تی وه‌ به‌ریدا‌یه، و‌خواردنی حه‌رامی پ‌ی‌دراوه، چ‌ون وه‌لامی ئه‌و ج‌وره‌ که‌سه ده‌ری‌ته‌وه؟» [صحیح مسلم: ۱۰۱۵].

و‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ۳۲]

واته: {بلی ک‌ی رازاندنه‌وه و‌جوانی و (نازونی‌عه‌ته) خواییه‌کانی حه‌رام ک‌ردووه که‌ خودا ب‌و به‌نده‌کانی دروستی ک‌ردووه هه‌روه‌ها ر‌وزی و‌خ‌وراکه‌ پاک و‌خ‌وشه‌کان (ک‌ی حه‌رامی ک‌ردوون) پ‌یان ب‌ی: ئه‌وانه ب‌و ب‌روادارانه له‌ ژیا‌نی دونیادا (ب‌ی‌باوه‌رانی‌ش له‌ په‌نای ئه‌واندا به‌شداری ده‌که‌ن)، به‌لام له‌ ر‌وزی دوا‌ییدا تایبه‌ته به‌ ب‌رواداران به‌م شی‌ویه‌ ئایه‌ته‌کانمان با‌س ده‌که‌ین و‌روونی ده‌که‌ینه‌وه ب‌و‌گه‌ل و‌ک‌ومه‌ن‌یک که‌ ده‌زانی و‌تیده‌گه‌ن} [الأعراف: ۳۲].

و‌ثا‌ینی ئی‌سلام شته‌ پاکه‌کانی حه‌لال ک‌ردووه له‌ خواردن و‌خواردنه‌و‌کان و‌فه‌رمانی ک‌ردووه به‌ پاک‌ک‌ردنه‌وه‌ی د‌ل و‌لاشه‌ و‌مال، و‌هاوسه‌رگ‌یری حه‌لال‌ک‌ردووه، و‌به‌هه‌مان شی‌وه‌ فه‌رمانی به‌ پ‌ی‌غه‌مبه‌ران ک‌ردووه -علیهم‌السلام-، ب‌ویه‌ ئه‌وان ته‌نها فه‌رمانی شتی پاک به‌ خه‌ل‌کی ده‌که‌ن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ [النحل: ۷۳]

واته: {خودا له‌ په‌گه‌زی خ‌وتان هاوسه‌ری ب‌و به‌دی ه‌ی‌نان و‌له‌ ژن و‌هاوسه‌ره‌کانتان ک‌و‌ر و‌نه‌وه‌ی ب‌و فه‌راهه‌م ه‌ی‌نان و‌ر‌زق و‌ر‌وزی پاک و‌خ‌وشی پ‌یدا‌ون ده‌ی ئایا ئه‌وان هه‌ر به‌ ناهه‌ق و‌به‌تال با‌وه‌ر د‌ین و‌به‌ چاکه‌ و‌نی‌عه‌ته‌کانی خودایش ب‌ی‌باوه‌ر و‌س‌پ‌له‌ن} [النحل: ۷۲].

و‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَيْبَاكَ فَطَهَّرَ ۝ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝﴾ [المدثر: ۵-۴]

واته: {وه پوشاکت به پاک رابگره (۴) بهردهوام به له وازهینان له بت په‌رستی و
گونه‌ه‌کان (۵)}[المدثر: ۴-۵].

وپیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ
فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ. قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ
حَسَنَةً قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمُطُ النَّاسِ» واته:
«هه‌رکه‌سیک هینده‌ی کیشی گه‌ردیله‌ک خو‌به‌گه‌وره‌زانی‌ن له ناو دلیدا هه‌بی‌ت
ناچی‌ته به‌هه‌شته‌وه»، پیاویک ووتی: که‌سیک هه‌ز ده‌کات جله‌که‌ی ری‌کوپیک بی‌ت،
ونه‌عله‌که‌ی ری‌کوپیک بی‌ت؟ -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «خوای گه‌وره
جوانه، وجوانیشی خو‌شده‌ویت، خو‌به‌گه‌وره‌زانی‌ن: بریتی‌ه له ره‌تدانه‌وه‌ی هه‌ق وبه
که‌مزانی‌نی خه‌لکی -به‌چاوی سووک سه‌یرکردنی خه‌لکی-» [صحیح مسلم: ۹۱].

۳۴- ثابنی ئیسلام ئەو تاوانانەى حەرامکرد که بە بنچینەى حەرامکراوەکان دادەنریت وەکو: شیرک وهاوبەشدانان بۆ خودا وکوفر وپیباوەرى، وبت پەرستى، وقسەکردن بەناوى خوداوە بە بى زانست، وکوشتنى مندانەکان، وکوشتنى ئەو نەفسانەى که کوشتنیان حەرامکراوە، وخرابە کارى نانەوہ لەسەر زەویدا، وتاوان وخرابە ئاشکرا ونهينيه کان وزینا کردن ونیربازى، ومامەنکردن بە ريبا (سوو)، وخواردنى گوشتى ئازەلى مردارەوہ بوو (جگە لە ئازەلانى نیو دەريا وکولە)، وخواردنى گوشتى ئەو ئازەلەى بۆ -لەبەر- بته کان وگۆرەکان سەربراوە، وخواردنى گوشتى بەراز، وەهەموو شتە پيس وبۆگەنەکان، وخواردنى مالى هەتیوہکان بەناھەق، وفیلکردن لە تەرازوو وکیشان، وپچراندنى پەيوەندى خزمایەتى، وپیغەمبەرەن -عليهم السلام- کۆک وپەک دەنگن سەبارەت بە حەرامکردنى ئەم تاوانانە.

ثابنی ئیسلام ئەو تاوانانەى حەرامکرد که بە بنچینەى حەرامکراوەکان دادەنریت وەکو: شیرک وهاوبەشدانان بۆ خودا وکوفر وپیباوەرى، وبت پەرستى، وقسەکردن بەناوى خوداوە بە بى زانست، وکوشتنى مندانەکان، خواى گەورە دەفەرمویت:

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَنُؤْلَ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقِي نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾﴾ [الأنعام: ١٥١-١٥٢]

واتە: {بلى وەرن با بیخوینمەوہ (بۆتان) ئەوہى پەرورەدگارتان (حەرام) و یاساغى کردووہ لەسەرتان (فەرمانیداوہ کەوا) هیچ شتیک نەکەن بە هاوبەش بۆى و لەگەل باوک و دایکدا ئاکار چاک و پەفتار جوان بن و منالە کانتان مەکوژن لەبەر هەژاری و نەبوونی ئیمە رۆزى ئیوہ و ئەوانیش دەدەین ونزیکى گوناھ و کردەوہ بەدەکان

مه كه ونه وه ئه وهى به ئاشكر ده كریت لهو (خراپانه) و ئه وهش به په نهان و ئه وه كه سه مه كوژن كه خوا كوشتنى حه رامكردوو مه گهر هه ق بێت (و بكوژریتته وه له تۆله دا) خوا ئه مانه ی به ئیوه راسپاردوو به ئه وهى تیبگهن (و ژیری خۆتان به كاربه یینن) (١٥١) و نزیکى مالى هه تیوان مه كه ونه وه مه گهر به و شیوه ی كه جوانتر و چاكتر بێت (بۆ ئه وان) تا بالغ ده بێت و ده گاته هێزی خۆی و پێوانه و كێشانه بۆ زیاد و كه م ئه نجام بدهن به دادگه رى داواى هه یچ ئه رك و فه رمانێك له كه س ناكه ین مه گهر به ئه ندازه ی توانای خۆى نه بێت و كاتێك (بۆ شاهه تیدان و شتی تر) قسه تان كرد دادوهر وراست بن با (له دژى) خزمى نزیکى خۆشتان بێت و به لێن و په یمانى خوا به چاكى به نه سه ر خوا ئه و شتانه ی به ئیوه راسپاردوو به ئه وهى بیر بكه نه وه (١٥٢) [الأنعام: ١٥١-١٥٢].

وخوای گه و ره ده فه رمویت:

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ٣٣]

واته: {بلى} بێگومان په روهر دگرم ته نها ئه و كرده وانه ی حه رامكردوو كه زۆر به د و خراپن ئه وانه ی كه ئاشكران و ئه وانه ش كه نه یینن و گونا وه ده ست درێژى به ناهه قى (حه رامكردوو)، و (حه رامى كردوو) شتێك بكه نه هاوبه ش بۆ خوا كه به لگه ی بۆ نه ها تووه، و (حه رامى كردوو) كه به ناوى خوا وه شتانیك بلێن كه نا یزانن [الأعراف: ٣٣].

ئاینى ئیسلام كوشتنى ئه و كه سانه ی حه رامكردوو كه كوشتنیان حه رام ونه ی لێكراوه له شه ریه تدا، خواى گه و ره ده فه رمویت:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ [الإسراء: ٣٣]

واته: {وه} كه سێك مه كوژن كه خوا كوشتنى حه رام كردوو مه گهر به (هویه كى) راست و په و نه بێت (وه ك ئه گهر ها توو كه سێكى كوشتبوو، یان له ئاین پاشگه ز ببوه وه، یان شووى كردبوو یان ژنى هه ینا بوو وزینایان كرد) جا هه ركه سێك به ناهه قى و سته م لێكراوى كوژرا ئه وه ده سه لاتمان داوه به خا وه نه كه ی (به سه ر بكوژه كه دا)

جا با خاوهنه که ی زیاده پۆی نه کات له تۆله سه ندنه وه دا (ئه گهر عه فووی کرد پاش ئه وه نه چیت تۆله ی لی سه نیته وه، وه ئه گهر کوشتی وه به جوانترین شیوه بیکوژیته وه و رازی بێت به بریاری خوا هه رچۆنیک بێت) چونکه به راستی ئه وه (خاوهنه) یارمه تیدراوه {الإسراء: ۳۳}.

خواهی گه‌وره ده‌فهرمویّت:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٧٨﴾﴾ [الفرقان: ٧٨]

واٽه: {وه که سانیکن که له گهل خواډا ناپه رستن هیچ په رستراوښکی تر و ناکوژن هیچ که سیک که خوا کوشتنی ټه وی یاساغ و(حرام) کردووه مه گهر به هه ق و ره و نه بیت وه زینا وداوین بیسی ناکه ن وه هر که سیک ټه و تاوانانه بکات (که باسکران) سزا که ی وهرده گرت} [الفراق: ٦٨].

ثانی ئیسلام نانەوێ ئازاوە و پێشێوەی و خراپە کاری (فەسادێ) لەسەر زەویدا
 ھەرامکردووە، خوای گەورە دەفەر مۆت:

﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا...﴾ [الأعراف: ٥٦]

واته: {خرابه کاری مه کهن (مه نینه وه) له سهر زهویدا پاش ئه وهی که خوا چاکی کردووه} [الأعراف: ۵۶].

خوای گه وره سه بارهت به گفتوگوی شوعه یب -علیه السلام- له گه ل قه ومه که ی له قورئانی پیرۆزدا ده فهرموت: که شوعه یب -علیه السلام- فهرمووه تی:

﴿وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾﴾ [الأعراف: ٨٥]

واٽه: {ٺٺي گهله ڪم به ته نها خدا بپهرستن هيچ په رسترواڻيڪتان نيهه بڻجگه له ٺٺو؛ بڻگومان له لايهن پهروه درگارٽانهوه به ٺڳه وموعجزيهه کي پروون وٺاشڪراتان پڙ هاٽووه ڪه واٽه له پٽوانه وڪيڻاشانه تان دا رڻڪ وراست بن وله شتومه کي خه ٺڪي ڪم

مه که نه وه (به دزی) وله زه ویدا خراپه کاری مه نینه وه (مه کهن) له پاش چاکردنی نه وهی باسکرا چاکتره بۆتان نه گهر ئیوه ئیماندارن]{الأعراف: ۸۵}.

ئایینی ئیسلام سحر کردنی به هه موو شیوهیه ک له شیوه کان هه رامکردووه، خوای گه وره ده فره مویت:

﴿وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ

أَنَّى﴾ [طه: ۶۹]

واته: {ئهو هی له دهستی راستدایه (که گۆچانه کهته) فری بده هه رچی (جادوو) نه وان کردوویانه قوتی ده دات (هه لی ده لوشیت) بیگومان نه وهی نه وانه کردوویانه ته نها فرو فیل جادوو گه ره جادوو گه ریش سه رکه وتوو نابیت له هه ر کوئوه هات بیت و (هه رچی بکات)} [طه: ۶۹].

وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فره مویت: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشُّرْكُ بِاللَّهِ وَالسَّحَرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالْتَوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ» واته: «خۆتان بپارێزن له ههوت تاوانه وێرانکه ر و له ناو به ره که، ووتیان: ئه ی پیغه مبهری خودا، نه وانه چین؟ فه رمووی: شیرک وهاو به شدانان بۆ خوای گه وره، و سحر کردن، وکوشتی نه فسیک که خوای گه وره هه رامی کردووه بکوژیت مه گه ر به هه ق و ما فی خو ی نه بیت، و خواردنی رپیا (سوو)، خواردنی مالی یه تیم، وپا کردن له رۆژی جهاددا (پشتکردنه گۆره پانی جهنگ وپا کردن)، و تۆمه تی زینا هه ئواسین دژی ئافره ته ئیمانداره داوین پا که بیناگا کان*». * (بیناگا کان: تاوانی بو هتان کردن دژی پیاوه ئیمانداره داوین پا که کانیش ده گریتته وه، وله وهیه هو کاری نه وه بیت لیژدها پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- با سی پیاوی نه کردووه چونکه به زوری بو هتانی داوین پیسی ده دریتته پال ئافره تان) [صحیح البخاری: ۶۸۵۷].

ئایینی ئیسلام تاوان و خراپه کاریه نه یی و ئاشکراکانی هه رامکردووه وه کو زینا و نیازی و پێشوو تر له سه ره تای ئه م بر گه یه دا ئه و ئایه تانه با سکر که به لگه ن له سه ر هه رامبوونی ئه م کاره قیزه وه نانه، هه ره ها ئایینی ئیسلام رپیا ی (سووی) هه رامکردووه، خوای گه وره ده فره مویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ [البقرة: ٣٧-٣٨]

واته: {ئەوی ئەو کەسانە ی بڕواتان هێناوە (بە خودا) لە خودا بترسن و وازیبێنن لە پاشماوەی رێبا (سوو) ئەگەر ئێوە بڕوادارن (٢٧٨) واته: ئەمجا ئەگەر دەستتان لێهەڵنەگرت کەواته بزانن و ئاگادار بن جەنگ لەگەڵ خودا و پێغەمبەرە کە ی رادەگەیەنن و ئەگەر پەشیمان بوونەوه ئەوا تەنھا سەرما یە کانتان بۆ ئێوە یە نە ستهم بکەن (لە خەڵکی) ونە ستهمتان لێدەکرێت (٢٧٩)} [البقرة: ٢٧٨-٢٧٩].

خوای گەوره هەره‌شە ی جەنگی نە کردوو هەرامبەر تاوانە کانی تر هێندە ی هەره‌شە کردن بەرامبەر ئەو کەسە ی مامەڵە بە رێبا (سوو) ەو دەکات؛ چونکە مامەڵە کردن بە رێبا ھۆکاری تیاچوونی دینداری و ولاتەکان و پارە و سامان ونەفسەکانە.

ئاینی ئیسلام خواردنەوہ ی گوشتی ئازەلی مردارەوہ بوو و خواردنەوہ ی خوێن، و خواردنی گوشتی بەراز و ئەو گوشتانە ی حەرەم کردووہ کە بۆ بەتەکان سەربردراو؛ لەگەڵ ھەندیک گوشتی تر کە لەم ئایەتە پیرۆزەدا باسکراوہ، خوای گەوره دەفەر مۆیت:

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ﴾ [المائدة: ٣٢]

واته: {لەسەرتان یاساغ کراوہ -قەدەغە کراوہ- (گوشتی) مردارەوہ بوو و خوێن و گوشتی بەراز و ئەو ئازەلە ی لەکاتی سەر بڕیندا ناوی جگە لە خوای لەسەر هێنرا بێت و ئازەلی خنکاو (و خنکێنراو) و ئەوہ ی کە لێی درابێت تا گیانی دەرچوو بێت و ئەوہ ی لە بەرز ی کەوتن بێتە خواروہ و مرد بێت و قوچ لێدراو (کە بەو قوچ لێدانە مردبێت) و ئەوہ ی درندە لێی خوارد بێت بێجگە لە ئەوہ ی (پیش مردن) سەرتان بڕی بێت ھەر و ھا (یاساغ کراوہ لەسەرتان) ئەو ئازەلە ی لەسەر نیب یان لەو شوتیانەدا سەربردایت کە ھانا و ھاوار دەبن بۆ جگە لە خودا و داواکردنی بەش بەخت (و نیاز گرتەوہ) بە تیروپشک (کە ھەموو جوړە

یانیب و فریدانی زار و فالگرتنه وه و قاوه گرتنه وه و بورجه کان و هاوشیوهی ئەمانه ده گرتنه وه (ئەنجامدانی) ئەمانه هه مووی له فه رمان ده رچوون و تاوانه {المائدة: ۳} * (نێب: چەند بەردێک بوون له دەوری کەعبە بە پیرۆز سەیر دە کران و لە لایندا ئازە لیان سەر دە بری).

ئاینی ئیسلام خواردنه وهی مهی (سەر خۆشکەرە کان) وهه موو شته بیس و بۆگه نه کانی حه رامکردوه، خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحُمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحُمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ ﴿٢﴾ [المائدة: ٩٠-٩١]

واته: {ئەه ی ئەوانە ی برواتان هیناوه بێگومان مهی (سەر خۆشکەرە کان) و قوما ر و ئەو بەردانە ی که کران به بت و ئەو پارچه دارانە ی (که به کار ده هینرێن بۆ دیاریکردنی به ش و چاره نووس) ئەوانه بیسن و له کرده وهی شه یتانن که واته دوور که ونه وه لی بۆ ئەوه ی پرگارتان بیت (٩٠) بێگومان شه یتان هه ر ئەوه ی ده ویت که دوژمنایه تی و کینه و رق بخاته نێوانتان هه به هۆی مهی (سەر خۆشکەرە کان) و قوما ره وه وه رێگریان بکات له یادی خودا و له نوێژ کردن ده ی ئایا ئیوه واز ده هین (له و خراپانه) ؟ (٩١)} [المائدة: ٩٠-٩١].

پیشتر رپوونکرایه وه له برگه ی ژماره (٣١) که خوای گه وره باسی ئەوه ده کات له سیفات هه کانی پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- له ته وراتدا ئەوه یه که شته پیسه کانیا ن له سه ر حه رام و قه ده غه ده کات، خوای گه وره ده فه رمویت:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ ﴿١٣٧﴾ [الأعراف: ١٣٧]

واته: {ئەم رەحمەتە ی پەر وەردگار} بۆ ئەوانە یه که شوێن (پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم-) ده که ون که پیغه مبه رێکی نه خوێنده واره و (له لایه ن پەر وەردگاره وه

هاتووہ) ئەو کەسە (پێغەمبەرێکە ئەهلی کتیب سیفەتەکانی دەزانن و دەیناسن) چونکە بە نووسراوی لایانە لە تەورات و ئینجیلدا کە فەرمانیان پێ دەکات بە چاکە و پڕیگریان پێ دەکات لە خراپە و شتە پاکەکانیان بۆ حەڵال دەکات و شتە پێسەکانیان پێ حەرام (قەدەغە) دەکات و بارە قورس و گرانەکان و ئەو کۆت و زنجیرانەش کە بەسەر یانەووە بوون لەسەریان لای دەبات} [الأعراف: ۱۵۷].

ئایینی ئیسلام خواردنی مالی هەتیو (یەتیمی) حەرامکردوووە -بەناھەق-، خوای گەورە دەفەر مۆت:

﴿وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِثَ بِالْطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾ [النساء: ۵]

واتە: {بێدەنەووە بە هەتیوان (دوای بەلغ بونیان) مال و سامانیان وە پێس (لە مالی خۆتان) مەگۆرنەووە بە پاک (لە مالی ئەوان) وە مالهەکانیان مەخۆن لە گەل مالهەکانی خۆتان بێگومان ئەو خواردنە گوناھێکی گەورەیه} [النساء: ۲].

وخوای گەورە دەفەر مۆت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ [النساء: ۱۰]

واتە: {بەپاستی ئەو کەسانە ی کە مالی هەتیوێکەکان دەخۆن بەستەم و ناردەوا بەپاستی ئەوانە بەس لە سکی خۆیان ئاگر دەخۆن. وە لەمەوپاش دەچنە ئاگریکی بەتین و هەلگیرساوێکە} [النساء: ۱۰].

ئایینی ئیسلام فێلکردنی لە کێشان و تەرازوودا حەرامکردوووە، خوای گەورە دەفەر مۆت:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۚ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۚ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۚ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۚ﴾ [المطففين: ۱-۴]

واتە: {هاوار و تیاچوون بۆ تەرازوو بازان (۱) ئەوانە ی کە کاتیک پێوانە بکەن (بۆ خۆیان) لەسەر (مالی) خەلکی بەتەواوی وەریدەگرن (۲) بەلام کاتیک بۆیان پێوانە

یان کیشانه بکه‌ن که‌میان پئده‌ده‌ن (٣) ئایا ئه‌وانه نازانن که بی‌گومان زیندوو ده‌کرینه‌وه؟! (٤){المطففین: ١-٤}.

ئایینی ئیسلام پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی حه‌رام‌کردوو و پیشتر باسی ئه‌مه‌ کرا له‌ بر‌گه‌ی ژماره (٣١) وئهو ئایه‌ت و‌فه‌رموودانه‌ش باس‌کرا له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته‌، و‌پ‌ن‌غه‌مبه‌ران -عليهم السلام- هه‌موویان کۆکن له‌سه‌ر حه‌رام‌کردنی ئه‌م قه‌ده‌غه‌کراوانه‌.

۳۵- ئایى ئىسلام بە شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌هی له هه‌موو ره‌وشتیکی خراپ وناشیرین ده‌کات وه‌کو درۆ و فیل و سته‌م و خیانته‌ت و (پیلانگیزی شه‌ر و خراپه‌) و دزی و سته‌م و ده‌ستدریژی و هه‌موو ره‌وشتیک چه‌وت و پيس و بوگه‌نی تر.

ئایى ئىسلام بە شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌هی له ره‌وشته‌ خراپ وناشیرینه‌کان ده‌کات، خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿وَلَا تُصَيِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْسُ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ [القمان: ۷۸]

[۷۸]

واته: [روو له‌ خه‌ئک وهرمه‌گیره‌ و به‌ فیزه‌وه‌ مه‌رۆ به‌ سه‌ر زه‌ویدا چونکه‌ به‌ راستی خوا هیچ خۆبه‌زلزان و شانازیکه‌ریکی خۆشناویتی] [القمان: ۱۸].

پنجه‌مبه‌ری -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویتی: «إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ ، وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلَسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَاسَنُكُمْ أَخْلَاقًا ، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلَسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ ، وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، وَالْمُتَفِيهِقُونَ ، قَالُوا : قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَ الْمُتَشَدِّقُونَ ، فَمَا الْمُتَفِيهِقُونَ ؟ قَالَ : الْمُتَكَبِّرُونَ» واته: «ئهو که‌سه‌ی له‌ لای من خۆشه‌وێستهر وه‌ل دانیشتنی من نزیک‌تره‌ له‌ پۆزی قیامه‌تدا -له‌ به‌هه‌شتدا-؛ ئهو که‌سه‌تانه‌ که‌ جوانترین ره‌وشتی هه‌یه‌، وئهو‌هی زیاتر رقم‌ لییه‌تی وه‌ل دانیشتنی من دوور‌تر ده‌بی‌ت له‌ پۆزی قیامه‌تدا (ئهم‌ جوهره‌ که‌سانه‌ن): [سه‌رساره‌کان] ئه‌وانه‌ی زۆر قسه‌ ده‌که‌ن -به‌ بێ سوود-، و [موته‌شه‌دیقه‌کان] ئه‌وانه‌ی قسه‌ فراوان و قوول ده‌که‌ن به‌ ناهه‌ق (بۆ گالته‌ کردن به‌ خه‌ئکی)، و [موته‌فه‌یقیه‌کان] ووتیان: ئه‌ی پینجه‌مبه‌ری خودا [سه‌رساره‌کان] و [موته‌شه‌دیقه‌کانمان] زانی، ئه‌ی [موته‌فه‌یقیه‌کان] کین؟، -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: «ئه‌وانه‌ی خۆبه‌گه‌وره‌زانن». [السلسله‌ الصحیحه‌: ۷۹۱].

ئىسلام نه‌هی ده‌کات له‌ درۆکردن، خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویتی:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ [غافر: ۷۸]

واته: [بێگومان خوا پێنمو‌نی که‌سیک نا‌کات که‌ زیده‌رۆ و درۆزن بی‌ت] [غافر: ۲۸].

وپیغهمبهری خدا -صلی الله علیه وسلم- دهفهرمویت: «وَاَيَاكُمْ وَالْكَذِبَ فَاِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي اِلَى الْفُجُورِ وَاِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي اِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا» واته: «وئاگاداری درو کردن بن، چونکه درو کردن رینیشاندهره بهرهو خراپه کاری، وخراپه کاری رینیشاندهره بهرهو دوزهخ، وکهسیک دروژنه وبهردهوام بهدوای درودا دهگهړیت؛ ههتا لای خوای گهوره به دروژن له قهلهم دهدریت» [صحیح مسلم: ۲۶۰۷].

وپیغهمبهری خدا -صلی الله علیه وسلم- دهفهرمویت: «آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ» واته: «نیشانه کانی کهسی مونافیق (دووړوو) سیان: نه گهر قسه بکات؛ درو دهکات، وئه گهر پهیمان بدات؛ پهیمان که دهشکینیت، وئه گهر سپاردهیه کی (ئهمانه ټیکی) پی بسپردریت؛ خیانهت له پاراستنی سپارده که دهکات».[صحیح البخاری: ۶۰۹۵].

ثابینی ئیسلام نه هی له غهش وفیلکردن دهکات وله فهرموودهیه کدا هاتووه: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟» قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيْ يَرَاهُ النَّاسُ مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي» واته: «پیغهمبهری خدا -صلی الله علیه وسلم- به له لای ههندیک خوړاکی دانراودا ټیپه ربوو ودهستی خسته نیو خوړاکه کهوه ودهستی تهری بهرکهوت، وفهرمووی: «ئه مه چیه ئه ی خاوه نی خوړاکه که -فروشیاری خوړاکه که-؟» ووتی: ئه مه باران لی داوه ئه ی پیغهمبهری خدا، فهرمووی: «ئه ی بوچی نایکه یته سه رهوی خوړاکه که بو ئه وی خه لکی بیبینیت، ئه وهی فیل -غهش- بکات له من نییه» [صحیح مسلم: ۱۰۲].

ثابینی ئیسلام نه هی له ناپاکی وخیانه تکاری وفیلکردن دهکات، خوای گهوره دهفهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [الأنفال: ٥٧]

واته: «ئه ی ئه وکه سانه ی باوه رتان هیناوه ناپاکی مه که ن له گه ل خدا و پیغهمبهردا -صلی الله علیه وسلم- وناپاکی مه که ن له سپارده کانی ناو خوټان له کاتیکدا که ئیوه دهزانن (ناپاکیه)» [الأنفال: ۲۷].

ههروه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ [الرعد: ٥١]

واته: {ئه‌وانه‌ی که په‌یمانی خودا ده‌به‌نه سه‌ر و به‌لێن ناشکێن وه‌لی ناوه‌شیننه‌وه} [الرعد: ٢٠].

ئه‌گه‌ر سوپاکان ده‌ریچوونا به‌ بۆ جیهاد کردن؛ پی‌غه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- پێیانی ده‌فه‌رموو: «اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تَمْتُلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا» واته: «غه‌زا (هه‌لمه‌تی ڕزگاری کردن) ئه‌نجام‌ده‌ن، ودزی مه‌که‌ن له ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ، وخیانه‌ت مه‌که‌ن، و لاشه‌ی مردوو ده‌کان مه‌شیوێن، و منداله‌کان مه‌کوژن» [صحیح مسلم: ١٧٣١].

وپی‌غه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رموئیت: «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَتْ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدَعَهَا: إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ» واته: «هه‌رکه‌سێک ئه‌م چوار سیفه‌ته‌ی تیدا بێت ئه‌وا مونافیقیکی (دوو‌روویه‌کی) ته‌واوه، و هه‌رکه‌سێک به‌ کێک له‌م سیفه‌تانه‌ی تیدا بێت ئه‌وا سیفاتیکی مونافیقیتی تیدایه هه‌تاوه‌کو وازی لێده‌هێنیت -واز له‌م سیفه‌ته‌ ناشیرینه‌ ده‌هێنیت-: (سیفه‌ته‌کان): ئه‌گه‌ر سپارده‌ی (ئه‌مانه‌تی) پێ بسپێردریت خیانه‌تی لێده‌کات، وئه‌گه‌ر قسه‌ بکات درۆ ده‌کات، وئه‌گه‌ر په‌یمان بدات ده‌شکێنیت وخیانه‌ت ده‌کات، وئه‌گه‌ر تووشی گه‌فتوگو و ناکوژی ببیت ئه‌وا له‌ راستی لاده‌دات -سته‌م له‌ به‌رامبه‌ر ده‌کات-» [صحیح البخاری: ٣٤].

ئایینی ئیسلام نه‌هی ده‌کات له‌حه‌سوودی (ئیره‌ی)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت:

﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ٥٤]

واته: {یان ئیره‌ی (حه‌سوودی) ده‌به‌ن به‌ خه‌لکی؟ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوا پێی به‌خشیوون (که پی‌غه‌مبه‌ریتیه‌) له‌فه‌زل و به‌هره‌ی خۆی ئه‌وه بی‌گومان داوامانه به‌

نه‌وی ئیبراهیم کتیب و پیغه‌مبه‌ریتی هه‌روه‌ها پیمان به‌خشین ده‌سه‌لاتیکی
گه‌وره‌} [النساء: ۵۴].

وخوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [البقرة: ۱۷۷]

واته: {زۆر له‌ خاوه‌ن کتیبه‌کان (گاوپ و‌جوله‌که‌کان) ئاواته‌ خوازن که‌ ئیوه‌ بی‌باوه‌ر
بن، دوا‌ی باوه‌ر هی‌نانتان له‌ به‌ر چه‌سو‌دییه‌ک که‌ له‌ ده‌رونیانه‌وه‌یه (ئه‌مه‌ش) دوا‌ی
ئه‌وه‌ی که‌ راس‌تیه‌که‌یان بۆ‌روون بو‌وه‌ته‌وه‌ به‌لام ئیوه‌ لی‌یان خو‌ش بن و‌ چاو‌پۆشیان
لی‌ بکه‌ن تا‌ خوا‌ فه‌رمانی خو‌ی ده‌نی‌ریت بی‌گومان خوا‌ به‌ ده‌سه‌لاته‌ به‌سه‌ر هه‌موو
شتیکدا‌} [البقرة: ۱۰۹].

وپیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویتی: «دَبَّ إِلَيْكُم دَاءُ الْأُمَمِ
قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْخَالِقَةُ لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعْرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ وَالَّذِي
نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّىٰ تَحَابُّوا أَفَلَا أَنْبَأُكُمْ بِمَا يَنْبُتُ
ذَلِكَ لَكُمْ؟ أَفُشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ» واته: «ده‌رد و‌نه‌خو‌شی ئومه‌ته‌کانی پێشووتر
به‌ره‌به‌ره‌ خو‌ی ده‌خشی‌نیت به‌ره‌و لاتان: چه‌سو‌ودی و‌رق لی‌بوون -کینه‌بی- ئه‌مه
تاشینه‌ره‌ نالیم موو ده‌تاشیت به‌لکو‌ دینداری ده‌تاشیت -نایه‌یلیت-، سو‌یند به‌ ئه‌و
زاته‌ی نه‌فسی من به‌ده‌سته‌ ناچنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ هه‌تاوه‌کو ئیمان (باوه‌ر) نه‌هین
وئیمان نا‌هین هه‌تاوه‌کو یه‌کترتان خو‌ش نه‌ویت، ئایا شتیکتان پێ بلیم که‌ ئه‌مه
ده‌هینیتته‌ دی و‌جی‌گیری ده‌کات؟ سه‌لامکردن له‌ نیوانتاندا‌ بلاو بکه‌نه‌وه‌» [سنن
الترمذی: ۲۵۱۰].

ئاینی ئیسلام نه‌هی ده‌کات له‌ پیلانی شه‌ر و‌خراب، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْثَرَ مُّجْرِمِهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۲]

واته: {بهو شیویه له هه موو شاریکدا گه وره ترینی تاوانباریمان کرد (به دهسه لاتدار) بۆ ئه وهی پیلان و فیل بکه ن لهو شارانه دا وه فیل و پیلان ناکه ن (له کهس) بێجگه له خۆیان به لām ئه وان ههستی پێ ناکه ن} [الأنعام: ۱۲۳].

خوای گه وره باسی ئه وه ده کات که جوله که کان هه و لیا ندا بۆ ئه وهی مه سیح (عیسا) - علیه السلام- بکوژن و پیلانیان بۆی گیرا؛ به لām خوای گه وره پیلانی بۆ ئه وان دانا، خوای گه وره روونی کرده وه که پیلانی شه ر و خراپه ته نها بۆ پیلاندا پێژه ره که ده گه ر پته وه، خوای گه وره ده فهر مویت:

﴿ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ؕ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ مُسْلِمُونَ ﴿٥١﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَكْرُؤًا لِمَكَرِ اللَّهِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ الْمَكْرِينَ ﴿٥٣﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَخَذْنَاكُمْ بَيْنَهُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٤﴾﴾ [آل عمران: ٥١-٥٥]

واته: {ئه مجا کاتی که عیسا ههستی کرد به بیباوه ری گه له که ی ووتی: کێ له گه ل مندا دینی خوا سه رده خات ها وه لانی (حه وارییه کانی) ووتیان ئیمه سه رخه ری ئایی خوداین بر و امان به خوا هی نا وه و تۆ ئه ی عیسا شاهید به که ئیمه گو ئرایه ل و ملکه چی ئه وین (۵۲) ئه ی پهروه ردگار مان ئیمه با وه رمان هی نا به وهی که نار دو و ته ته خواره وه، وه شو ئیکه وه ته ی پیغه مبه ری تۆین؛ خوا یه نا ومان بنو و سه (بمانز مێره) له گه ل بر واداران ی (یه ک خوا په رست) دا (۵۳) (جوله که کان) پیلانیان گیرا (بۆ کوشتنی عیسا) خوداش له به رانه ردا پیلانی لی گیران وه خواش چاکترین پیلان گیره (له به رانه بر پیلان گیراندا بۆ پووچه لکر د نه وهی فرو فیله کانیا ن) (۵۴) (بی هینه ره وه یادت) کاتیک خوا فه رمو ی ئه ی عیسا من تۆ ده به مه وه و به رزت ده که مه وه بۆ لای خۆم وه پاک که ره وه ی تۆم له (ها وده می) ئه وانه ی که بیبا وه ر بوون وه په ی ره وانی (راسته قینه ی) تۆ به رز ده که مه وه به سه ر بیبر وایاندا هه تا رۆژی دوای پاشان گه رانه وه تان بۆ لای منه ئه مجا بریار ده ده م له نیوان تاندا له و شتانه ی که تیایاندا جیاواز و نا کوکن (۵۵)} [آل عمران: ۵۵-۵۴].

خوای گه‌وره باسی ئەوه‌مان دە‌کات که قه‌ومی پێغه‌مبەر سālح -علیه السلام- پیلانیان بۆی دانا و ویستیان بیکوژن؛ بە‌لام خوای گه‌وره پیلانی بۆ ئەوان دانا و لە‌ناویانی برد و هه‌موو قه‌ومه‌که‌ تیا‌چوون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ﴾ (٤٩) وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبُهُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ [النمل: ٤٩-٥١]

واته: {وو‌تیا‌ن (به‌یه‌کتری) سو‌ئید بخۆ‌ن به‌خوا‌که به‌شه‌ودا هێ‌رش ده‌که‌ینه سه‌ر ما‌ل و خێ‌زانی (سālح و هه‌موویان له‌ناو ده‌به‌ین) له‌پاشان ده‌ئێ‌بن به‌که‌سو‌کاری (سālح) ئێ‌مه‌ نا‌گمان له‌کوشتن و تیا‌چوونی خێ‌زانی ئە‌و نێ‌یه‌ و بێ‌گومان راستیش ده‌که‌ین (٤٩) ئە‌وان پیلانی نه‌خشه‌یان دا‌رشت به‌پیلاندانیکی خراب (بۆ‌کوشتنی سālح) ئێ‌مه‌ش (له‌به‌رامبه‌ر پیلانی ئە‌واندا) پیلانمان گێ‌را (بۆ‌له‌ناو بردنیا‌ن) به‌پیلانگێ‌را‌نیکی به‌هێ‌ز له‌کاتی‌که‌دا ئە‌وان هه‌ستیان نه‌ده‌کرد (٥٠) ئە‌مجا سه‌رنج ده‌سه‌ره‌نجامی پیلانی ئە‌وان چی‌لێ‌هات چۆ‌ن ئێ‌مه‌ ئە‌وان و قه‌ومه‌که‌یا‌نمان هه‌موو پێ‌که‌وه‌ له‌ناو برد (٥١)} [النمل: ٤٩-٥١].

ئای‌نی ئی‌سلام نه‌هی ده‌کات له‌دزی‌کردن، پێ‌غه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «لَا يَزْنِي الرَّأْيِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرِبُ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ» واته: «زیناکه‌ر کاتی‌که‌ زینا ده‌کات ئی‌ماندار نێ‌یه‌، و دز کاتی‌که‌ دزی ده‌کات ئی‌ماندار نێ‌یه‌، و مه‌ی خۆ‌ر -ئاره‌ق خۆ‌ر- ئی‌ماندار نێ‌یه‌ له‌کاتی مه‌ی -سه‌رخۆ‌شکه‌ر- خواردنه‌وه‌، به‌لام له‌پاشاندا -له‌پاش ئە‌م تا‌وا‌نانه‌- ده‌رفه‌ت هه‌یه‌ بۆ‌ته‌وبه‌کردن» [صحیح البخاری: ٦٨١٠].

ئای‌نی ئی‌سلام نه‌هی ده‌کات له‌سته‌م‌کردن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ [النحل: ٩٠]

واته: {به‌پاستی خوا‌فه‌رمان ده‌دات به‌دادگه‌ری و به‌چاکه‌ و به‌به‌خشین به‌خزم و خویش وه (خوا) رێ‌گری ده‌کات له‌داوێ‌ن پێ‌سی و خراپه‌ و ده‌ستدریژی ئامۆ‌زگاری‌تان

ده کات بۆ ئه وهی په ند وه رگرن و بیریکه نه وه{[النحل: ۹۰]}.

وپیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرُ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ» واته: «خوای گه وره وهی بۆ ناردووم به وهی که ساده بن (-متواضع- بن) بۆ ئه وهی هیچ که سیک سته م له که سیک تر نه کات وهیچ که سیک شانازی به سه ر که سیک تره وه نه کات». [صحیح ابی داود: ۴۸۹۵].

ئاینی ئیسلام نه هی ده کات له سته مکردن، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ [آل عمران: ۵۷]

واته: {بیگومان خوا سته مکارانی خوش ناویت}{آل عمران: ۵۷}.

هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ [الأنعام: ۱۱]

واته: {به راستی سته مکاران رزگار یان نابیت}{الأنعام: ۲۱}.

خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ [الإنسان: ۳۱]

واته: {وه ئاماده ی کردووه بۆ سته مکاران سزای سه خت}{الإنسان: ۳۱}.

وپیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حَتَّى يُفْطَرَ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ تُحْمَلُ عَلَى الْعَمَامِ وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاوَاتِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ» واته: «سئ چین نزاکانیان رته ناکریته وه: پیشه وایه کی (ده سه لاتداریک) دادپه وه ر، وکه سی رۆزووگر هه تاوه کو رۆزووه که ی ده شکینیت، ونزای سته ملیکراو که نزاکه ی له سه ر هه وره کان هه لده گیریت وده رگاکی ئاسمانی بۆ ده کریته وه وپه روه ردگاری به رز و شکۆدار ده فهرمویت: سویند به عیزه ت و شکۆداریم سه رت ده خه م ئه گه ر پاش ماوه یه کیش بیت» [أخرجه مسلم: (۲۷۴۹)، والترمذی: (۲۵۲۶)، وأحمد: (۸۰۴۳)].

کاتیک پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- موعازی نارد بۆ یه مه ن، پێی فه رموو: «وَأَتَقَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ» واته: « وئاگاداری نرای سته ملیکراو به چونکه له نیوان ئهو وخوادا هیچ په رده یه ک نییه » [صحیح البخاری: ۱۴۹۶].

وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت: «أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَلَّفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بَغَيْرِ طِبِّ نَفْسٍ فَأَنَا حَجِيجُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» واته: «هه رکه سیک سته م له په یمان پێدراوێک -موعاهیدیک- بکات یان مافی بخوات یان ئه رکێک بخاته سه ری که له توانایدا نه بێت یان شتیکی لی ببات به بی ئه وهی خۆی رازی بێت؛ ئه وا من رووبه رووی ئه و که سه ده وه سته مه وه له رۆژی قیامه تدا» [سنن أبي داود: ۳۰۵۲].

ئاینی ئیسلام نهی ده کات له هه موو ره وشتیکی ناشیرین وپیس وخراب وهه روه ها نهی ده کات له هه موو مامه له یه کی سته مکارانه.

۳۶- ئايىنى ئىسلام نەھى دەكات لەو مامەلە دارايانەھى كە رېبا (سوو)ى تېدايە، يان غەرەرە -مەترسيە يان قوماراييە، يان نەزانىنى سەرەنجام يان پارە يان كاتە-، يان ستەمە، يان فېلىيان تېدايە، يان ھۆكارە بۆ تووشبوون بە زيان وکارەساتى گشتى بۆ سەر كۆمەلگا وگەل وتاكەكان.

ئايىنى ئىسلام نەھى دەكات لەو مامەلە دارايانەھى كە رېبا (سوو)ى تېدايە، يان زيان يان ستەم يان فېلە، يان ھۆكارە بۆ تووشبوون بە زيان وکارەساتى گشتى بۆ سەر كۆمەلگا وگەل وتاكەكان. وپېشتر ئەو ئايەت وفەرموودانە باسكرا كە رېبا وستەم وفېلكرن

-غەش- وخراپە كارى نانەوہ لەسەر زەويدا حەرام دەكەن، خواى گەورە دەفەرموئیت:

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا

مُبِينًا﴾ [الأحزاب: ٥٨]

واتە: {وہکەسانیک کە ئازارى پياوان وئافرەتانی ئيماندار دەدەن بە بى ئەوہى ھېچ تاوانىکيان کردبیت ئەوہ بەراستى ئەوانە بوھتان وتاوانىکى ئاشکرايان گرتوتە ئەستۆ} [الأحزاب: ٥٨].

وخواى گەورە دەفەرموئیت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ [فصلت: ٤٦]

واتە: {ھەرکەسێک کارى چاکە بکات (قازانجەکەى) بۆ خۆيەتى ھەر کەسێش خراپە بکات (زيانەکەى) بۆ خۆيەتى وپەرورەدگارت ستەم لە بەندەکانى ناکات} [فصلت: ٤٦].

ولە سونەتدا ھاتووہ: «پېغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- برپار وحوکمى داوہ لەسەر ئەوہى: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ» واتە: «زيان بە خۆتان و بە يەکتەر مەگەيەنن، جا بە ئەنقەست يان بەبى ئەنقەست بێت» [سنن أبى داود].

وپېغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرموئیت: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَبِيْقَهُ وَمَنْ كَانَ

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْفِلْ خَيْرًا أَوْ لَيْسَ كَت. وفي رواية: فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ» واته: «ئهوهی باوه‌ری به خودا ورژوی دواپی هه‌یه؛ ئەوا با ریز له دراوسێکه‌ی بگریت، ئەوهی باوه‌ری به خودا ورژوی دواپی هه‌یه؛ ئەوا با ریز له میوانه‌که‌ی بگریت، ئەوهی باوه‌ری به خودا ورژوی دواپی هه‌یه؛ ئەوا با قسه‌ی خیر بکات یان بیده‌نگ بیت، وله گیرانه‌وه‌یه‌کدا: -ئهوهی باوه‌ری به خودا ورژوی دواپی هه‌یه-؛ ئەوا با چاکه‌کار بیت به‌رامبه‌ر دراوسێکه‌ی» [صحیح مسلم: ۴۷].

وپیغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمویت: «عُدْبَتِ امْرَأَةً فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ هِيَ حَبْسَتْهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ حَشَاشِ الْأَرْضِ» واته: «ئافره‌تیک سزا درا وچوو ده‌ژه‌خه‌وه به‌هوی پشیل‌یه‌که‌وه چونکه به‌ندی ده‌کرد هه‌تاوه‌کو پشیل‌یه‌که‌مرد، نه‌خواردن وخوراندنه‌وه‌ی پێدا ونه‌هێشتی بۆ خۆی له‌شتی سه‌رزه‌وی بخوات». [صحیح البخاری: ۳۴۸۲].

ئهمه‌سزای که‌سێکه‌که‌ ئازاری پشیل‌یه‌که‌ بدات؛ ئە‌ی چی سه‌باره‌ت به‌که‌سێک که‌ بپیته‌هوی ئازاردنی خه‌لکی بێ تاوان.

ئێین عومه‌ر -ره‌زای خوايان لی‌بی‌ت- ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- چوو سه‌ر مینه‌ر وه‌ ده‌نگیکێ به‌رز قسه‌ی کرد، وفه‌رمووی:

«يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفْضِ الْإِيمَانُ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عَمْرٍ يَوْمًا إِلَى الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكُعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَ حُرْمَتَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتِكَ وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ» واته: «ئە‌ی ئە‌وانە‌ی که‌ به‌ زمان مسو‌لمان بوون وئیمان نه‌چوونه‌ نیو د‌لتان؛ ئازاری مسو‌لمانان مه‌ده‌ن وجن‌یویان پ‌نمه‌ده‌ن وشو‌ینی که‌موکورتی وعه‌یبه‌کانیان مه‌که‌ون، چونکه ئە‌وه‌ی شو‌ننه‌ی عه‌یبه‌ وکه‌موکورتی برای مسو‌لمانی؛ ئە‌وا خودا شو‌ینی عه‌یبه‌ی ئە‌و ده‌که‌ویت، وئ‌ه‌وه‌یشی خودا شو‌ینی عه‌یبه‌ی بکه‌ویت؛ ئە‌وا ئابرووی ده‌بات ئە‌گه‌ر له‌ نیو ماله‌که‌ی خو‌یشیدا بیت»، گیره‌ره‌وه‌ی فه‌رمووده‌که‌ ده‌لێت: ر‌ژژکیان ئێین عومه‌ر سه‌یری که‌عه‌ی کرد و وو‌ی: «چه‌ندێک مه‌زنی وجه‌ندیک وری‌زلی‌گه‌راویت به‌لام ئیماندار ر‌یزی له‌ تو‌گه‌وره‌تره‌ له‌ لای خودا» [أخرجه الترمذي: (۲۰۳۲)، وابن حبان: (۵۷۶۳)].

وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفه رمویت: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَلَا يُوْذِ جَارُهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَیْفُهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ» واته: «ئهوهی باوهری به خودا ورپوژی دواپی
ههیه؛ ئهوا با نازاری دراوسیکهی نه دات، ئهوهی باوهری به خودا ورپوژی دواپی ههیه؛ ئهوا
با ریز له میوانه کهی بگریت، ئهوهی باوهری به خودا ورپوژی دواپی ههیه؛ ئهوا با قسهی
خیر بکات یان بیدهنگ بیت» [صحیح البخاری: ۶۰۱۸].

«وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "هَلْ تَذَرُونَ مَنِ الْمُفْلِسِ؟" قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. قَالَ: "إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصِيَامٍ وَصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ عِرَضَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا فَيُقْعَدُ فَيَقْصُ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فُتِنْتَ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ"»
واته: «له ئهپی هورهیرهوه -رهزای خوی لیبیت- که پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفه رمویت: «ئایا دهزانن کهسی مایه پوچ (موفلیس) کییه؟»، ووتیان: کهسی مایه پوچ له نیوانماندا ئهوهیه که هیچ پاره ومولکیکی نییه. -صلی الله علیه وسلم- دهفه رمووی: «کهسی مایه پوچ (موفلیس) ئهوه کهسیه له نیو ئومه ته کهم که رپوژی قیامهت دیت ونوژ ورپوژو وزه کاتی ئه نجامداوه، بهلام به ناههق: جوینی داوه، وتومهتی هه ئواسیوه، وپارهی خه لکی خواردووه، وخوینی خه لکی رشتووه، وله خه لکی داوه، ئهوانهی سته می لیان کردووه له چاکه کانی دهدریت پینان. کاتیک چاکهی نامینیت پیش ئهوهی داده پهرهوهی به تهواوی جیبه جیبکریت خراپه کانی ئهوه سته ملیکراوانه فری دهدریت هه سهری، پاشان فری دهدریت هه نیو دوزهخ» [أخرجه مسلم: (۲۵۸۱)، والترمذی: (۲۴۱۸)، وأحمد: (۸۰۲۹)].

پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفه رمویت: «كَانَ عَلَى الطَّرِيقِ عُصْنُ شَجَرَةٍ يُؤْذِي النَّاسَ فَأَمَّا ظَهْرُ رَجُلٍ فَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ» واته: «له سهر ریگوبانیکی لقه داریک هه بوو نازاری خه لکی ده دات، پیاویک ئهوه لقه داره لایبرد؛ بههوی ئهوه کردهوهیهوه چوه نیو بههه شتهوه» [أخرجه البخاری: (۶۵۲)، ومسلم: (۱۹۱۴)، وابن ماجه: (۳۶۸۲)، وأحمد: (۱۰۴۳۲)].

لابردنی لقه دارئیک ھۆکاری چوونە بەھەشتە؛ ئەی چی سەبارەت بەو ئەو کەسە
ھۆکاری ھیدایەتدانی خەلکیە وناخۆش و ئازارەکانیان لەسەر لادەبات. و بە
پێچەوانە و ەشەو ە دانانی لقه دارئیک بۆ ئازاردانی خەلکی لەو ە ھۆکاری چوونە دۆزەخ بێت؛
چ جایی ئەو کەسە خەریکی بۆ لاکردنەو ە کوفر و تاوانە بۆ ئەو ە خەلکی بەرەو دۆزەخ
ببات.

۳۷- یه کیک له ئامانجه کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلام بریتیه له پاراستنی ئەقل وحه‌رامکردن وقه‌ده‌غه‌کردنی هه‌رشتیک بپێته هۆی تیک‌چوون ونه‌مانی ئەقل وهۆش وه‌کو مه‌ی خواردنه‌وه (خواردنه‌وه‌ی سه‌رخۆشکه‌ره‌کان)، ئیسلام ئاینی وه‌کو رۆشنکه‌ره‌وه‌ی رێبازی ئەقل ناساندووه؛ بۆ ئەوه‌ی مرۆف خودا بپه‌رستێت به‌ چارو‌رو‌شنی وزانسته‌وه، وشه‌ریعه‌تی ئیسلام باسی ئەقل وهۆشی به‌ مه‌زن داناوه وهه‌بوونی ئەقل وهۆشی به‌ مه‌رج داناوه بۆ واجب بوونی ئەرکه‌ شه‌رعییه‌کان (ته‌کلیفه‌ شه‌رعییه‌کان)، وئه‌ق‌لی ئازاد کرد له‌ کو‌ت وزنجیری خو‌را‌فیات وبت په‌رستی، له‌ ئاینی ئیسلامدا هه‌یج نه‌ی‌نی وحوکمێک نییه‌ که‌ تاییه‌ت بێت به‌ چینیکی دیاریکراو جیا له‌ چینه‌ کانی تر، وهه‌موو حوکم وشه‌ریعه‌ت ویاسا‌کانی ئاینی ئیسلام ئەق‌لی سه‌لامه‌ت وته‌ندروست قبو‌لی ده‌کات ودانی پێدا ده‌نێت، چونکه‌ ئەم حوکمانه‌ ئه‌وه‌یه‌ری دادپه‌روه‌ری وحه‌یکمه‌تی تێدا‌یه.

ثانی ئیسلام ھاتووہ بۆ پاراستنی ئەقل و پرسی ئەقل و بیرکردنەوہ و یتیکەبەشتنی بەرز و بلند کردەوہ، خوای گەورە دەفەر مەوت:

﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [الإسراء: ٣٦]

واته: {به‌راستی گوئ وچاو وډل هه‌موو ئه‌وانه (خاوه‌نه‌کانیان) به‌پر‌سیارن
لینان} [الإساءة: ۳۶].

بۆيە واجبه له سهر مروف كه نه قلى بباريژيت بۆيه ئاينى ئىسلام سهرخوشكه ره كانى
حه رامكردوو كه (مهى ومادده هوشبه ره كان وهه رشتيك ده گريته وه كه ببيته هوئى
له ده ستدانى بير وهوش)، وحه رامكردى سهرخوشكه ره كان له برگه ي ژماره (34) دا
باسكر و زور له ئايه ته كانى قورئانى پيروز بهم رستانه كوئالى هاتوو:

﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (البقرة: ١٢٩)

واته: {به لکو ژیریتان بخه نه کار ویریکه نه وه} [البقرة: ۲۴۲].

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [الأنعام: ٣٣]

واته: {وه ژيانى دونيا هيچ نبيه بيجگه گالته و سه‌رقالې نه‌بيت وه بېگومان مالى دواړوژ چاکتره بو ئه‌وانه‌ى خوږيان ده‌پاريزن و له خوا ده‌ترسن ده‌ى ثايا بو ژير نابن} [الأنعام: ٣٢].

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ [يوسف: ٢]

واته: {به‌راستى ئيمه ناردومانه‌ته خواره‌وه قورئانيک به -زمانى- عه‌ره‌بى بو ئه‌وه‌ى ژيرين ولي تېبگه‌ن} [يوسف: ٢].

وخواى گه‌وره روونى کردووه‌ته‌وه که هيدايت وحيکه‌ت ته‌نها ئه‌وانه‌ى ئاقل وژيرن سوودى لیده‌بين و ته‌نها ئه‌وانه‌ن زيرک وه‌وشمه‌نده‌کان، خواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو

الْأَلْبَابِ﴾ [البقرة: ١٢٩]

واته: {ده‌يه‌خشيت ژيرى ودانايى به هه‌رکه‌سيک که بيه‌ويت و هه‌رکه‌سيک ژيرى ودانايى پيدراييت ئه‌وا به‌راستى خير وچاکه‌يه کى زورى پيدراوه، زورينه په‌ند وه‌رناگرن ته‌نها خاوه‌ن ژيرى وه‌وشمه‌نده‌کان نه‌بيت} [البقرة: ٢٦٩].

بو‌يه ثابى ئيسلام بوونى ئه‌قلى به مه‌رج داناوه بو واجب بوونى ئه‌رکه‌شه‌رعيه‌کان ته‌کليفه شه‌رعيه‌کان، پيغه‌مه‌رى خدا -صلى الله عليه وسلم- ده‌فهرمويت: «رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ» واته: «پينووسى تاوان نوسين له‌سه‌ر سى کومه‌ل هه‌لگيراهه: که‌سى خه‌وتوو هه‌تا به‌خه‌به‌ر ده‌بيته‌وه، ومندال هه‌تا بالغ ده‌بيت، وکه‌سى شيت هه‌تا چاک ده‌بيته‌وه (ئاقل ده‌بيته‌وه)» [أخرجه البخاري: (٥٢٦٩)، وأبو داود: (٤٤٠٢)، والترمذي: (١٤٢٣)، والنسائي في السنن الكبرى: (٧٣٤٦)، وأحمد: (٩٥٦)، وابن ماجه: (٢٠٤٢)].

وئاینی ئیسلام مرقوفی ئازاد کرد له کۆت و زنجیری خورافیات و بت په رستی، و سه بارهت به حالی ئومه تانی پيشوو که دهستانگرت به خورافیات و په تداوهی ئه وه هه قه ی لایه ن خوداوه هاتبوو، خوا ی گه و ره ده فرمویت:

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ٢٣]

واته: {ههروه ها پيش تو ههچ پيغه مبهريکمان نه ناردوو له ههچ شاريکدا مه گه ر خو شگوزهرانه کان (دهوله مه نده کان) ی ووتويانه به راستی ئيمه باوو باپیرانی خو مان له سه ر ئاینیک بينيووه وه به راستی ئيمه له سه ر ئاینی ئه وان ده روين} [الزخرف: ٢٣].
خوای گه و ره سه بارهت به گفتوگوي ئیبراهيم -عليه السلام- له گه ل قه و مه که ی له قورئانی پیروزدا ده فرمویت: که ئیبراهيم -عليه السلام- فه رموويه تی:

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ﴾ [الأنبياء: ٥٢-٥٣]

واته: {ئا ئه م په يکه ر و بتانه چين؟ که ئيوه ده يان په رستن (به لايانه وه ماونه ته وه)؟ (٥٢)
-قه و مه که ی- ووتيان: باو باپیرانمان بينيووه ئه مانه يان په رستوو (٥٣)} [الأنبياء: ٥٢-٥٣].

وئاینی ئیسلام هات و فه رمانی به خه لکی کرد که واز له بت په رستی به یین و ده ست هه لېگرن له و شته خورافیاتانه ی که له باو باپیرانه وه ماوه ته وه، و فه رمانی به وه کرد که ده بیت مرقوف شوئی رېیازی پيغه مبه ران بکه ویت -عليهم الصلاة والسلام-.

له ئاینی ئیسلامدا ههچ نه یی وحوکمیک نییه که تایبهت بیت به چینیکی له خه لکی جیا له چینه کانی تر، عه لی کوری ئه بی تالیب -په زای خوا ی لیبت- که کوری مامی پيغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- و می ردی فاتیمه ی کچیتی پرسیا ری لیکرا: ئایا پيغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- شتیکی تایبه تی به ئيوه و توو (پيشانداوه) که به خه لکی نه و توبیت (پيشان نه دا بیت)؟ ئه ویش (عه لی) ووتی: «ههچ شتیکی به تایبهت بو ئيمه نه و توو (پيشان نه داوه) که به خه لکی تری نه و و توبیت مه گه ر ئه وه نه بیت

که له کپلانی شمشیره که مدایه»، گیره ره وه که ده لیت: «په ریه کی دهره ینا که تپیدا نووسرايوو: «نه فره تی خودا له و که سه ی ناژهل سهرده بریت (قوربانی ده کات) له پیناو که س وشتیک جگه له خودا، ونه فره تی خودا له و که سه ی نیشانه کانی زهوی ده گوریت (بوئه وهی خاکی که سیکی تر بو خوی ببات)، ونه فره تی خودا له و که سه ی نه فره ت له دایک وباوکی ده کات، ونه فره تی خودا له و که سه ی که پشتیوانی بیدعه چیه ک -یان تاوانباریک- ده دات» [صحیح مسلم: ۱۹۷۸]. وهه موو حوکم ویاسا وشه ریه ته کانی ئاینی ئیسلام ئه قلی دروست وسه لامه ت یی رازیه وبه لایه وه په سه نده، وئهم حوکمانه له ئه وپه ری دانایي وحیکمه ت و دادپه روه ریدان.

۳۸- ئەگەر شوئىنكە وتووانى ئاينە پوچە ئەكان درك نەكەن بەو دژيە كى وشتانەى
 كە لە ئاينە پوچە ئەكەدا ھەيە كە ئەقلى سەلامەت رەتى دەكاتەوہ؛ ئەوا پياوانى
 ئاينە كە شوئىنكە وتوووان بەوہ ھەندەخە ئەتین كە ئاين لە سەرەوہى ئەقلە
 وئەقل بۆى نىيە لە ئاين تىبگات ودركى پىبكات، بەلام ئىسلام ئاينى وەكو
 رىگايە كى رۆشنا بۆ ئەقل داناوہ كە بەھۆيەوہ ئەقل رىگا ومەبەستى خۆى
 دەزانىت لەم ژيانەدا، وئائىنە پوچە ئەكان دەيانەوئىت مروف واز لە ئەقل بەھينىت
 وشوئىيان بکەوئىت، وئائىنى ئىسلام دەيەوئىت مروف ھۆشى بىتەوہ وئەقلى
 بەكاربەھينىت بۆ ئەوہى ھەقىقەت وراستىەكانى بۆ دەرېكەوئىت بەو شىوہيەى
 كە ھەيە.

ئەگەر شوئىنكە وتووانى ئاينە پوچە ئەكان درك نەكەن بەو دژيە كى وشتانەى كە لە
 ئاينە پوچە ئەكەدا ھەيە كە ئەقلى سەلامەت رەتى دەكاتەوہ ئەوا پياوانى ئاينە كە
 شوئىنكە وتوووان بەوہ ھەندەخە ئەتین كە ئاين لە سەرەوہى ئەقلە وئەقل بۆى نىيە
 لە ئاين تىبگات ودركى پىبكات، بەلام ئىسلام ئاينى وەكو رىگايە كى رۆشنا بۆ ئەقل
 داناوہ كە بەھۆيەوہ ئەقل رىگا ومەبەستى خۆى دەزانىت لەم ژيانەدا، وئائىنە
 پوچە ئەكان دەيانەوئىت مروف واز لە ئەقل بەھينىت وشوئىى ئەوان بکەوئىت، وئائىنى
 ئىسلام دەيەوئىت مروف ھۆشى بىتەوہ وئەقلى بەكاربەھينىت بۆ ئەوہى ھەقىقەت
 وراستىەكانى بۆ دەرېكەوئىت بەو شىوہيەى كە ھەيە، خواى گەورە دەفەرموئىت:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ
 نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِلَيْكَ لَتَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ [الشورى: ٥٢]

واتە: {ھەر بەو شىوہيەى كە ووتمان قورئانمان بۆ تۆنارد بە فەرمانى خۆمان كە
 تۆنەندەزانى كىتب وئيمان چىيە بەلام ئىمە ئەوہمان كرده پووناكيەك رىئىمونى ھەر
 كەسيكى پى دەكەين كە بمانەوئىت لە بەندەكانمان وە بەراستى تۆ (خەلك) رىئىمونى
 دەكەيت بۆ رىگاي راست} [الشورى: ٥٢].

وہی خودا بہ لگہ ونیشانہی زوری تیدایہ کہ رینمویتی ئەقلہ سہ لامہ تہ کان دە کات
بۆ ھەندیک ھەقیقەت وراستی کہ ئەقل ھەز دە کات بیزانیت و باوەری پێ بەینیت،
خوای گەورە دەفەر مۆیت:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: ١٧٤]

واتە: {ئەی خەلکینە بە راستی بۆتان ھات بە لگە ی ئاشکرا لە پەرورەدگار تانەو،
وناردمانە خواریو بۆتان نور ورووناکیە کی ئاشکرا (کە قورئانە)} [النساء: ١٧٤].

خوای گەورە -سبحانہ و تعالی- دەیانەوێت مەرۆف لە نور و پۆشنایی ھیدایەت
وزانست و ھەقیقەتدا بژیت، بەلام شەیتانەکان و تاغونەکان دەیانەوێت مەرۆف لە
تاریکی کوفر و نەفامی و گومرایی بژیت، خوای گەورە دەفەر مۆیت:

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ

يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ [البقرة: ٢٥٧]

واتە: {خوای دۆست و پشتیوانی ئەوانە یە کە بریادارن دەریان دەھێنیت لە
تاریکستانی بیباوەری و کوفرەو بەرەو باوەر (ئیمان) و رینموونی و ئەوانە ی کە بیباوەر
(کافر) شەیتان دۆستیانە دەریان دەھێنیت لە رووناکی بیروباوەر (ئیمان) بەرەو
تاریکستانی کوفر و گومرایی} [البقرة: ٢٥٧].

۳۹- ٲاينی ئیسلام زانستی راست و دروست به مهزن داده‌نیت وهانی گه‌رانی زانستی ده‌دات که دوور بیت له هه‌وا وئاره‌زوو، و بانگه‌شه ده‌کات بو تپروانین و بیرکردنه‌وه له ده‌روون و لاشه‌ی مروف و گه‌ردوون و بوونه‌وه‌ره‌کان وئو شتانه‌ی له ده‌ور و پشتمان، و ده‌ره‌نجامه راست و دروسته‌کانی زانست تووشی هیچ پیک‌دادانیک نابن له‌گه‌ل ٲاینی ئیسلامدا.

ٲاینی ئیسلام زانست و عیلمی راست و دروست به مهزن داده‌نیت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

[المجادلة: ١٧]

واته: {خودا پله و پایه‌ی ئه‌و که سانه به‌رز ده‌کاته‌وه له ئپوه که بر وایان هپناوه وه ئه‌وانه‌ی که زانستیان پ به‌خسراوه به‌چهند پله‌یه‌ک (پله‌یان به‌رز ده‌کاته‌وه) وه خوا شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن} [المجادلة: ١١].

خوی گه‌وره شاهیدی دانی زانایانی له‌گه‌ل شاهیدی دانی خوی و فریشته‌کان باسکردووه سه‌باره‌ت به‌شاهیدی دان له‌سه‌ر مه‌زنترین بابته، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ﴾ [آل عمران: ١٨]

واته: {خودا شاهیدی ده‌دات (واته رایده‌گه‌یه‌نیت و به‌ه‌نگه ده‌یچه‌سپینیت) که به‌راستی هیچ په‌رستراوێکی به‌هه‌ق و راست نییه که شایه‌نی په‌رستن بیت جگه له ئه‌و زاته مه‌زنه نه‌بیت و فریشته‌کانیش شاهیدی ده‌ده‌ن (واته: دانپیدا ده‌نن) و خاوه‌ن زانسته‌کان (زانایان) یش شاهیدی ده‌ده‌ن (واته: باوه‌ری چه‌سپاویان هه‌یه)، خودا هه‌میشه دادپه‌روه‌ری راگرتووه؛ هیچ په‌رستراوێکی هه‌ق و راست نییه که شایه‌نی په‌رستن بیت جگه له ئه‌و و خودا شکو‌دار و دانایه} [آل عمران: ١٨].

واته: {لهمه وودوا به لگه کانی خوځمانيان نيشان دده دين له ئاسوى دونيا (له بوونه وهردا) وله خودى خوځاندا هه تا بوځيان ږوون بښته وه بڼگومان ئهم (قورئانه) راسته ئايا پهروه ردگارت بهس نښه که به راستى ئاگداره به سهر ههموو شتيکدا} [فصلت: ۵۳].

وخواى گه وړه دهفه رمويت:

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ [الأعراف: ۱۸۵]

واته: {ئايا ئه وانه ناروان؟ لهو موڼکه گه وړه و فراوانه ى له ئاسمانه کان و زهويدا هه يه ولهو شتانه ى خواى گه وړه دروستى کردوون وله وانه يه نزيک بوو بښته وه کوټايى (ژيان) يان ئينجا به چى قسه يه ک له پاش قورئان ږوا دهينى} [الأعراف: ۱۸۵].

وخواى گه وړه دهفه رمويت:

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ [الروم: ۹]

واته: {ئايا ئه وان به سهر زهويدا نه گه راون بو ئه وه ى بڼين سهره نجامى ئه و (گه لانه ى بڼياوږ بوون) له پيش ئه مان چوڼ بووه که زوړ به ښتر بوون له ئه مان (له خه لکى مه ککه) و زهويان کيلا (بو کشتوکال) و ئاوه دانيان کرده وه زياتر له مان وپيغه مبه رانيان بو هات به موعجيزه ږوونه کانه وه بو يه خوا سته ى لى نه کردوون (که له ناوى بردوون) به لام خوځيان سته ميان له خوځيان کرد} [الروم: ۹].

وئنه جامه زانستيه راسته کان تووشى پيکدا دان نابيت له گهل ئايى ئيسلامدا ولږه دا باسى يه ک نمونه ده که ين که له قورئانى پيروزدا ورده کاريه بچوکه کانښى باسکراوه پيش زياتر له هه زار وچوار سهد سال، که چى زانست له م سهدانه ى دواييدا درکى پيکرووه وزانيوويه تى و ورده کاريه کانى ئه م بابه ته ى دوزيه وه؛ بو يه ئه نجامه کانى

زانست وهكو ئهوهيه كه له قورئانی پیرۆزدا باسکراوه وئهم بابتهش بریتیه له چۆنییهتی دروستبوونی کۆریه له سکی دایکید، خوای گهوره دهفهرمویت:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٤﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْلًا فَكَسَوْنَا الْإِطْلَامَ لَحْمًا ﴿١٥﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٦﴾﴾ [المؤمنون: ١٣-١٦]

واته: {سویند بهخوا بهراستی مروڤمان دروستکرد له خۆلاسه و پالڤتهیه له قور (١٢) له پاشان ئهومان کرد به نوتفهیه ک -دلۆپه مه نیه ک- له ئارامگیه کی پته و (مندالدانی دایک) دا (١٣) دواتر نوتفه که مان -دلۆپه مه نیه کانمان- کرد به خوینی مه یو ئه مجا خوینه مه یوه که شمان کرد به پارچه گوشتیک و ئه مجا پارچه گوشته که مان کرد به ئیسقان ئه مجا به گوشت (پهیکه ره) ئیسکه که مان داپۆشی پاشان ئهومان کرد به دروستکراوێکی تر جا گهوره و پیرۆزه ئه و خوایه ی که چاکترینی به دیهینه رانه (١٤)} [المؤمنون: ١٢-١٤].

۴۰- وخواى گه‌وره ته‌ن‌ها كرده‌وه‌كان (په‌رسته‌نه‌كان) له‌ ئه‌و كه‌سانه‌ قبول ده‌كات كه‌ باوه‌ريان به‌ خودا هين‌اوه وملكه‌چى فه‌رمانه‌كانى بوون وباوه‌ريان به‌ پينغه‌مبه‌ران هين‌اوه -عليهم السلام-، وخواى گه‌وره ته‌ن‌ها ئه‌و كرده‌وانه (په‌رستنه‌نه) قبول ده‌كات كه‌ له‌ شه‌ريعه‌تدا فه‌رمانى له‌سه‌ر داوه، بؤيه چؤن مروؤف كوفر ويىباوه‌ر ده‌بيت به‌ خواى گه‌وره وهىواى ئه‌وه‌يه كه‌ پاداشتى بداته‌وه؟ وخواى گه‌وره ئيمان وباوه‌رى هيچ كه‌سيك قبول ناكات ئه‌ گه‌ر باوه‌رى به‌ هم‌موو پينغه‌مبه‌ران نه‌بيت -عليهم السلام-، وده‌بيت باوه‌ر به‌ينيت به‌ كوؤتا پينغه‌مبه‌ریش كه‌ موحه‌مه‌ده -صلى الله عليه وسلم-.

خواى گه‌وره ته‌ن‌ها كرده‌وه‌كان (په‌رسته‌نه‌كان) له‌ ئه‌و كه‌سانه‌ قبول ده‌كات كه‌ باوه‌ريان به‌ خودا هين‌اوه وملكه‌چى فه‌رمانه‌كانى بوون وباوه‌ريان به‌ پينغه‌مبه‌ران هين‌اوه -عليهم السلام-، خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت:

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٨﴾ [الإسراء: ١٨-١٩]

واته: {هه‌ركه‌سيك ته‌ن‌ها ژيانى دونياى بويت (له‌م دونيايه‌دا) زوو يئى ده‌ده‌ين ئه‌وه‌ى بمانه‌ويت بۆ هه‌ركه‌سيك له‌ پاشان دۆزه‌خمان بۆ سازداوه ده‌چيته‌ ناوى به‌ لۆمه‌كراوى وده‌ركراوى له‌ ميهره‌بانى خودا (١٨) هه‌ركه‌سيكيش مه‌به‌ستى رۆژى دواى بووبيت وه‌ هه‌ولئى بۆ بدات به‌و جوړه‌ى شايسه‌يه‌ و باوه‌رداريش بيت ئا ئه‌وانه كرده‌وه و تيكۆشانه‌كه‌يان وه‌رگيراوه (لاى په‌روه‌ردگاريان) (١٩) [الإسراء: ١٨-١٩].

وخواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت:

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ﴾ [الأنبياء: ٥٣]

واته: {ئينجا هه‌ر كه‌س (هه‌رچه‌ند) له‌ كرده‌وه چاكه‌كان بكات (به‌و مه‌رجه‌ى) باوه‌رداريش بيت ئه‌وا (پاداشتى) كۆششه‌كه‌ى وون نابيت و به‌فيرو ناپروات به‌راستى

ئىمه بۆ (كردهوه كانى) ئەو نووسەرىن{[الانباء: ٩٤]}.

خودا تەنھا ئەو پەرستىنە قىبۇل دەكەت كە لە شەرىعەتە كەيدا بىرارى لەسەر داو،
خوای گەورە دەفەر مۆيت:

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ١١٠]

[١١٠]

واتە: {ئىنجا هەركەسىك بەتەمايە بگەرئىتەو بۆ لای پەرورەدگارى (لە قىامەتدا)
ئەوا با كردهوهى چاك بكت وكەس نەكاتە هاوبەش وشەرىكى پەرورەدگار لە
پەرستنىدا}[الكهف: ١١٠].

خوای گەورە پرونى كردهوهتەو كە كردهوه بە چاك دانانریت ئەگەر لەو كردهوانە
نەبیت كە بە ئيمان و باوەر بە خودا وبە دلسۆزى بۆ خودا ئەنجامدراو، ولە
شەرىعتى خودا بىرارى لەسەر دراو و كەسەكە باوەرى بە هەموو پىغەمبەران
هەبوو؛ بەلام ئەگەر كردهوه كە يەكك لەم مەرجانەى تىدا نەبیت ئەوا رەت
دەكرئىتەو وقبۇل ناكريت، خوای گەورە دەفەر مۆيت:

﴿وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ [الفرقان: ٣١]

واتە: {هاتىن هەر كردهوهيە كيان كرد بوو هەموويمان وەكو تۆزى پرش وىلاو
لىكد}[الفرقان: ٢٣].

خوای گەورە دەفەر مۆيت:

﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ٢ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ٣ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ٤﴾ [الغاشية: ٢-٤]

واتە: {زۆر دەموچاو -پرو- لەو رۆژەدا ترسناك و پىسا وشەرمەزارن
(٢) هەولەدرێكى رەنجەرپۆن (٣) دەچنە نىوئاگرێكى زۆر گەرمەو (٤) [الغاشية: ٢-٤].

ئەم پرووانە لەو رۆژەدا خەجالت وشەرمەزارن و ماندوون بەهوى زۆر كردهوه
كردنەو بەلام كردهوهكانيان بە پى پەيامى خودا نەبوو؛ بۆيە سەرەنجام دەچنە
دۆزخەو، چونكە كردهوهكانيان بە پى ئەو شەرىعەتە نەبوو كە خودا دايبەزان،
بەلكو خودايان پەرست بە هەندىك كردهوهى هەلە وشوێنكەوتوى سەرانى

گومرایی بوون ئەوانەیی که ئایینی پوچەڵیان بۆیان دادەنا، ئەو کردەوه چاکەیی که له لای خوای گەوره قبول دەکریت ئەوەیە که دەبێت به دڵسۆزی بۆ خودا بێت و به گۆترەیی سونەتی پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بێت، ئیتر چۆن مەرووف کافر و بیباوەر دەبێت به خودا و هیوای ئەوەیە که خودا پاداشتی بداتەوه؟؟

خوای گەوره ئیمان و باوەرپەتانی هیچ کەسێک قبول ناکات مەگەر پاش ئەوه نەبێت که باوەر دەهێنیت به هەموو پیغەمبەران -علیهم الصلاة والسلام- و ئیمان دەهێنیت به پەيامی موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم-، و پێشتر باسی هەندیک بەلگەمان کرد سەبارەت به ئەم بابەتە له برگەی ژمارە (٢٠)، خوای گەوره دەفەر مۆیت:

﴿أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَايِكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَقِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: ٢٨٥]

واتە: {پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بروای هێنا بهو پەيامەیی که بۆی نێردراوه له پەروردگارێهوه له گەڵ برواداراندا هەموو بروایان هێناوه به خوا و به فریشتەکانی و به کتێبەکانی (پەيامەکانی) و به پیغەمبەران جیاوازی ناکەین له نیوان هیچ یه کێک له پەيامبەران (برواداران) ووتیان: (پیغەمبەر ئایینی خوای پێگەیانندین ئێمەش) بیستمان فەرمانبەرداریمان کرد داوای لیخۆشبوونت لێدەکەین ئەی پەروردگارمان و هەر بۆ لای تۆیە گەڕانەوهمان} [البقرة: ٢٨٥].

وخوای گەوره دەفەر مۆیت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَايِكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ١٣٦]

﴿١٣٦﴾

واتە: {ئەیی کەسانێک که باوەرپەتان هێناوه بەردەوام بن لەسەر باوەر بەخوا و پیغەمبەرەکەیی و بهو قورئانەیی ناردووێتیه خوارهوه بۆ پیغەمبەرەکەیی و بهو کتێبانەش که پێشتر ناردووێتیه خوارهوه, و هەر کەسێک بێ باوەر بێت به خوا و به

فريشته ڪاڻي و به ڪٽيڀه ڪاڻي و به پيڻه مبه ره ڪاڻي و به پوڙي دوايي ٿهوا به راستي گومرا
 بووه به گومرا پيهه ڪي زور دوور (له راستي) [النساء: ۱۳۶].

وخواي گه وره ده فهرمويت:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ
 مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۖ قَالُوا
 أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: ۸۱]

واته: {(بيهيڻه وه ياديان) ڪاتيڪ ڪه خوا پهيماني وه رگرت له پيڻه مبه ران ڪه
 هه رچيم پيدان له پهيام و حيكمهت و (شهريعت) له پاشان پيڻه مبه ريڪتان بوهات
 به برواهينهر بهو پهيامه ڪي له لاتانه ده بيت برواي پي بهينن وه يارمه تي بدن، خوا
 فهرمووي: ٿايا دانتان نا بهم پهيمانه دا؟ وه له سهر ٿه وه پهيماني منتان وه رگرت
 پيڻه مبه ران ووتيان: به لي دانمان پيدانا و پهيمانمان بهست خوا فهرمووي: ڪه واته
 ٿيوه به شاهيد بن وه منيش له گهل ٿيوه يه ڪيڪم له شاهيدان} [آل عمران: ۸۱].

٤١- ئامانجى ھەموو پەيامەكانى خۇدا بىرىتپە لەوھى :كە ئاينى ھەقى خۇدا
 مەرۇف بەرز وبلند وبالا بکات كە مەرۇف تەنھا بەندەھىەكى دلسۆزى
 پەرۋەردگارى ھەموو بوونەوەرەكان بىت، وئەم ئاينە مەرۇف رزگار دەكات
 لە كۆيلايەتى وبەندايەتى كەردن بۆ مەرۇفەكان وبۆ ماددە وبۆ خورافەت،
 ئاينى ئىسلام -ھەرۋەكو دەيبىنين- بانگەشەى ئەوہ ناکات: مەرۇفەكان
 بىگەردن، ودوورن لە كەموکورتي، ولە ئەوپەرى كاملىدان، ومەرۇفەكان
 بەرز ناکاتەوہ بۆ سەرەوہى پلەوپايەى خۆيان كە بيانکات بە پەرستراو
 وپەرۋەردگار وخودا.

ئامانجى ھەموو پەيامە ئاسمانىيەكان بىرىتپە لەوھى: مەرۇف بەرز وبلند وبالا بکات
 بۆئەوہى مەرۇف تەنھا بەندەھىەكى دلسۆزى پەرۋەردگارى ھەموو بوونەوەرەكان بىت، وئەم
 ئاينە مەرۇف رزگار دەكات لە كۆيلايەتى وبەندايەتى كەردن بۆ مەرۇفەكان وبۆ ماددە وبۆ
 خورافەت، پىغەمبەرى خۇدا -صلى الله عليه وسلم- دەفەرموت: «تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ
 وَالذَّرْهَمِ وَالْقَطِيفَةِ وَالْخَمِصَةِ إِنَّ أُعْطِيَ رِضًى وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ» واتە: «سەرشۆر
 بىت بەندەى دىنار، سەرشۆر بىت بەندەى درھەم، سەرشۆر بىت بەندەى جلوبەرگ،
 ئەگەر يىيى بىبەخشىت رازى دەبىت؛ ئەگەر يىيى نەبەخشىت تورە دەبىت». [صحيح
 البخاري: ٦٤٣٥].

مەرۇف ئۆير تەنھا ملکہچى فەرمانەكانى خۇدا دەبىت، بۆيە سامان ومال و پلەوپايە
 وعەشیرەت نايكەنە كۆيلە، وئەوہى لەم باسەدا ھاتوۋە بۆ خوئنەر روۋنى دەكاتەوہ كە ھالى
 خەلكى چۆن بوو پىش ھاتنى پەيام ئىسلام، ولە پاش ھاتنى ئەم پەيامە پىرۆزە چۆن ھالىان
 گۇرا؟؟!!

كاتىك ھەندىك لە مسولمانان كۆچيان كەرد بەرەو ھەبەشە وپادشاى ھەبەشە
 لەو كاتەدا -نەجاشى- پرسىارى لىكەردن، وپىيانى ووت: ئەم ئاينە چىيە كە بەھۆيە
 ناكۆكىتان دروستكرد بەرامبەر قەومەكەتان، ونەھاتنە نىو ئاينەكەى من ونەھاتنە
 نىو ئاينى ھىچ يەككە لە ئومەتەكان؟جەعفەرى كورى ئەبى تالب -رەزاي خواى
 لىبىت- يىي ووت: ئەى پادشا، ئىمە قەومىك بووين لە جاھىليەتدا -لە پىش
 ئىسلامدا- بتمان دەپەرست وگۆشتى مردوومان دەخوارد، وتاوانى قىزەوہنمان دەكەرد

و په یوه ندى خزمایه تیمان ده چراند و خراپه کار بووین بهرام بهر در اوسئ و که سى به هیز زال بوو به سهر که سى لاوازا، بهو شپوه به بووین هه تاوه کو خوى گه وره پیغه مبه ریکی له خو مان بو ناردین که زانیاریمان هه به سه بارت به ره چه له ک وراستگویی و نه مانه ت و داوین پاکى، و بانگى کردین بو ته نها به تاکدانانى (ته وحیدى) خودا و په رستنى، و بو وازه یان له په رستنى نهو شتانه ی که خو مان و باو بایرانمان ده مان په رست له به رد و بته کان، و فهرمانی پیکردین به راستگویی و پاراستنى نه مانه ت و گه یاندنى په یوه ندى خزمایه تی و چاکبوون بهرام بهر در اوسئ، و نه نجام نه دانی حه رامکراوه کان، و دوور که و تنه وه له م تاوانانه ییش: کوشتن و خوین رشتن (به ناهه ق)، و شاهیدی دانی درو، و خواردنى مالی هه تیو - به ناهه ق -، و بو هتان هه لواسین بو ئیماندارى داوین پاکى، و فهرمانی پیکردین به ته نها په رستنى خودا به بی نه وه ی هیچ هاوبه ش و شهریکى بو بریار بدهین له په رستنیاء، و فهرمانی پیکردین به نه نجامدانى نوږت و زه کاتدان و روژوو گرتن، و ده لیت: زور شتى تری ئیسلامی باسکرد، بو به ئیمه به راستمان دانا و باوه رمان پتی هیئا و شوینی که وتین بهو شپوه به ی نهو په یامه که ی هیئاوه بو به ئیمه ته نها خودا ده په رستین و هیچ هاوبه شیکى بو بریار نادهین، و هه موو نه وانه ی حه رامکرا له سه رمان ئیمه به حه راممان دانا (نه نجامی نادهین)، و هه موو نه وانه ی حه لاکرا بو مان ئیمه ش به حه لالمان دانا (دروسته نه نجامی بدهین) ... [رواه أحمد: ۱۷۴۰، ورواه أبو نعیم فی حلیۃ الأولیاء: ۱/۱۱۵].

ئاینی ئیسلام مرو فیه کان بهرز ناکاته وه بو سه ره وه ی پله و پایه ی خو یان و به رزیان ناکاته وه بو پله ی په روه ردگار پتی و خودایه تی. خوى گه وره ده فهرمویت:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا

يُخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۶۴]

واته: {پیان بلئ: نه ی خاوه ن په یامه کان وهرن بو لای و ته به کی راست و (یه کسان) له نیوان ئیمه و ئیوه دا که جگه له خوا هیچ نه په رستین و هیچ شتیک نه که یین به هاوبه شى (له په رستنیاء) و هه ندیکمان هه ندیکمان به په روه ردگار دانه نیین نه مجا نه گهر پشتیان هه لکرد ئیوه ش بلین: ئیوه شاهید بن که ئیمه فهرمان به ردار و گویری به ل و ملکه چی خوداین} [آل عمران: ۶۴].

وخواى گه‌وره ده‌فهرمويت:

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۖ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ

مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۸۰]

واته: {وخودا فه‌رمانتان پي‌نادات كه فريشته‌كان و پيغه‌مبه‌ران بكه‌ن به په‌رستراوى
خوتان چو‌ن (خودا) فه‌رمانتان پي‌ده‌دات بي‌باوه‌ر بن (كافر بن) دواى ئه‌وه‌ى كه ئيوه
بروادار بوون؟!} [آل عمران: ۸۰].

و پيغه‌مبه‌رى خودا - صلى الله عليه وسلم - ده‌فهرمويت: «لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطَرْتُ
النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ» واته: «زياده‌ره‌وى مه‌كه‌ن
له وه‌سفكردنې من هه‌روه‌كو چو‌ن نه‌سرانيه‌كان زياده‌ره‌وييان كرد له وه‌سفكردنې
كوپى مه‌ريه‌م (عيسا)، من ته‌ن‌ها به‌نده‌م، بويه بلين: به‌نده‌ى خودا (عبد الله)
و پيغه‌مبه‌رى خودا» [صحيح البخاري: ۳۴۴۵].

٤٢- خوای گهوره له شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا ریځه‌ی داوه به تەوبه‌کردن :که‌ ئه‌میش بریتیه له گه‌رانه‌وه‌ی مرو‌ف بو‌ لای په‌روه‌ردگار و وازه‌ینان له تاوان و‌گونا‌ه‌کان، و‌مسو‌لمان بوون و‌په‌یره‌و کردنی ئاینی ئیسلام هو‌کاره بو‌ لیخو‌شبوون له هه‌موو تاوان و‌گونا‌ه‌کانی پ‌یشوو، و‌هه‌روه‌ها تەوبه‌کردن هو‌کاره بو‌ لیخو‌شبوون له هه‌موو تاوان و‌گونا‌ه‌کانی پ‌یشوو، بو‌یه پ‌یویست نا‌کات تاوان و‌گونا‌ه‌کانی لای هیچ یه‌ک‌یک له مرو‌فه‌کان باس ب‌کات ودانی پ‌یدا بن‌یت له لای ئه‌وان.

و‌خوای گه‌وره تەوبه‌کردنی له ئاینی ئیسلامدا داناوه و‌پ‌یځه‌ی پ‌یداوه، و‌تەوبه‌کردن ئه‌میش بریتیه له: گه‌رانه‌وه‌ی مرو‌ف بو‌ لای په‌روه‌ردگاری ئه‌میش به تەوبه‌کردن و وازه‌ینان له تاوان و‌گونا‌ه‌کان.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: ٣١]

واته: {هه‌مو‌وتان تەوبه‌ب‌که‌ن و ب‌گه‌ری‌ته‌وه بو‌ لای خوا ئه‌ی ئیمان‌داره‌کان تا پ‌زگار و سه‌رکه‌وتوو بن} [النور: ٣١].

و‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ

الرَّحِيمُ﴾ [التوبة: ١١٥]

واته: {ئایا نه‌یان زانیوه که بی‌گومان هه‌ر خوا تەوبه‌ و په‌شیمانی له به‌نده‌کانی وه‌رده‌گری‌ت و هه‌ر ئه‌و خ‌یر و‌به‌خشینه‌کان وه‌رده‌گری‌ت و به‌راستی هه‌ر خوا‌یه وه‌رگری تەوبه‌یه و میه‌ره‌بانه (له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا)} [التوبة: ١٠٤].

و‌خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ [الشورى: ٥٥]

واته: {وَتَهُوَ خُودَايَه زَاتِكِه تَه وَبِه لَه بَه نَدِه كَانِي وَهَر دِه گَرِیْت وَلَه كَر دِه وَه خِرَآپِه كَان خُوش دِه بَیْت وَه هَر كَر دِه وَه یِه ك كِه ئِیَوَه نَه نَجَامی دِه دِه دَن پِی دِه زَانِیْت { [الشوری: ۲۵].

وپیغه مبه‌ری خودا- صلی الله علیه وسلم- ده‌فرمودیت: «للهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِّيَّةٍ مَهْلِكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَتَأْتِمُ فَاسْتَيْقِظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ فَطَلَبَهَا حَتَّى أَذْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَإِنَّا مَاتَ فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقِظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَاللَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ» واته: «خوای گه‌وره ئاسووده‌تره به ته‌وبه‌ی به‌نده‌یه کی ئیماندار زیاتر له پیاوئیک که ئازئه‌له‌که‌ی و خواردن و خواردنه‌وه‌ی سه‌رپشتی (ئازئه‌له‌که‌ی) له‌گه‌ئدایه له بیابانیکی چوئدا، پیاوه‌که خه‌وت و کاتیک هه‌ستا ئازئه‌له‌که‌ی رویشت (دیار نه‌ما) بویه به دوایدا گه‌را هه‌تاوه‌کو تووشی تینویتی بوو، وپاشان ووتی: بۆ شوئنه‌که‌ی خوُم ده‌گه‌رپمه‌وه وده‌خه‌وم هه‌تاوه‌کو ده‌مرم، وکاتیک سه‌ری له‌سه‌ر باسکی ده‌ستی دانا بۆ ئه‌وه‌ی بمریت، و خه‌به‌ری بوویه‌وه و بیانی ئازئه‌له‌که‌ی و خواردن و خواردنه‌وه‌کانی سه‌رپشتی له‌لای وه‌ستاوه، خوای گه‌وره ئاسووده‌تره به ته‌وبه‌ی به‌نده‌ی ئیماندار زیاتر له ئاسووده‌ی ئه‌م پیاوه به ئازئه‌له‌که‌ی و پورزیه‌کانی سه‌رپشتی» [صحیح مسلم: ۲۷۴۴].

مسوئلمان بوون وپه يره وکردنى ئاينى ئىسلام هۆكاه بۆ ليخوشبون له هه موو تاوان وگوناهاه كانى پيشوو، وهه روه ها ته و به كردن هۆكاه بۆ ليخوشبون له هه موو تاوان وگوناهاه كانى پيشوو، خواى گه و ره ده فه رموت:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتِي

الأُولَئِكَ ﴿٣٨﴾ [الأنفال: ٣٨]

واټه: {پښان بلی: به ټوانه ی که بیباوړ بوون ټه گهر کوټای بهیڼ (به بیباوړ بوونیان - به کافر بوونیان-) به راستی خودا له هه موو گوناگه کانیان خوښ ده بیت له هه موو ټو تاوانانۍ له پیشووتردا کردووانه به لږم ټه گهر بگه رتنه وه (سهر کرده ی پیشوویان) ټه وه

به‌راستی باو ویاسا بۆ پېشیننه خراپه‌کان چی بوو (بۆ ئەمانیش دووباره ده‌بێته‌وه) {الأنفال: ۳۸}.

خوای گه‌وره بانگی گاو‌په‌کان (نه‌سپ‌انیه‌کان) ده‌کات بۆ ته‌وبه‌کردن، هه‌روه‌کو -سبحانه و تعالی- ده‌فه‌رموێت:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ {المائدة: ۷۶}

واته: {ده‌ی ئایا بۆ تۆبه‌ناکه‌ن و ناگه‌پێنه‌وه بۆ لای خوا؟ و داوا‌ی لی‌بوردنی لی‌ناکه‌ن؟ له‌کاتی‌که‌دا خوا لی‌بورد‌ی می‌هه‌ر‌ه‌بانه‌} {المائدة: ۷۴}.

الله بانگه‌یشتی هه‌موو گونا‌ه‌کار و تاوان‌کاره‌کان ده‌کات بۆ ته‌وبه‌کردن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت:

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ {الزمر: ۵۳}

واته: {پێیان ب‌ی: ئە‌ی به‌نده‌کانم ئە‌ی ئە‌وانه‌ی که خۆتان زۆر گونا‌ه‌بار کردووه نا‌ئومێد مه‌بن له‌ می‌هه‌ر‌ه‌بانی و به‌زه‌بی خوا چونکه بی‌گومان خوا له‌ هه‌موو گونا‌ه‌ه‌کان خۆشه‌بێت به‌راستی هه‌ر ئە‌وه لی‌بورد‌ی می‌هه‌ر‌ه‌بانه‌} {الزمر: ۵۳}.

کاتی‌که عه‌م‌روی کوری عاص -په‌زای خوای لی‌بیت- سوور و پێدا‌گیر بوو له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که مسو‌لمان بێت؛ له‌وه ترسا که خودا له‌و تاوانانه‌ی خۆش نه‌بێت که له‌ پێش مسو‌لمان بوون کردوویه‌تی، عه‌م‌رو ئە‌م باسه‌ ده‌گێرت‌ه‌وه و ده‌لێت:

«لَمَّا أَلَقَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قُلُوبِ الْإِسْلَامَ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُبَايِعَنِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ فَقُلْتُ: لَا أَبَايِعُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنِّي قَالَ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْهَجْرَةَ تَجِبُ مَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنَ الذُّنُوبِ» واته: «کاتی‌که خوای گه‌وره ئیسلامی خسته د‌ل‌مه‌وه، (عه‌م‌رو) ده‌لێت: هاتم بۆ لای پێغه‌م‌به‌ر -صلی الله علیه وسلم- بۆ ئە‌وه‌ی به‌یعه‌تی پێ‌ده‌م بۆیه ده‌ستی درێژ کرد، منیش ووتم: به‌یعه‌تت پێ‌نا‌ده‌م هه‌تا‌وه‌کو (خوای گه‌وره) له‌ هه‌موو

گوناھەکانى پېشوووم خۇش بېت، ئەۋىش - صلى الله عليه وسلم - فەرموۋى: «ئەى
عەمرو، ئايا نازانى كۆچك كىردن - ھىجرەت - ھەرىچى لە پېش خۇيدا ھەبوۋە (لە
گوناھەكان) ھەلېدەۋەشېئىتەۋە وئىسلام ھەرىچى لەپېش خۇيدا ھەبوۋە (لە
گوناھەكان) ھەلېدەۋەشېئىتەۋە - واتا: ھىجرەت ومسولمان بوون ھۆكارن بۆ
لېخۇشبوون لە گوناھەكان-» [رواه مسلم: ۱۲۱، رواه أحمد: ۱۷۸۲۷].

۴۳- له ئایینی ئیسلامدا په یوه نډی نیوان مروؤف وخودا په یوه نډیه کی راسته وخویه، بویه مروؤف پټویستی به هیچ ناوه نډیک -واسته یه ک- نییه بو پارانوه وداواکردن وپهرستی خودا، ئایینی ئیسلام قه دهغه ی دهکات که مروؤف بکړیته خودا یان هاوبه ش وشه ریکی خودا له پهره ردگار یتی وپهرستنیدا (ټولوهیه تدا : خودایه تیدا).

له ئایینی ئیسلامدا هیچ پټویست ناکات تاوانه کان له پیش خه لکیدا باس بکه یت ودانی پندا بنیت، چونکه له ئیسلامدا په یوه نډی نیوان مروؤف وخودا په یوه نډیه کی راسته وخویه وپټویستی به ناوه نډی (واسته ی) هیچ بوونه وهریک نییه، ههروه کو له برکه ی (۳۶) دا باسکرا که خودا بانگی هه موو خه لکی کردووه بو ته و به کردن وگه پانه وه بو لای ته و زاته مه زنه، ههروه ها خودا نه هی کردووه له خه لکی که پیغه مبه ران وفریشته کان بکه ن به نیوه ند (واسته) له نیوان خو یان وخودا بو ته وه ی به هیوانه وه له خودا بپار ینه وه وپیپه رستن، به لکو ده بیت مروؤف راسته وخو داوا له خودا بکات ولی بپار ینه وه، خوی گه و ره ده فره رمو یت:

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ

مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۸۰]

واته: {خودا فره رمانتان پندادات که فره شته کان وپیغه مبه ران بکه ن به په رستراوی خو تان چو ن (خودا) فره رمانتان پنده دات بیباوه ر بن (کافر بن) دوی ته وه ی که ئیوه برودار بوون؟!} [آل عمران: ۸۰].

ئایینی ئیسلام ههروه کو ده یبینین قه دهغه ی دهکات که مروؤف بکړیته خودا یان هاوبه ش وشه ریکی خودا له پهره ردگار یتی وپهرستنیدا (ټولوهیه تدا : خودایه تیدا)، خوی گه و ره سه بارت به نه سرانیه کان -گوره کان- ده فره رمو یت:

﴿اتَّخِذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُحَبَاءَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا

إِلَٰهَا وَاحِدًا ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۱]

واته: {زانا وراهیبه کانیان (دینداره کانیان) کردووه به په روره دگار له جیاتی خوا ههروه ها مه سیحی کوری مه ریه می ش (یان کردوه به خوا) له کاتیکدا فره رمانیان پی نه دراوه بیجگه

لهوہی کہ یهک خوا بهرستن که هیچ بهرستراویک راست نیه بیجگه له ئه و زاته، پاک و بیگهردی بۆ ئه و (خودا) یه ی لهوہی دهیکه نه هاوبهشی} [التوبة: ۳۱].

خوای گه و ره ئینکار ونه یی کرد له سهر کافره کان ئه ویش بهوہی ئه وہی له نیوان خویان و خودا ناوهندیکیان - واسته یه کیان - داده نا بۆ پارانه وه، خوای گه و ره ده فهرمویت:

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ [الزمر: ۳۱]

[۳۱]

واته: {بیدار به ئایینی (گهردنگه چی) پاک و خاوین ههر بۆ خوا یه وه کهسانیک جگه له (خوا) چهند بهرستراویکیان بۆ خویان داناوه (ده ئین) ته نهها له بهر ئه وه دهیان بهرستین نزیکمان بکه نه وه له خوا بیگومان خوا بریار ددهات له نیوانیاندا له و شتانه ده که ئه وان تیایدا جیاواز بوون به راستی خوا پینمونی که سیک ناکات که زۆر درۆزی بیباوه ره} [الزمر: ۳].

خوای گه و ره روونی ده کاته وه که بت بهرسته کان - ئه هلی جاهیلیهت - له نیوان خویان و خودا ناوهندیکیان - واسته که یان - داده نا و ده یانوت: ئه مانه له خودا نزیکمان ده که نه وه.

ئه گهر خوای گه و ره نه یی کرد بیت له خه لکی بهوہی که پینغه مبه ران و فریشته کان بکه ن به نیوه ند له نیوان خودا و به نده کاند؛ ئه و جگه له ئه وان نه یی لیکردنه زیاتر ده یانگرتته وه، و پینغه مبه ران - علیهم السلام - به په له بوون له ئه نجامدانی کرده وه چاکه کان و نزیک بوونه وه له خودا، خوای گه و ره سه بارت به حالی پینغه مبه ران - علیهم السلام - ده فهرمویت:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَرَةِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَدِيعِينَ﴾ [الأنبياء: ۵۱]

واته: {ئه وانه یی (باسکران له پینغه مبه ران) پینشبرکیان ده کرد له ئه نجامدانی هه موو خیر و چاکه یه کدا و هاواریان له ئیمه ده کرد به ئومیدی (به هه شت) وله ترسی (دۆزه خ) و ئه وان بۆ ئیمه ملکه چ بوون (وده ترسن لیمان)} [الأنبياء: ۹۰].

و خوای گه و ره ده فهرمویت:

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ [الإسراء: ۵۷]

واته: {ئەوانەى كە ئەو (نەفامانە) ھاواريان لى دەكەن ئەوانە بەدواى ھۆكارىكدا دەگەرپن كە نزيكيان بكتەوہ لە پەروەدگاريان كاميان نزيكتەرە (لە خواوہ و پلەو پايەى بەرزترە) وە بە ھيوا و ئومىد و رەحمى ئەون و لە سزايشى دەرسن بەراستى سزاي پەروەردگارت ھەميشە مەترسى لىكراوہ و خو لى پاريزراوہ} [الإسراء: ٥٧].

واتا ئەوانەى كە داوايان لىدەكەن ولييان دەپارپنەوہ جگە لە خواى گەورە -لە پياوچاكان و پيغەمبەران- ئەوان ھيوا و رەجايان ئەوہيە كە خودا رەحميان پيىبكات ولە سزاي خودا دەرسن؛ ئيتەر چۆن داوا لە ئەوان دەكەن ولييان دەپارپنەوہ!! بەلكو پيوستە مروف تەنھا داوا لە خودا بكات وتەنھا لە ئەو زاتە مەزنە بپارپنەوہ.

٤٤- له كۆتايى ئەم پەيامەدا ئەو بە يىرى خەلكى دەھىننەوہ كە خەلكى سەرەراى جياوازى سەردەم وگەل وشوئى نىشتەجىبوونيان؛ بەلكو ھەموو كۆمەلگەى مەرفايەتى جياوازە لە بۆچوون ومەبەستەكانى وجياوازە لە ژىنگە وكردەوہكانى بۆيە پىويستە كە ھىدايەتتىك ھەبىت ئاراستەى بكات وريكخستەيەك ھەبىت كۆيان بكاتەوہ و دەسەلاتدارىك ھەبىت بيانپارزىت، بۆيە پىغەمبەران -عليهم الصلاة والسلام- ئەمەيان جىبەجى دەكرد بە وەحى خودا -سبحانە وتعالى- وخەلكيان ھىدايەت دەدات بۆ ريگای خىر ورىنموئى، وخەلكيان كۆ دەكردەوہ لەسەر جىبەجىكردى شەرىعەتى خودا ولە نيوانياندا بە ھەق حوكم وفەرمانەرەواييان دەكرد؛ ئەمەيش ھۆكارى ئەوہ بوو ھال وگوزەرانيان باش بىت بە پىي وەلامدانەوہيان بۆ بانگەوازى پىغەمبەران ونزىكيان لە سەردەمى ناردنى پەيامەكانى خودا، وخواى گەورە پەيامەكانى كۆتايى پىھىنا بە كۆتا پەيامى پىغەمبەر موھەمد -صلی اللہ علیہ وسلم- ومانەوہى بۆ نووسى وكردى بە ھۆكارى ھىدايەتدان ورەحمەت ونور ورۆشناى ورىنموئى كردن بۆ سەر ئەو رىيازەى كە مەرف نزيك دەكاتەوہ لە خودا.

له كۆتايى ئەم پەيامەدا ئەو بە يىرى خەلكى دەھىننەوہ كە خەلكى سەرەراى جياوازى سەردەم وگەل وشوئى نىشتەجىبوونيان؛ بەلكو ھەموو كۆمەلگەى مەرفايەتى جياوازە لە بۆچوون ومەبەستەكانى وجياوازە لە ژىنگە وكردەوہكانى، بۆيە پىويستە كە ھىدايەتتىك ھەبىت ئاراستەى بكات وريكخستەيەك ھەبىت كۆيان بكاتەوہ و دەسەلاتدارىك ھەبىت بيانپارزىت.

بۆيە پىغەمبەران -عليهم الصلاة والسلام- ئەمەيان جىبەجى دەكرد بە وەحى خودا -سبحانە وتعالى- وخەلكيان ھىدايەت دەدات بۆ ريگای خىر ورىنموئى، وخەلكيان كۆ دەكردەوہ لەسەر جىبەجىكردى شەرىعەتى خودا ولە نيوانياندا بە ھەق حوكم وفەرمانەرەواييان دەكرد؛ ئەمەيش ھۆكارى ئەوہ بوو ھال وگوزەرانيان باش بىت بە پىي وەلامدانەوہيان بۆ بانگەوازى پىغەمبەران ونزىكيان لە سەردەمى ناردنى پەيامەكانى خودا.

وڪاتيك گومراڀي زور بوو ونه زانين -جه هالهت- بلاو بووه وه وبته کان په رستران؛
خوای گه وره پڼغه مبه ر موحه مه دی نارد -صلى الله عليه وسلم- به هيدايت وٽايڼي
هه ق وراستی بو ټه وهی خه ټکي ده ربکات له تاریکاي کوفر ونه زانين -جاهيليهت- وبت
په رستی بو نور ورؤشنایي ټيمان وهيدايت.

٤٥- بۆيە ئەي مەرۇف بانگت دەكەم بۆ ئەوێ خۆي يە كلایي بکەیتەوێ له پیناو خوای گەورە بە راستگۆییەوێ وخۆت بە دوور بگريت له لاساي کردنەوێ وخوو ونەریت، وبزانیت له پاش مردنت بۆ لای پەرورەردگارت دەگەریتەوێ، وسەیری نەفس ولاشەي خۆت بکەیت وسەیری گەردوون بکەیت، ئەگەر مسوڵمان بیت ژيانت خۆش دەبیت پيش خۆشي نەبراوێ رۆژی دواي، وئەگەر ويستت ببیت بە مسوڵمان ئەو تەنها له دلەوێ وبە زمانيش ئەم شاهيديە بدەيت (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) واتە: (شاهيدي دەدەم ودانيپیدا دەنیم کە هیچ پەرستراویک هەق وراست نییە کە شایەنی پەرستن بێت جگە له الله ، وشاهيدي دەدەم ودانيپیدا دەنیم کە موحمەد نێردراو وپیغەمبەری خودایە)، و دەبیت بپاوەر بێت بە پەرستنی هەرشتيک يان کەسيک جگە له خوای گەورە، وپاوەر ت بەوێ هەبیت کە خوای گەورە له پاش مردنمان هەمووی زیندوو دەکاتەوێ له نيو گۆرەکانەوێ وليپرسینەوێ وپاداشت وسزا هەق وراستیه، ئەگەر ئەم شاهيديە بدەيت ئەو تۆ مسوڵمانیت، وله پاش ئەمە دەبیت خودا بپەرستیت بەو شيوەیەي له شەریعەتي ئیسلامدا هاتووێ له گەنگترین پەرستنهکانيش کە پایەي ئیسلامن :نوێژ کردن، رۆژوو گرتن، زەکاتدان، وحەجکردن بۆ مالی خودا ئەگەر له تواناتدا هەبوو.

بۆيە ئەي مەرۇف بانگت دەکەم بۆ ئەوێ هەستیت بە راستگۆییە وخۆت بە دوور بگريت له لاساي کردنەوێ وخوو ونەریتی هەلە، هەرورە کو خوای گەورە دەفەر مۆیت:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِوَحْدِي أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خَمَلٍ ذَرْأٍ ثُمَّ تَذْكُرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ

جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ [سبأ: ٤٦]

واتە: {بێ من تەنها بە يەك شت ئامۆژگاریتان دەکەم کە دوو دوو، يەك يەك، لەبەر خوا هەستن (وگوێرایەلي فەرمانەکانی بن) پاشان بێر بکەنەوێ هاوریکەتان

(پیغمبر -صلی الله علیه وسلم-) شیت نییه ئەو (پیغمبر -صلی الله علیه وسلم-) تهنه ترسینه ره بۆ ئیوه له پیش هاتی سزای سهختی (قیامهت) [سبأ: ۴۶].
وده بێت چاک بزانی که له پاش مردنت ده گهریته وه بۆ لای پهروه ردگارت، خوای گه وه ده فره مویت:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۚ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۖ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَىٰ ۚ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾ [النجم: ۳۹-۴۰]

واته: {وه بیگومان ئادهمی جگه له کوشی خوی خاوهنی هیچی تر نییه -له دواړژدا- (۳۹) و بیگومان ههول کوشه کهی له داهاتوو (له قیامهت) دا ده بینریته وه (۴۰) پاشان پاداشت ده دریته وه به تیر وته وای (۴۱) وه به راستی هه موو کاریک سه ره نجامه کهی هه ر بۆ لای پهروه ردگارت ده گهریته وه (۴۲)} [النجم: ۳۹-۴۲].

وسه یری لاشی خۆت وسه یری گهردوون وئاسمان بکه، خوای گه وه ده فره مویت:

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ [الأعراف: ۷۵]

واته: {ئایا ئهوانه ناروان؟ لهو موئکه گه وه و فراوانه ی له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه ولهو شتانهی خوای گه وه دروستی کردوون ولهوانهیه نزیک بوو بیته وه کو تایی (ژیان) یان ئینجا به چی قسهیه ک له پاش قورئان برۆا ده هین؟ [الأعراف: ۱۸۵].

ببه به مسوئمان بۆ ئه وهی له دنیا و دواړژت ئاسووده و دلخۆش بێت، و ئه گه ره ده ته ویت بیهته مسوئمان و په یره و ی ئایی ئیسلام بکهیت؛ ئه و ته تهنه پنیوسته که شاهیدی بدهیت به (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) واته: (هیچ په رستراوئیک هه ق وراست نییه جگه له الله، و موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- پیغمبر و نیردراوی خودایه).

کاتیک پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- موعازی نارد بۆ یه مهن بۆ ئه وهی بانگه وازی بکات بۆ ئاینی ئیسلام پی فهرموو:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُوْحَدُ مِنْ أَعْنِيَّائِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمُظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حِجَابٌ» واته: «تو ده چیت بۆ لای که سانیک له ئه هلی کتیب (جوله که ونه سرائیه کان) با یه که م شت که بانگه وازی بۆ ده که یت بریتی بیت له شاهیدی دان به (لا إله إلا الله)* وشاهیدی دان به وهی من پیغمبهری خودام، ئه گهر له وهدا گوێپایه ل بوون پێیان رابگه یه نه که خودا پێنج نوێزی له سه ریان فهرز کردوو له هه موو روژ وشه ویکدا، ئه گهر له وهدا گوێپایه ل بوون پێیان رابگه یه نه که خوای گه وره خیرکردن (زه کات) ی له سه ریان فهرز کردوو له ده وڵه منده کانیان وه رده گیریت وده دریت به هه ژاره کان، ئه گهر له وهدا گوێپایه ل بوون ئاگدار به له باشرین وچاکترینی پاره وماله کانیان نه به یت، وئاگداری نزی سته ملیکراو به چونکه له نیوان ئه و خوادا هیچ په رده یه ک نییه». * (واته: هیچ په رستراویک هه ق وراست نییه که شایسته ی په رستن بیت جگه له الله) [صحیح مسلم: ۱۹].

وده بیت دوور بیت و به رائه تی خۆت رابگه یه نیت وییباوه ر بیت: به بت په رستن و به په رستنی ئه وانه ی له گه ل خودا ده په رسترن، وئه میش هه نیفیه ته* که ئاینی ئیبراهیمه -علیه السلام-، * (هه نیفیه ت: واتا په رستنی خودا -الله- به ته نها به دئسوژیه وه به بی بریاردانی هیچ شه ریک وهاو به شیک له په رستنیدا، وخۆ دوور کردنه وه و به ریئبوون وییباوه ر بوون: به په رستنی بته کان و به په رستنی په رستراوه ناهه قه کانی تر له گه ل خوای گه وره دا).

خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ﴾ [الممتحنة: ٤]

واته: {به راستی بؤ ئیوه ههیه سه رمه شقیکی جوان وچاک له ئیبراهیم وئهوانه ی له گه ئیدا بوون که به گه له که ی خو یانیان ووت به راستی ئیمه بیزار و بهرین له ئیوه و له و شتانه ییش که ده یان په رستن له جیاتی خوا، ئیمه باوه رمان نییه به (ثاینی) ئیوه و په یدابوو له نیوان ئیمه وئیوه دا دوژمنایه تی وکینه بؤ هه میشه یی تا کاتیک که باوه ر به خوی تاک و ته نیا ده هینن} [الممتحنة: ٤].

و باوه ر و ئیمان ت به وه هه بی ت که خودا هه موو ئهوانه ی له نیو گوړه کاندان (مردوو ه کان) زیندوو ده کاته وه، خوی گه و ره ده فه رمو یت:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُعِی الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ ءَاتِیَةٌ ﴿٧﴾ لَا رَیْبَ فِیْهَا وَأَنَّ اللَّهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ﴾ [الحج: ٦-٧]

واته: {ئه وه ی (باسکرا) له بهر ئه وه یه دننیابن که خوا هه ق و راسته وه بیگومان مردوو ه کان زیندوو ده کاته وه و بیگومان ئه و (خوا یه) توانای به سه ر هه موو شتی کدا هه یه (٦) وه به راستی قیامه ت دیت (و بهر یا ده بی ت) گومانی تیدا نییه و دننیاش بن خوا زیندوو ی ده کاته وه هه موو ئه و که سانه ی له ناو گوړه کاندان -مردوون- (٧) [الحج: ٦-٧].

ولپرسینه وه وپاداش ت دانه وه هه قه و پرووده دات، خوی گه و ره ده فه رمو یت:

﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَیْجْزَی كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا یُظْلَمُونَ﴾ [الجاثیه: ٣٢]

واته: {و خوا ئاسمانه کان وزه وی به هه ق و راستی دروست کردوو ه بؤ ئه وه ی هه موو که سی ک پاداش ت بدری ته وه به گوړه ی ئه و کار و کرده وانه ی که کردو یه تی وئه وان ه یچ سته میان لینا کریت} [الجاثیه: ٣٢].

ئەگەر ئەم شاھىدىيەت دا ئەوا تۆ مسولمانىت وله پاش ئەمە پىويستە خودا
بپەرسىت؛ بەو شىۋەيەى لە شەرىعەتدا ھاتوۋە لە نوئىزکردن ورۆژوو گرتن
وزەكاتدان وحەجکردن ئەگەر لە تواناتدا ھەبوو، وجگە لە ئەم پەرسىتەنە.

بەرۋارى چاپ: ۱۹-۱۱-۱۴۴۱

نوسىنى: مامۇستا دىكتور/ محمد عبدالله السحيم

مامۇستای عەقىدە (يىروباوہر) لە بەشى خويندە ئىسلامىيەکان (لە پيشوودا)

كۆلىڭى پەرۋەردە، زانكۆى (الملك سعود)

رياز، شانشىنى عەرەبىستانى سەئۇدىيە

پیرست

١. ئیسلام ١
- ١- ئیسلام په یامی خودایه بۆ هه موو خه لکی، کۆتا په یامی خودایه بۆ مرو فایه تی هه تا قیامه ت به ریا ده بیټ: ٤
- ٢- وئیسلام ئاینیکی تایبه ت نییه به ره گه زیک یان گه لیک به لکو ئاینی خودایه بۆ هه موو خه لکی: ٥
- ٣- ئیسلام په یامی خودایه که ته و او کاری په یامی پیغه مبه ران و نیر دراوانی پيشو وه -علیهم الصلاة والسلام- بۆ ئومه ته کانیا ن. ٧
- ٤- پیغه مبه ران -علیهم السلام- یه ک ئاینیا ن هه یه، به لام شه ریه ته کانیا ن جیا وازه. ٩
- ٥- ئاینی ئیسلام بانگه شه ده کات ههروه کو بانگه شه ی پیغه مبه رانی پيشو: نوح وئیرا هیم وموسا وسوله یما ن وداود وعیسا -علیهم السلام- به ئیما ن ویا وه ره ئیما ن به وه ی که پهروه ردا ر (الله) یه وئه و زاته خو لقی نه ره -الخالق-ه ورؤ زیده ره وه -الرزاق-ه وژیا ن ده به خشیت -المجی-ه وزیندو وه کان ده مرئیت -الممیت-ه وهه موو شتیک مولکی ئه وه -مالک الملک- وهه موو کاروباری بوونه وه ره کان ئه وه به رتو وه ی ده بات وئه و زاته مه زنه زۆر به سوژه -به ره ئفه ته: الرؤف-ه ومیهره بانه -الرحیم-ه. ١٠
- ٦- خودا -سبحانه وتعالی- خو لقی نه ره -الخالق-ه، و ته نها ئه و زاته مه زنه شایه نی په رسته نه به بێ بریا ردا نی هه یج شه ریک وها و به شتیک له په رستندا. ١٧
- ٧- الله خو لقی نه ری هه موو شتیکه که له گهردوون وئاسما نه کاند هه یه له و شتا نه ی دهیا نینین وله و شتا نه ش که نایا ن بینین، هه موو شتیک جگه له (الله) دروستکرا وه ومه خلوقه، وخوا ی گه وه ئاسما نه کان وزه وی له شه ش رۆژدا دروستکرد. ٢٥
- ٨- خودا -سبحانه وتعالی- هه یج شه ریک وها و به شتیک نییه نه له مولکی دا، نه له خو لقا ندندا، و نه له به رتو وه بردندا، و نه له په رستندا. ٢٧
- ٩- (الله) -سبحانه وتعالی- که سی لێ نه بو وه وله که س نه بو وه، به لکو له سه ره تا وه هه ر بوونی هه بو وه، وهه یج شتیک هاوشیو وه ی ئه و زاته مه زنه نییه. ٣١

- ۱۰- الله تیکه لی هیچ شتیک نابیت و بهرجهسته نابیت له هیچ یه کیک له بوونه و هره کانیدا، به لکو زاتیکی مه زن و پپروژه له سه ره وهی بوونه و هره کانه له سه ره وهی عهرشی مه زن ۳۲
- ۱۱- (الله) - سبحانه و تعالی- به ره ئه ته و میهره بانه به رامبه به بهنده کانی بویه پیغه مبه رانی ناردوو و کتیبه ئاسمانیه کانی دابه زاندوو. ۳۵
- ۱۲- خودا (الله) پهروه ردگار یکی میهره بانه (الرحیم) ه، و ته نها زاتی مه زنی خوی لیپرسینه وه له بهنده کان ده کات له رۆزی قیامه تدا کاتیک زیندوو یان ده کاته وه له گۆره کانیان، بویه هه کسه ی پاداشت ده درتیه وه به پیی کرده وه که ی خیر یان شهر بیت، ئه وهی ئیماندار بیت و کرده وهی چاک ئه نجامدات ئه وای نیعمه ت و ئاسووددی بهرده وای بۆ هه یه، و ئه وهی کافر و بیباوه ر بیت و کرده وهی خراب ئه نجامدات ئه وای سزایه کی مه زنی بۆ هه یه له قیامه تدا. ... ۳۷
- ۱۳- خودا (الله) - سبحانه و تعالی- ئاده ی دروستکرد له خۆل (قور: گل) و نه وه کانی له پاش خوی زۆر ده بن، بویه هه موو خه لکی بنچینه یان وه کو یه که، و هیچ ره گه زیک فه زلی به سه ر ره گه زیکی تره وه نییه و هیچ گه لیک فه زلی به سه ر گه لیکی تره وه نییه؛ مه گه ر به پیی پله ی ئیمان و ته قوادی و له خودا ترسی نه بیت. ۴۱
- ۱۴- هه موو مندالیک له سه ر فیره ت له دایک ده بیت. ۴۳
- ۱۵- هیچ مروفیک به گونا هباری و تاوانباری له دایک نابیت و نابیته میراتگری تاوان و گونا هباری هیچ مروفیکی تر ناکه ویته ئه ستوی ئه و (ئه گه ر خوی هوکار نه بوو بیت بۆ ئه وهی ئه و که سه ئه و تاوانه ئه نجامدات): ۴۵
- ۱۶- مه به ست و ئامانج له دروستکردنی خه لکی: بۆ په رستی خودایه به ته نها به بـ بریاردانی هیچ شهریک و هاو به شیک له په رستنیدا: ۴۷
- ۱۷- ئاینی ئیسلام پیزی له مروف گرتوه (به پیاوان و ئافره تانه وه)، و هه موو مافیکی به مروف داوه و کردوو یه تی به بهرپر سیار له سه ر بژارده کانی و کرده وه کانی و هه لسوکه و ته کانی ولیپرسینه وه، و بهرپر سیاریه تی خستوو ته ئه ستو سه باره ت به هه ر کرده وه یه ک که زیان له خوی یان به خه لکی بگه یه نیت. ۴۸
- ۱۸- له ئاینی ئیسلامدا ئافره ت و پیاو یه کسانن له روانگهی کرده وه ئه نجامدان و بهرپر سیاریه تی و پاداشت و سزادان. ۵۴

۱۹- ئايى ئىسلام رېزى له ئافرەت گرتووه وئافرەتانی به هاوتای پیاوان داناوه (مه گەر له هەندیک
حوکمی شەریعت وئەو شتانه نەبێت که پەيوەندى به سروشتى پیاو وئافرەتەوه هەیه)؛ واجى کردووه
له سەر پیاو که خەرجى بکات ئە گەر له توانیدا هەبوو، بۆیه باوک واجبه خەرجى بکات له سەر کچه کانی،
وکۆره کان له سەر دایک وخوشکیان ئە گەر بالغ بوون وتوانایان هەبوو، وئافرەت له سەر مێرده کهى. ۵۶

۲۰- مردن نەمان وتیاچوون نییه بۆ هەتا هەتایه، به لکو دەرچوونه له شوێنى کردەوه ئەنجامدان
بۆ شوێنى پاداشت وەرگرتن به چاکه و خراپه، و مردن لاشه و پوچ دەگرتەوه، و مردنى رۆح ئەو
کاتەیه که له لاشه جیا دەبێتەوه و پاشان بۆى دەگەڕێتەوه له پاش زیندوو بوونەوه له رۆزى
قیامەتدا، وله پاش مردن رۆح ناچیت بۆ نێو لاشه یه کى تر و دووباره ژیاى نوێ نازیت له نێو لاشه ی
مروۆفیکى تردا..... ۶۰

۲۱- ئايى ئىسلام بانگەشه دەکات بۆ باوه پرهتیا ن به بنچینه مه زنه کانی ئیمان که بریتیه له:
باوه پرهتیا ن به خودا و فریشتەکان و کتێبه ئاسمانیه کان وه کو ته ورات و ئینجیل و زه بوور -پیش
دەستکاری کردنیا ن و گۆرینیا ن- و به قورئا ن، و باوه پرهتیا ن به هه موو پیغه مبه را ن و باوه پرهتیا ن بۆ
کو تا پیغه مبه ر که موحه مده -صلی الله علیه وسلم-، و باوه پرهتیا ن رۆزى دوا یی -قیامەت-،
وده بیت بزانی ن که ئە گەر ژیاى دنیا کو تا یی بووا یه و به رایه ته وه و ژیا نیکى تر نه بووا یه ئەوا بوونما ن
ته نها بۆ گالته و گه پ و پ هۆ بوو، و باوه پرهتیا ن به قه زا وقه دەر..... ۶۲

۲۲- و پیغه مبه را ن -علیهم السلام- پارێزرا و (مه عسو من) لهو په یامانه ی که ده یگه یه نن له
لایه ن خودا وه، وه ره وه ها پارێزرا و له توشبو و ن به هه رشتیک که پیچه وانه ی ئەقلی ته ندروست
و ره وشتى جوان بیت، و پیغه مبه را ن گه یاندنى په یامه کانی خودایا ن پیسپێردرا وه بۆ به نده کانی، وه یچ
تایبه تمه ندیه ی که په ره و دگا رتیی یا ن خودایه تی (ئولو هیه ت: په رستن) یا ن نییه، به لکو ئەوا ن
مروۆفیکن وه کو هه موو مروۆفه کان به لام جیا وازیان له وه دایه که خودا وه حیا ن (سروشیا ن) بۆ
ده نیرت که په یامه کانی خودای تیدا یه..... ۷۹

۲۳- ئايى ئىسلام بانگه وازی ده کات بۆ ته نها په رستى خودا ئەویش به بنچینه ی په رستنه
مه زنه کان که بریتین له؛ ۱/ نوێژ کردن: که پێکهاتوو له وه ستا ن -قیام- و رکوع بردن و سو جده بردن
ویادی خودا و ستایشکردنى و نزا کردن، که مسو لمان له رۆژیکدا ده بیت پێنج جا ر نوێژ بکات،
وهه موو جیا وازیه کان نامینیت له نوێژدا کاتیک هه ژا ر و ده وه له مه ند و سه روک و خه لکی هه مووی
پێکه وه له یه ک پێژدا راده وه ستن بۆ ئەنجامدانی نوێژ. ۲/ زه کتا دن: ئەمیش رێژه یه کى که مه له
ساما ن -به پێی چه ند مه رج و رێژه یه ک که خوا ی گه وه بریا رى له سەر دا وه- که واجبه له

سامانداره کان دهرېهېندريټ وېدرټ به هه ژاره کان وئو چينانه ي که ديار يکراوه له شهربعه تدا له سائیکدا يه ک جار. ۳/ رږو وگرتن: بریتیه له خوگرتنه وه له ئو شتانه ي رږوو ده شکینن به دريژاي رږوه کاني مانگي رهمه زان، که مروڤ خو ي پهره ورده ده کات له سهر ئيراده ت و توانا وئارامگرتن. ۴/حه ج کردن: ئه مېش بریتیه له مهبه ستي سهر دانيکردني مالي خوا ي گه وره بو جيبه جيکردني هه نديک دروشم وېهرستني ديار يکراوه له شاري مه ککه ي پيروز له سهر ئو که سانه واجبه که له توانا ياندا هه يه (تواناي داراي وجهه سته ي)، يه کيک له جوانييه کاني حه جکردن ئه وه يه که هه مووي به يه ک ئاراسته داوا له خودا ده که ن وه يچ جياوازيه يک نامينيټ له نيوان مروڤه کاندا چونکه هه موويان هه مان جليان له به ردايه وېه يه ک شپوه به رسته نه کان ئه نجامده دن. ۸۷

۲۴- مه زترين تاييه تمه ندي به رسته نه کان له ئيسلامدا ئه وه يه که چو نيه تي وکاتي ئه نجامدان ومه رجه کانين خوا ي گه وره له شهربعه تدا فه رماني پيکردووه و پيغه مبه ريش -صلي الله عليه وسلم- گه ياندوويه تي، ومروڤ به ه يچ شپوه يه ک ده سترکاري وگورانگاري تي دا نه کردووه نه به زياد کردن ونه به که مکردن، وهه موو ئه م به رسته نه مه زانه هه موو پيغه مبه ران -عليهم السلام- بانگه وازيان بو کردووه. ۹۳

۲۵- پيغه مبه ري ئيسلام ناوي موحه مه دي کوري عبدالله يه له نه وه ي ئيسماعيل کوري ئيراهيمه -عليهم السلام- له شاري مه ککه له سالي ۵۷۱هـ له دا يکبووه، وله مه ککه وه ي بو ئيردرا وېوو به پيغه مبه ر، وله پاشان کوچي کرد بو مه دينه وېه ه يچ شپوه يه ک له شپوه نه کان به شداري قه ومه که ي نه بوو له بت به رستي وکاره کاني سهر ده مي جاهيليه ت، ته نها له کرده وه باشه کان به شداريان بوو، وهه ر له سهر ره وشتي مه زن بوو پيش نه وه ي ببيت به پيغه مبه ر، وقه ومه که ي به (صادق الامين) واته (راستگو ي ده سترکاري) ناويان ده برد، وخوا ي گه وره له ته مه ني چل سائيدا وه ي بو ي نارد وېوو به پيغه مبه ر وېشتيواني لي تي کرد ويارمه تي دا نه وېش به به خشيني چهنده ها ثايه ت ونېشانه وموعجيزه وله مه زترينيان قورئاني پيروزه که مه زترين ثايه ت وموعجيزه ي پيغه مبه رانه وموعجيزه يه که که هه تاوه کو ئه مړو ماوه ته وه، وکاتيک خوا ي گه وره ئاي نه که ي بو کامل کرد و پيغه مبه ر -صلي الله عليه وسلم- ئاي نه که ي وه کو خو ي به کامي وجواني گه ياند له ته مه ني شه ست وسئ سائيدا کوچي دوا ي کرد وله شاري مه دينه له گوړ دنرا، و پيغه مبه ر موحه مه د -صلي الله عليه وسلم- کو تا پيغه مبه ره که خوا ي گه وره نارد ي به هيدا يه ت ورؤشنا ي وئايي هه ق بو نه وه ي خه لکي دهرېه ينيټ له تاريخي کوفر وېت به رستي ونه زانين بو رؤشنا ي ونوري ته وحيد (يه کخوا به رستي) وئيمان، وخوا ي گه وره شاهيدي بو داوه که ناردوويه تي بو بانگه وازي کردن بو لاي خوا ي گه وره به ئيزي ئه و زاته مه زنه. ۹۶

٢٦- شەریعەتی ئیسلام کە موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- پێی ھاتووە کۆتا پەیام و شەریعەتی خودایە، و شەریعەتیکە لە ئەوپەڕی کەمڵیدا بە لە ھەموو پوانگە یە کەو، و ھۆکاری چاکبوونی دینداری و دونیای خەڵکی، و بە پلەی یە کەم پارێزگاری دەکات لە: ئاینی خەڵکی، و خوێنیان (نەفسیان)، و سامانیان، و ئەقلیان و نەوێکانیان، و ئاین و شەریعەتی ئیسلام ھەلۆھەشیوە ھەموو ئاین و شەریعەتەکانی پێشوو (واتە: نابێت چیتەر شەریعەت و ئاینەکانی پێشووتر بە پێرە و کردەوێان پێبکێت)؛ ھەر وەکو چۆن شەریعەت و ئاینەکانی پێشووتر بە کتریان ھەلۆھەشان دەنەو لە پوانگە ی بە پێرە و کردەو پێکردن..... ١٠٢

٢٧- خوای گەورە -سبحانہ و تعالی- ھیچ ئاینێک قبوڵ ناکات لە رۆژی قیامەتدا جگە لە ئاینی ئیسلام، ئەو ئیسلامە ی کە موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- پێی ھاتوو، و ھەرکەسێک شوێنی ئاین و بەرنامە یەکی تر بکەوێت جگە لە ئیسلام ئەو لای قبوڵ ناکێت و لە دۆراوەکان دەبێت لە رۆژی قیامەتدا..... ١٠٥

٢٨- قورئانی پیرۆز کتییە خودایە کە بە وەحی ناردی بۆ پێغەمبەر موحەمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- و وتە ی خودای پەر وەردگاری ھەموو بوونەو ەرەکانە، و خودا رکابەرایەتی مەرئ و جنۆکەکانی کرد کە کتییەک ھاوشێوە ی قورئان یان سورەتێک ھاوشێوە ی سورەتەکانی بەیئن و رکابەرایەتیە کە بەردەوامە ھەتاوەکو ئەمڕۆ، و قورئانی پیرۆز وەلامی زۆر پرسیری گرنگ دەداتەو کە جێگی سەرگەردانی و سەرسۆرمانیە لە لای ملیۆنەھا مەرئ، و قورئانی پیرۆز پارێزراوە ھەتاوەکو ئەمڕۆ بەو زمانە ی کە پێی دابەزیووە ئەویش زمانی عەرەبیە و تەنانەت پیتیکیشی لێ کەم نەبووەتەو و چاپکراوە و بلاوکراوەتەو، و کتییەک مەزنە و پەر لە موعجیزە و دەبێت مەرئ بێخوێنیتەو یان وانا وەرگیراوەکانی بخوێنیتەو، و ھەر وەھا سونەتی پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- و فەرموودەکانی و فێرکردنەکانی و سیرەتی پارێزراوە و گێر دراوەتەو بۆمان بە پێی زنجیرە یە ک لە گێرەر وە ی متمانە پێکراو و لە چەندەھا کتیبدا چاپکراو بە زمانی عەرەبی ئەو زمانە ی کە پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- قسە ی پێی کردوو و وەرگیر دراو بۆ سەر چەندەھا زمان لە جیھاندا، و قورئانی پیرۆز و سونەتی پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- تاکە سەرچاوەن بۆ ئەحکام و یاساکی ئاین و شەریعەتی ئیسلام، و نابێت کردەو ی ئەو تاکانە ی کە خۆیان دەدەنە پال ئیسلام وەکو سەرچاوە دابنرێن؛ بەلکو تاکە سەرچاوە کە دەبێتە لێی وە فێری ئەحکامەکانی ئاینی ئیسلام بین بریتییە لە وەحی خودا: قورئانی پیرۆز و سونەتی پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-..... ١٠٧

٢٩- ئاینی ئیسلام فەرمان دەکات بە چاکە کار بوون بەرامبەر دایک و باوک، ئەگەر چیش مسوڵمان نەبن، و ئامۆژگاری کردوو بە پەر وەردە کردن و ئامۆژگاریکردنی منداڵان..... ١١٣

يا فيليان تيدايه، يان هۆكاره بۆ تووشبوون به زيان و كاره ساتى گشتى بۆ سهر كۆمه لگا وگهل و تاكه كان..... ۱۴۹

۳۷- يه كيك له ئامانجه كانى شهريعه تى ئىسلام برىتيه له پاراستى ئه قىل وحه رام كردن وقه دهغه كردنى ههرشتىك بىتته هوى تىكچوون ونه مانى ئه قىل وهوش وهكو مهى خواردنه وه (خواردنه وهى سهرخوشكه ره كان)، ئىسلام ئاينى وهكو رۆشنكه ره وهى رىبازى ئه قىل ناساندوه؛ بۆ ئه وهى مروف خدا بپهرستىت به چاورپوشنى وزانسته وه، وشهريعه تى ئىسلام باسى ئه قىل وهوشى به مەزن داناوه وهه بوونى ئه قىل وهوشى به مەرج داناوه بۆ واجب بوونى ئهركه شهريعه كان (تهكليفه شهريعه كان)، وئەقلى ئازاد كرد له كۆت و زنجىرى خورافيات وبت پهرستى، له ئاينى ئىسلامدا هيچ نهينى وحوكمىك نيبه كه تاييه ت بىت به چينىكى ديارىكراو جيا له چينه كانى تر، وهه موو حوكم وشهريعه ت وياساكانى ئاينى ئىسلام ئه قىلى سهلامهت وتهندروست قبولى دهكات ودانى پيدا دهنيت، چونكه ئه م حوكمانه ئهوپهري دادپهروهري وحيكمه تى تيدايه..... ۱۵۳

۳۸- ئه گهر شوينكه وتووانى ئاينه پوچه له كان درك نه كه ن بهو دژيه كى وشتانهى كه له ئاينه پوچه له كه دا ههيه كه ئه قىلى سهلامهت ره تى دهكات وه؛ ئهوا پياوانى ئاينه كه شوينكه وتووانى بهوه هه لدهخه له تين كه ئاين له سهر وهى ئه قىله وئەقلى بۆى نيبه له ئاين تىبگات ودركى پىبكات، بهلام ئىسلام ئاينى وهكو رىگايه كى رۆشنا بۆ ئه قىل داناوه كه بههويه وه ئه قىل رىگا ومه به سى خوى ده زانيت له م ژيانده دا، وئاينه پوچه له كان ده يانه ويت مروف واز له ئه قىل بهينيت وشوئنيان بكه ويت، وئاينى ئىسلام ده يه ويت مروف هوشى بىتته وه وئەقلى به كار بهينيت بۆ ئه وهى هه قيقه ت وراستيه كانى بۆ دهر بكه ويت بهو شيوه يه كى هه يه..... ۱۵۷

۳۹- ئاينى ئىسلام زانستى راست ودروست به مەزن داده نيت وهانى گه رانى زانستى ده دات كه دوور بىت له ههوا وئاره زوو، وبانگه شه دهكات بۆ تىروانين وپىركردنه وه له دهروون ولاشهى مروف وگهردوون وبوونه وه ره كان وئەو شتانهى له دهو روپشتمان، وده رنه جامه راست ودرسته كانى زانست تووشى هيچ پىكدادانىك نابن له گه ل ئاينى ئىسلامدا..... ۱۵۹

۴۰- وخواى گه وه ته نها كرده وه كان (په رسته نه كان) له ئه و كه سانه قبول دهكات كه باوه ريان به خودا هيناهه وملكه چى فه رمانه كانى بوون وباوه ريان به پىغه مبه ران هيناهه - عليهم السلام-، وخواى گه وه ته نها ئه و كرده وانه (په رسته نه نه) قبول دهكات كه له

شهریعتدا فەرمانی لەسەر داوه، بۆیه چۆن مەرۆف کوفر و بیباوەر دەبێت بە خوای گەوره و هیوای ئەوێهیه که پاداشتی بداتەوه؟ و خوای گەوره ئیمان و باوەری هیچ کەسێک قبوڵ ناکات ئەگەر باوەری بە هەموو پێغەمبەرەکان نەبێت -علیهم السلام-، و دەبێت باوەر بەیئێت بە کۆتا پێغەمبەریش که موحەممەدە -صلی اللہ علیہ وسلم-..... ١٦٣

٤١- ئامانجی هەموو پەيامەکانی خودا بریتیه لەوێ : که ئاینی هەقی خودا مەرۆف بەرز و بلند و بالا بکات که مەرۆف تەنھا بەندەیه کی دڵسۆزی پەرورەدگاری هەموو بوونەوهرەکان بێت، و ئەم ئاینە مەرۆف رزگار دەکات لە کۆیلائیەتی و بەندایەتی کردن بۆ مەرۆفەکان و بۆ ماددە و بۆ خوراپەت، ئیسلام -هەرورەکو دەیبینین- بانگەشە ی ئەو ناکات: مەرۆفەکان بێگەردن، و دوورن لە کەموکورتی، و لە ئەوپەری کەمڵیدان، و مەرۆفەکان بەرز ناکاتەوه بۆ سەرەوێ پلەوپایە ی خۆیان که بیانکات بە پەرستراو و پەرورەدگار و خودا..... ١٦٧

٤٢- خوای گەوره لە شەریعتە کەیدا رێگە ی داوه بە تەوبە کردن : که ئەمیش بریتیه لە گەرانهوێ مەرۆف بۆ لای پەرورەدگار و وازەینان لە تاوان و گوناھەکان، و مسوڵمان بوون و پەیرەو کردنی ئاینی ئیسلام هۆکارە بۆ لێخۆشبوون لە هەموو تاوان و گوناھەکانی پێشوو، و هەرورەها تەوبە کردن هۆکارە بۆ لێخۆشبوون لە هەموو تاوان و گوناھەکانی پێشوو، بۆیه پێویست ناکات تاوان و گوناھەکانی لای هیچ یەکیک لە مەرۆفەکان باس بکات و دانێ پێدا بنێت لە لای ئەوان..... ١٧٠

٤٣- لە ئاینی ئیسلامدا پەيوەندی نێوان مەرۆف و خودا پەيوەندییە کی راستەوخۆیە، بۆیه مەرۆف پێویستی بە هیچ ناوەندیک -واستەیهک- نییه بۆ پارانەوه و داواکردن و پەرستنی خودا، ئاینی ئیسلام قەدەغە ی دەکات که مەرۆف بکڕیتە خودا یان هاوبەش و شەریکی خودا لە پەرورەدگاریتی و پەرستنییدا (ئولوھیەتدا : خودایەتیدا)..... ١٧٤

٤٤- لە کۆتایی ئەم پەيامەدا ئەو بە بیرێ خەلکی دەھێنێنەوه که خەلکی سەرەرای جیاوازی سەردەم و گەل و شوێنی نیشتهجێبوونیان؛ بەلکو هەموو کۆمەلگە ی مەرۆفایەتی جیاوازه لە بۆچوون و مەبەستەکانی و جیاوازه لە ژینگە و کردەوهکانی بۆیه پێویستە که هیدایەتێک هەبێت ئاراستە ی بکات و رێکخستە یەک هەبێت کۆیان بکاتەوه و دەسەلاتدارێک هەبێت بیانپارێزێت، بۆیه پێغەمبەرەکان -علیهم الصلاة والسلام- ئەمەیان جێبەجێ دەکرد بە وەحی خودا -سبحانہ و تعالی- و خەلکیان هیدایەت دەدات بۆ رێگای خێر و رێنموونی، و خەلکیان کۆ دەکردەوه لەسەر جێبەجێکردنی شەریعتی خودا و لە نێوانیاندا بە هەق حوکم و فەرمانەرەواییان دەکرد؛ ئەمەیش هۆکاری ئەو بوو حال و گوزەرانیان باش بێت بە پێی وەلامدانەوه یان بۆ بانگەوازی پێغەمبەرەکان

ونزیکیان له سەردەمی ناردنی پەيامەکانی خودا، وخوای گەوره پەيامەکانی کۆتایی پێهێنا بە کۆتا پەيامی پێغەمبەر موحمەد -صلی اللہ علیہ وسلم- ومانەوێ بۆ نووسی وکردیە بە ھۆکاری ھیدایەتدان وپەرحمەت و نۆر وپۆشنایی وپێنموونی کردن بۆ سەر ئەو ڕێبازەیی کە مەرۆف نزیک دەکاتەوێ لە خودا. ١٧٧

٤٥- بۆیە ئەو مەرۆف بانگت دەکەم بۆ ئەوێ خۆی یەکلایی بکەیتەوێ لە پێناو خواي گەورە بە راستگۆییەوێ و خۆت بە دوور بگریت لە لاسایی کردنەوێ و خوو و نەریت، و بزانیت لە پاش مردنت بۆ لای پەرورەدگارت دەگەریتەوێ، و سەیری نەفس و لاشەیی خۆت بکەیت و سەیری گەردوون بکەیت، ئەگەر مسوڵمان بیت ژیانت خۆش دەبێت پێش خۆشی نەپاوەی پۆژی دواي، و ئەگەر ویستت ببیت بە مسوڵمان ئەوا تەنھا لە دڵەوێ و بە زمانیش ئەم شاھیدیە بەدەیت (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) واتە: (شاھیدی دەدەم و دانیبیدا دەنێم کە ھیچ پەرستراویک ھەق و راست نییە کە شایەنی پەرستن بێت جگە لە اللہ ، و شاھیدی دەدەم و دانیبیدا دەنێم کە موحمەد نێردراو و پێغەمبەری خودایە)، و دەبێت بپاوەر بێت بە پەرستنی ھەرشتیک یان کەسێک جگە لە خواي گەورە، و پاوەرێت بەوێ ھەبێت کە خواي گەورە لە پاش مردنمان ھەمووی زیندوو دەکاتەوێ لە نێو گۆرەکانەوێ و لێپرسینەوێ و پاداشت و سزا ھەق و راستیە، ئەگەر ئەم شاھیدیە بەدەیت ئەوا تۆ مسوڵمانیت، و لە پاش ئەمە دەبێت خودا بپەرستیت بەو شێوەیەیی لە شەریعەتی ئیسلامدا ھاتووێ لە گەرنگترین پەرستنەکانیش کە پایەیی ئیسلامن: نوێژ، پۆژوو گرتن، زەکا تان، و حەج کردن بۆ مالی اللہ ئەگەر لە توانا تدا ھەبوو. ١٧٩